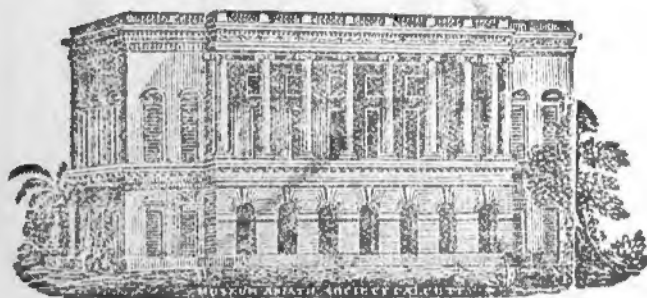

BIBLIOTHECA INDICA:

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.
NEW SERIES, No. 925.

त्रिकाण्डमण्डनम् ।

TRIKĀṇḍA-MANḌANAM

BY
BHĀSKARA-MIṢRA, SOMA-YĀJĪ

BEING
AN EXPOSITION OF THE SOMA-YĀGA APHORISMS
OF ĀPASTAMBA.

WITH AN
ANONYMOUS COMMENTARY ENTITLED VIVARAṆA
EDITED BY
MAHĀMAHOPADHYĀYA CANDRAKĀNTA TARKALĀṆKARA.
FASCICULUS I.

CALCUTTA:

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,

AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 57, PARK STREET,

1898.

Nyayabīndutikā, (Text) ...	Rs. 0	10
Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa (Text) Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. 1-3 @ /6/ each
Padumawati Fasc. 1 and 2 @ 2/
Parīṣṭa Parvan, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each
Prithivīrāj Rāsa, (Text) Part I, Fasc. 1, Part II, Fasc. 1-5 @ /6/ each
Ditto (English) Part II, Fasc. 1
Prākṛta Lakṣaṇam, (Text) Fasc. 1
Parāgura Smṛti, (Text) Vol. I, Fasc. 1-8; Vol. II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc. 1-5 @ /6/ each
Parāçara, Institutes of (English)
*Sāma Vēda Saṁhitā, (Text) Vols. I, Fasc. 5-10; II, 1-6; III, 1-7; IV, 1-6; V, 1-8, @ /6/ each Fasc.
Sāṅkhyā Sūtra Vṛtti, (Text) Fasc. 1-4 @ /6/ each
Ditto (English) Fasc. 1-3 @ /12/ each
Suśrūta Saṁhitā, (Eng.) Fasc. 1 @ /12/
*Ditto Saṁhitā, (Text) Fasc. 9-42 @ /6/ each
Tāṇḍya Brāhmaṇa, (Text) Fasc. 1-19 @ /6/ each
Tattva Cintāmaṇi, (Text) Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-10, Vol. III, Fasc. 1-2, Vol. IV, Fasc. 1, Vol. V, Fasc. 1-5, Part IV, Vol. II, Fasc. 1-5 @ /6/ each
Tul'si Sat'sai, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each
Uvisagadasāo, (Text and English) Fasc. 1-6 @ /12/
Varāha Purāṇa, (Text) Fasc. 1-14 @ /6/ each
*Vāyu Purāṇa, (Text) Vol. I, Fasc. 2-6; Vol. II, Fasc. 1-7, @ /6/ each
Viṣṇu Smṛti, (Text) Fasc. 1-2 @ /6/ each
Vivādaratnākara, (Text) Fasc. 1-7 @ /6/ each
Vṛhannārāḍya Purāṇa, (Text) Fasc. 1-6 @ /6/
Vṛhat Svayambhū Purāṇa, Fasc. 1 to V
<i>Tibetan Series.</i>		
Pag-Sam Thi S'tā, Fasc. 1-4 @ 1/ each
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-8; Vol. III, Fasc. 1 to 3, @ 1/ each
Rtogs brjed āṅg hkhri S'tā (Tib. & Sans.) Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5 @ 1/ each
<i>Arabic and Persian Series.</i>		
*Alamgir-nāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-13 @ /6/ each
Al-Muqaddasi (English) Vol. I, Fasc. 1
Am-i-Akbari, (Text) Fasc. 1-22 @ 1/ each
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5, @ 1/12/ each
Akbar-nāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-37 @ 1/ each
Ditto English Fasc. 1
Arabic Bibliography, by Dr. A. Sprenger
Bādshāh-nāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-19 @ /6/ each
Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal, Fasc. 1-3 @ 1/ each
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix, Fasc. 1-21 @ 1/ each
Farhang-i-Rashīdī, (Text) Fasc. 1-14 @ 1/ each
Fihrist-i-Tūsī, or, Tūsī's list of Shy'ah Books, (Text) Fasc. 1-4 @ /12/ each
Futūh-ush-Shām of Wāqidi, (Text) Fasc. 1-9 @ /6/ each
Ditto of Azādī, (Text) Fasc. 1-4 @ /6/ each
Haft Āsmān, History of the Persian Masnawī, (Text) Fasc. 1
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ /12/ each
Iqbāl-nāmah-i-Jahāngīrī, (Text) Fasc. 1-3 @ /6/ each
Isābah, with Supplement, (Text) 51 Fasc. @ /12/ each
Maṣṣir-ul-Umarā, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-9; Vol. III, 1-10 Index to Vol. I Fasc. X & XI & Index to Vol. III, Fasc. XI & XII Index to Vol. II, Fasc. X, XI & XII @ /6/ each

* The other Fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL,

No. 57, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

THE SOCIETY'S AGENTS, MESSRS. LUZAC & CO.,

46, GREAT RUSSELL STREET, LONDON, W. C., AND MR. OTTO

HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, LEIPZIG, GERMANY.

Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—some of the fasciculi being out of stock.

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

Advaita Brahma Siddhi, (Text) Fasc. 1-4 @ /6/ each	Rs. 1	8
* Agni Purāṇa, (Text) Fasc. 4-14 @ /6/ each	4	2
Aitārēya Āraṇyaka of the Rg Vēda, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	1	14
Aitārēya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5 and Vol. II, Fasc. 1-5 Vol. III, Fasc. 1-5 Vol. IV, Fasc. 1-3 @ /6/	6	12
Anu Bhāṣyam, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	1	14
Aphorisms of Sāṃdilya, (English) Fasc. 1	0	12
Aśtaśāhasrikā Prajñāpāramitā, (Text) Fasc. 1-6 @ /6/ each	2	4
Ācāryaśāstra, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	1	14
Avadāna Kalpalatā, (Sams. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5 @ /1/ each	10	0
* Bhāmati, (Text) Fasc. 4-8 @ /6/ each	1	14
Brahma Sūtra, (English) Fasc. 1	0	12
Brahmādvaita (Text) Fasc. 1-4 @ /6/ each	1	8
Brahmādharmā Purāṇa, (Text) Fasc. 1-6 @ /6/ each	2	4
* Carurvarga Chintāmaṇi (Text) Vols. II, 1-25; III, Part I, Fasc. 1-18. Part II, Fasc. 1-10 @ /6/ each	19	14
Crānta Sūtra of Āpastamba, (Text) Fasc. 2-14 @ /6/ each	4	14
Ditto Ācāryaśāstra (Text) Fasc. 1 to 11 @ /6/	4	2
* Ditto Lāṭyāyana, (Text) Fasc. 4-9 @ /6/ each	2	4
Ditto Čāṅkhāyana, (Text) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4, Vol. III, Fasc. 1-4 @ /6/ each	5	10
Črī Bhāṣyam, (Text) Fasc. 1-3 @ /6/ each	1	2
Kāla Madhava, (Text) Fasc. 1-4 @ /6/ each	1	8
Kāla Viveka, Fasc. 1 to 3	1	2
Kāmarātra, (Text) Fasc. 1-6 @ /12/ each	4	8
Kathā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ /12/ each	10	8
Kārma Purāṇa, (Text) Fasc. 1-9 @ /6/ each	3	6
* Lalita-Vistara, (Text) Fasc. 4-6 @ /6/ each	1	2
Ditto (English) Fasc. 1-3 @ /12/ each	2	4
Madana Pārijāta, (Text) Fasc. 1-11 @ /6/ each	4	2
Manuṭika Saṃgraha, (Text) Fasc. 1-3 @ /6/ each	1	2
* Mārkaṇḍeya Purāṇa, (Text) Fasc. 4-7 @ /6/ each	1	8
Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc. 1-5 @ /12/ each	3	12
* Mīmāṃsā Darśana, (Text) Fasc. 7-19 @ /6/ each	4	14
Nārada Smṛti, (Text) Fasc. 1-3 @ /6/	1	2
Nyāyavārtika, (Text) Fasc. 1-4 @ /6/	1	8
* Nūktā, (Text); Vol. III, Fasc. 1-6; Vol. IV, Fasc. 1-8 @ /6/ each	5	4
* Nūktā, or The Elements of Polity, By Kāmandaki, (Sams.) Fasc. 3-5 @ /6/ each	1	2

Maghāzi of Wāqidi, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	Rs. 1	14
Muntakhbat-t-Tawārikh, (Text) Fasc. 1-15 @ /6/ each	5	10
Muntakhbat-t-Tawārikh, (English) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 @ /12/ each	8	4
Muntakhbat-t-Lubāb, (Text) Fasc. 1-19 @ /6/ each	7	2
Ma'āsir-i-'Ālamgiri, (Text), Fasc. 1-6 @ /6/ each	2	4
Nukhbatu-l-Fikr, (Text) Fasc. 1	0	6
Nizāmī's Khiradnāmāh-i-Iskandari, (Text) Fasc. 1 and 2 @ /12/ each	1	8
Riyāzu-s-Salātin, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	1	14
* Sayūti's Itqān, on the Exegetic Sciences of the Koran, with Supplement, (Text) Fasc. 7-10 @ /1/ each	4	0
Tabaqāt-i-Nāsiri, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	1	14
Ditto (English) Fasc. 1-14 @ /12/ each	10	8
Ditto Index	1	0
Tārīkh-i-Firūz Shāhi of Ziyān-d-dīn Barni (Text) Fasc. 1-7 @ /6/ each	2	10
Tārīkh-i-Firūzshāhi, of Shams-i-Sirāj Aif, (Text) Fasc. 1-6 @ /6/ each	2	4
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1 & 2 @ 1/8/ each	3	0
Wis o Rāmīn, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	1	14
Zafarnāmāh, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ /6/ each	6	8
Tuzuk-i-Jahāngiri, (Eng.) Fasc. 1	0	12

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

- ASIATIC RESEARCHES. Vol. VII, Vols. XIII and XVII, and Vols. XIX and XX @ 10/ each ... 50
 - PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1865 to 1869 (incl.) @ /6/ per No.; and from 1870 to date @ /8/ per No.
 - JOURNAL of the Asiatic Society for 1843 (12), 1844 (12), 1845 (12), 1846 (5), 1847 (12), 1848 (12), 1866 (7), 1867 (6), 1868 (6), 1869 (8), 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), @ 1/8 per No. to Members and @ 2/ per No. to Non-Members.
 - N. B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.
 - Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1883 ... 3
 - General Cunningham's Archaeological Survey Report for 1863-64 (Extra No., J. A. S. B., 1864) ... 2
 - Theobald's Catalogue of Reptiles in the Museum of the Asiatic Society (Extra No., J. A. S. B., 1868) ... 2
 - Catalogue of Mammals and Birds of Burmah, by E. Blyth (Extra No., J. A. S. B., 1875) ... 4
 - Introduction to the Maithili Language of North Bihār, by G. A. Grierson, Part II, Chrestomathy and Vocabulary (Extra No., J. A. S. B., 1882) ... 4
 - Anis-ul-Musharrahin ... 3
 - Catalogue of Fossil Vertebrata ... 3
 - Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, by W. A. Bion ... 1
 - Iṣṭilāhāt-us-Ṣūfiyah, edited by Dr. A. Sprenger, 8vo. ... 32
 - Ināyah, a Commentary on the Hidāyah, Vols. II and IV, @ 16/ each ... 2
 - Jawāmlu-l-'ilm ir-riyāzi, 168 pages with 17 plates, 4to. Part I ... 4
 - Khizānatu-l-'ilm ... 40
 - Mahābhārata, Vols. III and IV, @ 20/ each ... 18
 - Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to. @ 6/ each ... 4
 - Sharayaool-Islām ... 10
 - Tibetan Dictionary, by Csoma de Kőrös ... 8
 - Ditto Grammar ... 1
 - Kaḡmīraqabdhāmṛta, Part I ... 26
- Notices of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-26 @ 1/ each ... 5
- Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra ... 0
- N.B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer, Asiatic Society," only.

Books are supplied by V. P. P.

18-3-98.

TRIKĀNDA MANDANAH

OR

ĀPASTAMBA SUTRA DHVANITĀRTHA KĀRIKĀ

BY

BĀDI MUDGARA KUTHĀRA KUMĀRA SWĀMI'S

SON

TRIKĀNDA MANDANA BHĀSKARA MICRA

A

SOMA-YĀJĪ.

BEING

AN EXPOSITION OF THE SOMA-YĀGA APHORISMS OF ĀPASTAMBA.

WITH AN

ANONYMOUS COMMENTARY

EDITED BY

BANDYAGHATEEYA MAHĀMAHOPADHYAYA

CANDRAKĀNTA TARKĀLANKĀRA BHATTĀCHĀRYA,

Late Professor of the Government Sanskrit College, Calcutta,

Honorary Member, Asiatic Society of Bengal, &c.

CALCUTTA:

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,

AND PUBLISHED BY THE

ASIATIC SOCIETY, 57, PARK STREET.

1903.

त्रिकाण्डमण्डनः

वा

अपस्तम्बसूत्रध्वनितार्थकारिका ।

वादिमुद्गरकुठारकुमारस्वामिसूरिसुत-त्रिकाण्डमण्डन-

भास्करमिश्रसोमयाजिकृता ।

आख्यया समलङ्कृता ।

राजकीयसंस्कृतविद्यालयाध्यापकवर-

बन्धुघटीय-

महामहोपाध्याय-

श्रीचन्द्रकान्त तर्कालङ्कार भट्टाचार्य्येण

परिशोधिता ।

आध्यात्मिकसमाजानुमत्या

कलिकातामहानगर्यां

वासिष्ठ मिश्रन यन्त्रे मुद्रिता ।

श्रावकाः १८२५ ।

अवतरणिका ।

अथैव त्रिकाण्डमण्डननाम्ना प्रख्यातो ग्रन्थो मुद्रयित्वा प्रकाशतां गीतः ।
यानि पुस्तकान्यवलम्ब्येतस्य शोधनमुद्रणे अकरवं, तानि तावत् प्रदर्शन्ते ।
एकं तावदस्मदीयं पुस्तकं टीकासहितं क-चिद्विहितम् । द्वितीयं मिथिका-
प्रदेशादाहृतं टीकासमलङ्घितं ख-चिद्विपरिचितम् । तृतीयं काशीस्थसंस्कृत-
विद्यामन्दिरपुस्तकालयादानात् मूलमात्रं ग-चिद्विहितम् । चतुर्थं जयपुरात्
संगृहीतं सटीकं घ-चिद्विहितम् । पञ्चमं कलिकातावास्तव्य श्रीयुक्त वावु
प्रतापचन्द्र घोषमहाशयस्य पुस्तकालयादधिगतं सटीकं ङ-चिद्वि-
विनिर्दिष्टम् । तेषु पञ्चमं पुस्तकमतीव समीचीनम् । द्वितीयन्तु पुस्तकं
प्रायस्तादृशमेव समीचीनम् ।

पुस्तके चास्मिन् चत्वारि काण्डानि प्रकरणानि वा सन्ति । तानि च
यथाक्रमं अधिकारिनिरूपण-प्रतिनिधिनिरूपण-पुनराधेयानिमित्तनिर्णय-
प्रकीर्णकाख्यानि । काण्डत्रयाणां मुख्य प्रतिपाद्यविषयः तत्तन्नाम्नैव सुग्रहः ।
चतुर्थकाण्डे तु पाकयज्ञादीनामावृत्त्यनावृत्त्यादिकं निरूपितम् । सर्वत्रैव
प्रसङ्गादन्येऽप्यर्था निरूपिताः सन्ति । प्रथमे काण्डे सार्द्धसप्ताशीत्युत्तरशत-
संख्याकाः कारिकाः, द्वितीये सार्द्धाष्टादशोत्तरद्विशतसंख्याकाः, तृतीये
सार्द्धानचत्वारिंशदधिकशतमिताः, चतुर्थे एकोनत्रिंशत्संख्याकाः सन्ति ।
मिलित्वा सार्द्धचतुःसप्तत्यधिकपञ्चशतमिताः कारिकाः सन्त्यस्मिन् ग्रन्थे ।
परन्तु तृतीयकाण्डान्ते अमादेकाधिकचत्वारिंशदुत्तरशतसंख्या मुद्रिता-
ऽस्ति । एवं द्वितीयकाण्डे क्वचित् क्वचित् पत्रे प्रथमकाण्डमित्युपरि
मुद्रितम् । कृपया सुधीभिः क्षन्तव्यमेतत् ।

ग्रन्थोपमसम्पूर्ण इति प्रतिभाति । तृतीयकाण्डशेषे

पुनराधिप्रसङ्गेन किञ्चिदत्र निरूपितम् ।

प्रायश्चित्तान्तरं वक्ष्ये स्वस्थाने बद्धविस्तरम् ॥

इति प्रतिज्ञातस्य प्रायश्चित्तान्तरस्याननुपलम्भात् । यशस्यास्य नाम
 व्यापस्तम्भसूत्रध्वनितार्थकारिकेति तत्र तत्र पुष्पिकायां दर्शनादवगम्यते ।
 परं यशस्तन्नामानुसारेण त्रिकाण्डमण्डननामैव प्रसिद्धिसुपागतोऽयं यशः ।
 कर्ता ह्यस्य कुमारस्वामिसुरिसुतो भास्करमिश्रः । तस्यास्य यशकर्तुः
 त्रिकाण्डमण्डन इति नामान्तरमासीदिति पुष्पिकादर्शनादवसीयते ।
 तन्नामैवास्य प्रसिद्धिः । कस्मिन् समये अयं भास्करमिश्र आविरासीदिति
 न निश्चेतुं शक्यते । स्वयमे तावदयं कर्क-रुद्रदत्त-दामोदर-भवनाग-वामन-
 भरद्वाजसूत्रभाष्यकार-मन्त्रब्राह्मणभाष्यकारादीनां, केशवसिद्धान्त-कल्प-
 भाष्य-भवभाष्य-लौगाक्षिकारिकादियश्यानां चोद्धृतं कृतवान् । तेऽपि यश्याः
 यशस्तत्तत् अतोव प्राचीना इत्यत्र नास्ति सन्देहः । मदनपारिजातादिषु
 प्राचीननिबन्धेषु यशस्यास्य समुल्लेखात् अत्रत्यकारिकाया उद्धृतत्वाच्च
 यशोऽयमतिप्राचीनः प्रामाणिकश्चेति ज्ञायते । यशस्तता खल्वनेन वाज-
 पेयादिकारिकाऽपि विरचिता । वाजपेयकारिका तु दृष्टेवास्माभिः ।
 टीकाकृता तु खनाम नैव प्रकटितम् । अतः केन कदेयं टीका विरचितेति
 न ज्ञायते । परन्तु टीकायां रामाख्यरापरार्कप्रयोगपारिजातादीनामुल्लेख-
 दर्शनात् टीकेयं नातोव प्राचीनेति शक्यते वक्तुमिति शिवम् ।

कलिकातामहानगर्याम् ।
 प्राकाः १८२२ । चैत्रे मासि । } श्रीचन्द्रकान्तदेवशर्मा ।

त्रिकाण्डमण्डनस्याकारादिक्रमेण विषयसूची ।

अ ।

विषयः ।	पृष्ठाः ।	पङ्क्तयः ।
अभिनाशभान्त्या मथनेनाद्युत्पादनान्तरं		
पूर्वामिदर्शने व्यवस्था	१६७	८
अभयनुगमे व्यवस्था	१६०	४
अज्ञानादमुचिना कर्मणि कृते व्यवस्था	२०	१
अधिकारमेदाः	११	१४
अधिकृताधिकारः	१८	१२
अनाहिताग्नेः पितुरनुज्ञया पुत्रस्याधानाधिकारः	४६	१३
अनेकफलस्य कर्मणः प्रतिफलं कर्मण-		
आवृत्त्यनावृत्तिविचारः	२५	१४
अरणिनःशनिमित्तम्	२१६	११
अरविस्वरूपम्	२३५	२
अर्थशौचप्रशंसा	२३७	३
अर्थज्ञानाभावेऽपि कर्माधिकारः	२६	२
अवतत्तद्विर्गापे व्यवस्था	११०	६

आ ।

आधानस्य नित्यकाम्यत्वविचारः	१३	५
आरम्भानन्तरं शक्तिलोपे व्यवस्था	३६	१५
आहिताग्नेः प्रवासे देशकालपरिमाणम्	५६	१८
आहिताग्नेः शवालागे व्यवस्था	१८०	१
आहिताग्नेर्धनार्थं प्रवासः	५४	१५

विषयः ।	पृष्ठाः ।	पङ्क्तयः ।
उ ।		
उद्घाताभौ व्यवस्था	१२६	१
उपघाते नैमित्तिकम्	२११	१७
क ।		
कर्ममध्ये कर्मान्तरसन्निपाते व्यवस्था ...	२१	१२
कर्ममध्ये प्रतिपत्त्योरन्यतरमरणे व्यवस्था ...	३७	१५
कर्मलोपे नैमित्तिकम्	२१०	११
काम्यकर्म्मरम्भानन्तरं कामयानिष्ठतावपि		
तत्समापनम्	३८	१२
काम्यनैमित्तिकाधिकारः	१५	११
काम्यसोमयागाधिकारी	५६	१०
काम्यानामल्पदक्षिणत्वे दोषः	२३८	७
काम्येन नित्यसिद्धिः	१५	७
कालशौचादेरधिकारहेतुत्वम्	१६	८
कश्चित् कर्मणि दीक्षितस्य नाधिकारः ...	२१	१
ग ।		
गुणावयवयोगुणस्य बलवत्त्वम्	१२३	७
गोप्रतिनिधिः	१२१	७
गौक्षकालव्यवस्था	१३४	१
ज ।		
जातेष्टावधिकारविष्ठा	{ १५ १६ २३	{ १२ ७ ३
जीवत्पिबकस्य पिण्डपिबक्यज्ञानादीमुखविधिः	२३१	२
जीवतोमृतभ्रान्त्यौर्ध्वदेहिककरणे व्यवस्था ...	२२२	१२

विषयः ।	पृष्ठाः ।	पङ्क्तयः ।
ज्येष्ठस्य अद्वाविहीनत्वे तदाज्ञया		
कनिष्ठस्याधानाधिकारः	४६	८
ज्येष्ठानुज्ञयापि कनिष्ठस्य विवाहे नाधिकारः	४८	४
ज्योतिष्टोमस्यावृत्त्यनावृत्तिचिन्ता ...	१५	१
द ।		
दक्षिणाप्रतिनिधिः	१२२	३
दत्तकस्य पित्रादिनामोच्चारणे विशेषः ...	७८	६
दुर्वाक्ष्यलक्षणम्	७६	११
दूरासन्नगुणयोरासन्नगुणस्य बलवत्त्वम् ...	१२४	३
देशान्तरे यष्टुमरणे व्यवस्था	३८	६
ध ।		
धर्मप्रजासमृद्धेः दारेषु सत्स्वपि		
कामतोदारान्तरग्रहणम्	२०४	१
न ।		
नदीलक्षणम्	२००	४
नष्टारणिप्रतिपत्तिः	२१६	१६
नित्यकर्मण्यपि सङ्कल्पः	४१	१०
नित्यकर्म्मार्थं कदाचिन्नैर्ध्यापि अर्थार्जनम्	६२	३
नित्यकर्म्मार्थं चैर्यातिरिक्तकुमार्गेणापि अर्थार्जनम्	६१	५
नित्यकर्म्मार्थमप्रतिग्राह्यमपि प्रतिग्राह्यम्	२३६	२
नित्यकाम्यकर्म्माणि	१४	१
नित्यानामल्पदक्षिणत्वं न दोषावहम् ...	२३८	७
निन्दितकाजे सोमादौ नाधिकारः	८०	१८
निन्दितदेशे सोमादौ नाधिकारः	८०	११

विषयः ।	प्रश्नाः ।	पङ्क्तयः ।
निषेधेध्वधिकारचिन्ता	१८	१
नूतनारण्यद्वयम्	२१६	१२
नैमित्तिकाद्यधिकारः	१६	८
नैमित्तिकाधिकारचिन्ता	१७	११

प ।

पक्षहोमातिपाते व्यवस्था	१२६	३
पतितत्वातिदेशेऽपि कर्माधिकारः	७५	३
पतितस्य निषिद्धवर्जनेऽधिकारः	७४	१६
पतितस्य वैधकर्मानधिकारः	७२	८
पतितस्य साधारणधर्मेऽधिकारः	७३	१८
पतिताणां नामग्रहणं सुब्रह्मण्याशंसनादौ न कर्तव्यम्	७५	१७
पत्नीप्रतिनिधिः	८३	५
पत्नीविशेषणायि	३४	१७
पत्न्यधिकारे विशेषः	३५	१२
पत्न्यादीनां स्वयं होमाधिकारो नास्ति	१८५	१३
पत्न्याद्यतिक्रमे व्यवस्था	१८२	२
पत्न्यां प्रोषितायां व्यवस्था	१८४	३
पत्न्या रजस्वलादित्वे व्यवस्था	५१	४
पत्युः प्रवासे पत्न्याः कर्माधिकारविचारः	४८	१४
परिमाणरूपयोर्मध्ये रूपस्य बलवत्त्वम्	१२४	१
परोक्षिदोषविचारः	४४	६
पितृयज्ञस्यानङ्गत्वमङ्गत्वं वा	१२	५
पित्रादीनां पतितत्वे पितामहादौ पित्रादिभावना	७७	१३
पित्रादीनामसोमयोचितत्वे व्यवस्था	६४	४

विषयः ।	प्रश्नाः ।	पङ्क्तयः ।
पुनः परिणयकारणानि	२०२	६
पुनराधाननिमित्तानि	१५६	१८
पुनराधानविधिः	१५०	१
पुनराधेयनिमित्तानि	१५४	४
पुनराधेयविधिः	१५०	१
पुनराधत्तृशब्दार्थविचारः	६५	५
प्रतिनिधिरूपणम्	८१	१
प्रतिनिधौ मन्त्रस्योद्वाभावः	१२४	८
प्रथमारम्भग्रहोत्तकालादीनामुपादानम्	२४०	१२
प्राङ्मुखेनाभिमुख्यम्	२३५	३
प्रारब्धस्य सूतकादौ कर्तव्यता	७३	३
प्रेताधानम्	१८१	१४
प्रोषितस्य नियमाः	१८७	८
प्रोषितस्य पुनराधानप्राप्तौ निर्णयः	५२	१६

ब ।

बहुभार्यस्य एकस्याः पत्न्या मरणे व्यवस्था	१२८	१
--	-----	---

म ।

मन्त्रोक्तब्राह्मणोक्तगुणानां मध्ये मन्त्रोक्तगुणस्य

बलवत्त्वम्	१२३	५
मलमासलक्षणम्	८१	६
मलमासे कर्षयाकर्तव्यनिर्णयः	८१	७
मुख्यकालमुख्यसाधनयोः प्राधान्यचिन्ता	१२५	१०
मृतपत्नीकस्य पत्नीस्थाने कुशपत्नी	२०७	६
मृतभार्यस्य पुनर्विवाहाभावे एकाकिनोनाग्न्याधानम् २०६	२०६	१

विषयः ।	श्रुताः ।	पञ्चयः ।
य ।		
यज्ञार्थभिक्षितद्रव्यस्यान्यत्र विनियोगे दोषः	६०	१४
यज्ञोपवीतप्रतिनिधिः ...	१२२	६
याज्ञानुवाक्यादिविस्मृतौ व्यवस्था ...	१३१	१
व ।		
विद्वत्प्रधिकारप्रयोजकम् ...	२२	७
विधुरामिहोत्रिणः कर्माणि ...	२०६	२
वेदिसमनव्यवस्था ...	१३३	१
श ।		
शिखावत्त्वादीनामधिकारिविशेषणत्वम् ...	३३	८
श्रद्धस्य होमसालग्रामस्यर्पाद्यनधिकारः ...	२४०	५
स ।		
सायंहोमादिलोपे प्रायश्चित्तम् ...	१०५	१४
सुप्रज्ञाण्यायां पुत्रनामनिर्देशे विशेषः ...	७८	१५
सूकरादिभिरग्न्यादिस्पर्शे व्यवस्था ...	२१२	६
सूतकादौ केषाञ्चिन्नित्यनैमित्तिकानामननुष्ठानम्	७२	१
सूतकादौ नित्यनैमित्तिकाचरणम् ...	७१	१६
सोमादिप्रतिनिधिः ...	११८	१
सोमाधिकारः ...	२४	१४
सकालपूर्वकालस्यापि कदाचिद् गौणकालत्वम्	१३६	५
ह ।		
हिमाचले ह्यगस्य वाहकत्वम् ...	६५	७
होमसमासः ...	१३६	७
होमसमासे तन्वनिगमः ...	१४३	४

चिकाण्डमण्डनटीकोक्तविषयानामकारादिक्रमेण सूची ।

अधिकारलक्षणम् ...	१०	६
अन्यथाः ...	२१३	५
अपवर्गविचारः ...	४	१४
अपवर्गसाधनविचारः ...	६	२
कर्मारम्भे द्विराचमनम् ...	३४	६
कुटुम्बलक्षणम् ...	५६	१६
क्रोशलक्षणम् ...	२०१	४
गव्यतिलक्षणम् ...	२०१	४
गोधूमानामहविष्णुम् ...	१०३	२०
देवतायाविग्रहचैतन्ययोः		
सद्भावासद्भाविचारः ...	३१	४
धनुर्लक्षणम् ...	२०१	६
नवसंस्थेष्टिनिमित्तसंस्थनिरूपणम् ...	२०६	१६
न्यायस्यागतिकगतित्वम् ...	२४१	५
पुत्रशब्दस्यापत्यार्थता ...	१५६	१२
प्रवासलक्षणम् ...	१८४	२०
मन्त्राणां वृष्टादृष्टार्थत्वविचारः ...	२६	६
यज्ञः-कीर्त्ति-स्वरूपम् ...	२३८	१८
योजनलक्षणम् ...	२०१	५
वारणस्यानस्य कर्माकृतम् ...	३२	१४
शरावलक्षणम् ...	२१८	१६
शम्याप्रासलक्षणम् ...	१६७	२०
शम्यालक्षणम् ...	१६७	१६
सकलवेदस्य धर्मं प्रामाण्यम् ...	२८	१०
साम्नाय्यशब्दार्थः ...	१०८	६

त्रिकाण्डमण्डनोत्तिष्ठितग्रन्थकारनाम्नामकारादिक्रमेण
प्रज्ञापनपत्रम् ।

आपस्तम्ब १२ । ५ ॥ १२० । ११ ॥
आश्वलायन ११० । १० ॥ १४८ । २ ॥
कठ ४७ । २ ॥ ११६ । ३ ॥ १२० । ६, १०, १२ ॥ १२१ । ४ ॥ १२५ । १ ॥
१३२ । १ ॥ १४० । ५ ॥ १४२ । ५ ॥ १४५ । ४, ८ ॥ २३७ । ७ ॥
कर्क ६८ । २ ॥ ७० । ३ ॥ १६२ । ३ ॥ १६३ । २ ॥
कात्यायन ६३ । २ ॥ ६३ । ४ ॥ ११२ । २१ ॥ ११७ । २ ॥ १२८ । १० ॥
केशवस्वामी ५८ । १ ॥
जैमिनि ६३ । १५ ॥
दामोदर १०५ । ११ ॥
देवल ६० । ८ ॥
बौधायन वा बौधायन १३ । ११ ॥ ६८ । ८ ॥ ६४ । ६ ॥ १०४ । १५ ॥
१०६ । ७, ८ ॥ ११६ । १ ॥ १२६ । ८ ॥ १५६ ।
१६ ॥ १८७ । १० ॥ २२३ । २ ॥
भरद्वाज १७ । ५ ॥ ६७ । ७ ॥ १०६ । ७ ॥ १०७ । ८ ॥ ११५ । ५, ६ ॥
११७ । ८, १७ ॥ १२७ । ६ ॥ १३२ । ३ ॥ १८१ । १६ ॥ १८३ ।
१६ । २०७ । ८ ॥
भरद्वाजसूत्रभाष्यकृत् १२ । ६ ॥
भवनाग ११६ । ५ ॥
मन्त्रब्राह्मणभाष्यकृत् ७० । ७ ॥
मीमांसक १३ । ३ ॥ ६४ । ११ ॥
लौगाक्षि ६७ । ११ ॥ १७४ । १८ ॥ १६६ । १४ ॥ २०१ । १० ॥
वामन ५८ । ६ ॥
शब्दानुसारी ३६ । ११ ॥ ४६ । ८ ॥
शालीकिनाथ ४० । ६ ॥
सत्याषाढ ११५ । २, १८ ॥ १५६ । ७ ॥
सूत्रकार १५४ । ५ ॥

त्रिकाण्डमण्डनोत्तिष्ठितग्रन्थनाम्नामकारादिक्रमेण
प्रज्ञापनपत्रम् ।

अथर्वणसूत्र ४२ । ५ ॥
कर्मेदीप २०७ । ५, ८ ॥
कल्पभाष्य १४३ । १३ ॥
कातीयसूत्र ११७ । २ ॥
केशवसिद्धान्त ५३ । १४ ॥ १२६ । १० ॥
कौवीतकिमुक्ति १७५ । १४ ॥
कुन्दोगगृह्य १०४ । १० ॥
कुन्दोगपरिशिष्ट १७६ । १३ ॥ १६१ । १ ॥
तातप्लोक १८७ । १२ ॥
बौधायनभाष्य १२५ । १७ ॥
भरद्वाजभाष्य १३५ । ६ ॥
मवभाष्य १८७ । १२ ॥
भारद्वाजीयभाष्य ६४ । १८ ॥
माध्यन्दिनश्रुति १०५ । ६ ॥ १५५ । १६ ॥
यज्ञपाम् २११ । १८ ॥
लौगाक्षिकारिका ४६ । १५ ॥
वार्त्तिक ४० । १५ ॥
वेदान्त ५८ । ६ ॥

चिकाण्डमण्डनटीकोलिखितग्रन्थकर्तृनाम्नामकारादि-
क्रमेण ग्रन्थापनपत्रम् ।

अमर १२१ । १८ ॥
आपस्तम्ब ६ । १७ ॥ १५५ । १२ ॥ १५८ । २१ ॥
आश्वलायन ११२ । १२ ॥ १५७ । ८ ॥
कर्क ५ । ८ ॥ ३७ । १० ॥ ६८ । ७, १८ ॥ १५८ । ५ ॥ १६२ । ७ ॥
१६३ । ७ ॥
कात्यायन १२ । ८, ११ ॥ २५ । ७ ॥ ४२ । १५ ॥ ६३ । ७ ॥ ८५ । ४ ॥
१०१ । १० ॥ ११० । १३ ॥ ११३ । १, ७, १० ॥ ११५ । ३ ॥
११७ । ३, ७ ॥ १६७ । १८ ॥ २०७ । १० ॥ २२६ । १६ ॥
कुमारस्वामी ३ । १४ ॥
गर्ग ८६ । २, १७, १८ ॥
गोभिल २४१ । ७ ॥
गौतम १८८ । ६ ॥
जैमिनि ६६ । १० ॥
दत्त ३४ । ८ ॥ १८६ । ६ ॥
दुर्गाह्निकार १५५ । ११ ॥
देवमिश्र १८५ । १५ ॥
देवयज्ञिक १६१ । ५ ॥ ३६४ । ११ ॥ २४० । १४ ॥
नारायण १८५ । ५ ॥
नीलकण्ठ १८६ । ७ ॥
पारस्कार २३० । ३ ॥
बोधायन वा बौधायन ११ । १ ॥ ५१ । ८ ॥ १५६ । १२ ॥ १७३ । ५ ॥
१८५ । २१, २२ ॥ १८७ । १६ ॥ १८६ । ६ ॥
१६३ । ११ ॥ २३६ । ६ ॥

ब्रह्मगुप्त १२१ । १६ ॥
भगवान् २७ । ६ ॥
भरद्वाज ११२ । १५ ॥ २१० । ६ ॥
भर्तृहरि २६ । ३१ ॥ १५८ । ४ ॥ १५६ । ४ ॥
भाष्यकृत् २३३ । १८ ॥
भास्करभट्ट १६० । १ ॥
भट्ट १५७ । २ ॥
मण्डन २४१ । १० ॥
मनु ८ । ७ ॥ १२१ । २१ ॥ १५६ । १५ ॥
माधव ८ । ७ ॥ १५६ । ७ ॥
मिश्र १५६ । १६ ॥ १७६ । ८ ॥
रामाण्डार ७० । १० ॥ १७१ । १६ ॥ १८६ । १ ॥
रुद्रदत्त ३७ । २ ॥ ५० । ५ ॥ ५१ । १० ॥ ५३ । १२ ॥ १८६ । ११ ॥
रैगुकाचार्य १७२ । १८ ॥
लौगाक्षि १७६ । ४ ॥
वादरायणि २१ । १८ ॥
वृत्तिकृत् १५७ । १६ ॥
शाक्य ८ । ६, ८ ॥
शातातप १०४ । २ ॥
श्रीधर ३४ । ५ ॥
शांखायन १५८ । १७ ॥
सुमन्तु ४६ । १६ ॥
सूत्रकार ३० । ५ ॥
हरिस्वामी १५६ । ७ ॥
हेमाद्रि ३४ । ३ ॥ ४८ । १ ॥

चिकाण्डमण्डनटीकोलिखितग्रन्थनाम्नामकारादि-
क्रमेण प्रज्ञापनपत्रम् ।

अथर्वपरिशिष्ट १३६ । २ ॥
आमेय ३३ । १७ ॥
आथर्वण १५८ । १५ ॥
आपस्तम्बसूत्र १३० । ११ ॥
आपस्तम्बीय २१५ । ३ ॥
आशार्क १६० । ६ ॥
आश्वलायनसूत्रभाष्य १०३ । १८ ॥
कर्मप्रदीप १६१ । ४ ॥
कल्पतरु ४८ । १ ॥
कल्पसूत्र ६ । २, ६, १५ ॥
काठक १५६ । ३ ॥
कात्यायनमीमांसा ७० । १७ ॥
कालमाधव ८ । ६ ॥
कालादर्श ८६ । २० ॥
कूर्मपुराण १८५ । २१ ॥ १६३ । ११ ॥
केशवसिद्धान्त ५३ । १२ ॥
गौतमस्मृति १५ । ४ ॥
गृह्यसंग्रह १२२ । १५ ॥
हृन्दोगपरिशिष्ट १८४ । ११ ॥ १६१ । ३ ॥ १६८ । ५ ॥ २०७ । १० ॥
जैमिनिसूत्र १८६ । ५ ॥
तन्त्ररत्न १७ । १७ ॥
दानखण्ड १८६ । ६ ॥
दानधर्मे १८७ । १८ ॥

दीपिका १६६ । ३ ॥
देवयज्य १६७ । १५ ॥
देवजानीयपद्धति ३४ । ६ ॥
देवयज्ञिकयज्य २२१ । ६ ॥
देवयज्ञिकभाष्य ८६ । २१ ॥
धर्मसूत्र ३४ । ५ ॥ १०४ । १ ॥
नारायणवृत्ति ५६ । १२ ॥ १६२ । १८ ॥ १६० । ८ ॥
निदान ६१ । २ ॥
निदानसूत्र २० । ७ ॥
पारस्करगृह्य २४१ । ६ ॥
प्रयोगभारिजात ८६ । २ ॥
प्रायश्चित्तप्रदीप १७६ । १८ ॥
बृहचब्राह्मणभाष्य २०६ । ११ ॥
बौधायनसूत्र २०४ । १० ॥
बौधायनीय १३८ । ७ ॥
भाष्य २४० । १४ ॥
मत्स्यपुराण २०१ । ३ ॥
मातस्य १३६ । १ ॥
माध्यान्दिनश्रुति १०४ । १६ ॥
मानव १५६ । १३ ॥ १५६ । १ ॥
मिश्रयज्ञ १८८ । ६ ॥
मीमांसासार ३२ । १८ ॥
यज्ञतन्त्र १५५ । २० ॥ १५७ । ११ ॥
यज्ञपार्थ ५५ । १२ ॥ ६० । ४ ॥ १६६ । २ ॥ १८४ । १७ ॥ २४१ । १० ॥
यज्ञिकयज्य १६५ । १० ॥
रामाख्यारभाष्य २०६ । ३ ॥ २३३ । १६ ॥

वात्स्यायनस्मृति ४ । ६ ॥
 वात्स्यायनसूत्र ३२ । २ ॥
 वाराह ३४ । ३ ॥
 वार्त्तिक १३ । ८ ॥ ३२ । १७ ॥
 विभिरत्न ६३ । १०, ११ ॥ ६८ । १६ ॥
 वृत्ति १५७ । १२, १४ ॥ १७२ । १८ ॥
 व्याकरणसूत्र ३० । १५ ॥
 घृतनदीभाष्य १६० । १० ॥
 शांखायनसूत्र १७१ । १६ ॥
 श्रीवृद्धदत्तभाष्य १५५ । १३ ॥
 अति ४ । १४ ॥ ६ । ६ ॥ ५७ । १५ ॥ ६१ । १२ ॥ ६२ । ७ ॥ ६४ । ३ ॥
 ७४ । १३ ॥ ७५ । १४ ॥ ७७ । ६ ॥ ८० । ८ ॥ ८५ । १२ ॥ १०२ ।
 १२ ॥ १०६ । १३, १४ ॥ १११ । ११ ॥ ११२ । १६ ॥ ११३ । २ ॥
 ११५ । १० ॥ १५० । १० ॥ १५६ । १० ॥ १५८ । ६ ॥ १६० ।
 १० ॥ १६२ । ३ ॥ २३७ । १० ॥ २३८ । ६, २० ॥
 संग्रह ८६ । १२ ॥ १६१ । ६ ॥ १६४ । ११ ॥
 सूत्र २३० । २० ॥
 स्मृति २ । १६ ॥ १७ । १६ ॥ ३३ । १३ ॥ ३४ । १० ॥ ३६ । ७ ॥ ४८ ।
 ६ ॥ ४८ । ३ ॥ ६२ । ११ ॥ ८४ । १० ॥ १०३ । १६ ॥ १६६ । १,
 ३ ॥ १६५ । १५ ॥ १६६ । २० ॥ २०२ । १४ ॥ २०६ । १२ ॥
 २३८ । ११ ॥
 स्मृतिचन्द्रिका १५६ । २ ॥

शुद्धिपत्रम् ।

पृष्ठे ।	पङ्क्तौ ।	अशुद्धम् ।	शुद्धम् ।
७ ...	८ ...	विविविषन्तीति ...	विविदिषन्तीति
६ ...	१६ ...	स्थिवम् ...	स्थितम्
१० ...	१५ ...	तथा ...	तथा
१३ ...	५ ...	पुरुषोप ...	पुरुषोप
१४ ...	२ ...	शौचामणी ...	शौचामणी
१५ ...	१७ ...	नित्यत्वार्थी ...	न्यायत्वार्थी
१६ ...	१४ ...	कदविहितो ...	कदभिहितो
३१ ...	१० ...	स्तोत्रशस्त्राणि ...	स्तोत्रशस्त्राणि
३५ ...	१ ...	विशोधितो ...	विशोधितो
७६ ...	१६ ...	पुरुषत्रयमध्ये ...	पुरुषत्रयमध्ये
८५ ...	३ ...	बहुचैः ...	बहुचैः
१०० ...	१५ ...	पुष्पः ...	पुष्पः
११० ...	१२ ...	देकशि ...	देशि
१३२ ...	२ ...	द्रियत ...	द्रियेत
१३२ ...	३ ...	सद्यनाम् ...	सद्यनाम्
१३८ ...	३ ...	जुहोत्यौप ...	जुहोत्यौप
१६८ ...	१४ ...	उद्धतो ...	उद्धतो
१७५ ...	८ ...	अतिक्रान्त ...	अतिक्रान्त-
१८२ ...	१ ...	भारद्वाजा ...	भारद्वाजा
१८४ ...	३ ...	प्रोषितया ...	प्रोषिताया
१८७ ...	१८ ...	शान्या ...	शान्या
१८८ ...	६ ...	प्रवृत्त्यर्थे ...	प्रवृत्त्यर्थे
१८८ ...	१६ ...	स्यः प्रयः ...	स्यः प्रयः
२०६ ...	२१ ...	ऊयते ...	ऊयते
२१५ ...	१७ ...	द्वित्वा ...	द्वित्वा (एवं परत्र)
२२२ ...	१५ ...	क्रियता ...	क्रियता
२२५ ...	१२ ...	व्यदिना ...	व्यादिना
२२७ ...	१६ ...	निर्मर्थ्ये ...	निर्मर्थ्ये
२२८ ...	११ ...	विशेषण ...	विशेषण
२३० ...	६ ...	वृत्तौ ...	वृत्तौ

BIBLIOTHECA INDICA:
A
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS
PUBLISHED BY
THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.
NEW SERIES, No. 925.

TRIKĀṆDA-MĀNDANAM

BY
BHĀSKARA-MIṢRA, SOMA-YĀJĪ

BEING
AN EXPOSITION OF THE SOMA-YĀGA APHORISMS
OF ĀPASTAMBA.

WITH
AN ANONYMOUS COMMENTARY ENTITLED VIVARAṆA
EDITED BY
MAHĀMAHOPADHYAYA CANDRAKĀNTA TARKALĀṆKĀRA.

CALCUTTA:
PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS.
1898.

त्रिकाण्डमण्डनम् ।

प्रथमकाण्डम् ।

(अधिकांशिनिरूपणम्)

श्रीगणेशाय नमः ।

श्रीलक्ष्मीनृसिंहाय नमः ।

(ठीकाकारोपक्रमणिका)

भुजगाभुजगा यस्य वामगा* वामलोचना ।

सर्वदः सर्वदा दिश्यात् सशिवः स शिवः शिवम्^(१) ॥१॥

उच्चैर्गतिर्जगति सिध्यति धर्मतत्त्वेत्

तत्र प्रमा† च वचनैः कृतकेतरैस्त्वेत् ।

तेषां प्रकाशनदृशश्‡ गुरोः सकाशा-

त्तस्मात्तमेवमहमादरतो§ नमामि ॥२॥

* यस्य स्याद् - इति ख० पु० पाठः ।

† प्रमा - इति क० पाठः ।

‡ प्रकाशनदृशा च - इति ख० पाठः ।

§ तस्मात्तमेवमहमादरतो - इति क० पाठः ।

(१) सशिवः शिवया सहितः स पूर्वोक्तजन्मः शिवो महादेवः शिवं
मङ्गलं दिश्यादित्यर्थः ।

व्याख्याऽनपेक्षः सुधियां प्रबन्धो*

व्याख्याव्यपेक्षोऽप्यधियां निबन्धः ।

दुरुहशब्दार्थविधानयुक्ता

सा चेद्वृथा तद्वयमप्रयासः ॥ ३ ॥

चिकाण्डमण्डनव्याख्यामतः पदप्रकाशिकाम् ।

स्फुटां स्फुटप्रबोधाय कुर्वे सङ्क्षिप्तयुक्तिभिः ॥ ४ ॥

चिकीर्षितस्य ग्रन्थस्य प्रत्यूहापोहद्वारा परिममाप्त्यर्थं सृति-
श्रिष्टाचारपरिकल्पितश्रुतिबोधितकर्त्तव्यताकं खेष्टदेवतानमस्कार-
रूपं मङ्गलमाचरन् श्रियश्रिचायै निबन्धस्याभिधेयं प्रतिजानीते ।

श्रियं वागीश्वरीं देवीं सम्प्रणम्य विनायकम् ।

गुरुं[†] सोमयागस्य प्रयोगः प्रवितन्यते ॥ १ ॥

श्रियमित्यादिना ।

नन्वयथ्यतिरेकाभ्यां व्यभिचारात् मङ्गलस्य समाप्तिं प्रति
विघ्नध्वंसं प्रति वा न कारणत्वमिति चेत् । न, अविगीतश्रिष्टा-
चारविषयत्वेन “सङ्ग्रामे सङ्कटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते”—
इत्यादिस्मृतिभिश्च मङ्गलस्यावश्यकर्त्तव्यतासिद्धौ तत्र फलजिज्ञासा-
यामर्थवादगतस्य दृष्टस्यैव फलस्य न्याय्यत्वात् ।

तत्र समाप्तिरेव फलं, विघ्नध्वंसस्तु द्वारमिति प्राञ्चः । नव्यास्तु
विघ्नध्वंस एव मङ्गलफलं समाप्तिस्तु प्रतिभावुद्धादिकारणकलापात् ।

* निबन्धो - इति ख० पाठः ।

† गुरुं - इति ग० पुस्तकपाठः ।

तत्र सङ्कल्पतेनापि एकदेवतानमस्कारेण सिद्धावपि किरणावस्था-
दिग्रन्थेषु सत्यपि मङ्गले तददर्शनाद् बलवत्तरविघ्नप्राचुर्यसम्भावनायां
तन्निरासार्थमनेकासां देवतानां नतिरिति न पौनरुक्त्यम्^(१) ।

तत्र तावदुपासकानामतिप्रागल्भ्यदात्रौ भारतीमेव नौति ।
वागीश्वरीमिति । वाचामीश्वरीं अधिष्ठातृदेवतां, वायूपां वा
ईश्वरीं, देवीं द्योतमानां, श्रियं लक्ष्मीप्रदातृत्वेन लक्ष्मीरूपाम् ।
तदुक्तम् । काव्यं यशसेऽर्थकृते इत्यादि । विद्या नाम नरस्य रूप-
मधिकं प्रयच्छन्नमन्तर्धनमिति च । यदा, खेष्टरूपां श्रियं महालक्ष्मीं,
वागीश्वरीं महासरस्वतीं, देवीं महाकालीं संप्रणम्य । समित्यनेन
साष्टाङ्गप्रणामोध्यते । विघ्नविघाताय विघ्नराजस्यैव समाख्यया
शक्तिमत्त्वात्^(२) तमपि नौति । विनायकमिति । विनायकं विघ्न-
राजम् । अविघ्नो विघ्नकर्त्ता च इत्येते षड्विनायकाः । विनायको
विघ्नराज इति च वचनात् । यतो विज्ञानोपलब्धिसमपि ग्रन्थस्य
प्रचरदवस्थायै* प्रणमति । गुरुमिति । गुरुं कुमारस्वामिनं । तस्यैव महा-

* प्रचरदवस्थायै - इति ख० पाठः ।

(१) सिद्धावपीति मङ्गलाचरणस्येति शेषः । अथवा, तत्र फले सिद्धावपि
सिद्धेऽपौत्यर्थः । फलविषयिण्यां सिद्धौ सत्यामपीति वा । किरणा-
वस्थादिग्रन्थादौ सत्यपि मङ्गलाचरणे समाप्तेरदर्शनात् तत्र विघ्नप्राचुर्यं
सम्भाव्यते । प्रचुरो हि विघ्नः प्रचुरेयैव मङ्गलेन ध्वस्यते न त्वत्वेन ।
अतः प्रकृतेऽपि बलवत्प्रचुरविघ्नसम्भावनायाऽनेकदेवतानमस्कार इति
तात्पर्यार्थः ।

(२) समाख्ययाऽनुगतार्थेन नाम्ना विघ्नराजस्य विघ्नविघातशक्तिमत्त्वात् विघ्न-
विघाताय तमपि नौतीत्यर्थः ।

गुरुत्वात् । जनकत्वेन सोमद्रव्यान् यागोऽग्निष्टोमाख्यस्तस्य प्रयोगः, प्रयु-
ज्यते अनेनेति प्रयोगो निबन्धः प्रवितन्यते । प्रवीत्युपसर्गद्वयोपेतस्य
तनुधातोः सूत्रसूत्रान्तरोक्तसकलधर्मपुरस्कृतविस्तारोऽर्थः^(१) ।

ननु दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्टान्येन यजेतेति श्रुतेः पूर्वं दर्शपूर्ण-
मासौ वक्तव्यौ । तदर्थं च आधानमेव प्रथमं निरूपणविषयं* न तु
सोमयागस्यादाववसर इति चेत् । सत्यं, महातन्त्रे अल्पतन्त्रनिवे-
शनस्य^(२) ग्राह्यसिद्धत्वात्, लोके च तदेवाद्विषयते यदेकक्रिययाऽनेक-
कार्यसम्पत्तिसम्पादनदत्तं बुधैरिति^(३) अग्निष्टोमे दीक्षणीयादिद्वारा
पौर्णमासतन्त्रनिवेशस्य लभ्यमानतया, प्रसङ्गाच्चाधानस्यापि तत्र तत्र
कश्चित् निरूपणीयत्वेनात्रैव आदरो युक्तः, न तथा आधानाद्युपक्रमे
पुनस्तद्व्यादिविचारसम्भवः । एतेन अधिकारिसम्बन्धविषयप्रयोजन-
रूपानुबन्धचतुष्टयं दर्शितम् ।

ननु आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्य-
इति श्रुत्या सकलवैदिकधुरीणानामात्मज्ञानसाध्यपरमपुरुषार्थाप-

* प्रथमनिरूपणविषयं - इति क० पाठः ।

(१) सूत्रमापस्तम्बसूत्रं, सूत्रान्तराणि बोधायनादिसूत्राणि । तदुक्ताधि-
कार्यादिसकलधर्मपुरस्कृतविस्तार इत्यर्थः ।

(२) तन्त्रमितिकर्तव्यता । महातन्त्रे महेतिकर्तव्यताके, अल्पतन्त्रस्य अल्पे-
तिकर्तव्यताकस्य यत् निवेष्टनं तस्येत्यर्थः ।

(३) युक्तक्रियया अनेककार्यसम्पादनदत्तं यद्वति, तदेव लोके बुधैराद्रियते
इति हेतोरित्यर्थः ।

वर्गमुख्योपायात्मानात्मविचार एव श्रेयस्कर इति किमुत^(१) कर्म-
चितो लोकः क्षीयते इत्यादिश्रुत्या धूमार्चिरादिमार्गप्रदर्शनेन^(२) च
चुल्लफलकोऽयमारम्भ इति चेत् । उच्यते । ये तु नित्यसुखाभि-
व्यक्तिं येऽपि दुःखध्वंसं वा अविद्यानिवृत्तिं वा लिङ्गशरीरलयं
वाऽपवर्गमाहुस्तेषामपि शरीरपरिग्रहाभावे अविवाद एव । एत-
द्विरुद्धायास्तु वाक्यायनस्य तेर्द्वाष्टवर्षकामिनीनीविमोच एवापवर्ग
इति, तस्याः काममुख्यत्वेनाप्रामाण्यनिश्चयाद्वैसर्जनाधिकरणन्यायेन^(३)
श्रुत्यकल्पनात् । अतः सर्ववादिसम्मतमिदमेवापवर्गलक्षणं कर्काचार्यै-

(१) उत पुनरर्थः । किं पुनरयमारम्भ इति वक्ष्यमाणेनास्य सम्बन्धः । तद्-
यथेह कर्मचितो लोकः क्षीयते एवमेवामुत्र पुण्यचितो लोकः क्षीयते
इति छान्दोग्योपनिषत्पठितां श्रुतिमेकदेशमात्रेण पठति कर्मचित-
इति । कर्मणा कृष्यादिना चितः लोको भोग्यः प्रत्यादिरित्यर्थः ।

(२) केवलकर्मिणां धूमादिमार्गेण, देवताविज्ञानादिशुक्तानां कर्मिणा-
श्चार्चिरादिमार्गेण गमनम् । उभयत्रापि नास्ति मोक्षप्राप्तिः । धूमा-
र्चिरादिमार्गे च छान्दोग्योपनिषदादिषु पठितौ, शरीरकादौ
व्याख्यातौ च ।

(३) स च न्यायो मीमांसादर्शनस्य प्रथमाध्यायस्य तृतीयपादे चतुर्थसूत्रे
भाष्यकारादिभिर्बुद्ध्यादितः । तत्र हि दृष्टमूलकसूत्रेण प्रामाण्यमतो-
न तथा श्रुतिकल्पनमिति सिद्धान्तितम् । वाक्यायनीयं कामशास्त्रमपि
दृष्टमूलकमिति न तेन श्रुतिकल्पनम् । अधिकरणञ्च, विषयो विप्रय-
श्चैव पूर्वपक्षस्तथोक्तम् । निर्णयश्चेति पक्षाङ्गं शास्त्रेऽधिकरणं मत-
मित्युक्तञ्चक्षुः । विषयो विचारार्हवाक्यम् । विप्रयः संशयः । पूर्व-
पक्षः प्रकृतार्थविरोधितर्कोपन्यासः । उत्तरं सिद्धान्तानुसृतकर्तृ-
न्यासः । निर्णयो वाक्यतात्पर्यार्थनिश्चयः ।

रुदाहृतम् । शुभाशुभकर्मोपभोगनिमित्तनैरन्तर्येण प्राणिनां शरीर-
परिवृत्ताभावोऽपवर्ग इति । अयञ्चापवर्गो निषेध^(१)काम्यवर्जनास्ति-
त्यानुष्ठानाच्च जायते नेतरथा ।

(१) नन्विदमयुक्तं, कर्मणां तावत्कर्मणा पितृलोक इति फलान्तर-
विधानेन निराकाङ्क्षत्वात्, प्रत्युत एतदेव प्रमाजिनो लोकमिच्छन्तः
प्रव्रजन्तीति, न कर्मणा न प्रजया, मास्यकृतः कृतेनेत्यादिश्रुति-
सहसैर्मुमुक्षोः कर्मणां त्यागविधानात् । अतो न कर्मसाध्यत्वमिति^(२)
चेत् । सत्यं । तथापि कर्मणां विविदिषावाक्येन मोचे उपादानात् ।
तथा हि, यथाऽप्येन जिगमिषन्तीत्यत्र गमनफले यामसंयोगेऽर्थो-
पादानं, तथा तमेतं वेदानुवचनेन विविदिषन्ति यज्ञेन दानेन
तपसा ऽनाशकेनेत्यादिनापवर्गोद्देशेन तृतीयाश्रुत्या^(३) कर्मणां संयोग-
वृत्त्याधिकरणन्यायेन^(४) तादर्थ्येन प्रयोगान्तरानुपादानात्^(५) मुक्तेः

(१) निषिध्यते इति निषेधो निषिद्ध इत्यर्थः ।

(२) नित्यानुष्ठानादपवर्गो जायते इत्यत्र शङ्कते नन्विति ।

(३) न कर्मसाध्यत्वमयवर्गस्येति शेषः ।

(४) यज्ञेनेत्यादि तृतीयाश्रुत्येत्यर्थः । श्रुतिर्द्वितीया क्षमता च लिङ्गं वाक्यं
यदान्येव तु संहतानि । सा प्रक्रिया या कथमित्यपेक्षा स्थानं क्रमो-
योगफलं समाख्येत्यत्र द्वितीयापदं कारकविभक्त्युपपन्नञ्चणम् ।

(५) स च न्यायो मीमांसादर्शनस्य चतुर्थाध्यायस्य तृतीयपादे पञ्चमसूत्रे
श्रुत्यादितः ।

(६) तादर्थ्येन मुक्त्यर्थत्वेन । प्रयोगान्तरमनुष्ठानान्तरम् । नित्यविधिप्रेर-
णयाऽनुष्ठितानामेव नित्यकर्मणां मुक्तिसाधनत्वम् । न तु मुक्त्यर्थं तेषा-
मनुष्ठानान्तरमित्यर्थः ।

कर्मसाध्यत्वम् । न च पदश्रुत्या इच्छावेदनयोरन्यतरस्य भाव्यत्वं^(१)
स्यान्न मुक्तेरिति वाच्यम् । तयोरपुरुषार्थत्वात्, विधिश्रुत्या पुरुषार्थ-
स्यैव भाव्यत्वात्, पदश्रुत्यपेक्षया तस्या बलीयस्त्वात्^(२) । तत्र कथं
कर्मणा मोक्षः साध्यत इत्यपेक्षायां पूर्वोक्तोपभोगाभावद्वारेणेति सर्वं
समञ्जसम् । अस्ति चात्मज्ञानस्यापि परम्परयोपयोगः^(३) । (४) अस्तु
चात्मज्ञानस्यापि मुक्तिव्यापारत्वं, व्यापारस्तु तज्जन्यत्वे सति तज्जन्य-
जनक इति । तच्च नित्यकर्मणैवेति सङ्क्षेपः ।

(१) पदश्रुत्या विविदिषन्तीति पदश्रुत्या । विविदिषन्तीति श्रुत्या विविदि-
षैव भाव्यत्वेन प्रतीयते । विविदिषा च वेदनेच्छा । तत्र प्रकृत्यर्थस्य
प्राधान्यविवक्षायां वेदनस्य, प्रत्ययार्थस्य प्राधान्यविवक्षायां चेच्छाया-
भाव्यत्वं भवितुमर्हति । अयमभिप्रायः । विविदिषन्तीति विध्यर्थे णट् ।
मद्वनये च भावनैव विध्यर्थः । भावना च किं केन कथमित्यपेक्षितांश-
चयवती । किमिति भाव्याकाङ्क्षा, केनेति करणाकाङ्क्षा, कथमिति
कर्तव्यताकाङ्क्षा इति विभागः ।

(२) तथाच पदश्रुत्या इच्छावेदनयोरन्यतरस्य भाव्यत्वसम्भवेऽपि तयोरपुरु-
षार्थत्वात् तदुपेक्ष्य विधिश्रुत्या वेदनफलस्यापवर्गस्यैव भाव्यत्वमव-
धार्यते । अपुरुषार्थे विधेः प्रवर्तकत्वाद्योगादिति भावः ।

(३) मुक्ताविति शेषः । ज्ञानकर्मणोः समुच्चयेनानुष्ठानान्मोक्ष इति मते-
नेदम् । अथवा । देहादिव्यतिरिक्तात्मज्ञानमन्तरेण कर्मानुष्ठाना-
योगात् कर्मानुष्ठानमन्तरेण च मुक्त्यसम्भवात् देहादिव्यतिरिक्तात्म-
ज्ञानस्य परम्परया मुक्तावुपयोगः ।

(४) अयमेव क्रियायोगो ज्ञानयोगस्य साधक इति स्मृतिमाश्रित्याह अस्तु
चेति । चकारो वाऽर्थः । अस्तु वेति तु समीचीनः पाठः । तच्चेति
ज्ञानमित्यर्थः ।

ननु तथापि धर्मः—

पुराण-न्यायमीमांसा-धर्मशास्त्राङ्गमिश्रिताः ।

वेदाः स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च चतुर्दश ॥

इत्यादिवाक्यैः प्रमाणत्वेनोपकृताणां^(१) सदाचारसहितानामेषा-
मभ्यसनीयतया तैरेव प्रतिपादितामासेव कर्मणामनुष्ठेयतया प्रसिद्धौ
तद्विशिष्टाद्यादिग्रन्थानामिवास्त्य न धर्मं प्रामाण्यमिति चेत् । न,
इदानीन्तनानामपि माधवप्रभृतीनां मन्वादिवेदानामेव धर्मं
प्रामाण्यमभ्युपगन्तॄणां आप्तत्वेन शाक्यवैशम्पत्यतया तत्प्रणीतानां
श्रुतिसूत्र्यविरुद्धानां कालमाधवादिनिवन्धानां व्याख्यायनानाञ्च
कचिदेकान्तरितञ्च ह्यन्तरितञ्च*^(२) सदाचाराधिकरणन्यायेन^(३) धर्मं
प्रामाण्यं निर्विवादम् ।

आचारास्तु स्मृतिं ज्ञात्वा स्मृतेश्च श्रुतिकल्पनम् ।

* ह्यन्तरितञ्च — इति नास्ति क० पुस्तके ।

(१) श्रुतिः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः । एतच्चतुर्विधं प्राहुः
साक्षाद्भस्मस्य लक्षणमिति मनुस्मृतिमनुस्मृत्याह सदाचारसहिताना-
मिति । आत्मनुष्ठेयैकविधविषयतया नेह समुल्लेखः ।

(२) स्मृतीनां प्रामाण्यमेकान्तरितमनुमीयमानश्रुतिसापेक्षत्वात् । व्याख्या-
यनानां प्रामाण्यं ह्यन्तरितं, व्याख्येयस्मृतितन्मूलश्रुत्युभयसापेक्षत्वात् ।

(३) स च न्यायो मीमांसादर्शयत्यस्य प्रथमाध्यायतृतीयपादगतः । सदा-
चाराणां प्रामाण्यं ह्यन्तरितं, आचारेण स्मृतेः, तथा च श्रुतेरनु-
मानात् । यन्नेदमुक्तम् । आचारास्तु स्मृतिं ज्ञात्वा स्मृतेश्च श्रुतिकल्प-
नम् । तेन ह्यन्तरितं तेषां प्रामाण्यं विप्रकृत्यते इति ।

इत्युक्तेः सदाचारस्यापि प्रमाणतया स्वीकरणात् किमुत*
तत्प्रणीतानां ग्रन्थानाम् । दृश्यते हि प्रकृतस्यास्य कल्पसूत्रप्रणीतः
सर्वोऽप्यर्थः । तेन कल्पोपजीव्यप्रामाण्यस्यास्य कचित्परप्रत्यक्षवेदमूल-
कत्वं कश्चित् स्वप्रत्यक्षवेदमूलकत्वं चावश्यमभ्युपेयम् । न चैवमस्य
प्रणयनं तथापि निरर्थकमेवेति^(१) वाच्यम् । अष्टकादिस्मृतीनामिवे-
द्यपि नानाशाखासमधिगम्यानेककल्पसूत्रोपस्थितानेक-कर्मोपष्टम्भक-
तत्तद्विकल्पानामङ्गप्रधानकर्मणां तत्तद्गुणेषु विप्रकीर्णतया असं-
पुर्षैरल्पमत्या सुखेन बोद्धुमशक्यत्वात्परमकरुणया सर्वसङ्गहार्योऽय-
मारम्भः ।

स्यादेतत् । ननु तथापि स्वाध्यायविधुत्यापिताध्ययनविधौ
उपादेयस्वाध्यायगतस्यैकत्वस्य विवक्षितत्वेन^(२) स्वपूर्वजपरिगृहीतस्य
वेदावयवैकशाखायामेव स्वाध्यायशक्तौ पारम्पर्यस्यैकवेदस्य द्वयोस्व-
द्याणां वा प्रत्येकं एकैकशाखाऽध्ययनविषयत्वेन प्रतिज्ञाता, न त्वन्या ।
एवञ्च सति अध्ययनस्य दृष्टार्थता सङ्गच्छते । अन्यथाऽदृष्टार्थता-
प्रसङ्गः स्यात् । तथा कल्पसूत्राणामपि वेदाङ्गत्वेनाध्ययनं स्वाध्याय-
वद् व्यवस्थिवम् । एवञ्चानेकसूत्रार्थसंग्रहः किंफलायेति चेत् ।
सत्यम् । अधिकारिपरत्वेनात्र वैषम्यात्^(३) । न चापस्तम्भधनितार्थ-

* किमु — इति क० पुस्तके ।

(१) वेदमूलकतया प्रामाण्ये वेदादेव निर्वाहे किमेतत्प्रणयनेनेति भावः ।

(२) स्वाध्यायोऽध्येतव्य इति स्वाध्यायगतमेकत्वं प्रश्नेकत्ववदुपादेयगततया
विवक्षितमिति भावः ।

(३) तथाचाधिकारिभेदाभिप्रायेणानेकसूत्रार्थसंग्रह इति भावः ।

कारिकास्त्रिति वक्ष्यमाणत्वात् कथमेतदिति^(१) वाच्यम् । सूत्राधि-
करणन्यायेनास्यापि सुवचलात्^(२) । तदुक्तम् ।

तस्मिद्धिजातिसारूप्यप्रशंसालिङ्गभूमतः ।

वड्भिः सर्वत्र शब्दानां गौणी वृत्तिः प्रकल्पते ॥ इति ।

यदा, साकाङ्क्षस्थान्यतः पूरणाय शाखान्तराधिकरणन्याय^(३)-
मूलकोऽयं संग्रहः ॥ १ ॥ अत्रान्तरप्रकरणन्यायः—

तत्राधिकारकालादि प्रथमं प्रतिपाद्यते ।

सूचान्तरमतं वक्ष्ये सोमयागं क्वचित् क्वचित् ॥ २ ॥

तत्रेति । अधिकारोनाम कर्मजन्यफलभोक्तृत्वम् । अधि फलेभ्य-
उपरि क्रियते अनेनेत्यधिकार इति व्युत्पत्तेः । तत्र सोमप्रयोगे,
प्रथमं अधिकारः कस्मिन् कर्मणि कस्याधिकार इति निरूपणम् ।
कालोवसन्तादिः । स च,

कालदोषोऽधिकारस्य ज्ञानं वितर्तुते क्वचित् ।

इत्यादिना वक्ष्यते । आदिपदात् पठ्यादिनिरूपणम् । प्रथमं,
प्रथमपरिच्छेद इति यावत् । प्रतिपाद्यते उच्यते । तथा सोमयागं

(१) अनेकसूत्रार्थसंग्रहे हि बोधायनादिसूत्रध्वनितार्थकारिकास्त्रित्वमपि
वक्तुमुचितमित्यभिमानः ।

(२) तथाचापस्तम्बसूत्रध्वनितार्थानां वाङ्मत्यात् तथोक्तमिति भावः । सूत्र-
धिकरणन्यायश्च, मौमांसादर्शनस्य प्रथमाध्यायस्य चतुर्थपादे व्युत्पादितः ।

(३) शाखान्तराधिकरणन्यायश्च मौमांसादर्शनस्य द्वितीयाध्यायस्य चतुर्थ-
पादे चिन्तितः ।

प्रति सूचान्तरमतम् । सूचान्तराणि बोधायनादीनि, तेषां मतं
तदुक्तार्थं, क्वचित् साकाङ्क्षादिस्थले, प्रतिपाद्यते । वीष्ठाकरणमनि-
यमप्रदर्शनार्थं ॥ २ ॥

प्रसङ्गाभङ्गायाह,—

प्रसङ्गादग्निहोत्रेष्टिपश्चाधानोपयोगि यत् ।

तत्रापि लेशतः किञ्चित् प्रवक्ष्ये तत्र तत्र च ॥ ३ ॥

प्रसङ्गादिति । प्रसङ्गात् प्रसङ्गसङ्गत्या^(१) । अग्निहोत्रं तन्नामक-
कर्मविशेषः । इष्टिर्दर्शपूर्णमासाग्रयणेष्ट्यादिः । पशुरग्निहोत्रीयादिः ।
आधानम् । एतेषु उपयोगि यत् देशकालद्रव्यप्रतिनिध्यादि । तत्र-
वक्ष्ये । एतदपि न साकल्येनेत्याह । तत्रापीति । लेशतः सङ्क्षेपेण ।
सार्वविभक्तिकलभिः । न तु क्रमेणापीत्याह । तत्र तत्रेति । तस्मिन्
तस्मिन् प्रसङ्गे ॥ ३ ॥

तत्र प्रथमोद्दिष्टमधिकारं निरूपयति*,—

अधिकारास्त्रिधा नित्यकाम्यनैमित्तिकत्वतः ।

ते च औतार्थवादोत्थकल्पत्वेन त्रिधा पुनः ॥ ४ ॥

अधिकारा इति । कर्मणां त्रैविध्यादधिकारस्यापि त्रैविध्यमिति
भावः । नित्यादीनां लक्षणानि वक्ष्यन्ते । पुनस्तु अधिकाराः औतार्थ-
वादकल्पत्वेन त्रिविधा भवन्ति । एतदुक्तं भवति । सौथं चरुं निर्व-
पेदित्यादिः औतोऽधिकारविधिः । प्रतितिष्ठन्ति ह वा यएताराचौ-

* नास्त्येतत् क० पुस्तके ।

(१) स्मृतस्योपेक्षानर्हत्वं प्रसङ्गः ।

रूपयन्तीत्यादिरार्यवादिकोऽधिकारः । विश्वजिता यजेतेत्यादौ
कल्पो^(१) विधिरित्याद्युक्तम् ॥ ४ ॥

अथ पितृयज्ञे अधिकारचिन्ता । तदर्थमिदं विचार्यते । किं
पितृयज्ञोद्गर्ह्यमुत नेति । तत्र मतभेदेनोभयमपि सिद्धान्तयति ।

पितृयज्ञस्य चाङ्गत्वमापस्तम्बेन दूषितम् ।

साधितं तु भरद्वाजसूत्रभाष्यकृता श्रुतेः* ॥ ५ ॥

पितृयज्ञस्येति । पितृयज्ञ इति तत्प्रत्ययशास्त्रात्कर्मनाम^(१) ।
अङ्गत्वं दर्शाङ्गत्वम् । कात्यायनोऽपि । प्रकरणलिङ्गानुग्रहवचनाना-
हिताग्निश्रुतिभ्योऽनङ्गमिति पूर्वपक्षसूत्रेणानङ्गत्वमाह । श्रुतेरिति ।
हेतौ पञ्चमीयम् । पूर्वधुः पितृभ्यो निष्क्रीय प्रातर्देवेभ्यः प्रतनुते
इति श्रुतेः । कात्यायनस्तु । अङ्गं वा समभिव्याहारदिति
सिद्धान्तमाह ॥ ५ ॥

* पञ्चमषष्ठसोक्तौ व्यत्ययेन लिखितौ ग० पुस्तके ।

(१) कल्प्यते इति कल्पः । कल्प्य इति तु समीचीनः पाठः । विश्वजिता
यजेतेत्यादौ फलप्रवणाभावात् निष्फले च नित्यातिरिक्ते प्रत्यक्षसम्भवात्
तत्तत्प्रणविशेषकल्पनायाश्च विनिगमनाऽभावात् सर्वेषामिच्छागोचरः
स्वर्ग एव फलत्वेन कल्प्यते । तेन स्वर्गकामस्य तत्राधिकारः । स्वर्गमिदं
मौमांसादर्शनस्य चतुर्थाध्यायस्य तृतीयपादे ।

(२) एतच्च मौमांसादर्शनस्य प्रथमाध्यायस्य चतुर्थपादे तत्प्रत्यक्षान्य-
शास्त्रमित्यस्मिन् सूत्रे विचारितम् ।

एवमङ्गत्वपक्षे आधानपितृयज्ञयोरधिकारसाधनार्थमाह ।

आधानं नित्यमेवेष्टं पितृयज्ञोऽपि तादृशः ।

कैश्चिन्मीमांसकैः काम्यः पितृयज्ञो निरूपितः* ॥ ६ ॥

आधानमिति । आधानं नित्यमिति याज्ञिकसिद्धान्तः । हवि-
र्यज्ञसंस्थासु पाठात्पुरुषोत्थयोगित्वात् । चिन्ताप्रयोजनं तु यथा-
ऽधिकारं विनियोगज्ञापनेति । तेनाङ्गहीनानामप्यधिकार इति ।
एवमाधानपितृयज्ञयोर्नित्याधिकारमुक्त्वा मतान्तरेण काम्याधिका-
रमाह । कैश्चिदिति । वार्तिकमते पिण्डपितृयज्ञस्थानङ्गत्वपक्षेण
काम्यत्वम् ॥ ६ ॥

मतान्तरेणाधानस्यापि काम्यत्वमाह ।

आधानस्यापि काम्यत्वं बोधायनमताद् भवेत् ।

सर्वकामार्थमाधानमिति तेन निरूपितम् ॥ ७ ॥

आधानमिति † । बोधायनीये आधानस्य काम्यत्वमुक्तं, तेनो-
भयोः काम्याधिकारोऽप्यस्येव ॥ ७ ॥

अथेदं श्रूयते । पौर्णमास्यां पौर्णमास्या यजेत, वसन्तो ज्योतिषा
यजेतेत्यादि च । तत्र केषु चिन्नित्यकाम्याधिकारः, केषु चित्का-
म्यनैमित्तिकाधिकारः, केषु चिन्नित्याधिकार इत्याह ।

† इत्यमेव पाठः सर्वत्र । परन्तु आधानस्येति - इति भवितुमुचितम् ।

‡ वसन्तो वसन्ते - इति क० पुस्तके पाठः ।

द्विप्रकाराधिकाराणि कर्माण्यन्यानि कानिचित् ।
ज्योतिष्टोमोनिरूढश्च पशुः शौचामणौ तथा ॥ ८ ॥
चातुर्मास्यानि दर्शश्च पौर्णमासोऽग्निहोत्रकम् ।
वाजपेय इतीमे स्युर्नित्याः काम्या इति द्विधा ॥ ९ ॥

द्विप्रकाराधिकाराणीति । नित्यकाम्यभेदेन द्वौ प्रकारौ ।
अन्यान्याधानभिन्नाणि । कानिचित्, न सर्वाणि । आग्रयणादीनां
नैमित्तिककाम्यत्वस्य वक्ष्यमाणत्वात् । तान्येवाह । ज्योतिष्टोम-
इति । दर्शपूर्णमासाभ्यां स्वर्गकामो यजेत, स्वाराध्यकामो वाज-
पेयेन यजेतेत्यादि तत्तद्वाक्येषु फलश्रवणादिति भावः ॥ ९ ॥

ज्योतिष्टोमे नित्यकाम्यत्वस्य विशेषमाह ।

ज्योतिष्टोमस्य चाप्यग्निष्टोमसंस्थस्य नित्यता ।
अथ वोक्त्यादिसंस्थस्यापीच्छन्त्यन्ये तु* नित्यताम् ॥ १० ॥

ज्योतिष्टोमस्येति । अग्निष्टोमः सामविशेषः समाप्तौ यस्य सो-
ऽग्निष्टोमसंस्थो ज्योतिष्टोमः । स नित्यः । अन्ये त्वग्निष्टोमादयो-
ऽनित्याः काम्या इति यावत् । मतान्तराश्रयणेनाह । अथ वेति ।
उक्त्यादीनामपि संस्थासु पाठाच्चित्यतेति भावः ॥ १० ॥

वसन्ते वसन्त इति वीष्णाश्रवणात् नियतनिमित्तकत्वाच्च
ज्योतिष्टोमस्य नित्यत्वम् । काम्याऽधौगत्वाच्च काम्यत्वम् । तत्र
नित्यत्वे सोमस्मादृप्तिः सकृत्करणं वेति मतभेदेन पक्षद्वयमाह ।

* अन्येऽपि, - इति क० ख० पुस्तकयोः पाठः ।

ज्योतिष्टोमस्य नित्यत्वादावृत्तिः प्रतिवत्सरम् ।
अथ वा सकृदेव स्यान्नित्योऽप्याधानकर्मवत् ॥ ११ ॥

ज्योतिष्टोमस्येति । प्रतिवत्सरं वसन्तं* प्रायेत्यर्थः । अथ वा शब्दो-
विकल्पे । वीष्णा आदरार्था^(१) । पुरुषसंस्कारत्वेन गौतमस्मृतौ संस्थानां
पाठात् नित्यानां सकृदेवालुष्टानं दृष्टान्तेनाह । आधानेति ॥ ११ ॥
काम्येन नित्यसिद्धिमाह ।

काम्यबुद्ध्या यदैतानि कर्माणि कुरुते तदा ।
तेनैव नित्यसिद्धिः स्यान्न नित्यार्था† पृथक् क्रिया ॥ १२ ॥

काम्येति । स्पष्टम् ॥ १२ ॥

कचित्कामनिमित्ताभ्यामधिकारस्तत्रोदाहरणमाह ।

कचित्कामनिमित्ताभ्यां सहिताभ्यामधिक्रिया ।
यथैवाग्रयणे‡ यागे यथा जातेष्टिकर्मणि ॥ १३ ॥

कचिदिति । अत्र श्रुत्वास्त्रीननवशस्यागमोनिमित्तम् । तदग्रयणं

* वसन्तं वसन्तं, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† नित्यार्थं, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

‡ तथैवाग्रयणे, - इति क० पुस्तके पाठः ।

(१) तस्याच्च पुरुषसंस्कारस्याधानवत् सकृदनुष्ठानेनैवोपपत्तेः न नित्यस्यापि
ज्योतिष्टोमस्य प्रतिवत्सरमावृत्तिः । वसन्ते वसन्ते इति वीष्णा तु न
नित्यत्वार्था किन्वादरार्थेति भावः ।

कामः । एवं पुत्रोत्पत्तिर्निमित्तम् । पूतत्वादिकं कामना । तच्च
सकृदनुष्ठानेनोभयसिद्धिः^(१) ॥ १३ ॥

अथ नैमित्तिकाधिकारः एवेति एकदेशितमाह ।

केचिन्निमित्तमात्रेणैवाधिकारमिहाब्रुवन् ।

पूततोत्पत्त्यन्वाप्ती*कामाभावेऽपि सिध्यतः ॥ १४ ॥

केचिदिति । पूतत्वान्वाप्ती^{†(२)} आनुषङ्गिकं फलम् । तत्तु
कामनां विनैव सम्भवति ॥ १४ ॥

उद्भिदादिष्वधिकारस्वरूपमाह ।

अन्ये नैमित्तिकाः केचित् यागाः काम्यास्तथाऽपरे ।

काम्यनैमित्तिकाः केचिदिति चैधं प्रकीर्तितम् ॥ १५ ॥

अन्ये इति । उक्त्यादिभ्योऽन्ये विश्वजिदादयः । सत्रायागूर्या-

* पुत्रोत्पत्तिर्नवाप्ताप्तिः^२ - इति ग० पुस्तके पाठः ।

† पूतत्वान्वाप्तिः, - इति क० पुस्तके पाठः ।

(१) काम्यते इति कामः फलम् । कामना इत्यत्रापि कृदविहितो भावो-
द्भववत् प्रकाशते इति न्यायेन फलमेवार्थः । तथाचैतन्मते आग्रयणेष्टि-
र्जातेष्टिश्च नैमित्तिकौ काम्या च । द्वयोरधिकारयोः संबन्धनात्
सकृदनुष्ठानमिति भावः ।

(२) पुत्रपूतत्वमन्वाप्तिश्चेत्यर्थः । वष्टि भागुरिरक्षोपमवाप्योरुपसर्गयोरित्य-
नेनाकारणोपः ।

शक्तौ विश्वजिताऽतिरात्रेणेत्यादिवाक्यैर्नैमित्तिकत्वम् । अपरे श्वेन-
यागादयः । उपसंहरति इतीति ॥ १५ ॥

अस्मिन्नर्थे भरद्वाजमतमाह ।

काम्यताऽपि हि सोमानां वैकृतानामशेषतः ।

नित्यतोक्ता भरद्वाजेनाधिकारमखैर्विना ॥ १६ ॥

काम्येति । अशेषाणामित्यशेषतः वैकृतानां विश्वजिदादीनां सर्वेषां
यागानां नित्यकाम्यत्वं भरद्वाजसूत्रोक्तं, अधिकारमखा ऐन्द्राग्राश्वि-
नादयः, तान् वर्जयित्वा । तेषां नैमित्तिकत्वमेवेति भावः ॥ १६ ॥

निमित्तमधिकारकमुक्तं^(१), तच्चोभयनिष्ठम् अन्यतरनिष्ठं वोभ-
योरप्यधिकारं जनयतीत्याह ।

जायापुरुषसम्बन्धि निमित्तमधिकारकत् ।

जीवनादि यथा होमे गेहदाहादि वा यथा ॥ १७ ॥

जायेति । उदाहरति । जीवनादीति । उभयसम्बन्धि यावज्जी-
वनं होमाधिकारनिमित्तम् । तेनैकतरमृतौ नाधिकारः । यदा
त्वग्रयः सन्ति, तदा, तदाऊरपत्नीकोऽप्यग्निहोत्रमाहरेदिति वचना-
दग्निहोत्रेऽधिकारः, न तु दर्शपूर्णमासादौ, तथा व्यवहाराभावादिति
तन्मन्त्रे । अन्ये दर्शपूर्णमासाग्रयणहोमनैमित्तिकेष्टिष्वपि अपत्नीक-
स्याधिकार इत्याहुः । गेहदाहोऽपि उभयनिमित्तम् । पाणियह-
णाद्धि सहत्वं कर्मसु तथा द्रव्यपरिग्रहेषु चेति स्मरते ॥ १७ ॥

(१) अधिकारकमधिकारहेतुः ।

अन्तरस्योदाहरणमाह ।

कचिदन्यतरस्येन निमित्तेनोभयोरपि ।

साधारणोऽधिकारः स्याद् भार्यासङ्गमणेष्टिवत् ॥ १८ ॥

कचिदिति । भार्यासङ्गमणेष्टिराहिताग्नेर्द्वितीयपाण्यह्नोत्तर-
माकाता इष्टिः । अथ यदुक्तमेव* निमित्तमुभयाधिकारकम् ॥ १८ ॥

कचिदेकस्य द्वयस्य वा अधिकारकमुदाहरति ।

कचिदन्यतरस्य वा द्वयस्य वाऽधिकारकम् ।

यथा मांसाशने वाऽश्रुकर्मण्यन्तभाषणे ॥ १९ ॥

कचिदिति । मांसाशनादि द्वयस्यमेकस्य वा प्रातपतौप्रात-
श्चत्याद्याः प्रयोजयति,—इति भावः ॥ १९ ॥

प्रधानकर्मण्यधिकृतस्यापि गुणकर्मण्यधिकारान्तरं भवतीत्याह ।

कचित्त्वधिकृतस्यैव चाधिकारान्तरं भवेत् ।

यथा गोदोहनाद्येषु पशुकामोऽधिकारभाक् ॥ २० ॥

कचिदिति । गोदोहनेन पशुकामः प्रणयेदिति वचनात् ॥ २० ॥

अथ निषेधवाक्येषु निवृत्तेरेव फलत्वान्तस्यास्य प्रवृत्तं प्रत्येव
सार्थकत्वात्† अथ रागतः शास्त्रतो वा भवति । अतस्तस्म्येव
निषेधशास्त्रमधिकारकमवति न सर्वानित्याह ।

* यदुक्तमेव,— इति ख० पुस्तके पाठः ।

† अधिकारमुदाहरति,— इति ख० पुस्तके पाठः ।

‡ समर्थत्वात्,— इति ग० पुस्तके पाठः ।

निषिद्धेषु* प्रवृत्तः सन्निषेधेष्वधिकारवान् ।

मन्त्रग्रन्थेऽपि† भावार्थे विद्वानेवाधिकारवान् ॥ २१ ॥

निषिद्धेति । विद्वत्तत्त्वाधिकारितावच्छेदकमिति वक्ष्यति । दर्वि-
होमादौ मन्त्राभावादिद्वत्त्वमव्याप्तं स्यात्तदर्थमाह । मन्त्र इति ॥ २१ ॥

यावज्जीवमग्निहोत्रं‡ जुहोति, शुचिना कर्म कर्तव्यमुपवासवता§
बद्धकण्ठेन कर्तव्यमित्यादिवाक्यैः कालशौचादिमज्जीवनं निमित्तम-
धिकारकमित्याह ।

होमादौ कालशौचादिमग्निमित्तम्^(१) जीवनम् ॥

अग्निहोचादिकं तस्मात् काले शौचे॥ विधीयते ॥ २२ ॥

होमादाविति । आदिपदाद्दर्शपूर्णमासादि । द्वितीयादिप-
दादभुक्तत्वादि । उपसंहरति । अग्निहोचादिकमिति ॥ २२ ॥

अकाले कृतमकृतमिति न्यायेन सिद्धमकाले कृतस्य पुनः
करणम् । अशुचित्वादिक्ते सन्देहः । तदर्थं मतान्तराभिप्रायेण^(२)
पक्षद्वयमुपन्यस्यति ।

* निषेधेषु,— इति क० ख० पुस्तकयोः पाठः । एवं परत्र टीकायाम् ।

† न्यूनेऽपि,— इति क० ख० पुस्तकयोः पाठः ।

‡ यावज्जीवमग्निहोत्रं,— इति क० पुस्तके पाठः ।

§ मुभयवासवता,— इति ख० पुस्तके पाठः ।

॥ जीवितम्,— इति ग० पुस्तके पाठः ।

॥ तस्य काले शौचे,— इति क० ख० पुस्तकयोः पाठः ।

(१) कालश्च शौचश्चेत्यादिविग्रहः ।

(२) अन्तरग्रन्थोद्देशार्थः । मतभेदाभिप्रायेणेत्यर्थः ।

अज्ञानादशुचिः कर्म कृत्वाऽशुचिधनेन वा ।
नावर्तयेत्पुनः कर्म प्रायश्चित्तेन शुध्यति ॥ २३ ॥

अज्ञानादिति । अशुचिधनेन,

अलिगात्मा धनं जाया शृङ्गं यस्य चतुष्टयम् इति ।

स्मरणात् । चोरितद्रव्यस्यैवाशुचित्वमिति वक्ष्यति । नावर्त-
येदिति । कृतस्य पुनः करणं नास्तीति वचनात् । तथा च
निदानसूत्रम् । अङ्गमपरिसमाप्ते प्रधाने क्रियते परिसमाप्ते तु
न^(१) कर्तव्यमित्यादि ॥ २३ ॥

पचान्तरमाह ।

अपरे त्वशुचिद्रव्यकर्त्तादिकृतकर्मणः ।
आवृत्तिः सर्वथा कार्येत्येवमाहुर्विपश्चितः ॥ २४ ॥

अपरे त्विति । स्पष्टम्* । अचाङ्गः । परस्यां व्याख्यायां ज्ञाना-
ज्ञानव्यवस्थाभेदेन विकल्पमाङ्गः । तथाचाज्ञानादशुचिना कर्म-
णां ज्ञानोत्तरं प्रायश्चित्तमात्रं नावृत्तिः । ज्ञानात्करणे तु पुनरा-
वृत्तिरिति ॥ २४ ॥

प्रसङ्गात् कचित्कर्मणि दीक्षितस्याधिकारमाह ।

* नास्त्येतत् क० पुस्तके ।

† इत्यमेव पाठः सर्वत्र । कर्मणि कृते, - इति तु भवितुमुचितम् ।

(१) प्रधानपरिसमाप्ते पूर्वं वैगुण्येऽवगते, पुनः सर्वमेव कर्तव्यम् । समाप्ते
तु प्रधाने नावृत्तिरित्यर्थः ।

दीक्षितोऽनङ्गभूतेष्टिहोमपश्चादि नाचरेत् ।
होमेष्टिपशुमध्येऽपि काम्यं कर्मान्तरं न च ॥ २५ ॥
नित्यं नैमित्तिकं तन्त्रं* प्राप्तकालं समाचरेत् ।

दीक्षित इति । दीक्षितो न जुहोतीत्यादिवाक्यात् पुरुषार्थ-
भूतहोमादीनां बाधः क्रियते । न त्वङ्गभूतहोमप्रायश्चित्तेष्ट्यादीनां
बाधः । अथ प्रवृत्ते नित्यं दोषविशेषादित्यधिकरणन्यायेनाह ।
होम इति । कर्मान्तरनिषेधेन गुणान्तरन्तु भवति । प्राप्तकालमिति ।
पश्चिष्ट्यादौ क्रियमाणे दैवात्सायङ्काले समागते मध्ये सायं होमं
समाप्यैव पूर्वप्रवृत्तसमाप्तिः । एवमग्निहोचार्थमुद्धरणे कृते सन्ध्याका-
लप्राप्तौ सन्ध्यां कृत्वैव होमः ॥ २५ ॥

विशेषमाह ।

अल्पतन्त्रे† महातन्त्रं यदि सन्निपतेत् क्वचित् ॥ २६ ॥
तन्मध्ये तन्न कर्तव्यं तत्समाप्य तदाचरेत् ।

अल्पतन्त्रे इति । यथा होमे क्रियमाणे रासभान्तरा^(१)गमने
समाप्यैवेष्टिः । श्वेडकवराहादीनाञ्चान्तरागमनेऽल्पतन्त्रं प्रायश्चित्तमु-
दकधारारूपं कृत्वैवाग्रे कर्मण्यधिकार इति भावः । एतदुक्तं भव-
ति । प्रवृत्ते कर्मणि नित्यं नैमित्तिकं वा कर्मान्तरं अल्पतन्त्रं समा-
नतन्त्रं वाऽऽपतति तदोत्तरकर्माधिकारार्थं वादरायणिन्यायं बाधि-

* तत्र, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

† तन्त्रं, - इति क० पुस्तके पाठः । एवं परत्र टीकायाम् ।

(१) रासमस्य अन्तरा मध्ये गमने इत्यर्थः ।

त्वाऽऽगन्तुकं कृतैव शेषस्य करणम् । महातन्त्रपाते* तु अज्ञातं
प्रधानाङ्गेनेति न्यायेन प्रवृत्तं समाप्य तत्कार्यमिति ॥२६॥

समानं तन्त्रमपि पञ्चादेव कार्यमिति एकदेशमतेनाह† ।
कैश्चित्पञ्चिष्टिमध्योऽन्यत्पञ्चिष्ट्यादि समागतम् ॥ २७ ॥
तन्मध्ये तन्त्र कर्त्तव्यं‡ पाश्चात्यं कार्यमिष्यते ।

कैश्चिदिति । स्पष्टम् ॥२७॥

कृतप्रकृतियागत्वञ्च विकृतिव्यधिकारप्रयोजकमित्याह ।

प्रयुक्तप्रकृतेरेव विकृतावधिकारिता ॥ २८ ॥

नायं नियम इत्यन्ये यथाकामं प्रयुञ्जते ? ।

प्रयुक्तेति । दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्टाऽन्येन यजेत, एष वाव प्रथमो-
यज्ञोयज्ञानामित्यादि॥वचनात् ॥२८॥

एकदेशमतमाह । नायमिति । अकृतसोमयागस्यातिराधा-
दिकं, अकृतदर्शपूर्णमासस्यापि पर्जन्यादिकामनार्था कारीर्यादिकं
भवति । अपरा व्याख्या । असोमयागिनोऽप्यग्निषोमीयविकारा-
मतभेदेन विकल्पिता इति ।

एवं श्रूयते । पुत्रे जाते वैश्वानरं द्वादशकपाशं निर्वपेदिति ।
तत्र संग्रहः । अनेकभार्यस्यैकस्यामपि पुत्रोत्पत्तौ एकस्या एवाधि-

* इत्यमेव पाठः सर्वत्र । महातन्त्रपाते, - इति तु भवितुमुचितम् ।

† इत्यमेव पाठः सर्वत्र । एकदेशमितेनाह इति तु भवितुमुचितम् ।

‡ न कार्यं तत् समाप्यैव, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

§ प्रयुज्यते, - इति क० ग० पुस्तकयोः पाठः ।

॥ यज्ञानां यज्योतिष्टोम इत्यादि, - इति क० पुस्तके पाठः ।

कार एतत् सर्वाभ्यामधिकार इति । तच्चैकस्या व्रतशोपनिमित्तमे-
कस्या व्रतपत्नीतिन्यायेन शास्त्रं पूर्वपक्षं निराकरोति ।

बह्वीनामेकपत्नीनामेकस्याः* पुत्रजन्मनि ॥ २९ ॥

सर्वासां तेन जातेन जातेष्टावधिकारिता ।

बह्वीनामिति । एकपत्नीनामित्यवधारणे(१) षष्ठी ॥२९॥

ननु

भ्रातृणामेकजातानां पदेकः पुत्रवान् भवेत् ।

सर्वे ते तेन पुत्रेण पुत्रिणोमनुरवतीत् ॥

इति मनुस्मृत्येकस्य भ्रातुः पुत्रे जाते सर्वेषामधिकारो न वेति
सन्देहे सिद्धान्तमाह ।

भ्रातृणां यद्यनेकेषामेकस्योत्पद्यते सुतः ॥ ३० ॥

स एवैकोऽधिकारी स्यात् जातेष्टावितरे न तु ।

भ्रातृणामिति ॥३०॥

ननु श्रुतौ विशेषश्रवणात्† पुत्रशब्दस्य सापत्यवाचकत्वेन पुमान्
पुत्रो जायत इत्यत्र दृष्टत्वात् चेचजाद्युत्पत्तौ कन्याजनमे चेयमितिः
स्यान्न वेति सन्देहे सिद्धान्तमाह ।

स्त्रीजदिसुतोत्पत्तौ पुत्रिकातनयोद्भवे ॥ ३१ ॥

यमौ जातौ पुमांसौ चेत् तयोरेकोऽपि वा पुमान् ।

* मेकस्या, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

† इत्यमेव पाठः सर्वत्र । विशेषाश्रयत्वात्, - इति तु भवितुमुचितम् ।

(१) निर्धारणार्थेत्यर्थः ।

दुहितुर्जनने वाऽपि न जातेष्टिर्विधीयते ॥ ३२ ॥

हत्वा वैश्वानरौ कुर्यान्मारुतीमिष्टिमप्यथ ।

चेचजादीति । स्पष्टम् ॥ ३१ ॥ प्राथम्येन सप्तमस्यार्थमाह ।
यमाविति ।

मरुदेवताकश्चरुद्रव्यकोयागः ॥ ३२ ॥

यमयोर्मरणे विशेषमाह ।

मारुत्येकैव मरणे स्त्रीत्वे वा यमयोर्द्वयोः ॥ ३३ ॥

पुमानन्यतरः सोऽपि मृतस्तत्रापि सैव हि ।

मारुतीति । अधिकारात् यमयोरित्यध्याहारः । एकैव मारुती ।
न जनननिमित्तजातेष्टिः । एकलिङ्गयोर्भिन्नलिङ्गयोर्वा यमापत्य-
योर्मरणे केवला मारुतेष्टिरित्यर्थः ॥ ३३ ॥

एवं साधारणमधिकारं निरूप्य विशेषाधिकारायं प्रतिज्ञापयति ।

एवमुच्चावचेषूक्तेष्वधिकारोपयोगिषु ॥ ३४ ॥

पुनः सङ्क्षेपतः सोमस्याधिकारौ निरूप्यते ।

एवमिति । उच्चा, असाधारणाः, अग्निहोत्रादिषु अधिकारोप-
योगिनः । अवचाः साधारणाः । यथैकस्याः पुत्रोत्पत्तौ सर्वासाञ्चा-
तेष्ट्यावधिकारोपयोगिनः । तेषु अधिकारोपयोगिषु अधिकारे
फलभुक्तौ उपयोगो येषान्तेषु उक्तेषु, प्रसक्तानुप्रसक्तयेति शेषः ।
पुनः प्रकृतमेव सङ्क्षेपेण सोमाधिकारिणं निरूपयिष्यामः । सङ्क्षेप-
यष्ट्याश्चात्र यानि अधिकारिविशेषणानि नोक्तानि, तानि उपल-
क्षणेन ज्ञातव्यानीत्यर्थः । यथा पवित्रपाण्यादि ॥ ३४ ॥

तत्र सोमेज्याऽधिकारिविशेषणान्याह ।

अहिताग्निः शुचिः शक्तः सश्रद्धोऽपतितोद्विजः ॥ ३५ ॥
स्वर्गं कामयमानोऽन्यत् यत्किञ्चिद्वा फलान्तरम् ।

अहिताग्निरिति । सिद्धाग्निसन्तमेव सर्वकतूनां प्रवृत्तेर्न ततः
प्राक्^(१) । एवं शुचित्वं शक्तत्वं सश्रद्धत्वं अपतितत्वं द्विजत्वं चाधि-
कारितावच्छेदकम् । अश्रद्धया उत अज्ञमित्यादि वचनात् । ब्राह्मण-
राजन्यवैश्यानामिति श्रुतिरिति कात्यायनोक्तेर्द्विजानामेवाधिकारः ।
स्वर्गकामत्वमप्यधिकारितावच्छेदकं, ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामो यजे-
तेत्यादिवचनात् । यत्किञ्चित्कामनावत्त्वमपि तत् । श्रीपुत्रका-
मनयाऽपि सोमेऽधिकारः, श्रीराष्ट्रपुत्रायुष्कामानामप्येवम् इति
वचनात् ॥ ३५ ॥

ननु फलसमुच्चये सति अनेकफलोद्देशेन सकृत्प्रयोगः, उत
प्रतिकाममावृत्तिरिति । तत्र पूर्वपक्षमेव^(२) सिद्धान्तत्वेन स्वीकरोति ।

अन्यत्कामयमानोऽपि स स्वर्गं वाऽपि केवलम् ॥ ३६ ॥

समुच्चितं वा युगपत् स्वर्गादि सकलं फलम् ।

निष्कामोऽप्येनसोभीतो वसन्तास्थनिमित्तवान् ॥ ३७ ॥

अन्यदिति । स्वर्गादन्यत्पुत्रादि । स्वर्गं वा केवलं कामय-

(१) सिद्धाग्निसन्तं जनं प्रत्येव कतूनां प्रवृत्तिर्न तु ततोऽग्निसिद्धेः पूर्व-
कतुप्रवृत्तिरस्तीत्यर्थः ।

(२) आशङ्कितयोः पक्षयोः प्रथमपक्षम् अनेकफलोद्देशेन सकृत्प्रयोग इति
पक्षमिति यावत् ।

मानो यथा निरपेक्षः* स अधिकतो भवतीत्यर्थः ॥ ३६ ॥

तथा, समुचितं स्वर्गपञ्चादि सकलं फलं^(१) युगपत्कामनावानधि-
कारी । पर्यायेणेत्यपरेषां सिद्धान्तः^(२) । मित्रविन्दा श्रीरात्रिमित्रायु-
ष्कामस्येत्यादावप्येवम् । एवं सोमस्य काम्यत्वमुक्त्वा नित्यनैमित्तिकत्व-
मप्याह । निष्काम इति । कामनाभाववतोऽप्यधिकारः । विधेर्भा-
व्याकाङ्क्षानिष्टत्यर्थमाह । एतच्च इति । एतः पापम् । एतेन उपा-
प्तदुरितचयस्योत्पत्त्युत्पन्नमानदुरितप्रतिबन्धस्य वा भाव्यत्वमुक्तं भवति^(३) ।
वसन्त इति श्रवणात् वसन्ते निमित्ते ज्योतिष्टोमस्य विधानादसन्त-
कालनिमित्तमप्यधिकारितावच्छेदकम् ॥ ३७ ॥

* निरपेक्षं, - इति क० पुस्तके पाठः ।

(१) फलं प्रतीत्यर्थः ।

(२) सकलफलकामना न युगपत् किन्तु पर्यायेणेत्यन्येषां सिद्धान्त इत्यर्थः ।

(३) अयमर्थः । भट्टमते भावनैव विध्यर्थः । भावना चोत्पादनापरपर्यायो-
भावयितुर्थापारः । सा च किं केन कथमित्यंशप्रथमपेक्षते । किमि-
त्याकाङ्क्षायां फलं भाव्यतयाऽन्वेति । निष्फले प्रवृत्त्ययोगात् । केनेत्या-
काङ्क्षायां धात्वर्थोपागादिः करणत्वेनान्वेति । यदाहुः । भावनैव हि
भाव्येन फलेनाभ्यस्यति । धात्वर्थः करणं तत्र लाघवात् सन्निकर्षतः
इति । कथमित्याकाङ्क्षायामङ्गजातमितिकर्तव्यतयाऽन्वेति । यवच्च,
प्रयाजादिभिरुपकारं सम्पाद्य दर्शपूर्णमासयोगेन स्वर्गं भावयेत् स्वर्गकाम-
इति स्वर्गकामो दर्शपूर्णमासाभ्यां यजेतेतिविधिवाक्यस्य बोधः । नित्य-
कर्मसि तु फलाश्रवणात् उपाप्तदुरितक्षयो वा अकरणभाव्यनिष्ट-
प्रतिबन्धो वा फलतयाऽन्वेति । तदुक्तम् । क्षयं केचिदुपाप्तस्य दुरि-
तस्य प्रवृत्तते । अनुत्पत्तिं तथा चान्ये प्रायवायस्य मन्वते । नित्यक्रिया
तथा चान्ये अनुसङ्गफलां श्रुतिमिति ।

मतान्तरमुपन्यस्यति ।

यदा वसन्तकालादिजीवनास्थनिमित्तवान् ।

सोमेन यजते ब्रह्मविद्याशेषतयाऽथवा* ॥ ३८ ॥

यदेति । वीष्णाश्रवणात्^(१) वसन्तकालीनजीवनमधिकारितावच्छे-
दकमिति भावः । अपवर्गश्चुत्वमप्यधिकारिविशेषणमाह । सोमे-
नेति । ब्रह्मविद्याऽङ्गत्वेन कर्मणोमोक्षसाधनत्वं स्फुटीकृतं भगवता अर्जुनं
प्रति । तद्यथा ।

“कर्मणा शुद्धहृदयो ब्रह्मबुद्धिमुपैष्यति” ।

“कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः” । इत्यादि
वङ्गभिर्वाक्यैर्गौतायामन्यत्रापि च । स्वर्गं कामयमान इत्यारभ्य
यानि विशेषणानि^(२), यथासम्भवं† पर्यायेण बोध्यानि^(३) ॥ ३८ ॥

परिवेचादिदोषनिवृत्त्यर्थमधिकारिविशेषणान्तरं सर्वसाधारणमाह ।

अधिकारदशाप्राप्तपुरुषान्तरवर्जितः ।

कर्चवस्थागतैरन्यैर्वध्यमाणैस्त्रिभिर्युतः ॥ ३९ ॥

अधिकारेति । अधिकारदशायां प्राप्तं पुरुषान्तरं, तेन वर्जि-
तोऽहीनः । सत्यधिकारे पितरि ज्येष्ठे सोदरे चामीजाने सति

* शेषतया च वा, - इति क० पुस्तके पाठः । शेषतयाऽपि वा, -
इत्यपि पाठान्तरमस्ति ग० पुस्तके ।

† इत्यमेव पाठः सर्वत्र । तानि यथासम्भवं - इति तु युक्तम् ।

(१) वसन्ते वसन्ते इति वीष्णाश्रवणादित्यर्थः ।

(२) उक्तानीति शेषः ।

(३) तथाच विशेषणानामेकैकमधिकारितावच्छेदकमिति भावः ।

अधिकारो नास्तीति तदभाववत्त्वमधिकारितावच्छेदकमिति भावः ।
षाष्ठं^(१) विद्वत्त्वमप्यधिकारितावच्छेदकमित्यत्र पञ्चममाह । कर्त्तुं चेति ।
वक्ष्यमाणैरनुपदम्, अन्यैः कर्त्तुंरवस्थायान्दगायाङ्गैर्विद्यमानैस्त्रिभि-
र्विशेषणैर्युक्तोऽधिकारो ॥३८॥

तान्येवाह ।

स्वाध्यायविधिसंसिद्धकृत्स्नवेदार्थवेदनः ।

यद्वाऽध्ययनसंसिद्धानुष्ठेयमखमाचवित् ॥ ४० ॥

स्वाध्यायेत्यादिना । स्वाध्यायोऽध्येतव्य इति विधिचोदितषडङ्ग-
सकलस्वशास्त्राऽपर्यायवेदाध्ययनसंसिद्धार्थज्ञानवत्त्वमधिकारितावच्छे-
दकमिति भावः । तत्र, विधिवाक्यानां विधायकत्वेनार्थवादानां
स्वावकत्वेन, मन्त्राणां स्मारकत्वेन, नामधेयानां परिच्छेदकत्वेन धर्मे
प्रामाण्यमिति सकलोऽपि वेदो धर्मं प्रमाणमित्यन्यत्र विस्तरः ।
तच्चार्यप्रत्यायनद्वारा, न त्वच्चारणमात्रेण प्रमाणम्^(२) । एवं स्वाध्ययनं
दृष्टार्थम् ।

द्वितीयं पञ्चमाह । यदेति । स्वाध्यायविधुत्यापितानुष्ठेयमात्रो-
पयोगिस्वाध्यायार्थज्ञानवत्त्वमधिकारित्व^(३)मिति भावः । तेनाध्ययन-
दृष्टार्थत्वं युक्ततरं भवतीत्यभिप्रायः ॥ ४० ॥

(१) मौमांसादर्शनस्य षष्ठाध्यायस्य प्रथमे पादे ऽधिकारश्चिन्तितः । तत्र
न विदुष एवाधिकार इति स्थितम् ।

(२) तत्र प्रमाणमर्थप्रत्यायनद्वारेति सम्बन्धः । विधेयप्राधान्यविवक्षया
तच्चेति नपुंसकनिर्देशः ।

(३) अधिकारितावच्छेदकमिति, अधिकारिविशेषणमिति वाऽर्थः ।

द्वितीयं पञ्चमाह ।

यद्वाऽध्ययनसंसिद्धविज्ञानरहितोऽपि सन् ।

नातीवाधिक्रियाशून्योभर्तृयज्ञादिदर्शनात् ॥ ४१ ॥

यदेति । तादृशवेदाध्ययनवत्त्वमेवाधिकारिविशेषणं नार्थज्ञानव-
त्त्वमेव । तेनार्थज्ञानाभावे कर्मण्यधिकारो नास्तीति वक्तुं न युक्त-
मिति भावः । तदर्थं सस्यतिमपि दर्शयति । भर्तृयज्ञादीनां दर्श-
नात् । तत्कृतनिबन्धेषु* भाष्यरूपेषु दृष्टत्वादित्यर्थः । सत्यर्थज्ञाने
भूयसी फलसिद्धिः ।

ननु अर्थप्रत्यायनद्वारा मन्त्राणां दृष्टार्थत्वमिति स्वीकुर्मः ।
तदभावे तु सिद्धमुच्चारणमात्रेणादृष्टमेव । न ततोऽन्यद्दृष्टमुपलभा-
महे । येनादृष्टकल्पनमन्यायं भविष्यति । दत्ततिलाञ्जलिश्च जैमिनि-
सिद्धान्तः^(१) इति चेत् । उच्यते । अनुष्ठानहेतुभूतानुष्ठेयस्मरणार्थकत्वं

* भर्तृप्रपञ्चनामकभाष्यकारकृतेषु तत्कृतनिबन्धेषु, - इति क० पुस्तके
पाठः । तत्कृतनिबन्धेषु इत्येतावन्मात्रं ख० पुस्तके । भर्तृप्रपञ्चनामक-
भाष्यकारकृतेषु निबन्धेषु, - इत्यंशस्तु तत्कृतनिबन्धेषु, - इत्यस्य टीका-
रूप इति प्रतिभाति ।

(१) स्यादिति शेषः । मौमांसादर्शनस्य द्वितीयाध्यायस्य द्वितीयपादे
अर्थभिधानसामर्थ्यान्मन्त्राणां विनियोगो जैमिनिना सिद्धान्तितः ।
अर्थज्ञानवत् एव कर्मण्यधिकारे स सिद्धान्तस्तथैवावस्थितः । अर्थ-
ज्ञानरहितस्याधिकारपक्षे तु स सिद्धान्तो भज्यते । प्रयोक्तृत्वार्थज्ञान-
शून्यत्वेन मन्त्राणामर्थप्रत्यायनासम्भवादिति भावः ।

करणमन्त्राणां वदन्तो मन्त्रप्रयोक्तुरेव मन्त्रजन्यशब्दबोधं मन्यन्ते । तन्तु वयं न मृश्यामहे । किन्तु ओतुरेव मन्यामहे । शब्दोच्चारणस्य परं प्रत्येव शब्दबोधजनकत्वस्याभावात् । न हि स्तस्मिन्नेव शब्द-
बोधाय वाक्यप्रयोगोऽर्थवान् भवति । वक्तुस्तदर्थवबोधस्य शब्दप्रयो-
गात् पूर्वमवश्यंभावित्वात् । न ह्यनुद्धेऽर्थं वाक्यरचना युज्यते । सूत्र-
करोऽपि^(१), “अविशिष्टस्य वाक्यार्थः (मी० १ अ० २ पा० ४० सू०)”
इति लौकिकस्य वैदिकस्य च वाक्यस्यार्थावबोधं निर्विशेषं भुवन्
ओतुरेव शब्दबोधमभ्युपगच्छति । अन्यथा, लोके ओतुः शब्दबोधः
मन्त्रेषु उच्चारयितुरिति वैरूप्यापत्तेः ।

किञ्च, ओतुरेव मन्त्रतः शब्दबोध इत्ययमर्थो मन्त्रगतशब्दैव
स्पष्टं सभ्यते । प्रायेण हि सर्वे मन्त्राः सम्बोध्यविषयाः । तथाहि ।
इषे लोर्जे लेत्ययं मन्त्रः शाखाच्छेदने विनियुक्तः । तत्र साकाङ्गत्वात् ।
त्वाशब्दस्य सम्बोध्यैकविषयत्वाद्द्वितीयायोगवशाच्च शाखे, छिन्न-
श्रीत्यध्याहार्यम्^(२) । शाखे इति सम्बोधने प्रथमा, सम्बोधने चेति
व्याकरणसूचविहिता । सम्बोधनं ज्ञापनम् । इषे लोर्जे त्वा छिन्धि
इति शाखां प्रति ज्ञाप्योऽर्थः । मन्त्रं प्रयुञ्जानो ज्ञापयति । तत्
ज्ञात्वा शाखाऽनुजानाति । शाखाशब्देन तदभिमानिनी देवता अभे-
दिनोपचर्यते । ततश्च छेदनस्य तज्ज्ञापनस्य च तत्त्वान्वयो न विरुध्यते ।

(१) मीमांसासूत्रकारो जैमिनिरपीत्यर्थः ।

(२) त्वाशब्दस्य सम्बोध्यमानार्थवाचित्वात् शाखे - इति सम्बोधनप्रदाध्या-
हारः । त्वा - इति द्वितीयायोगवशात् छिन्नीति क्रियाध्याहार इति
भावः ।

“अभिमानीव्यपदेशस्तु विशेषानुगतिभ्याम् (वे० २ अ० १ पा० ५ सू०)”
इति वादरायणसूत्रे तद्वाक्यादौ च स्पष्टमेतत् । विष्णो हव्यः
रक्षस्वेत्यादौ सूत्रपादमेतत्^(१) ।

ननु देवताविग्रहचैतन्यादिकं नवमे^(२) निराकृतम् । सत्यम् ।
निराकृतमुत्सूत्रं भाव्यकृता । न तु सूत्रकृता । प्रत्युत सूत्रकारस्य
देवताविग्रहादिकमभिमतमेवेति विस्तरभयान्नात्र प्रपञ्च्यते । किञ्च,
स्तोत्रशस्त्रीया ऋचो^(३) देवतास्तुतिपराः स्तुत्यदेवताः प्रत्येव तद्गुण-
बोधकाः । लोके हि स्तोता गद्यपद्यादिभिः स्तुत्यं स्तौति । स्तुत्यश्च
तत्कृतं चमत्कारश्चानानः प्रसीदति । वैदिकेऽपि हि तथा भाव्यम् ।
न च स्तोत्रस्त्राणि गाढशंसित्रोः स्तुत्यगुणबोधं स्पष्टः कुर्वन्ति । अग्न
आयाहि, - इत्यादिष्वम्बोधनानुपपत्तेः । किञ्च सातत्येन शंसने न
शंसितुरर्थबोधस्तदनुसन्धानस्फुरणसम्भवात् । स्तुत्यदेवतार्थावबोध-
वादे तु न विरुध्यते । किञ्च द्वादशे हृत्तीये, “मन्त्रान्तेन कर्मादि-
सन्निपातः स्यात् सर्वस्य वचनार्थत्वात् (मी० १ अ० २ पा० ५ सू०)”
इत्यस्मिन्नधिकरणे करणमन्त्रेषु तदन्तेन कर्मादिसन्निपातः सिद्धा-
न्तितः । मन्त्रार्थस्मरणस्य प्रयोक्तृगतत्ववादे मन्त्रोच्चारणं ततोऽर्थ-
स्मरणं ततः कर्मेति क्रमः । ततश्च तेन^(४) व्यवधाने सिद्धान्तव्याकोपः ।
मन्त्रबोध्यदेवताशब्दबोधवादे तु न काचिदनुपपत्तिः । यदुक्तम-
दृष्टार्थमेव स्यादिति । तदपि न । देवतागतशब्दबोधमादायैव

(१) तत्र विष्णवादीनां देवतानामेव साक्षात् सम्बोध्यत्वादिति भावः ।

(२) मीमांसादर्शनस्य नवमाध्यायस्य प्रथमपादे नवमसूत्रे ।

(३) प्रगीतमन्त्रसाध्या स्तुतिः स्तोत्रम् । अप्रगीतमन्त्रसाध्या स्तुतिः शस्त्रम् ।

(४) तेन अर्थस्मरणेन ।

दृष्टार्थत्वसम्भवात् । जपानुमन्त्रणादिषु तु भवन्मतेऽप्यदृष्टत्वात् ।

न च श्रोतृदेवतागतार्थज्ञानस्य कथं दृष्टत्वं देवतानामप्रत्यक्षत्वात् इति वाच्यम् । तर्हि लोके परबुद्धेरप्रत्यक्षत्वात् वाक्यस्य परप्रत्यायकतयाऽदृष्टार्थत्वम् । अनुमानादिना परस्मिन्मर्थज्ञानस्य दृष्टत्वमिति चेन्नोक्तवदेऽपि तुल्यम् ।

इथास्तु विशेषः । लोके वाक्यरचनायाः प्रयोक्तृधीनत्वादर्थज्ञानं विना तदसम्भवात् प्रयोक्तुरर्थज्ञानज्ञानान्तरीयकमस्ति । न तु तात्पर्यविषयीभूतम् । मन्त्राणां त्वपौरुषेयत्वेन नित्यसिद्धतया तत्प्रयोक्तुरर्थज्ञानं नावश्यकम् । तथाचाव्युत्पन्नानामपि मन्त्रप्रयोगो न विरुध्यते । न हि वक्तुरर्थज्ञानं श्रोतुरर्थबोधे प्रयोजकम् । अव्युत्पन्नशुक्सारिकाद्युद्गीरितगद्यपद्येभ्योव्युत्पन्नानां शाब्दबोधात् । ये तु भाष्यादिग्रन्था वक्तुरर्थज्ञानमिति ज्ञापयन्ति । तत्फलभ्युदयहेतुत्वमात्रं न तु अधिकारितावच्छेदकमिति सर्वमनवद्यम् । यदि च नैवं मन्यसे चेदुपनीयमानस्य वटोरुपनीतमात्रस्य च वटोर्मन्त्रविधिः कथं सङ्गच्छेत । न हि तस्य मन्त्रार्थज्ञानं कथमपि सम्भाव्यते । इति दुस्तरापोऽतद्विरुद्धिणी ।

ननु स्वाध्यायोऽध्येतव्य इति विधौ वार्तिके अधीतेन स्वाध्यायेन फलवदर्थज्ञानं कुर्यादिति वाक्यार्थो मीमांसामारे चाधीतेन स्वाध्यायेन यच्छक्यं समीहितं तत्कुर्यादिति वाक्यार्थः । (१) स सर्वोऽप्यार्थिकः । वास्तविकस्तु स्वाध्यायोऽध्येतव्य इत्यस्मिन् वाक्ये अध्ययनकरण्यायां भावनायां स्वाध्यायस्य कर्मत्वम् । तच्च योग्यतया

(१) समाधत्ते च इत्यादिना ।

प्राप्यत्वम् । तेनाध्ययनेन स्वाध्यायं प्राप्नुयादिति मुख्योऽर्थः । न च अनर्थकस्य प्राप्यत्वाद्योगादाक्यान्तरेणार्थवत्त्वज्ञानादौदृशं वचनं युज्यते अधीतेन स्वाध्यायेन यकतुं शक्नुयात्तत्कुर्यादिति वाच्यम् । तां चतुर्भिरभिमादत्ते । उक्तं प्रथमेति प्रथयति । ऐन्द्र्या गार्हपत्यमुपतिष्ठते । इत्यादि श्रौतलैङ्गिकविनियोगाभ्यामर्थवत्तानिश्चये न तत्कल्पनं युक्तमिति सङ्क्षेपः ॥ ४१ ॥

अन्यान्यप्यधिकारितावच्छेदकान्याह ।

शिखावानुपवीती च स्नाताचान्तोऽस्पृशन् परम् ।
आत्मानञ्चाशुचिद्रव्यं शूद्रादीनविलोकयन् ॥ ४२ ॥

शिखावानिति । शिखित्वं बद्धशिखत्वस्याप्युपलक्षणम् । उपवीतित्वञ्च सव्यांशोपरिष्ठतयज्ञोपवीतित्वम् ।

“विशिखी व्युपवीती च यत्करोति न तत्कृतम्” ।

इति स्मरणात् । स्नातत्वञ्च वद्विः सर्वशरीरजलसंयोगित्वम् । यद्यपि सप्तविधं स्नानं^(१) स्मर्यते, तथापि वारुणमेव^(२) सर्वकर्माङ्गम् ।

“स्नानानामपि सर्वेषां वारुणेन च मानवः ।

कर्तुमर्हति कर्माणि विधिवत्सर्वदा द्विज” ॥

इति आग्नेयात् । इदं च कृतसन्ध्यादित्वस्यापलक्षणम् ।

“सुस्नातः सम्यगाचान्तः कृतसन्ध्यादिकक्रियः ।

(१) मान्नं भौमं तथाऽऽग्नेयं वायव्यं दिव्यमेव च । वारुणं मानसश्चैव सप्तज्ञानं प्रकीर्तितमिति स्मृतौ सप्तविधं स्नानमुक्तम् ।

(२) वारुणं चावगाह्यं स्यादित्याद्युक्तोऽवगाहनस्नानं वारुणम् ।

कामक्रोधविहीनश्च पाश्वण्डस्पर्शवर्जितः ।

जितेन्द्रियः सत्यवादी सर्वकर्मसु ग्रथते” ॥

इति हेमाद्रौ वाराहात् । कृतसन्ध्यत्वञ्चानुदितहोमिभिश्चानामेव विशेषणम् । अनुदितहोमिनां * तु उदयाग्नौवोद्धरणं^(१) कृत्वा होमोत्तरं सन्ध्यावन्दनमिति धर्मसूचात् । दशमे श्रीधरोऽप्येवमाह । उद्धृत्य सन्ध्यावन्दनं ततो होम इति देवजानीयपद्धतौ । युक्तं तु, “सन्ध्याहोमोऽशुचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मसु” । इति ।

दक्षवचनेन शुचित्वसम्पादनद्वारा सर्वकर्माङ्गत्वात् प्रातःसन्ध्योत्तरं समुद्धरणं होमश्च । आचान्तग्रन्थेन कृतद्विराचमनत्वमुच्यते । कर्मारम्भे द्विराचामेदिति सूतेः । परं आत्मानमशुचिद्रव्यं समार्जन्नुपानहादीन् अस्पृशन् अधिकारी भवति । शूद्रादीन् । आदिना स्नेहादीनपि अविश्लोकयन्नधिकारी । एतच्च दिङ्मात्रं प्रदर्शितम् । तेन कृताहृतवासः^(२) परिधानप्राणायामसपत्नीकत्वादीन्युक्तानि भवन्ति ॥ ४२ ॥

तच्च सपत्नीकत्वमधिकारप्रयोजकमित्युक्तम् । तदर्थं पत्नीविशेषणान्याह ।

स्वाध्यायमात्रं त्यक्त्वाऽन्ययजमानोक्तलक्षणाः ।

भार्याः सन्तीह यावत्पत्नीभिः सर्वाभिरन्वितः ॥ ४३ ॥

* अनुदितहोमिना, — इति क० पुस्तके पाठः ।

(१) होमार्थममुद्धरणमित्यर्थः ।

(२) ईषद्भौतं एवं मुक्तं सदृशं यत्र धारितम् । आहतं तद्विजानीयात् दैवे त्रित्वे च कर्मणि इत्युक्तलक्ष्यं वास आहतवासः ।

स्वाध्यायेति । स्वाध्यायव्यतिरिक्त-यावद्विशेषणविशेषितो यजमानस्तथैव लक्षणोपेतायावत्तः पत्युः ताभिः सर्वाभिः* सहितोऽधिकारी ॥ ४३ ॥

पञ्चान्तरमाह ।

यदा सवर्णया ज्येष्ठभार्ययैव समन्वितः ।

यदाऽऽधानादुपर्यूढकामपत्नीविवर्जितः ॥ ४४ ॥

यदेति । सवर्णज्येष्ठभार्यया सहितोवाऽधिकारी न तु सर्वाभिः । सवर्णानामप्यनेकत्वे ज्येष्ठाया एव साहित्यं द्योतयितुं ज्येष्ठाग्रहणम् ।

तृतीयं पञ्चमाह । यदेति । आधानानन्तरं ऊढा विवाहिता कामार्थं^(१) या पत्नी, तथा रहितोऽपि अधिकारीत्यर्थः ॥ ४४ ॥

अधिकारिनिर्ूपणसङ्गत्या पत्यधिकारे वैषम्यं वक्तुमुपक्रमते ।

एवं सिद्धेऽधिकारित्वे† पत्याः किञ्चिन्निरूप्यते ।

तुल्य एवाधिकारः स्यादम्पत्योरुभयोर्मिथः ॥ ४५ ॥

एवमिति । अधिकारित्वे अधिकारिरूपे । न तु जातिः^(२) ।

* सर्वाभिः, — इति नास्ति क० पुस्तके ।

† सिद्धेऽधिकारित्वे, — इति क० पुस्तके पाठः ।

(१) कामार्थं विवाहिता न धर्मार्थमित्यर्थः । कामार्थमेव या विवाहिता सैव कामपत्नीत्युच्यते ।

(२) अधिकारित्वे इत्यत्र सङ्ख्यार्थे सार्थे वा त्वप्रत्ययो न भावे इत्याशयः ।

स्वर्गकामो यजेतेत्यादिना कामनायां स्त्रीपुंसोरविशेषादुभयोरपि
यागेऽधिकाराद्दग्धाश्वरथन्यायेनान्योन्याकाङ्क्षेदेव यागनिर्दत्तेः प्रथमं
तुल्याधिकारपक्षमाह । तुल्येति* । फलिसंस्कारभूतकर्मसु पत्न्या
अपि कर्तृत्वेन तुल्याधिकार इत्यर्थः । तत्र वपने ऋश्रुणोऽपि
साहित्यदर्शनादपने नास्तीति^(१) ॥ ४५ ॥

न च, नय एवाधनाः स्युता इत्यस्यानिर्धनत्वेन त्यागे नाधि-
कारइति । स्त्रीधनानि षडित्यादिसूत्रोपेतद्रव्यत्वात्त्यागेऽपि तुल्या-
धिकारमाह ।

कर्तृत्वं तु तयोस्तुल्यं द्रव्यत्यागे प्रचक्षते ।

यद्वा त्यागं पतिः कुर्यात् पत्नी तमनुमन्यते ॥ ४६ ॥

अधिकारेऽपि वैषम्यं प्रोक्तं शब्दानुसारिणा ।

कर्तृत्वमिति । तुल्याधिकारपक्षेऽपि मतान्तरेण द्रव्यत्यागे
वैलक्षण्यमाह । यदेति । त्यागं स्वस्वत्वपरिहारपूर्वकं परस्वत्वोत्पादन-
रूपं इन्द्रायेदं न ममेति, इन्द्रायेदं त्यजामीति रूपं वा, स्वामी
कुर्यात् । पत्नी तमनुजानाति । सत्यपि साधनत्वे[†] स्वतन्त्रत्वाभावात्

* इत्यमेव पाठः सर्वत्र । तुल्यइति, — इति तु समीचीनम् । एव परजा-
प्यनेकत्र ।

† इत्यमेव पाठः सर्वत्र । साधनत्वे, — इति तु भवितुमुचितम् ।

(१) वपने पत्न्या अधिकारो नास्तीति भावः ।

निर्धनत्वे नशब्दोच्चारणं यजमानस्यैवेति भावः^(१) । इति शब्दा-
नुसारिरुद्रदत्तमतम्* ॥ ४६ ॥

तुल्याधिकारमुक्त्वा सहाधिकारपक्षमाह ।

प्राधान्येन स्त्रनिष्ठः सन् यजमानोऽधिकारवान् ॥ ४७ ॥

पत्नी तत्परतन्त्रा सत्यङ्गभूताऽधिकारिणी ।

तस्माद्विरुद्धधर्मत्वे पतिधर्मा बलाधिकाः ॥ ४८ ॥

प्राधान्येति । स्त्रनिष्ठः स्वतन्त्रः । स च प्राधान्यत्वे हेतुः ।
परतन्त्रत्वञ्च गुणभूतत्वे । विचारप्रयोजनं, फलिसंस्कारा ये वाच-
निका उभयोराद्यातास्त एव स्युः नेतरे । उक्तस्यायमर्थोऽपराधे
प्रतोपायनौयमश्रीत इत्यस्मिन् सूत्रव्याख्यावसरे[†] कर्कोपाध्यायैः ॥ ४७ ॥

तस्मादिति । सहाधिकारादेव हेतोर्यत्रान्योन्यधर्मविरोधस्तत्र
यजमानधर्मा एव भवेयुः । प्राधान्यात् ॥ ४८ ॥

ननु पक्षद्वयेऽपि कर्ममध्यएवान्यतरमृतौ अधिकारविघातात्तत्रैव
संस्थापनीयमित्येकदेशिमत्तं दूषयति ।

स्त्रियेतान्यतरः पत्योर्यदीष्ट्यादौ विसंस्थिते ।

अवशिष्टः प्रकुर्वीत तत्समाप्तिं यथोचिताम्[‡] ॥ ४९ ॥

* शब्दानुसारिरुद्रदत्तमतम्. — इति क० पुस्तके पाठः । शब्दानुसारीन्द्र-
दत्तमतम्. — इति ख० पुस्तके ।

† इत्यमेव पाठः सर्वत्र । इत्येतत्सूत्रव्याख्यावसरे, — इति तु भवितुमुचितम् ।

‡ यथोचितम् — इति ग० पुस्तके पाठः ।

(१) पत्न्याः सधनत्वपक्षेऽपि भार्यापुत्रस्येत्यादिवचनैस्तस्या अस्वातन्त्र्यस्योक्त-
त्वात् न ममेति त्यागो यजमानस्यैव न तस्याः । पत्न्यानिर्धनत्वपक्षे तु
सुतरामेव तथैवभिप्रायः ।

चिन्तेति । यदीष्टादौ । आदिपदात् पश्चादयः । विस्मृते
अपरिसमाप्ते । पत्योर्दम्पत्योः । अन्यतरः जाया पतिर्वा । अवशिष्ट-
स्तयोरेकः । यथोचितान्तत्कर्मलोपयुक्तामपि । इदं प्रक्रान्तकर्म-
विषयम् । नाप्रक्रान्तविषयम् ॥ ४८ ॥

देशान्तरे यद्युभौ अप्रक्रान्तमपि कश्चित्कालं * कर्त्तव्यमित्याह ।

देशान्तरमृतं यावद्देहेयुर्वैदिकामिभिः ।

तत्पत्नी कारयेत्तावदग्निहोत्राद्युपस्थितम् ॥ ५० ॥

देशान्तरेति । उपस्थितं काले प्राप्तम् । आदिपदेन नित्येष्टि-
राययणं च । पत्नीपदं यष्टुरप्युपलक्षणम् । पत्नीप्रवासस्य वज्रवादि-
सम्पत्तत्वाभावात्पत्नीग्रहणम् ॥ ५० ॥

एवमेव शास्त्रार्थं काम्येष्ववतारयति ।

एवमिष्ट्यग्निहोत्रादि प्रक्रान्तं कर्म किञ्चन ।

मृते पत्यौ यथाशास्त्रं पत्नी परिसमापयेत् ॥ ५१ ॥

काम्यं कर्म प्रवृत्तः सन् वीतरागस्ततो यदि ।

कामाधिकारश्चून्योऽपि तदवश्यं समापयेत् ॥ ५२ ॥

एवमिति । एवमवश्यं समापयेदित्युत्तरस्तोकेनान्वयः । प्रक्रान्तं
प्रारम्भं किञ्चन नित्यं नैमित्तिकं च । मृते पत्यौ । अन्तरेति शेषः ।
पत्नी यजमानो वा । यथाशास्त्रं सुगुण्डस्याधस्तात्समिधधारणादि-
शास्त्रमनतिक्रम्य यथा समापयेत् तथा काम्यमपि प्रारम्भं सन्तरा

* किञ्चित्कालमित्यादर्शपुस्तकपाठः ।

वृष्ट्यादिरूपकामनायां सिद्धायां तदुत्तरं कामनाविरहेणाधिकार-
शून्येनापि प्रारम्भं समापनीयमेव । न तन्तरा त्यागः । शिष्टवि-
गर्हणात् । दोषश्रवणाच्च । यदा, पूर्ववचनमपि काम्यपरतयो-
क्त्यम् ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥

तुल्याधिकारसहाधिकारपक्षोपपत्तिः पक्षद्वयमाह ।

काम्यत्वे दम्पती कामं कामयेते पृथक् पृथक् ।

यदा कामयते स्वामी नावश्यं कामना * स्त्रियाः ॥ ५३ ॥

काम्यत्वेति । कर्मण इति शेषः । कामनाविषयत्वे सति
उभयोरपि युगपदायुष्यादिकामनायामेक एव काम्येष्ट्यादिप्रयोगः
कालभेदे तु पृथगिति । अन्यतराधिकारे तु उभयोरप्यधिकारो-
ऽस्तुपदं वक्ष्यते । द्वितीयं पक्षमाह । सहाधिकारपक्षे यष्टुरेव
काम्याधिकारः । कामनाः स्त्रिया अवश्यं निश्चयेन न सन्तीति
शेषः । तस्याः पारतन्त्र्यादिति भावः ॥ ५३ ॥

नित्यकर्मणाहिताग्रेयथाऽधिकारं विनियोग इति षाष्ठसिद्धान्ते-
नाह^(१) ।

यस्तिरोहितशक्तिस्तस्याधिकारो न नश्यति ।

कर्मस्ववश्यकार्येषु नष्टशक्तेस्तु नश्यति ॥ ५४ ॥

* आदर्शपुस्तकत्रयेऽप्येकवचनान्तपाठदर्शनात् तथैव निवेष्टितः । टीका-
कारमते तु कामनाः, — इति वज्रवचनान्तः पाठः ।

(१) मीमांसादर्शनस्य षष्ठाध्यायस्य तृतीयपादगतसिद्धान्तमाश्रित्याहेत्यर्थः ।

यस्त्विति । अवश्यकार्येषु नित्यनैमित्तिकेष्विति यावत् । कर्मसु । आधानानन्तरं चतुर्नाशादिना तिरोहिताऽन्तरिता शक्तिः सामर्थ्यमाज्यावलोकनादिरूपं यस्य तादृशस्य पुरुषस्याधिकारो न भवति । नित्येषु यावच्छक्यन्यायात् । यदा तु नित्येष्वपि आरम्भसामर्थ्यं नास्ति तदानौमधिकारलोप इत्याह । नष्टशक्तेरिति ॥ ५४ ॥
ननु नित्येषु केषु चित् यावज्जीवानुष्ठेयत्वेनोपदेशेऽपि जीर्णस्य कर्मण्यधिकार इत्येकदेशिमतं दर्शयितुं सम्मतिं दर्शयति ।

यावज्जीवादिसंकल्पकारिणः शक्तिलोपने ।
अधिकारस्तदन्तः स्यादिति शालीकिनायधीः* ॥ ५५ ॥

यावदिति । तदन्तः सामर्थ्यपर्यन्तः । मनुष्याणामेवाधिकारः आरम्भसामर्थ्यादिति प्राक् प्रयुक्तहेतोरविशिष्टत्वात् । शालीकिनायो ऋषिः ॥ ५५ ॥

पूर्वोक्तमेकदेशिमतं दूषयितुमाह ।

यावज्जीवादिसंकल्पादूर्ध्वं चेच्छक्तिलोपनम्† ।
तथापि नाधिकारस्य हानिर्वार्त्तिकदर्शनात् ॥ ५६ ॥

यावदिति । असामर्थ्येऽपि यथा कथञ्चित् नित्यं कर्त्तव्यमेवेति भावः ॥ ५६ ॥

* शालीकिनायधीः, — इति क० पुस्तके पाठः । शालीकिनायधीः, — इति ग० पुस्तके पाठः ।

† लोपने, — इति क०; ख० पुस्तकयोः पाठः ।

एतदर्थं याज्ञिकसम्पत्तिं दर्शयति ।

प्रायेण याज्ञिकाचारोऽप्येवमेवोपलभ्यते ।
न हि संकल्पितं कालमसंपूर्य त्यजन्ति ते ॥ ५७ ॥

प्रायेणेति । आचारस्यापि धर्मं ह्यन्तरितप्रामाण्यत्वेन निश्चयादाचारग्रहणम् । आचारमेव विशदयति । न हीति । यावज्जीवादिरूपं कालं असम्पूर्य सम्पूर्णमकृत्वा न त्यजन्ति ॥ ५७ ॥

ननु यावज्जीवादिसंकल्पे मानाभावात्प्रत्यहं यथाकालं नित्यानां प्रयोगसङ्ख्याग्रयणेनैव निर्वाहाय* यावच्छक्ति नित्यानां करणमिति पूर्वपक्षमाशङ्क्य निराकरोति ।

यावज्जीवादिसंकल्पो न्यायप्राप्तो न यद्यपि ।
तथापि वचनात्प्राप्तस्तस्मात् कर्त्तुं स युज्यते ॥ ५८ ॥

यावदिति ॥ ५८ ॥

पक्षद्वयमप्युपसंहरति ।

एवंकृते तु संकल्पे ततः शक्तिविलोपने† ।
युक्ता दर्शनभेदेनावाधिकारास्तिनास्तिता ॥ ५९ ॥

एवमिति । एवं यावज्जीवादिरूपे । दर्शनभेदेन शालीकिवार्त्तिक-

* इत्यमेव पाठः सर्वत्र । निर्वाहात् — इति तु भवितुमुचितम् ।

† शक्तेर्विलोपने, — इति ग० पुस्तके पाठः ।

शास्त्रभेदेन । अधिकारस्य अस्तिता नास्तिता च ज्ञेया^(१) ।

इदानीं श्रूयमाणस्य तत्प्रत्ययस्य प्रत्येकमभिसम्बन्धः ॥ ५८ ॥

अशक्त्याऽभावप्रसङ्गादाह ।

अशक्त्या याजमानं चेत्यत्नीकर्म च लुप्यते ।

न तावता क्रतुभेषः स्यादथर्वणसूचतः ॥ ६० ॥

अशक्तेति । याजमानं पुरुषार्थरूपम् । न क्रत्वङ्गम् । पत्नी-
कर्त्तापि तादृशं योक्तवन्धनादिरूपम् । क्रत्वर्थन्तु समाख्ययाऽध्वर्युः
करोति ॥ ६० ॥

ननु त्यागस्य याजमानत्वेन तदशक्त्या पूर्वव्यायेन त्यागलोप-
इति पूर्वपक्षं दूषयितुमाह * ।

त्यागन्तु सर्वथा कुर्यात्तच्चाप्यन्यतरस्तयोः ।

उभावप्यसमर्थौ चेन्नियुक्तः कश्चन त्यजेत् ॥ ६१ ॥

त्यागमिति । त्यागं सर्वथा स्वयमेव, पत्यपि पूर्वोक्तपक्षाश्रयणेन
कुर्यात् । सर्वथाशब्दस्तु अशक्त्यावुपानीतोपसर्पणाशक्तावासनमध इति
कात्ययनोक्तप्रकारार्थः । अतस्ताशक्तौ त्वाह । तचेति । यजमा-
नस्य तचापि त्यागेऽशक्तौ स्वामित्वाविशेषेण तयोर्दन्यतोरन्यतरः

* दर्शितुमाह, — इत्यादर्शपुस्तकपाठो न समीचीनः ।

(१) तथाच शास्त्रीकिनायमते यावज्जीवादिसंकल्पकरणानन्तरं शक्ति-
लोपे नास्तेवाधिकारः । वार्तिकमते त्वस्तीति यथायोगं बोद्धव्यम् ।

एकः पत्नी यष्टा वा । उभयोरसामर्थ्यं तु आध्वर्यवे नियुक्तः कश्चन
अस्मान्यपि अध्वर्युः त्यागे अधिकरोति ॥ ६१ ॥

अथेदं चिन्त्यते वज्रभार्यस्याच सर्वासामधिकार इति प्राशक्त-
प्रथमपक्षे कनिष्ठाया अङ्गवैकल्ये आज्यावेक्षणसम्भवात् कथमधि-
कारइति पूर्वपक्षं दूषयति ।

सर्वे स्वस्वक्रियाशक्तिमात्रेणैवाधिकारिणः ।

तस्मादनेकभार्यस्य ज्येष्ठा चक्षुष्मती यदि ॥ ६२ ॥

कनिष्ठाऽन्धाऽपि नित्येष्टिहोमादावधिकारिणी ।

क्रत्वर्थज्येष्ठणादीनि ज्येष्ठैव कुरुते यतः ॥ ६३ ॥

सर्वे इति । सर्वे स्वामिपत्नीश्चत्विजः स्वस्वकर्मसामर्थ्येनैवाधि-
कारिणः । कर्मसामर्थ्यञ्च चत्विजां समाख्यया वचनयोगाच्च । पत्योस्तु
फलयोगादचनाच्च । तदुक्तं, कर्मणि पुरुषाणां प्रधानं स्वामी फलयो-
गात् * । पुरुषयोगिमग्नसंस्कारयोस्त्यागे सामर्थ्यात् । वचनविरोधा-
भ्यामन्य इति । तच्चाज्यावेक्षणस्य केवलक्रत्वर्थत्ववादिमतेनोत्तरमाह ।
तस्मादिति । यस्मात्सामर्थ्यमधिकारकं, तस्मात् अन्धाऽपि कनिष्ठा
पत्नी संस्कारकर्मसु त्यागे वाधिकारिणीति भावः ॥ ६२ ॥

न चावेक्षणे चक्षुर्वैकल्यादसम्भवेन नाधिकार इत्यत आह ।

क्रत्वर्थेति । शास्त्रार्थस्य † निष्पन्नत्वादिति भावः ॥ ६३ ॥

आज्यावेक्षणस्य पुरुषार्थतावादिमतेनाह ।

* स्वामिफलयोगात्, — इत्यादर्शपुस्तकपाठो न समीचीनः ।

† शास्त्रार्थस्या, — इत्यादर्शपुस्तकपाठो न समीचीनः ।

अन्ये त्वाज्येक्षणादीनि * सुप्रजास्त्वफलान्वयात् † ।
सर्वाः कुर्युरिति प्राहुः तस्मादन्थां त्यजन्ति ते ॥ ६४ ॥

अन्ये इति । श्रूयते हि सुप्रजास्त्वादिरूपं फलं तच्छ्रवणाच्च
पुरुषार्थताऽऽज्यावेक्षणम् । तच्च सर्वासामपि नान्थानाम् ॥ ६४ ॥

अधिकारिताविघातकनिरूपणेन तदवच्छेदकान्याह ।

परीष्टिदोषसम्प्राप्तौ न यष्टव्यं कदाचन ।
स च दोषः प्रपञ्चेन सम्यग्वाभिधीयते ॥ ६५ ॥

परीष्टेति । न यष्टव्यम्, आधानादिकमपि न कुर्यादित्यर्थः ।
शेषं स्पष्टम् ॥ ६५ ॥

दोषलक्षणान्याह ।

दर्शष्टिं पौर्णमासेष्टिं सोमेज्यामग्निसङ्ग्रहम् ।
अग्निहोत्रं विवाहं च प्रयोगे प्रथमे स्थितम् ॥ ६६ ॥

दर्शष्टिमिति । एतन्निषेधापालनमेव परिवेष्टत्वमिति ‡ भावः ।
अत्र प्रत्येकं निमित्तानि न तु समुच्चयः । तद्यथा । कृतदर्शजनक-
ज्येष्ठौरससोदरस्यैव दर्शऽधिकार इति यथातथमूह्यम् । तथा च
कृताधानजनकसोदरवत्त्वेऽपि तयोरकृतपौर्णमासादिकयोः सतोरेतस्य
पौर्णमासादौ नाधिकार इति भावः । निमित्तेन पुनराधानो-

* अन्ये त्वाज्येक्षणादीनां - इति ग० पुस्तके पाठः ।

† इत्येव पाठः सर्वत्र । सुप्रजास्त्वफलान्वयात्, - इति तु भवितुमुचितम् ।
एवं परचापुङ्गेयम् ।

‡ इत्येव पाठः सर्वत्र । परिवेष्टत्वमिति, - इति तु भवितुमुचितम् ।

त्तरमकृतदर्शादित्येऽपि तयोर्नातिप्रसङ्ग इति सूचयितुं प्रथमे
इति^(१) ॥ ६६ ॥

न कुर्याज्जनके ज्येष्ठे सोदरे वाऽप्यकुर्वति ।
चेत्रजादावनीजाने विद्यमानेऽपि सोदरे ॥ ६७ ॥
नाधिकारविघातोऽस्ति भिन्नोदर्येऽपि चौरसे ।
पङ्क्त्यन्तमूकवधिरपतितोन्माददूषणे ॥ ६८ ॥

अत्र सोदर इति औरसः सोदरो ग्राह्यः । तथा च वक्ष्यते ।
चेत्रजादाविति । चेत्रजादौ सोदरे इत्यनेनान्वयः । आदिशब्देन
कन्यादस्त्रायां जातः ॥ ६७ ॥

सोदरस्येव औरसस्य भिन्नोदरत्वेऽपि विघातकत्वमाशङ्क्य परिह-
रति । भिन्नेति । चकारः समुच्चये ।

अथ तयोराधानादिषु अधिकारित्वे सत्येव दोषो नान्यथेत्याह ।
पङ्क्तिरिति । पङ्क्तिर्निरङ्गिः । एकेन द्वाभ्यां वा । एवं सर्वत्र ।
अन्धो नेत्रहीनः । मूको वाक्हीनः । बधिरोऽश्रोत्रः । पतितः पातित्या
पादकर्मकारी । उन्मादोऽपस्मारः, तदेव दूषणं स्पष्टम् ॥ ६८ ॥

संन्यस्ते छिन्नहस्तादौ यद्वा पण्डादिदूषणे ।
जनके सोदरे ज्येष्ठे कुर्यादेवेतरः क्रियाम् ॥ ६९ ॥

(१) जनकादिभिर्दर्शादौ कृते सत्येव दर्शादावधिकारो न लङ्घ्यते । एतच्च
दर्शादेः प्रथमानुष्ठाने बोध्यम् । यदि तु जनकादीनां पुनराधाननिमित्तमुप-
नियतति, तदा तेषां पुनराधानोत्तरं दर्शादिकरणात् पूर्वमपि दर्शाद्यनुष्ठानं
न विरुध्यते इति भावः ।

संन्यसेति । संन्यसे आधानाद्यहमेव प्रव्रजिते । द्विजहस्तादौ ।
आदिग्रन्थात् नासिकादिः । यदा । प्रकारान्तरेण समुच्चयनिवार-
णार्थं वाच्यम् । तेन प्रत्येकं निमित्तता । षण्डः प्रसिद्धः ।
अष्टविधनपुंसकग्रहणार्थं आदिपदम् । ज्येष्ठे सोदरे औरससोदरे
एवं विधे सति इतरः पुत्रः कनिष्ठबन्धुर्वा पूर्वोक्तं सर्वं कुर्या-
दित्यर्थः ॥६८॥

तयोरस्त्वनधिकारित्वान्नैतस्याधिक्रियाश्रयः ।

ज्येष्ठे अज्ञाविहीने सत्याधेयं तदनुज्ञया ॥ ७० ॥

तयोरिति । तयोस्तत्रानधिकारादिति । अथ सोदरस्य विशेष-
माह । ज्येष्ठ इति । ज्येष्ठे पूर्वोक्तदोषरहिते ज्येष्ठे सोदरे अज्ञावि-
हीने सति कामतोऽकारिणि, आज्ञां प्राप्यैवाधिकारः ॥७०॥

तादृशे^(१) पितरि तु अनुज्ञयाऽपि नाधिकार इत्याह ।

पितुः सत्यप्यनुज्ञाने नादधीत कदाचन ।

पितर्यनाहिताग्रावप्यादधीताथ वा सुतः ॥ ७१ ॥

अग्निहोषञ्च जुहुयादिति लौगाक्षिकारिका ।

पितुरिति । लौगाक्षिमतमुपन्यसति । पितरौति । अनुज्ञ-
येत्यन्वाहारः ।

“अनुज्ञातस्तु पिता तु आधानं सर्वदा भवेत्” । इति ।

सुमन्तुस्तरणात् । तथाच विहितप्रतिषिद्धत्वादिकल्पः ॥७१॥

एतदर्थं कठसम्प्रतिमाह ।

(१) तादृशे अज्ञाविहीने ।

पिता यस्याग्रजो * भ्राता न कुर्याद्वा पितामहः ॥ ७२ ॥

तपोऽग्निहोचं यज्ञं वा सर्वं † कुर्यात् कठाश्रयात् ।

पितेति । तप आधानम् ॥७२॥

अथ सोदरगतनिमित्तान्याह ।

योगशास्त्राभियुक्ते वा कुब्जे वा वामने जडे ॥ ७३ ॥

गर्भदे वाऽग्रजे दुष्येत्यरिबिन्दन चानुजः ।

योगेति । योगः पातञ्जलम् । कुब्जो भग्नपृष्ठः । वामनो ह्रस्वः ।
जडो वेदशून्यः ॥७३॥

गर्भदः खलङ्गौः । एषां शुचित्वेऽपि कर्मानर्हत्वमसामर्थ्यात् । न
हि सर्वस्मिन् इष्टिवेद्यादौ सुगासादनादिसम्भवः । तदर्थं च सुगा-
दिपरिमाणबाधेन कार्यानुपपत्तेश्चेति दिक् ।

देशान्तरस्थे सत्यपि ज्येष्ठे नानधिकारः इत्याह ।

देशान्तरस्थो न ज्येष्ठो ज्ञायेताहितवानिति ॥ ७४ ॥

कनीयानधिकारी चेदादधीताविचायरन् ।

देशान्तरस्थ इति ॥७४॥

प्रोषितज्येष्ठस्य तु कालविशेषप्रतीचयेवाधिकारः इत्याह ।

प्रोषितस्तु यदा ज्येष्ठो ज्ञायेतानाहितानलः ॥ ७५ ॥

षड्वत्सरान् प्रतीक्षेत आदधीतानुजस्ततः ।

* यस्याग्रजो, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† सुतः, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

प्रोषित इति । अचत्योविशेषो हेमाद्रौ कल्पतरौ च ज्ञेयः ।
विस्तरभयाज्ञोच्यते ॥७५॥

परीष्टिदोषस्य मतान्तरेण वैकल्पिकत्वमाह ।

यदा पापं भवेज्ज्येष्ठात् पूर्वं भार्यापरिग्रहे ॥ ७६ ॥

यागामिहोचे तन्नास्तीत्याह कश्चिन्मतान्तरम् ।

यदेति । यागः आधानपूर्वमासादिः । एतच्च अनुज्ञापरम् ।

“सोदराणान्तु सर्वेषां परिवेत्ता कथं भवेत् ।

दारैस्तु परिविन्देरन्नाग्निहोत्रेण नेज्यया” ॥ इति

स्मरणात् । इदं च विवाहे प्रायश्चित्ताधिक्यज्ञापनार्थं वचन-
मिति केचित् ॥७६॥

न कुर्याज्जनके ज्येष्ठे इति प्रागुक्तस्यापवादमाह ।

पितरि प्रेतभार्ये वा देशान्तरगतेऽपि वा ॥ ७७ ॥

अधिकारविघातस्तु न पुत्रस्योपजायते ।

पितरीति । अत्रापि देशान्तरपुरस्कारेण वड्वर्षादिकाज-
प्रतीक्षणं ज्ञेयम् ॥७७॥

वैकल्पिकमधिकारिविशेषणमाह ।

कृष्णकेशः समुत्पुत्रपुत्रोऽग्न्याधेयमाचरेत् * ॥ ७८ ॥

सूत्रान्तरेष्वनुक्तत्वान्नियमो नेति केचन ।

कृष्णकेश इति । कृष्णकेश इति शरीरबलोपलक्षकम् । जातपुत्र
इति । तामाग्निधमाशासते तस्मै ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य

* मारमेत्, - इति क० पुस्तके पाठः ।

पुत्रोऽजातः स्यादिति श्रुतौ श्रवणाज्जातपुत्र इत्यवस्थाविशेषोपलक्ष-
कम् । सा च षोडशवर्षादूर्ध्वेति । तेनाष्टाचत्वारिंशवर्षाणि ब्रह्मचर्यं
चरेदिति स्मृतिस्त्यक्ता भवति । स्मृत्यनुग्रहाय मतान्तरमाह ।
नियम इति । सूत्रान्तरेषु तन्मूलभूतश्रुतिवचनेषु । * यद्दहरेवैनं
श्रद्धोपनमेदयादधीतेति श्रवणात् ॥७८॥

कश्चित्पत्नीं विमैवाधिकारमाह ।

व्यभिचारवती योषा द्वेषिणी द्रोहिणी च या ॥७९॥

आधाने सा परित्याज्या न वा त्याज्या† मतान्तरात् ।

व्यभिचारवतीति । द्वेषिणी भर्तृद्वेषिणी । द्रोहोऽप्रियभाषणं
कर्म च । आधाने आधानोत्तरभाविकर्मसु च । परित्याज्या अन-
धिकारिणीति भावः । मतान्तरमाह । न वेति । मतान्तरात्
सहाधिकारवादिसमादित्यर्थः ॥७९॥

अधुना यजमानासन्निधाने क्वचित्कर्मणि पत्या अधिकार इत्याह ।

देशान्तरगते पत्यावग्निहोचादिकं तथा ॥ ८० ॥

श्रुत्विक्षमाहिता‡ पत्नी कुर्यान्नैव§ तु सौमिकम् ।

* यथा, - इति ख० पुस्तके अधिकः पाठः ।

† नाधिकारो, - इति क० पुस्तके पाठः । सूत्रकार, - इति ग० पुस्तके
पाठः । न वा त्याज्या इति पाठान्तरतया तत्र लिखितमस्ति ।

‡ समायुता, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

§ नैव, - इति क० ख० पुस्तकयोः पाठः ।

देशान्तरेति । अग्निहोत्रादिकमिति । आदिना पूर्णमासादि
सर्वे नित्यम् । अतिगिति ।

“निचिष्याग्नीन् खदारेषु परिकल्प्यत्विजं तथा” ।

इति वचनात् । सोमसंख्यां निषेधति । नैवमिति ॥ ८० ॥

रुद्रदत्तमतमाह ।

पितृयज्ञाग्निहोत्रं च* प्रकृतेष्टिं विनेतरत् ॥ ८१ ॥

पश्चिज्यासोमयागादि याजमान† क्रियाऽन्वितम् ।

स्वामिनि प्रोषिते नास्तौत्युक्तं शब्दानुसारिणा ॥ ८२ ॥

याजमानक्रियाशून्यं दर्विहोमादि किञ्चन ।

पितृयज्ञ इति । एतत्त्रयं विनाऽन्यत्किमपि न भवतीत्यर्थः ।
याजमानक्रियाऽन्वितमित्येतेन वक्ष्यमाणायथये ब्रौहिस्तमपचो भव-
तीति भावः ॥ ८१ ॥

मनु तत्रापि त्यागस्य याजमानस्य विद्यमानत्वेन तदशून्यत्वात्
कथमधिकार इत्याशङ्कां परिहरति ।

यजमानेति । याजमानक्रिया पूर्णपात्रग्रहणविष्णुकर्मणादयः ।
तच्छून्यं कुर्यात् ॥ ८२ ॥

उद्देशत्यागमाचरेण याजमानेन संयुतम् ॥ ८३ ॥

कुर्यादवसरप्राप्तमृत्विक् पत्नीसमन्वितः‡ ।

* पितृयज्ञोऽग्निहोत्रं च, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

† यावमान, - इति क० पुस्तके पाठः ।

‡ पत्नीसमौपतः, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

देवतोद्देशत्यागात्मकयाजमानसहितं तु काले काले मृत्विक्
कुर्यात् त्यागमात्रं पत्नी कुर्यादित्यर्थः ॥ ८३ ॥

उभयासन्निधानेऽपि पूर्वाक्तत्रयाणां कर्मणां* अवश्यकरणमाह ।

पत्यां रजस्वलायां वा प्रसूतायामथापि वा ॥ ८४ ॥

सर्वमेव† नित्युक्तः सन् कुर्यादृत्विग्यथोचितम् ।

पत्यामिति । अपिशब्दात्पतितायाम् । वाशब्दोविकल्पे । सर्वं
कर्म त्यागश्च । मृत्विगध्वर्युः । यथोचितं ब्रह्मादयः स्वं स्वं कर्म-
त्यर्थः । तदभावे चथो द्वौ वा एको वा प्रचरेत् । तदा बौधायन-
निष्कृतिः ॥ ८४ ॥

रुद्रदत्तमतमुपसंहरति ।

अतोऽग्निहोत्रं नित्येष्टिः पितृयज्ञ इति वयम् ॥ ८५ ॥

कर्त्तव्यं प्रोषिते पत्यौ नान्यत् स्वामिक्रियाऽन्वितम् ।

अत इति । स्पष्टम् ॥ ८५ ॥

पूर्वाक्तं दर्विहोममाह ।

प्रवसत्याहिताग्नौ यद्याग्रयणमुपागतम्‡ ॥ ८६ ॥

अग्निहोत्री ब्रौहिस्तम्बमिति पक्षं§ समाश्रयेत् ।

* कर्मणां, - इति नास्ति क० पुस्तके ।

† पूर्वमेव, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

‡ यद्याग्रयण उपागतः, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

§ यक्षं, - इति ख० पुस्तके पाठः ।

प्रवसतीति ॥८६॥

नैमित्तिकीनामिष्टौनां गौणकालाभावोपप्रसक्तावाह ।

नैमित्तिकास्तु* जातेष्टिहृदाहेष्टिपूर्विकाः ॥ ८७ ॥

स्वाम्यागमनपर्यन्तमुत्कृष्टव्या ह्यशेषतः ।

नैमित्तिका इति । पूर्विका इत्यत्र बह्व्रीहिः, पुरुषोपया-
तरूपाः । अशेषतः स्वरूपेण । तासां स्थाने पूर्णाहुतिरपि नेति
भावः ॥८७॥

कर्मापयातरूपास्तु विशेषमाह ।

प्रायश्चित्तेष्टिसम्प्राप्तौ कुर्यात् पूर्णाहुतिं बुधः ॥ ८८ ॥

उदातेष्ट्युपसम्प्राप्तौ जुहुयात् द्वादशाहुतीः ।

प्रायश्चित्तेति । प्रायश्चित्तेष्टयः प्रातपत्यादयः । बुध इति ।
प्रभुः प्रथमकल्पस्येत्यादिना निषिद्धं पूर्णाहुतिपक्षमेव प्रथमपक्ष-
मर्थेऽपि कुर्यादिति भावः । उदातेष्टौ विशेषमाह ।† स्पष्टम् ।‡
मित्रायेत्यादयः ॥८८॥

प्रोषितस्य पुनराधानप्राप्तौ निर्णयमाह ।

अग्न्याधेयादिकं प्राप्तमुभयानुगमादिना ॥ ८९ ॥

स्वाम्यागमनपर्यन्तमुत्कृष्टव्यमसंशयम् ।

* इत्यमेव पाठः सर्वत्र । नैमित्तिक्यस्तु. - इति तु भवितुमुचितम् ।

† अत्र, उद्देति, - इति भवितुमुचितम् ।

‡ अत्र, द्वादशाहुतयो, - इति भवितुमुचितम् ।

अग्न्याधेयमिति । आदिना सर्वैः पुनराधाननिमित्तैः । असं-
शयं हृदिलेखेन कार्यं इति भावः । यस्योभावग्नौ अभिनिस्त्रोचेदि-
त्युभयानुगमः प्रसिद्धः ॥८९॥

तादृशस्थले पुनराधानोत्कर्षे अग्न्युत्पत्तये* नैमित्तिकमाह ।

मथित्वा पावकं सर्वप्रायश्चित्तं† विधाय च ॥ ९० ॥

मित्रायेत्यादिभिर्हुत्वा द्वादशानुगमाहुतीः ।

मथित्वेति । सर्वप्रायश्चित्तञ्च होमविशेषः । चकारः समुच्चये ॥ ९० ॥

पुनराधानोत्कर्षादावपि पूर्वोक्तं नित्यं कार्यमित्याह ।

अग्निहोत्रं यथाकालं नित्येष्टिञ्च समाचरेत् ॥ ९१ ॥

आ स्वाम्यागमनात्तिष्ठेदागत्यायादधीत सः ।

अग्निहोत्रमिति ॥ ९१ ॥

केशवसिद्धान्तानुसारेण रुद्रदत्तमतमुपन्यस्य मतान्तरमत्रोप-
दिशति ।

एवं केशवसिद्धान्तात् प्रोषितस्याग्निषु क्रियाम्‡ ॥ ९२ ॥

अवश्यं भाविनीमुक्त्वाधुना वक्ष्ये मतान्तरम् ।

एवमिति ॥ ९२ ॥

* अग्न्युत्पत्तये, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† सर्वं प्रायश्चित्तं, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

‡ क्रियाः, - इति क० ख० पुस्तकयोः पाठः ।

§ अवश्यं भाविनीमुक्त्वा. - इति क० ख० पुस्तकयोः पाठः ।

काम्याः क्रिया न कर्तव्याः स्वामिनि प्रोषिते सति ॥६३॥
नित्या नैमित्तिकौ कार्यौ* प्रवसत्यपि भर्तरि ।

काम्या इति । अत्र भिक्षवाक्यत्वाच्च पौनरुक्त्यम्^(१) ॥६३॥
नित्येष्वपि कश्चिदपवादार्थमाह ।

तत्रापि नैव कर्तव्याः क्रियाः सोत्तरवेदिकाः ॥ ६४ ॥
आधानपुनराधाने न स्तः पत्यौ प्रवासिनि ।

† सोत्तरवेदिकाः सातुर्मास्यपञ्चादयः । नित्यनैमित्तिकत्वाभ्यां
प्राप्ते निराकरोति । आधानेति ॥६४॥

नन्वाधाननिषेधे आधानोत्कर्षः स्यादित्याशङ्क्य परिहरति ।

उभयानुगमादौ तु प्राप्तेऽग्राधेयतः पुरा ॥ ६५ ॥
न किञ्चिदग्निहोत्रादि कर्तव्यमिह दर्शने ।

उभयेति । आदिपदात्पूर्णमासेष्टिः । तदभावाद्धारणश्च न
भवति । इह दर्शने एतन्मते ॥६५॥

आव्यात्मन्यधिकारितावच्छेदकमिति वक्तुं साग्रेः प्रवासमाह ।

धनान्यर्जयितुं युक्तः प्रवासो ह्यग्निहोत्रिणः ॥ ६६ ॥
धनैर्हि सम्भवेदिज्या तीर्थाद्यर्थन्तु न व्रजेत् ।

* नित्यनैमित्तिकौः कुर्यात्. - इति ग० पुस्तके पाठः ।

† अत्र, तत्राप्येति, - इति भवितुमुचितम् ।

(१) स्वामिनि प्रोषिते इति प्रवसत्यपि भर्तरीति न पुनरुक्तं भिक्षयोर्वाक्य-
योरुपादानादिति भावः ।

धनानीति । अहिताग्रेरर्थलिप्तया प्रवासोयुक्तो भवति ॥६६॥

तत्रापि हेतुमाह । धनैरिति । यागस्यार्थसाध्यत्वात् । परिशेषात्
सिद्धार्थमनुवदति । तीर्थेति । आदिपदात्सुहृद्दर्शनादिकार्यान्तराणि ।
तर्हीतस्य^(१) महाफलदतीर्थस्नानादिजन्यमपूर्वं न स्यात् तदिधायक-
वाक्यानां सङ्कोचापत्तिश्चेत्यत आह ।

ब्रह्मा विष्णुः शिवः सूर्यो गोविन्दाः पितृदेवताः† ॥ ६७ ॥
अग्निहोत्रिणश्चे सन्ति व्रततीर्थतपांसि च ।

ब्रह्मेति । ब्रह्मादिग्रहणं देवतामात्रोपलक्षणार्थम् । पितृदेवताः
कथ्यवाहनसादयः ॥६७॥

व्रतानि एकादशादीनि । तीर्थानि पुष्करादीनि । तपांसि
पराकादीनि† । वैश्वानर्यादिद्वारा अग्निहोत्रसंज्ञकं कर्म यस्यास्तीति
अग्निहोत्रौ । तद्गृहे विद्यन्ते । तदुक्तं यज्ञपार्श्वे ।

“एवं सति गृहस्थस्य गृहे सन्ध्याग्निहोत्रिणः ।

देवता ब्रह्मविष्णुशैवा इन्द्रोपेन्द्रादयस्तथा ॥

अग्निहोत्रेण तुल्यं हि नैवेति तीर्थमालिका ।

ब्रह्मादितर्पणं नैव न तपो न जपादिकम्” ॥ इति ॥

* पत्तेः, - इत्यादर्शपुस्तकपाठो नातीव समीचीनः ।

† ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च गौर्गुरुः पितृदेवताः, - इति पाठान्तरमस्ति ग०
पुस्तके ।

‡ वास्तव्यमंशः क० पुस्तके ।

(१) एतस्य अहिताग्रेः ।

अपरे त्वेवं वर्णयन्ति ।

“अङ्गे” चेन्मधु विन्देत किमर्थं पर्वतं व्रजेत् ।

इष्टस्थार्थस्य सम्प्राप्तौ को विद्वान् बलमाचरेत्†” ॥

इति न्यायेन तीर्थक्षेत्रार्थप्रवासो न भवति । अर्थार्थमत्यन्ताव-
श्यककार्थार्थश्च प्रवासोऽस्येवेति । उक्तञ्च ।

“इष्टार्थाय प्रवासस्तु नादृष्टाय कथञ्चन” । इति ।

तथा ।

“न विना च निमित्तेन क्रीडाद्यर्थन्तु न व्रजेत्” । इति ।

तपोग्रहणेन प्रायश्चित्तप्रत्यान्वायनिर्दिष्टतीर्थस्नानक्रोशादिपरि-
माणगमनार्थप्रवासाः प्रत्याख्याताः । व्रतग्रहणाच्च एकादशादिष्वपि
होमाङ्गभूतस्तुक्स्थभक्षणहविःशेषभक्षणे न व्रतलोपप्रसक्तिरिति ध्येयम् ।
ब्रह्मादिग्रजनेन गोब्राह्मणपरिचर्यया पित्रदेवतादृष्ट्या व्रताचरणेन
तीर्थस्नानेन तपःक्षेत्रेण च दुर्मजातं, तदग्निहोत्रादिकर्मणा जायते
इति । यथा ।

“यावानर्थं उदपाने सर्वतः संसृतोदके” ।

तथाऽचेति ।

सत्याच्च प्रवासानुज्ञायान्देशतः कालतश्चावधिमाह ।

अग्निहोत्रेण रहितः पन्थानं शतयोजनम् ॥ ६८ ॥

आहिताग्निः प्रयायाच्चेदग्निहोत्रं विनश्यति ।

* अङ्गे, - इति ग्रन्थान्तरे पाठः ।

† बलमाचरेत्, - इति ग्रन्थान्तरीयः पाठः ।

अब्दं स्वयमजुह्वद्वयोहावयेद्वत्विगादिना ॥ ६९ ॥

तस्य स्यात्पुनराधेयं पवित्रेष्टिरथापि वा* ।

अग्निहोत्रेणेति दाभ्याम् । गुणविध्याश्रयणेनाग्निहोत्रशब्दोऽग्नि-
वाची । साग्निप्रवासे दोषाभावज्ञापनार्थं रहित इति । शतं योज-
नानि यस्मिन् ॥ ६८ ॥

साग्निकोपसत्त्वार्थं आहिताग्निरिति । अनर्थक्यादुर्बलमपि
सबलं भवतीति न्यायात् ।

अब्दमिति । अजुह्वत् होममकुर्वन् । तच्च प्रवासादशक्त्या वा
भवति ॥ ६९ ॥

केनापि हेतुना तस्याब्दं स्वयं होममकुर्वतः पुनराधेयं नैमि-
त्तिकं स्यात् । सूत्रान्तरस्य विकल्पमाह । पवित्रेष्टिरिति । अपरे
तु, प्रवासहेतुना पुनराधेयमशक्ततया पवित्रेष्टिरिति व्यवस्थित-
विकल्पमाहुः । एतेनार्थार्थमपि चतुःक्रोशात्मकयोजनस्य शतसङ्ख्योर्ध्वं
प्रवासस्तन्मध्ये चाब्दपर्यन्तं प्रवासो न कार्य इत्यभिहितं भवति ।

एवं हि श्रूयते । यावज्जीवं दर्शपूर्णमासाभ्यां यजेत । त्रिंश-
दर्शाणि दर्शपूर्णमासौ । जीर्णो वा विरमेदिति । तत्र त्रिंशत्संवत्स-
रपञ्चे तदूर्ध्वं दर्शपूर्णमासयोरेवाकरणमुत कर्ममाचरेति विप्रति-
पत्तावाह ।

इष्टेः सङ्कल्पिते काले जीर्णत्वे त्रिंशदाब्दिके ॥ १०० ॥

पूर्णे सति निवर्त्तत होमसोममखाद्यपि ।

* पवित्रेष्टिमथापि वा, - इति क० पुस्तके पाठः ।

केशवस्वामिना सर्वं स्पष्टमेतन्निरूपितम् ॥ १०१ ॥
 तस्मात् चेताग्निनिष्पाद्यं नाग्निहोत्रादि किञ्च न ।
 यद्वा नेष्टिविकाराः स्युः सर्व्वमन्यद्भवेदिह ॥ १०२ ॥
 यद्वाऽग्निहोत्रमेव स्यात् पशुसोमादि न त्विति ।
 चिंशद्दिनादिभिर्वाऽग्निहोत्राद्युपरमोऽस्त्विति ॥ १०३ ॥
 वेदान्ते पुरुषार्थाधिकरणे ग्राह्य वामनः ।

इष्टेरित्यादिषतुर्भिः । इष्टेः दर्शपूर्णमासयागस्य । सङ्कल्पिते
 प्रथमप्रयोगे परिगृहीते । जीर्णत्वे जीर्णं वा विरमेदिति विहि-
 तकाले । अशक्तावस्थायामिति यावत् । तथा, चिंशत्संवत्सरात्मके
 काले पूर्णं सति, होमोऽग्निहोत्रं सोममखाद्यपि सकलं कर्मजातं
 निवर्त्तते ।

इदं केशवस्वामिना स्पष्टमुक्तम् ॥ १०० ॥ ॥ १०१ ॥

तस्मात् चेताग्निनिष्पाद्यं किमपि न भवेत् । (१) धारणं तु प्रति-
 पत्त्या अर्थवत् ।

पञ्चान्तरमाह ।

(१) यदि होमादिकं किमपि न भवति तदा किमर्थमभियज्ञपात्रादीनां
 धारणमित्याशङ्क्याह, धारणमिति । प्रतिपत्त्येति । आहिताग्निमग्नि-
 भिर्दहन्ति यज्ञपालैश्चेति श्रुत्या न्यतस्याहिताग्नेर्यज्ञपात्रैरग्निभिश्च दाहो-
 विहितः । सा तेषां प्रतिपत्तिः । तदर्थं तेषां धारणमिति भावः ।

यदेति । इष्टिविकाराश्चातुर्मास्यादयो न स्युः । दर्विहोम-
 सोमविकाराश्च भवेयुः । नैमित्तिकेष्टौनां स्थाने पूर्णाहुतिः ॥
 १०२ ॥

अथवा, पशुसोमविकारा न स्युः, दर्विहोमाग्निहोत्रादिकं भव-
 त्येव ।

प्रथमपक्षे सम्पत्तिं दर्शयति ।

चिंशदिति । आदिपदात् सकलमपि ॥ १०३ ॥

इति वेदान्ते पुरुषार्थाधिकरणे वामनेन साधितमित्यर्थः ।
 काम्यसोमाधिकारिणमाह ।

*कुटुम्बभरणायालमन्नं यस्य चिवत्सरम् ॥ १०४ ॥
 काम्येन सोमयागेन यजेतासौ न चेतरेः ।

कुटुम्बेति ।

यावन्तो यजमानस्य स्वगृह्यानुगवादयः ।

कुटुम्बं तद्गृहस्यस्य विज्ञेयं भरणार्हणम् । इति ।

चिवर्षाधिककुटुम्बभरणाय द्रव्यवान् काम्यसोमानुष्ठाने अधि-
 कृतो भवति नेतरः ॥ १०४ ॥

नित्यन्तु सौमिकं यथालभ्यगुणोपेतं कर्त्तव्यम् । तत्र यावच्छक्य-
 न्यायोपष्टम्भार्थमाह ।

* एतस्मात् पूर्वं, त्रैवार्षिकाधिकालो यः स हि सोमं पिबेन्नरः, -
 इत्यर्द्धमधिकमस्ति ग० पुस्तके ।

तावदन्नविहीनोऽपि कुर्यान्नित्यन्तु सौमिकम् ॥ १०५ ॥
यथासम्भगुणोपेतं यथासम्भवदक्षिणम् ।

तावदिति ॥ १०५ ॥

गुणा अरुणादयः । शेषं स्पष्टम् । यच्च यज्ञपाश्चात्त्यं वचनं,
तत्काम्यसोमपरम् । नित्याकरणे दोषश्रवणात् ।
तमेवाह ।

योऽनाहिताग्निः शतगुः सहस्रगुरसोमपः ॥ १०६ ॥
नासावर्चादियोग्यः स्यादित्येवं प्राह देवलः ।

य इति । गोपदं द्रव्यादेरुपलक्षकम् । गोव्यतिरिक्तद्रव्यसाध्य-
त्वादाधानादेः ॥ १०६ ॥

अर्चा पूजा । आदिपदात् आहुनिमन्त्रणादि । देवलयहणं
पूजार्थम् ।

अपाङ्केयाधिकारोपजीविविषयमाह ।

यथार्थं* भिक्षितं द्रव्यमन्यत्र विनियोजयेत् ॥ १०७ ॥
आद्वादौ स्यादपाङ्केयो भासयोनिं च गच्छति ।

यथार्थमिति । यथार्थं यथाप्रयोजनं यथार्थमिति यावत् ।
अन्यत्र कुटुम्भभरणादौ । आदिपदादाल्बिज्यादौ ॥ १०७ ॥

भासः उदगालः । काकयोनिमिति वा पाठः । एतेन याचित-

* यथार्थं,- इति ग० पुस्तके पाठः ।

द्रव्येणापि नित्यं विधेयमित्युक्तं भवति । यच्च यज्ञार्थं याचितं द्रव्य-
मित्यादि निदानवचनं, तत् काम्यपरम् ।

अथ सत्यधिकारे नित्यकर्मणामकरणे दोषश्रवणादवश्यमनुष्ठे-
यत्वमाह ।

निर्धनो धनसाध्येषु नित्येष्वधिकृतो यदि ॥ १०८ ॥
चौर्यादन्यैः कुमार्गैरपीष्ट्यर्थं धनमर्जयेत् ।

निर्धनेति चतुर्भिः श्लोकैः ॥ १०८ ॥

कुमार्गैः प्रतिग्रहादिभिश्चैः । तदुक्तम् ।

“सप्त वित्तागमाधर्मा दायोलाभः क्रयोजयः ।

प्रयोगो विप्रयोगश्च* सप्रतिग्रह एव च” ॥ इति ।

चौर्यस्यापि प्रसक्तौ विशिनष्टि । चौर्यादिति । परस्वं नाददौ-
तेति श्रवणात् ।

सूर्यग्रहे कुरुक्षेत्रे मेघीक्षणाजिनादिकम् ॥ १०९ ॥
चाण्डालात् प्रतिगृह्यापि यजेतावश्यकैर्मखैः ।

यज्ञार्थं कुरुक्षेत्रादिषु प्रतिग्रहोऽपि न दोषायेति भावः ॥ १०९ ॥

ये शूद्रादधिगम्यार्थमग्निहोचमुपासते ॥ ११० ॥
इत्यादि निन्दावाक्यानि काम्यहोमविवक्षया ।

ये शूद्रादिति ॥ ११० ॥

* प्रयोगः कर्मयोगश्च, - इति ग्रन्थान्तरे मनुसंहितायाश्च पाठः ।

मन्वाद्युक्तं निन्दावचनं काम्यहोमविषयम् । न नित्यविषयम् ।
तेषां करणश्रवणस्य बलीयस्त्वात् सृतेषु तदपेक्षया दौर्बल्यात् ।
आवश्यकं तु सोमादौ सर्वसम्भारसम्भृते ॥ १११ ॥
सुवर्णव्यतिरिक्ताङ्गद्रव्यालाभे* हि चोरयत् ।

आवश्यकेति ॥ १११ ॥

सर्वसम्भारसम्भृदौ सुवर्णभिक्षदेयदक्षिणाऽलाभे तु चौर्यमपि
कृत्वा नित्यं सदक्षिणं कार्यम् । नादक्षिणोयज्ञो भवतीति श्रुतेः ।
यच्च सुवर्णमेव दक्षिणादेयं तच्च सुवर्णापेक्षायां यथासम्भवं देयं
न तु सुवर्णचौर्यम् । तस्य महापातकत्वेनाधिकार एव विहन्येत ।

“अप्यन्याथेयं† कृत्वा भर्त्तव्या मनुरब्रवीत् ।

इति सृतेः पोथ्यान्तर्गतत्वाच्चाग्नीनां नित्यमनुष्ठेयमेवेति भावः ।

अथोपकृतसोमभारस्यापि यष्टुः कृतदर्शपूर्णमासत्वञ्चाधिकारक-
मिति विकल्पेनाह ।

इष्टनित्येष्टिरथ वा ऽनिष्टेष्टिः सोममाहरेत् ॥ ११२ ॥
एवं सोमेष्टिपूर्वत्वे भवेत्तुल्यविकल्पनम् ।

इष्टेति । इष्टा नित्येष्टिर्दर्शपूर्णमासौ येन स तथा । अथ वा
अनिष्टेष्टिः सोमं कुर्यात् ॥ ११२ ॥

समयथा श्रवणादस्तु तुल्यविकल्पः ।

* सुवर्णव्यतिरिक्तान्यद्विज्ञाजालाभे, — इति ग० पुस्तके पाठः ।

† अप्यन्याथेयं, — इति यज्यान्तरीयः पाठः ।

कल्पान्तराभिप्रायेणाह ।

व्यवस्थितविकल्पो वा कातीयवचनाद्भवेत् ॥ ११३ ॥
यस्तूपकृतसोमः सन्नादधीत हुताशनम् ।
स कुर्यात् सोमपूर्वत्वमन्येषामिष्टिपूर्वता ॥ ११४ ॥

व्यवस्थितेति ॥ ११३ ॥

व्यवस्थां दर्शयति यस्त्विति । सष्टम् । दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्टि-
ऽन्तेन यजेत सोमेन वोपकृतसोम इति कात्यायनवचनात् सोमेष्टि-
पूर्वकत्वे व्यवस्थितो विकल्पः ।

अत्रैव विधिरक्तोक्तप्रकारमाह ।

विधिरक्तोक्तमन्यादृग् व्यवस्थितविकल्पनम्* ।
त्रिपूरुषमविच्छिन्नो यस्य सोमक्रतुर्भवेत् ॥ ११५ ॥
तस्य स्यात् सोमपूर्वत्वमन्येषामिष्टिपूर्वता ।

विधीति । अन्यादृक् अन्यदेव ॥ ११४ ॥ ११५ ॥

जैमिन्युक्तविषयमाह ।

विप्रे सोमेष्टिपूर्वत्वे विकल्पं ग्राह जैमिनिः ॥ ११६ ॥
राजादेरिष्टिपूर्वत्वपक्षमेव नियच्छति ।

विप्रेति । तुल्यविकल्पो व्यवस्थितो ब्राह्मणानामेवेति भावः ॥

११६ ॥

* विकल्पितम्, — इति ग० पुस्तके पाठः ।

इष्टनित्येष्टिरित्यादिना कृतदर्शपूर्णमासस्याकृतदर्शपूर्णमासस्य च सोमेऽधिकारमुक्ताऽधुनाऽऽदौ ब्राह्मण्यनिरासार्थञ्च ऐन्द्राग्रं पुनरुत्सृष्टमासभेतेति श्रूयते, तत्राधिकारिणमाह ।

पिता पितामहो वाऽपि सोमं यस्य न पीतवान् ॥११७॥
ऐन्द्राग्रं पुनरुत्सृष्टमासभेत पशुं हि सः ।

पितेति । सोमयागेन नेष्टवानित्यर्थः । वाग्रब्दः समुच्चयार्थः ।
द्विपुरुषासोमपीथिन इति वचनात् ॥११७॥

उत्सृष्टशब्दार्थं स्वयं वक्ष्यति । देवताद्वयलक्षित ऐन्द्राग्रः पशुयाग उच्यते ।

द्विपुरुषासोमपीथिन इति वचने द्वेधा विप्रतिपत्तिमाह ।

एवं मीमांसकाः प्राहुर्याज्ञिका अपि केचन ॥११८॥
तस्य नेष्टः पशुः कैश्चित् पिता यस्य न सोमपः * ।

एवमिति । तत्र पूर्वाक्तपक्षो मीमांसकाभिमतः । कतिपय-
याज्ञिकाभिमतश्च ॥११८॥

द्वितीयं पक्षमाह । तथेति । कैश्चित् याज्ञिकैरुच्यत इति शेषः ।

तत्र सम्प्रतिमाह ।

पितर्यसोमपीथेऽपि सोमपश्चेत् पितामहः ॥ ११९ ॥
तत्रैन्द्राग्रो न कर्तव्यो भारद्वाजीयभाष्यतः ।

* यस्य तसोमपः, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

पितरीति ॥११९॥

एवं पितामहे सोमपे पितर्यसोमयाजिनि प्रायश्चित्तपशुर्न भवतीत्युक्तं भाष्ये ।

स चायं पशुर्गोवां ह्यागोवेति सन्देहे सिद्धान्तमेवाह ।

चोदकानुग्रहाच्चायं पशुश्चागोऽवगम्यते ॥ १२० ॥

पुनरुत्सृष्टवाच्यो हि वाहोत्सृष्टः पुनर्वहन् ।

ह्यागेऽपि सम्भवत्येतद्वहत्येव हिमाचले ॥ १२१ ॥

चोदकेति । चोदकोविध्यन्तः । सर्वेषां हि प्रकृतिरग्नौषोमीयः ।
स च ह्यागएवान्नातः, ह्यागस्य हविष इत्यादिना । अत्रापि सामा-
न्यपशुशब्देनोपात्तः पशुश्चाग एव भविष्यति । एवं सति चोदका-
नुग्रहः ॥१२०॥

न चास्य पुनरुत्सृष्टत्वं न सम्भवतीति वाच्यम् । यः पूर्वं
वाहितोदौर्बल्यादुत्सृष्टः पुनश्च समर्थः स न पुनर्वाहितः, स पुनरु-
त्सृष्टशब्दार्थ इति । सचायं ह्यागेऽपि सम्भवति । हिमाचलादि-
देशे तस्यैव वाहकत्वात् ॥१२१॥

एकदेशिमतमुत्क्षिप्य दूषयति ।

पुनरुत्सृष्टगोमृग इति गव्यमितीरितम् * ।

सूत्रे गोजातिनियतं पुनरुत्सृष्टशब्दनम् ॥ १२२ ॥

पुनरिति । पुनरुत्सृष्टगोमृगः † इति शास्त्रान्तरे श्रूयते ।

* गव्या इतीरितम्, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† पुनरुत्सृष्ट गोमृगः, - इति क० पुस्तके पाठः ।

सूत्रे तु पुनरुत्सृष्टमात्रम् । तत्र सामान्यस्य विशेषोपसंहार-
न्यायेन पुनरुत्सृष्टशब्दोऽपि गोजातौ निघत इति ॥ १२२ ॥

ननु कुत्रचित् सामान्यत एव श्रूयते अतोविकल्पोऽस्त्विति चेदत-
न्माह ।

तथाऽप्यन्येऽपि तच्छब्दवाच्याः शाखान्तरश्रुतेः * ।

गोपशुः पुनरुत्सृष्टोऽग्रीषोमीयो भवेदिति ॥ १२३ ॥

पुनरुत्सृष्टशब्दार्थो गोशब्देन विशेषितः ।

तेनागौरिति † बुध्येत पुनरुत्सृष्टशब्दभाक् ॥ १२४ ॥

तथापीति । शाखान्तरे अवणादन्येऽपि सामान्येन श्रुताः पुन-
रुत्सृष्टशब्दाः । तच्छब्दोगोजातिशब्दः । शाखान्तरीयवचनमाह ।
गोपशुरिति । विशेषितः अग्रेयचतुर्धाकरणन्यायेन । दूषयति ।
तेनेति । तेन शाखान्तरत्वेन ॥ १२३ ॥ १२४ ॥

तस्मादन्यपरेणापि वाक्येनोक्तमसंशयम् ।

गावन्येषु ‡ च सामान्यं पुनरुत्सृष्टशब्दनम् ॥ १२५ ॥

अन्यपरेणापि गोपशुपरेणापि वाक्येन पुनरुत्सृष्टशब्दोगोषु
हागेषु च सामान्येनाभिधानतां धत्ते इत्यसंशयम् ।

तथाच पुनरुत्सृष्टशब्देन हागोऽपि बुद्धिगोचरो भवति ॥ १२५ ॥

एवं च सति अजएव प्राज्ञो नेतरः । तत्र हेतुचतुष्टयमाह ।

* शाखान्तरे श्रुतेः, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† तेन गौरिति, - इति क० ग० पुस्तकयोः पाठः ।

‡ इत्यनेव सर्वत्र । गावन्येषु, - इति तु समीचीनं प्रतिभाति ।

वाच्यत्वस्याविशिष्टत्वाच्चोदकास्लोकगर्हणात् ।

कसौ युगे तु गोयागनिषेधाच्च भवेदजः ॥ १२६ ॥

वाच्यत्वादिति * । शब्दस्यास्य यौगिकत्वेनोभयत्राविशिष्टत्वात् ।
शेषं स्पष्टम् ॥ १२६ ॥

उपसंहरति ।

पुनरुत्सृष्टशब्दार्थमृच्छाग एव भवेदिह ।

स्वकण्ठेन भरद्वाजः सुस्पष्टमिदमब्रवीत् ॥ १२७ ॥

पुनरिति । सप्ततिमाह । स्वेति ॥ १२७ ॥

अस्मिन्नेवार्थे लौगाचिमतमाह ।

त्यक्तेमं पुनरुत्सृष्टं क्लेशसाध्यं पुनर्मुनिः ।

लौगाक्षिरनुत्सृष्टाख्यं पशुमचोपदिष्टवान् ॥ १२८ ॥

त्यक्तेति । इमं पुनरुत्सृष्टशब्दम् । क्लेशसाध्यमिति लाचणि-
कम् ॥ १२८ ॥

पारिभाषिकमनुत्सृष्टशब्दार्थमाह ।

यमयोर्यः पुरो जातः * सोऽनुत्सृष्टोऽभिधीयते ।

स सर्वत्राविशिष्टत्वात् हागोऽपि न विरोक्ष्यते ॥ १२९ ॥

यमयोरिति । यत्र गोपशुरित्युक्तं तत्प्रशंसार्थमर्थवादवचनम् ॥

१२९ ॥

* इत्यनेव पाठः सर्वत्र ।

† पुरो जातः, - इति ख० पुस्तके पाठः ।

सोमाधिकारहेतुत्वात् * सोमात्पूर्वच पर्वणि ।
पशुरेव विधातव्य इति कर्कस्य सम्मतिः ॥ १३० ॥

स चायं पशुः सोमाधिकारार्थमुपदिष्टः । तस्मात् सोमात्पूर्वच
सर्वपर्वणि कर्त्तव्यः । य इत्येति अवणात् । इति कर्कोपाध्यायः ॥
१३० ॥

बौधायनमतमाह ।

अग्नीषोमीयपशुना सवनीयेन वाऽप्ययम् ।
पशुः समानतन्त्रः स्यादिति बौधायनाशयः ॥ १३१ ॥

अग्नीषोमीयेति । स्पष्टम् ॥ १३१ ॥

भिक्षतन्त्राश्रयेण मतदयमुपन्यस्यति ।

पृथक्तन्त्रत्वपक्षेऽपि सोमात्पूर्वमनन्तरम् ।
ऐन्द्राग्नोऽयं विधातव्य इत्यन्ये तु व्यवस्थिताः ॥ १३२ ॥

पृथगिति । अनन्तरं सोमानन्तरमित्यर्थः । तथाच विकल्पः ।
स च व्यवस्थित एव । न वैच्छिकः । व्यवस्थिताः व्यवस्थां प्राप्ताः ।
सा चेवं बोध्या ।

असोमाधानिनः सोमात्पूर्वम् । सोमाधानिनस्वनन्तरम् । आ-
धानानन्तरं होमादिकरणेन सोमाधानं व्याह्रयेत् । तस्मात्सोमान-
न्तरमेवेत्याशयः । कर्कसु सर्वेषां सोमात्पूर्वमेवाधिकारनिष्पत्तिस्मा-
भात् । अतएव विधिरत्ने साधुक्तम् ॥ १३२ ॥

* सोमाधिकारे हेतुत्वात्, - इति ख० पुस्तके पाठः ।

दौर्ब्राह्मणनिमित्तकं नैमित्तिकपश्चात्तन्मनान्तरमाह ।
योऽसौ दुर्ब्राह्मणः सोमं पिपासति स आदितः ।
आलभेताश्विनं धूम्रललामं छागलं पशुम् ॥ १३३ ॥

य इति । असौ वक्ष्यमाणलक्षणो यो दुर्ब्राह्मणो दौर्ब्राह्मणगु-
णयुक्तः सन् सोमपानं कर्त्तुमिच्छति । स आदितः, आदौ
इत्यादितः । प्रथमप्रयोग इत्यर्थः । न प्रतिप्रयोगम् । स अश्विनौ
देवता यस्येत्याश्विनम् धूम्रललामं धूम्रलोहितवर्णं छागलं छागं
पशुद्रव्यं आलभेत । द्रव्यदेवतोपदेशादाश्विनः पशुयागः कर्त्तव्य इति
चोदना ॥ १३३ ॥

तल्लक्षणमाह ।

वेदोवेदिश्च विच्छिन्नावुभौ यस्य त्रिपूरुषम् ।
दुर्ब्राह्मणः स विज्ञेयः पुनर्भूतनयोऽपि च ॥ १३४ ॥

वेद इति । स्पष्टम् । लक्षणान्तरमाह । पुनर्भूरिति । पुन-
र्भूतनयः पौनर्भवः । पुनर्भूलक्षणम्* । उभयविधोऽपि दुर्ब्राह्मणः
आश्विनपशुयागं कृत्वा सोमं कुर्यात् । पूर्वोक्त ऐन्द्राग्नश्च द्विपूरुष-
सोमापीयित्वनिरासार्थम् । द्वितीयो † दौर्ब्राह्मणनिरसनार्थम् इति ।
निमित्तभेदाच्चैमित्तिकभेदः ॥ १३४ ॥

* एतावन्मात्रमेव क० ख० पुस्तकयोः । घ० पुस्तके तु एतदनन्तरं
किञ्चित् स्थानं अक्षरशून्यं वर्तते । पुनर्भूलक्षणं स्मृतौ ज्ञेयम्, -
इत्येवं पाठोऽत्र सम्भाव्यते ।

† द्वितीया, - इति क० ख० पुस्तकयोः पाठः ।

यद्योक्तं निमित्तभेद इति तत्र पूर्वपक्षयति ।

न सोमं पीतवान् यस्य पिता वाऽपि पितामहः ।

दुर्माह्वानं समाचष्टे कर्कः शाखान्तरश्रुतेः ॥ १३५ ॥

न सोममिति । द्विपुरुषासोमपीथिलमपि दौर्माह्वानप्रयोजक-
मिति भावः ॥ १३५ ॥

अचार्यं क्षमति दर्शयति ।

पक्षमङ्गीकरोत्येनं मन्त्रब्राह्मणभाष्यकृत् ।

पक्षेऽस्मिन्नाश्विनैन्द्राग्रौ यद्यप्येव निमित्तकौ ॥ १३६ ॥

तथाप्यदृष्टकार्यत्वात्तयोरिष्टः समुच्चयः ।

पक्षमिति । एतं कर्कोक्तपक्षम् । मन्त्रब्राह्मणभाष्यकृत् रामा-
ण्डारः ।

पूर्वपक्षमुपसंहरति ।

पक्ष इति । निमित्तभेदाभावादेकमेव नैमित्तिकं स्यादिति ॥

१३६ ॥

सिद्धान्तमाह ।

तथापीति । अदृष्टार्थानां समुच्चय इति न्यायात् । तदुक्तं
कात्यायनमौमांशायाम् । प्राचक्षितेषु दोषनाशादित्यादि । एक-
दिग्निमतमाह ।

एकस्य सोमविच्छेदे केचिदैन्द्राग्रमब्रुवन् ॥ १३७ ॥

अथाणां सततं सोमे लुप्ते त्वैन्द्राग्रमाश्विनम् ।

एकस्येति । एकस्य पितुः पितामहस्य वा असोमपीथिले ऐन्द्राग्र-
एव एकः पशुर्भवतीति ॥ १३७ ॥

अथाणां पितादीनां अविच्छेदेन असोमपीथिले तु पशुद्वयं
भवतीति केषाञ्चिन्मतम् । भिन्नतन्त्रत्वपक्षेऽपि एतयोः समान-
तन्त्रत्वेवेत्याह ।

तयोः समानतन्त्रत्वं नानातन्त्रत्वमेव वा ॥ १३८ ॥

समानतन्त्रपक्षेऽपि चैन्द्राग्रः प्रथमो भवेत् ।

एकादशिनितन्त्रत्वं भवेत्पशुगणत्वतः ॥ १३९ ॥

किन्वेतावान्निशेषोऽव बहुत्वे द्वित्वमूह्यते ।

तयोरिति । तयोः पूर्वाक्तयोः । समानतन्त्रतायां हेतुः, पशु-
गणत्वतः । पक्षेकादशिन्यां सिद्धान्तितत्वात् ॥ १३८ ॥ १३९ ॥

पक्षेकादशिन्यपेक्षया विशेषमाह ।

किन्त्विति । यत्र बहुवचनान्तप्रयोगस्तत्र द्वित्वेनोहः । सोऽपि
प्रकृतौ समवेतार्थानां दृष्टार्थानां मुख्यार्थानां यजुर्मन्त्राणामेव । एवं
पिता पितामहोवाऽपीत्यादियन्येन चोर्णदौर्माह्वानपरिहारप्राथ-
म्येन एवाधिकारी भवतीति प्रतिज्ञातं भवतीति ।

अधुनाऽग्रौषादिदोषरहित एव सोमेज्याऽधिकारी भवतीति
ज्ञापनाद्योपक्रामति ।

रजोदोषे समुत्पन्ने सूतके मृतकेऽपि वा ॥ १४० ॥

नित्यं नैमित्तिकं कुर्यात् काम्यं कर्म * न किञ्चन ।

* काम्यकर्म, - इति क० पुस्तके पाठः ।

आधानं पुनराधानं* पशुः सौचामणी तथा ॥ १४१ ॥
चातुर्मास्यानि सोमश्च तथैवाग्रयणक्रिया ।
अकाम्यत्वेऽपि नैतेषां सूतकादावनुष्ठितिः ॥ १४२ ॥

रजोदोष इति । रजोरूपोदोषः । दम्पत्योस्तुत्याधिकारस्य पूर्वं
सिद्धान्तितत्वात् तस्याः रजःसङ्क्रमे सति किमपि कर्म न स्यात्त-
याऽग्नौचेऽपौत्येकदेशिमत्तं दूषयति ।

नित्यमिति । यदकरणे प्रत्यवायस्तन्मित्यं अग्निहोचहोमादि ।
भवति चास्य नियतनैमित्तिकत्वाच्चित्यलव्यवहारः । निमित्ताज्जाय-
ते यत्, तन्नैमित्तिकं चामवत्यादि । नन्विदमपि नित्यलक्षणाक्रान्त-
त्वाच्चित्यमिति चेत् । न । न हि चामवत्यादि निमित्ताभावेऽकरणेन
प्रत्यवायं जनयति । निमित्तानन्तरं प्राप्तौ नैमित्तिकपदावद्भूत्वाच्च
नित्यत्वम् । तथाचानयोर्थावच्छेदक्यन्यायोपपत्त्यनेन कर्त्तव्यतासिद्धौ
काम्ये तु सगुणस्यैव फलसमर्पकत्वात्पत्त्यादिकर्तव्यधर्मलोपेन फलगुत्वाच्च
प्रवृत्तिरिष्टेति भावः । ननु तच्चाधानमपि रजोदोषादौ विधेयं
स्यादित्याशङ्कं निराकरोति । आधानमिति । तच्चाधानं नित्यमिति
याज्ञिका मीमांसकैकदेशिनश्च । स्वाभिमतं च । पुनराधेयस्य नैमि-
त्तिकत्वेन प्राप्तिः, अन्येषान्तु नित्यसंस्थितत्वेन प्राप्तिः । अकाम्यत्वेऽपौति
नित्यनैमित्तिकत्वे यथास्त्वं† ज्ञेयम् ॥ १४० ॥ १४१ ॥ १४२ ॥

* आधानपुनराधाने, - इति ख० पुस्तके पाठः ।

† यथास्त्वं, - इति क० पुस्तके पाठः । ख० घ० पुस्तकयोः पाठ एव
सु मूले निवेष्टितः । मम तु, नित्यनैमित्तिकत्वं यथास्त्वं ज्ञेयम्, -
इति पाठः प्रतिभाति ।

प्रारम्भोवरणं यज्ञे, आरम्भातिक्रमोदोषश्चासमाप्तौ स्यात् न
स्यादिति सिद्ध्यर्थं सर्वकर्मसाधारणमनुवदति ।

प्रक्रान्तेष्वपि चैतेषु सूतकादिसमुद्भवे ।

कर्त्तव्यान्यपि चैतानि वारितान्यप्यग्रेषतः ॥ १४३ ॥

प्रक्रान्तेष्विति । अग्रेषतः अग्रेषाणि नित्यनैमित्तिककाम्यानि ।
वारितानि कर्त्तव्यतानिषिद्धानि । पूर्वमिति शेषः । तत्राप्याधान-
गतो विशेषोवक्ष्यते ॥ १४३ ॥

अधुना पातित्यादिदोषरहितत्वमप्यधिकारितावच्छेदकमित्याह ।

पतितो नैव कुर्वीत शास्त्रीयं कर्म किञ्चन ।

प्रारब्धमपि सञ्जज्ञादन्तरा पतितो भवेत् ॥ १४४ ॥

पतित इति । स च प्रायश्चित्तानर्हः प्रायश्चित्तानिष्कुशेति
द्विविधः । अन्यः प्रायश्चित्ती । लौकिककर्मव्युदासार्थं, शास्त्रीयमिति ।
ननु आरम्भाच्चियम इत्यादिना तस्यापि प्रक्रान्ताधिकारः प्रसक्त इति
पूर्वपक्षं निराकरोति । प्रारब्धमिति । प्रकृतिस्थेन आरम्भे कृते
मध्ये पातित्यनिमित्ते तत्रैव कर्मसमाप्तिर्न तु तदुत्तरं करणमिति
भावः ॥ १४४ ॥

न चैतत्सत्यभाषणस्यापि शास्त्रीयत्वेन निषेधः स्यादित्याशङ्क्य
निराकरोति ।

अद्विजेष्वेव योधर्मा धर्मः साधारणोऽपि वा ।

सत्यं वक्तव्यमित्यादिः पतितोऽपि समाचरेत् ॥ १४५ ॥

अदिशेन्निति । वैवर्णिक्यतिरेकेण योधर्माऽसाधारण उक्तो-
भन्नादिभिरिति शेषः । प्रदक्षिणादिरूपः । अपि वा दिजादिज-
साधारणेन योधर्मः सत्यवदनस्नानाचमनरूपसं कुर्यादिवेत्यर्थः ॥
१४५॥

ननु पतितस्य शास्त्रीयकर्मनिषेधात् कथमश्वमेधावसृज्यातः
शुद्धेदित्यश्वमेधेऽधिकार इत्याशङ्क्यम् ।

अश्वमेधादिके यज्ञे महापातकनाशने ।
पतितस्याधिकारोऽस्मिन् प्रत्युत्तानुगुणो भवेत् ॥ १४६ ॥

अश्वमेधेति । आदिपदाद्ब्राह्म्यस्तोमादिः । हेतुर्गर्भं विशेषण-
माह । महापातकेति । अधिकारोऽस्तीति किं वक्तव्यम् । प्रत्युत
ब्रह्महत्यादिपापचयकामनाया अनुगुणः प्रायश्चित्तानुकल्प एव
भवेत् । उपदेशात् ॥ १४६ ॥

अथ श्रूयते । न ब्राह्मणं हन्यात्, न कलञ्जं भक्षयेत् । इत्यादि
निषेधास्ते पतितेन पालनीया न वेति सन्देहे पूर्वाक्ताधिकारन्या-
येन न पालनीया इति पूर्वपक्षं निराकरोति ।

पतितोऽपि निषिद्धानां वर्जनेऽधिकृतो भवेत् ।
ब्रह्मघ्नस्यापि तेनान्या ब्रह्महत्या न युज्यते ॥ १४७ ॥

पतितेति । ब्रह्मघ्नस्य ब्रह्महत्याभ्यासे प्रायश्चित्तविशेषात्माना-
दित्यर्थः ॥ १४७ ॥

ननु स कुर्यात् पतितव्रतमित्यादिकेन यस्य पतितातिदेशोऽस्ति

तस्य पूर्वाक्तन्यायेनानधिकारिता धर्मातिदेशाद्भवति न वेति सन्देहे
विद्वान्तमाह ।

पतितत्वातिदेशेषु नाऽधिकारो विनश्यति ।
निष्कृतिर्ह्यतिदेश्याऽच न कर्मानधिकारिता ॥ १४८ ॥

पतितत्वेति । स पतितवद्भवेदित्यादिवाक्यैः पातित्यातिदेश-
स्तत्र नाधिकारविघातः । न चातिदेशोऽर्थः । प्रायश्चित्तार्थमिति
भावः ॥ १४८ ॥

पतितस्य प्रसङ्गोपजीविविषयमाह ।

पतितस्य प्रसङ्गेन * बन्धुपातित्यहेतुकम् ।
विशेषमभिधास्यामः कर्मभेदेषु केषुचित् ॥ १४९ ॥

पतितत्वेति । प्रसङ्गेनेति । प्रसङ्गसङ्गत्येत्यर्थः । बन्धुशब्देन सपि-
ण्डाबान्धवास्य ॥ १४९ ॥

अथेदं चिन्त्यते । सुब्रह्मण्यं च प्रेक्ष्यति पितापुत्रौयामिति † ज्यो-
तिष्टोमादिकर्मविशेषे श्रूयते । तत्र संग्रहः । पित्रादीनां पतितत्वे
सुब्रह्मण्यानामपहः कर्त्तव्यो न वेति सन्देहे पित्रादीनां शास्त्रीय-
कर्मसम्बन्धाभावात् कर्त्तव्य इति पूर्वपक्षं निराकरोति ।

पितुर्न नाम निर्देश्यं महापातकदोषिणः ।
आवेदनादिकार्येषु किन्तु तत्परभाविनाम् ॥ १५० ॥

* पतितत्वप्रसङ्गेन, - इति सर्वत्र पुस्तकेषु पाठः । टीकासम्मतपाठस्य
मूले निवेष्टितः ।

† पितापुत्रौयामिति, - इति क. पुस्तके पाठः ।

पितुरिति । ननु द्वारलोपालोपः स्वादित्यत आह । किन्त्विति ।
परभाविनः पितामहादयः त्रयः तेषां नामनिर्देशः । आवेदनं
सुब्रह्मण्याग्रसनम् । आदिपदाब्जान्दौआद्धादौ ॥ १५० ॥

पितृपितामहयोः पतितत्वे निर्णयमाह ।

पितामहपुरोगानां वयाणां नाम निर्दिशेत् ।

पितामहोऽपि दुष्टश्चेत् प्रपितामहपूर्वकाः ॥ १५१ ॥

पितामह इति । स्पष्टम् ॥ १५१ ॥

वयाणामपि सन्ततं * दुष्टत्वे निर्णयमाह ।

निर्देष्टव्यास्त्रयोमर्त्यास्तस्मिन्नपि विदूषिते ।

प्रपितामहपिचाद्यास्त्रयोवाच्या यथाक्रमम् ॥ १५२ ॥

प्रपितामहेति । प्रपितामहपिता प्रपितामहपितामह इत्या-
दिनिर्देशः कार्य इत्यर्थः । इदञ्चोपलक्षणम् । एवं चतुर्णामपि
दुष्टत्वे प्रपितामहपितामहेत्याद्युत्प्रेयम् ॥ १५२ ॥

दुष्टश्चेन्मध्यमः कश्चित्तर्जं पूर्वपश्चिमान् ।

चीनेव निर्दिशेन्मर्त्यान् किं त्वचैतद्विशिष्यते ॥ १५३ ॥

पुरुषत्रयमध्ये मध्यमः पितामहो दुष्टश्चेत्तं वर्जयित्वा पूर्वपश्चिमा-
ल्लेख्याः । पिचादित्रयाणां दुष्टत्वे प्रपितामहपिचाद्युपादाने च
तत्रापि मध्यमदुष्टत्वे पूर्वपश्चिमयोरेव निर्देशः कार्यः । एतदर्थं

* सततं, - इति क० पुस्तके पाठः ।

कश्चिदिति पूर्वपश्चिममित्यत्र वज्रवचनान्तत्वेन । ननु निर्देशस्त्र-
याणां श्रूयते तत् कथमुच्यते पूर्वपश्चिममिति पूर्वपक्षमुद्गावयति ।
चीनिति । श्रूयत इति शेषः । सिद्धान्तयति । किन्त्विति । अत्र
द्वयोरेव नामग्रह इति विशेषशास्त्रेण सामान्यस्य बाधादित्याशयः ॥
१५२ ॥

सुब्रह्मण्याङ्गाने श्रूयते । अमुकस्य पुत्रो यजेत इति । तत्र संग्रहः ।
पिचादीनां दुष्टत्वे पुचादिपदैर्निर्देशो नाम्ना वा । तत्र सिद्धान्तमाह ।

येषां केषाञ्चिन्मर्त्यानां नामान्यध्वर्युगादिशेत् ।

तेषां पुत्रश्च पौत्रश्च नप्तेत्यादिश्यते पतिः ॥ १५४ ॥

येषामिति । येषामदुष्टानां * प्रपितामहादीनां नामानि कथ-
येत् तेषामेवायं यष्टा पुत्रादिनोक्तेः ॥ १५४ ॥

ननु कथमस्य तेषां पुत्रत्वादौत्यचाह ।

पितामहादिचितये पिचादित्रयभावना ।

अन्यादृशोऽपि सम्बन्धे निर्देशस्त्वेवमेव हि ॥ १५५ ॥

पितामहादीति । ये नामग्रहयोग्याः तेषां पिचादिभावना
कार्या । यद्यपि नैव † सम्बन्धः, तथाप्येवमेव निर्देशो वचनात् ॥ १५५ ॥
माचादित्रये अतिदेशार्थमाह ।

* येषां दुष्टानां, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† इत्यमेव पाठः सर्वत्र । नैव, - इति तु पाठः समीचीनः प्रतिभाति ।

माचादीनामिदं स्त्रीणां योजनीयमशेषतः ।

निर्देशत्यागयोर्नाम्नो * महापातकसम्भवे ॥ १५६ ॥

माचादीनामिति । इदं पूर्वोक्तलक्षणम् । नाम्नो निर्देशत्याग-
स्यामयोर्निर्णये योजनीयम् ॥ १५६ ॥

अधुना दत्तके निर्णयमाह ।

यजमानस्य यस्य द्वौ पितरौ वा पितामहौ ।

पितुः पितामहौ तस्य निर्दिशेद्वंशयोर्नरान् ॥ १५७ ॥

यजमानेति । यस्य यजमानस्य चयाणां मध्ये यः कश्चन दत्तको-
भवेत्, तस्य यजमानस्योभौ वंशौ निर्देष्टव्यौ ॥ १५७ ॥

माचादिवंशे तत्सत्यन्तीनामप्युल्लेखो भवतीत्याह ।

निर्देश्यानाञ्च योषाणां सपत्न्योऽपि भवन्ति चेत् ।

तासामपि समस्तानां नामनिर्देश इष्यते ॥ १५८ ॥

निर्देश्यामिति ॥ १५८ ॥

अथ पुत्रनामनिर्देशे निर्णयमाह ।

औरसा एव पुत्रा ये महापातकवर्जिताः ।

तेषां नाम ग्रहीतव्यं सुब्रह्मण्यादिकर्मसु ॥ १५९ ॥

औरसा इति । स्तूपत्वां स्त्रियात् जाता औरसाः । तेषामपि
पतितत्वे न निर्देशाः अन्यथा निर्देशाः इत्याह । महापातकेति ॥

१५९ ॥

* निर्देशत्यागयोर्नाम्नां, - इति ग० पुस्तके पाठान्तरम् । निर्देशत्यागयो-
र्नाम्नां, - इति ग० घ० पुस्तकयोः पाठः ।

औरस्यहादेव सिद्धेऽर्थे स्पष्टार्थमाह * ।

पुत्राणां श्वेचजादीनां साधूनामपि नेष्यते ।

तथैव भ्रातृपुत्राणां पुत्रिकासन्तरेरपि ॥ १६० ॥

पुत्राणामिति । औरसपुत्राणामिव भ्रातृपुत्राणामपि स्यादि-
त्याह । तथैवेति । अपिशब्दात् कन्यापत्यानामपि औरसवन्नि-
र्देश इत्यर्थः ॥ १६० ॥

मृतानामपि अपत्यत्वात् स्यादतः † आह ।

जीवतामेवापत्यानां यथाज्येष्ठं प्रकीर्तितम् ।

स्त्रीप्रजानामधेयञ्च पुंवदेव प्रकीर्त्यते ॥ १६१ ॥

जीवतामिति । क्रममाह । यथाज्येष्ठमिति । स्त्रीप्रजास्तपि साधुत्वे
यथाज्येष्ठक्रमातिदेशार्थमाह । स्त्रीप्रजेति । स्पष्टम् । असुकस्य
प्रपितामहो यजत इति मृगनामनिर्देशः ॥ १६१ ॥

तेषामप्यपत्यञ्चेत् यथायोगं यथासम्भवं निर्देशो भवतीत्याह ।

नपचादीनामपत्यानि यदि जातानि कानिचित् ।

तेषामपि समस्तानां नामधेयं विनिर्दिशेत् ॥ १६२ ॥

नपचादीनामिति । प्रायोऽसम्भवाद्व्यदौत्युक्तम् ॥ १६२ ॥

* स्पष्टार्थमाह, - इति ख० पुस्तके पाठः ।

† स्यादतः, - इति क० पुस्तके पाठः ।

अनिष्टमाणापत्यानां नास्माऽनुकीर्तनं न सम्भवतीति हेतुदर्शन-
पुरःसरमाह ।

अनिष्टमाणापत्यानामिदानीं नाम वर्जयेत् ।

अनिष्टमाणशब्देनैवेष्टं सम्बन्धकीर्तनम् ॥ १६३ ॥

अनिष्टमाणेति । नामदेशं विना केवलं अनिष्टमाणशब्देन सम्ब-
न्धकीर्तनं न कार्यम् । कुतः । नामनिर्देशस्यापि वाक्यावयवा-
त्वात् तत्सिद्धान्तमभावात् । दादशेऽहनि पिता नाम कुर्यादिति
श्रुतेः ॥ १६३ ॥

गतं प्रसक्तानुप्रसक्तम् । अथ यथोक्तदेशविशेषवत्त्वमपि सोमेज्या-
दिष्वधिकारितावच्छेदकमिति व्यतिरेकमुखेनाह ।

देशदोषवशेनापि विनश्यत्यधिकारिता ।

अङ्गवङ्गकलिङ्गादौ स्नेह्यादिनिलये यथा * ॥ १६४ ॥

देशेति । सर्वाणि निमित्तान्तराण्येव । तेनार्थावर्त्तादावपि स्नेहा-
दिनिलये नाधिकारः । आदिपदादन्तरिष्ठाणां द्वादशादयः ॥
१६४ ॥

अथ कालस्यापि अधिकारितावच्छेदकत्वमिति व्यतिरेकमुखे-
नाह ।

कालदोषोऽधिकारस्य हानिं वितनुते क्वचित् ।

मलमासे यथा सर्वकालान्तरमलावहे ॥ १६५ ॥

* तथा, - इति क० ख० पुस्तकयोः पाठः ।

कालदोष इत्यादिना । कालस्य दोषः सत्यधिकारे अधि-
कारहानिं कुरुते । प्रारम्भकर्मणामगतिकानां च नाधिकारविघात-
इति सूचयितुं कश्चिदिति । दोषं दिङ्मात्रमुदाहरति । मलमा-
सेति ॥ १६५ ॥

तल्लक्षणमाह ।

सूर्यसङ्क्रान्तिरहितो मलमासोऽभिधीयते ।

तच्चानन्यगतिं नित्यां* कुर्यान्नैमित्तिकीं क्रियाम् ॥ १६६ ॥

काम्यन्तु यागहोमादि न तच्चेष्टं कथञ्चन ।

नित्याऽपि तच्च नैवष्टा क्रिया गत्यन्तरे सति ॥ १६७ ॥

सूर्येति । पूर्वं कश्चिदुक्तं तत्प्रपञ्चार्थमाह । तच्चेति । तच्च
मलमासे अनन्यगतिकं नित्यं नैमित्तिकं कुर्यात् । काम्यन्तु नैव
भवेत् । सर्वाङ्गोपसंहृतस्यैव तस्य फलवत्त्वात् ।

न्यायविदस्तु । काम्येऽपि अनन्यगतिकत्वमिति विशेषयन्ति ।
अन्यथा देवात्मलमासे वृष्टिनिरोधे सद्यःशान्तिभयात्कारीरीष्टिर्न
स्यादिति ॥ १६६ ॥ १६७ ॥

परिशेषात् सिद्ध्यर्थमनुवदति ।

अतएव न सोमेज्या वसन्तेऽपि मलिन्तुचे ।

नित्याऽप्येषा न तच्च स्यात् सम्भवात् शुद्धपर्वणः ॥ १६८ ॥

नित्येति† । अत एव कालदोषस्य सगतिकनित्यनैमित्तिक-

* तच्चानन्यगतिकं नित्यं, - इति ग० पुस्तकपाठो न समीचीनः ।

† इत्येव पाठः सर्वत्र । अतएवेति, - इति तु भवितुमुचितम् ।

कर्मणामधिकारविघातदर्शनादेव हेतोः । गतिमेवाह । सम्भवा-
दिति ॥ १६८ ॥

सोमपदस्थोपलक्षणमाह ।

एवमन्यानि कर्माणि नित्यान्यपि मलिन्मुचे ।
पश्चिज्याग्रयणाधानचातुर्मास्यादिकान्यपि ॥ १६९ ॥
न कार्याणि स्वकालस्य शुद्धस्यापि च सम्भवात् ।

एवमिति । यत्र शुद्धकालसम्भवोऽस्ति तानि सर्वाणि उदाहर्त-
व्यानि । तान्येवाह ।

पश्चिति । आदिपदात् । सौत्रामण्यादि ॥ १६९ ॥

अन्यत्रापि अमुमेव हेतुं सञ्चरन्नाह ।

महालयाष्टकोत्सर्गोपाकर्माद्यपि कर्म यत् ॥ १७० ॥
स्पष्टमासविशेषाख्याचिह्नितं वर्जयेन्मले ।
उत्तरस्यापि मासस्य तत्कञ्चस्यैव सम्भवात् ॥ १७१ ॥

महालयेति । आदिपदाच्छ्रवणाकर्मादि । यत् स्पष्टमासविशे-
षेणाभिहितं तन्मले वर्जयेत् ।

उत्तरमासि कृतश्चेत् तत्रैव कृतं भवतीत्यभिप्रायः । अतः सग-
तित्वम् ॥ १७० ॥ १७१ ॥

एवमेव मासिकेष्वप्येत्याह ।

प्रतिमासं मासिकानि कुर्वन् प्राप्ते मलिन्मुचे ।
मासिकं नैव कुर्वीत कुर्यादुत्तरमासि तत् ॥ १७२ ॥

प्रतिमासमिति ॥ १७२ ॥

अगतिकान्याह ।

पार्वणेष्वग्निहोत्रे च मासि आहुं पितृक्रतुः ।
सन्ध्या पञ्च महायज्ञा देवताऽतिथिपूजनम् ॥ १७३ ॥
प्रेते मात्यादिमारभ्य* आहुपिण्डोदकक्रिया ।
सपिण्डीकरणान्ताश्च यथाकालमुपस्थिताः ॥ १७४ ॥
तीर्थस्नानजपआहुं पिण्डदानञ्च तर्पणम् ।
यवव्रीहितिलैर्होमो जातकर्मादिकाः क्रियाः ॥ १७५ ॥
चन्द्रसूर्यग्रहे स्नानं आहुदानजपादिकम् ।
मघाचयोदशीआहुमित्यादीनि बह्वन्यपि ॥ १७६ ॥
प्रत्युपस्थितहेतूनि सम्प्राप्तानि मलिन्मुचे ।
अनन्यगतिकत्वेन कर्त्तव्यान्यधिकेऽपि च† ॥ १७७ ॥

पार्वणेष्वग्निहोत्रे च मासि आहुं पितृक्रतुः ।
पार्वणेष्वग्निहोत्रे च मासि आहुं पितृक्रतुः ।
पार्वणेष्वग्निहोत्रे च मासि आहुं पितृक्रतुः ।
पार्वणेष्वग्निहोत्रे च मासि आहुं पितृक्रतुः ।

सपिण्डीकरणान्ताः, तीर्थस्नानं मलमासात् पूर्वमेव प्रस्थितस्य,
जपादीनि तीर्थनिमित्तान्येव । जातकर्मादिसंस्काराः चूडान्ताः स्नान-

* इत्यमेव पाठः सर्वत्र । दाहादिमारभ्य, - इति तु पाठः टीकासम्मत-
इति प्रतिभाति ।

† कर्त्तव्यमधिकेऽपि च, - इति क० पुस्तके पाठः ।

दानादीनि ग्रहणनिमित्तान्येव * । आदिपदादक्षभयोगानि अर्धा-
दयकपिष्ठावष्टौप्रभृतौनि, प्रत्युपस्थिता प्राप्ताहेतवो निमित्तानि उप-
रागादौनि येषां, एतादृशानि बहूनि अधिकेऽपि तानि कर्त्तव्यानि ।
एतेषामगतित्वमेव हेतुरित्याह । अग्न्यगतिकेति । स्पष्टम् ॥ १७२ ॥
॥ १७४ ॥ १७५ ॥ १७६ ॥ १७७ ॥

आब्धिकश्राद्धे विशेषमाह ।

आब्दिकं नाम यस्मात् मलमासे न दुष्यति ।
मलमासप्रमोतानामन्येषामुत्तरं तु ॥ १७८ ॥

आब्दिकमिति । अन्येषां शुद्धमासस्तानाम् । इदं प्रथमाब्दि-
कातिरिक्तविषयम् । तदुक्तं स्पष्टान्तरे ।

“आब्दिकं प्रथमं यस्यात् तत् कुर्वीत मल्लिखुचे ।

चतुर्दशे तु सस्यान्ते कुर्वीत पुनराब्दिकम्” ॥ इति ॥

अस्यार्थः । पुनराब्दिकं द्वितीयादिवार्षिकं चतुर्दशे मासेऽतीते
चतुर्दशाद्यदिने † कुर्यात् ॥ १७८ ॥

अथाभ्युदधिकश्राद्धनिषेधव्यापारेणैतत्प्रयोजकानि कर्माणि न
कार्याणीति साधवार्थमाह ।

न स्यादाभ्युदयश्राद्धं विना जन्मनिमित्तकम् ।
गर्भे वार्धुषिके मृत्ये नाधिमासं विवर्जयेत् ॥ १७९ ॥

न आदिति । निषेधस्य प्राप्तिपूर्वकत्वात् यानि माङ्गल्यकार्याणि

* भूयान्तात् प्राप्तागादौनि, - इति ख० पुस्तके पाठः ।

† इत्यमेव पाठः सर्वत्र ।

ग्रहप्रवेशविवाहादीनि तत्प्रापकाणि, तानि न स्युरिति भावः ।
अगतिकनैमित्तिकन्तु भवतीत्याह । विनेति । जन्मनिमित्तं पुत्रज-
न्मयुक्तं प्रधानरूपं, तद्वर्जयित्वा । न तु जातकर्माङ्गं, न सोऽयन्ती-
जातकर्मेत्यादिना कात्यायनेन * निषेधात् । अगतिकतया प्राप्तानां
गर्भाधानादिसंस्काराणां अङ्गत्वेन प्राप्तञ्च श्राद्धं नैव बाधितुमिष्टम् ।
अबाधेनोपपत्तौ बाधयोगात् । प्रधानं नीयमानमङ्गान्यपकर्षयतीति †
न्यायाच्च । सौक्तिककर्मणि गर्भकर्मणि च मलमासनिषेधोनास्ती-
त्याह । गर्भ इति । वार्धुषिकं वृद्धिकर्म । मृत्ये वेतनादौ ॥ १७९ ॥

इदानीं दर्वीक्षोमोऽष्टककर्माणि पञ्चादिप्रभृतौनि च मले कार्या-
णीत्याह ।

वषट्कारं विना होमा ये भवन्तीह केचन ।

ते सर्वे मलमासेऽपि कर्त्तुं युक्ता इति श्रुतिः ॥ १८० ॥

वषट्कारमिति । अगतिकनित्यत्वेन प्राप्तिशिद्धावपि पुनर्वचनं
प्रपञ्चार्थम् । न तु वषट्कारवदद्यागनिषेधार्थम् । श्रुतिग्रहणं विस्त-
भार्थम् ॥ १८० ॥

नित्यानामपि प्रथमारम्भो मलमासे न भवतीत्याह ।

आधानानन्तरं पूर्णमासी चेन्मलमासगा ।

तस्यामारम्भणीयादौ न कुर्वीत कदाचन ॥ १८१ ॥

* न तु जातकर्माङ्गं सोऽयन्तीमित्यादिना विहितजातकर्मागतं - इति
क० ख० घ० पुस्तकेषु पाठः ।

† मङ्गान्यपकर्षयतीति, - इति ख० पुस्तके पाठः ।

आधानेति । आरम्भणीया अन्वारम्भणीया । आदिशब्देन दर्शपूर्णमासौ । यच्च प्रयोगपारिजाते गर्गवचनम् ।

“नामकर्म च दर्शेष्टिं यथाकालं समाचरेत् ।

अतिपाते सति तयोः प्रशस्ते मासिपुण्यम्” * इति ॥

तथापि याज्ञिकाः,—

“आरम्भं दर्शपूर्णमासोरग्निहोत्रस्य चादिमम् ।

प्रतिष्ठाः पञ्च कूर्माद्या मलमासे विसर्जयेत्” ॥

तथा,

“उपरागोऽधिमासश्च यदि प्रथमपर्वणि ।

तथा मल्लिखुचे पौषे नाम्दारम्भमिष्यते ॥

गुरुभार्गवयोर्मेखे चन्द्रसूर्ययहे तथा” ।

इत्यादिशङ्खवाक्येभ्यः,—

तथा, नामकरणप्रकरणे,

“अतीपाते च सङ्गतौ यदप्ये वैधृतावपि ।

आहुं विना शुभं नैव प्राप्तकालेऽपि मानवः ॥

अमासङ्गान्निविद्यादौ प्राप्तकालेऽपि नाचरेत्” ।

इति गर्गवचनाच्च मलमासाद्यवद्वर्षपूर्णमासां प्रथमपूर्णमासं नास्तुतिष्ठति । गर्गवचनं पुनराधानविषयत्वेन नेयम् ।

वस्तुतस्तु दर्शेष्टिरित्यपपाठ एव । नामकर्म च जातेष्टिरिति कालादर्शं दर्शनात् । दर्शपूर्णमासानौजानोदचिणाग्निपक्वमित्यस्ति देवयाज्ञिकमायश्च । तथाच, सूतकशुक्रास्तमन्वादिनिमित्तवशाद्

* पुण्यदे, — इति क० पुस्तके पाठः ।

दर्शपूर्णमासारम्भोत्कर्षे सति आद्ययणकाल आगते तदतिक्रमशङ्का-
यामयं प्रकार इति । न च सङ्ख्यवचनान्यालस्यादिनाऽतिक्रान्तर-
म्भविषयाणि, प्रथमपर्वणीति प्रथमपदोपादानात् । प्रथमपर्वणस्याल-
स्यादिनाऽतिक्रान्तत्वाद्यम्भावात् ॥ १८१ ॥

अगतिकं नैमित्तिकमपि कुर्यादिति प्राशुक्तं, ततो जातेष्टिरपि
प्रशक्ता, तदपवादमाह ।

नैमित्तिक्यपि जातेष्टिर्न कर्त्तव्या मल्लिखुचे ।

ऊर्ध्वं पर्वणि * कुर्वीरन्नाशौचं रजसी विना ॥ १८२ ॥

नैमित्तिकीति । ऊर्ध्वं शुद्धमासीत्यर्थः । एवं रजोदोषे इत्या-
दिवाक्येन नैमित्तिकानुष्ठानप्राप्तौ तन्निषेधति । आशौचेति । एतेनेत-
दुक्तं भवति । याश्च पुरुषोपयातरूपा † जातेष्टिचामवत्यादयः ताः
शुद्धे पर्वणि भवन्ति । याश्च कर्मापयातरूपा ‡ जातपत्यादयो-
नैमित्तिक्यस्तास्तत्कालं शुद्धकालान्तरानादरेण § मलमासे आशौचे
रजसि वा भवन्ति ॥ १८२ ॥

मले काम्यं न भवतीत्युक्तम् । तच्चारम्भकाम्यं भवतीत्याह ।

प्रवृत्तं मलमासात् प्राग्यत्काम्यमसमापितम् ।

आगते मलमासेऽपि तत्कर्त्तव्यमसंशयम् ॥ १८३ ॥

* ऊर्ध्वपर्वणि, — इति ख० पुस्तके पाठः ।

† पुरुषोपयातरूपा, — इति ड० पुस्तके पाठः ।

‡ कर्मापयातरूपा, — इति ड० पुस्तके पाठः ।

§ शुद्धकालानादरेण, — इति क० ख० घ० पुस्तकेषु पाठः ।

प्रवृत्तमिति । स्पष्टम् ॥ १८२ ॥

भगतिकमप्याययणं सङ्गटे मलमासादौ कार्यमित्याह ।

पुराणधान्यशून्यत्वे क्षुदाद्ये समुपस्थिते ।

श्यामाकैर्मलमासेऽपि कृत्वाऽऽग्रयणमातुरः ॥ १८४ ॥

नवभुक्ता यथाकालं ब्रीह्याग्रयणमाचरेत् ।

पुराणेति । उपलक्षणार्थमिदं ब्रीहिश्यामाकपरम् । न्यायतौ-
ख्यात् ॥ १८४ ॥

प्रसङ्गादिदमुक्त्वा प्रकृतार्थमुपसंहरति ।

दैवात्सोमेन नैवेष्टं प्राग्वसन्तान्त्यपर्वणः ॥ १८५ ॥

शिष्टं पर्वैकमेवाच तच्चापि * मलदूषितम् ।

तच्च सोममखो नैव कार्यो नित्योऽपि सन्नयम् ॥ १८६ ॥

यागलोपप्रसक्तावप्युदक्यादिमले यथा † ।

दैवादिति । दैवात्मानुषादा प्रतिबन्धादसन्तात्पर्वणः प्राक् सोमे-
न नैष्टं अन्यपर्व च मलमासगङ्गेत्, तच्चाद्ये वसन्ताभावादगतिको-
नित्योऽपि सन् सोमो न भवति । किन्तु वसन्तं विनाऽप्युदगयने
कार्यः । तच्चाप्यसम्भवेन लोपप्रसक्तावपि मलमासे न भवति ॥ १८५ ॥
॥ १८६ ॥

एतदेव दृष्टान्तेन दृढयति ।

* तथापि, - इति क० ख० पुस्तकयोः पाठः ।

† तथा, - इति क० ख० पुस्तकयोः पाठः ।

उदक्यादौति । यथा पत्युदक्यादिकमधिकारविघातकं तथा
मलोऽपीति भावः । आदिपदात् सूतकादि ।

प्रकरणार्थमुपसंहरति ।

एवमुद्देशतः सारमधिकारस्य भाषितम् ॥ १८७ ॥

विचिन्त्य * कथयिष्यामि तत्तत्प्रकरणे स्फुटम् ।

एवमिति । उद्देशतः सङ्क्षेपेण । सारं श्रुतिसम्मतं निष्कृष्टभूतं
वज्रवादिस्मृतप्रमेयं अधिकारस्य भाषितं निरूपितम् । न्यूनत्वश-
ङ्कापरिहारार्थमाह । विचिन्त्येति । स्फुटं विशदं विशेषाकारेणेत्यर्थः ॥
१८७ ॥

अधिकारप्रकरणसमाप्तिं शिष्यावधानाय दर्शयति ।

इति श्रीवादि† मुद्गरकुठारकुमारस्वामिस्तूरिसुत-
त्रिकाण्डमण्डनभास्करमिश्रसोमयाजिकृतापस्तम्बसूत्र-
ध्वनितार्थकारिकासु सोमयागोपोद्घाते अधिकारि-
निरूपणं‡ समाप्तम् ॥

इतीति । वादिनः पूर्वपक्षिणः । तेषां भङ्गुरत्वादिरूपेण
ताद्रूप्यरूपकं मुद्गरेति । स्तोत्रिभिः सिद्धान्तकथनद्वारा पूर्वपक्ष-

* विचिन्त्य, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† वादिभट्ट, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

‡ सोमयाजिकृतौ अधिकारनिरूपणं, - इत्येतावन्मात्रं ग० पुस्तके पाठः ।

मिराकरणेन सुद्वरत्वं कुठारलङ्घारोपितम् । जीणि च तानि
काण्डानि च त्रिकाण्डानि ।

इति श्रीत्रिकाण्डमण्डनकारिकाविवरणे प्रथममधिकारिकाण्डं
समाप्तम् ॥

श्रीगणेशाय नमः ।

* शिष्टस्याभावतस्तुल्यं द्रव्यं प्रतिनिधीयते ।

यावद्वावत्सुसदृशं तत्तदेव हि गृह्यते ॥ १ ॥

* काम्ये प्रतिनिधिर्नास्ति नित्ये नैमित्तिके हि सः ।

* आदितः पञ्चदशकारिकाणां व्याख्या व्याख्यायुक्तपुस्तकेषु गोपकभ्यते ।
एकस्मिन् व्याख्यायुक्तपुस्तके मूलपुस्तके च कारिकाः पठ्यन्ते । एतासां
व्याख्याग्रन्थः कालवशात् प्रलौन इति सम्भाव्यते । अर्थावगतये मयैतासां
सङ्क्षिप्ता व्याख्या विरच्य लिख्यते ।

कालदोषादिवद्द्रव्याभावोऽप्यधिकारविघातको न वेति सन्देहापन-
याय प्रतिनिधिप्रकरणमारभते । शिष्टस्येति । शिष्टस्य शास्त्रविहितस्य
द्रव्यस्य अभावतोऽभावे । शिष्टाभावस्य प्रतिनिधुपादानहेतुत्वाद्वा पञ्च-
म्यास्तसिन् । न खलु शिष्टस्य भावे प्रतिनिधिरुपादीयते । तुल्यमित्य-
त्रापि शिष्टस्येत्यनुषङ्गनौयम् । तथाच श्रुतद्रव्यापचारे तत्तुल्यं द्रव्यान्तरं
प्रतिनिधातव्यमित्यर्थः सिध्यति । तुल्यत्वस्य येन केनापि धर्मेण सम्भवा-
द्विशिनष्टि यावदित्युत्तरार्द्धेन । सौसादृश्यस्य पुनरसम्भवे येन केनचित्
सादृश्येनापि प्रतिनिधिरुपदेशं वक्ष्यते ॥ १ ॥

* सर्वत्राविशेषेण प्रतिनिधिरुपदेशे प्राप्ते विशेषमाह । काम्ये इति । हि
यस्मात् नित्ये नैमित्तिके च स प्रतिनिधिस्तस्मात् काम्ये प्रतिनिधिर्नास्ति ।
नित्यनैमित्तिकयोरकरणे प्रत्यवायोपदेशात् प्रतिनिधिर्नाऽपि तयोः

- काम्येऽप्युपक्रमादूर्ध्वमन्ये प्रतिनिधिं विदुः ॥ २ ॥
 न स्यात् प्रतिनिधिर्मन्त्रे देवेऽग्नौ कर्मणीश्चरे ।
 न च प्रतिनिधिर्देशकालयोरित्यथापरे ॥ ३ ॥
 *नाभावस्य प्रतिनिधिरभावान्तरमिष्यते ।
 नापि प्रतिनिधातव्यं निषिद्धं वस्तु कुचक्षित् ॥ ४ ॥
 *ओत्रियाणामभोज्यं यत् द्रव्यं हि तदशेषतः ।
 ग्राह्यं प्रतिनिधित्वेन होमकार्येषु न कक्षित् ॥ ५ ॥

* देवेऽग्नौ, — इति ग० पुस्तके पाठः ।

- करणं, काम्यस्य त्वकरणे प्रत्यवायाभावात् श्रुतद्रव्येणैव तदनुष्ठानमिति भावः । मतान्तरमाह । काम्येऽपीति । उपक्रमादारम्भात् । ऊर्ध्वं परतः । प्रारब्धकाम्यकर्मणोऽपि समापनस्यावश्यकत्वादारम्भात् परतः श्रुतद्रव्यापचारे तत्रापि प्रतिनिधिरुपादेयः । नित्यनैमित्तिकसमाग्न्यायत्नादित्याशयः । तदिदं वाक्यं द्रव्यप्रतिनिधिपरमित्यनुसन्धेयम् ॥ २ ॥
 * सर्वत्राविशेषेण प्रतिनिधिप्राप्तौ विशेषमाह । न स्यादिति । मन्त्र इवेत्येतादिः । देव इन्द्रादिः । अग्निराहवनीयादिः । कर्म प्रयाजादि । ईश्वरः स्वामी । एषु प्रतिनिधिर्नेत्यर्थः । युक्तयस्त्वत्र सौमासावष्टाध्यायादवगन्तव्याः । विस्तरभयात् प्रस्तूयन्ते । एवमन्यत्रापि । देशः प्राचीनप्रवणत्वादिः । काजः साधमादिः । अपरे इति कुर्वन् मतान्तरे तयोः प्रतिनिध्यभ्यनुष्ठानं सूचयति । साधमादिकाकालिपातेऽपि गौणकाले सायं होमादेः करणस्य तत्र तत्रोपदिष्टत्वादिति भावः ॥ ३ ॥
 * नाभावस्येति । सौसावृष्टे सत्यपि अभावान्तरमभावान्तरस्य न प्रतिनिधिः । स्पष्टमन्यत् ॥ ४ ॥
 * उदाहरणार्थमाह । ओत्रियाणामिति । स्पष्टम् ॥ ५ ॥

- *सत्रेषु स्वामिनि प्रेते कर्तृसङ्ख्याप्रसिद्धये ।
 पुमान् प्रतिनिधातव्यो नासौ स्वामी कथञ्चन ॥ ६ ॥
 *यदैकयजमानेऽपि पत्युः कर्मण्यशक्तता ।
 ग्राह्योऽन्योगुणकर्मार्थं नरः कात्यायनाशयात् ॥ ७ ॥
 सौवर्णीं कुशपत्नी वा पत्युभावेऽग्निहोत्रिणः ।
 पत्युः प्रतिनिधिं कृत्वा पत्नी नैवं समाचरेत् ॥ ८ ॥

* सौवर्णकुशपत्नी वा, — इति ग० पुस्तके पाठः ।

- * सत्रेष्विति । सत्राणि यागविशेषाः । तत्पदार्थास्तु सप्तदशावरैः कर्तव्याः । तत्र कस्मिंश्चित् स्वामिनि प्रेते सति सप्तदशत्वसङ्ख्याप्रसिद्धार्थमपरः पुमान् प्रतिनिधातव्यः । इतरथा खल्वेकं कार्यं लुप्येत । षोडशैव तु कार्याणि सम्पद्येरन् । यच्च प्रतिनिहितः नासौ स्वामी । स्वामीति फलस्य भोक्तारमाचक्षते । केवलं ऋत्विक्कर्मार्थमेव प्रतिनिधेयः इति भावः ॥ ६ ॥
 * यदेति । एको यजमानो यस्मिन् तथाविधेऽपि यागे पत्युः स्वामिनो यजमानस्येत्येतत् । कर्मणि सपरिकरेऽशक्तता तदनुष्ठानासामर्थ्यं यदा भवति, तदा गुणकर्मार्थमङ्गकर्मार्थानुष्ठानार्थमन्यो नरः प्रतिनिधेयः । प्रधानन्तु त्यागमात्रं यजमान एव कुर्यादिति भावः ॥ ७ ॥
 * सौवर्णीति । अग्निहोत्रिणः पत्युपचारे पत्नीप्रतिनिधितया सौवर्णीं कुशमयीं वा पत्नीमुपादायाग्निहोत्रं कर्त्तव्यम् । पत्या तु पत्युः प्रतिनिधिमादाय न होतव्यम् । पत्युः प्राधान्यात् । प्रमाणाभावाच्च । पत्याः प्रतिनिधिश्च ऋन्दोगपरिशिष्टे कात्यायनेनोपदिष्टः । यथा, “ऋतायामपि भार्यायां वैदिकाग्निं न हि त्यजेत् । उपाधिनाऽपि तत् कर्म यावज्जीवं समाचरेत् । रामोऽपि कृत्वा सौवर्णीं सौतां पत्नीं यशस्विनीम् । ईजे यज्ञैर्वज्रविधेः सह आहभिरयुतः” इति ॥ ८ ॥

- * स्यादर्शपौर्णमासेष्टौ चतुर्णामृत्विजां क्रिया ।
 चत्वारश्चेन्न रुभ्यन्ते चयः कुर्युस्त्वयोऽपि चेत् ॥ ९ ॥
 सम्भवन्ति न, कुर्यातां द्वावेवेष्टिं कथञ्चन ।
 यदि द्वावपि न स्यातामेकेनाप्यृत्विजा सह ॥ १० ॥
 यजमानः प्रयुञ्जीत तत्रानाम्नातनिष्कृतिः ।
 यद्येकाकी पतिः कुर्यात् स्यादौधायननिष्कृतिः ॥ ११ ॥
 * ऋत्विजामुक्तसङ्ख्योक्तगुणानाञ्चेदसम्भवः ।
 उपेक्ष्यापि गुणान् कामान् सङ्ख्योपादानमिष्यते ॥ १२ ॥
 * पतितं वेदशून्यञ्चेदिना सङ्ख्या न पूर्यते ।
 तच्च सङ्ख्यां विहायापि गुणिनामेव सङ्गृहः ॥ १३ ॥

- * दर्शादौ यद्योक्तसङ्ख्यानामृत्विजामसम्भवे यत् कर्त्तव्यं तदाह । स्यादर्श-
 त्वादितिभिः । स्पष्टम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 * अथ यत्र ऋत्विगतसङ्ख्योपादाने तदुक्तगुणानामुपसंग्रहो न भवति,
 गुणोपसंग्रहे वा सङ्ख्या न पूर्यते, तत्र किं सङ्ख्यानुरोधेन गुणा नादर-
 णीयाः अथवा गुणानुरोधेन सङ्ख्यैव नादरंभ्या । अस्मिन् संग्रहे निर्णय-
 माह । ऋत्विजामिति । काम्यन्ते इति कामास्तान् । गुणविशेषणमिदम् ।
 तथा योभयोपसंहारासम्भवे सङ्ख्याऽऽदरः ॥ १२ ॥
 * सङ्ख्यानुरोधेन गुणोपेक्षावदोषोपादानमपि स्यादित्याशङ्क्यामाह ।
 पतितमिति । पातित्यस्याधिकारविधातकत्वादेदशून्यस्य च कर्म्मगुणा-
 नस्यैवासम्भवमिति भावः ॥ १३ ॥

- * अतएव च सोमादौ षोडशत्विगसम्भवे ।
 अल्पीयांसोऽपि तत्सर्वं कर्म कुर्युर्हि तादृशम् ॥ १४ ॥
 * कौषीतकिभिराम्नातं कैश्चित् छन्दोगवह्नयैः ।
 तावतामेव सर्वाऽपि दक्षिणा वरणानि च ॥ १५ ॥

अथेदं विचार्यते । ब्रौहिभिर्यजेत यवैर्यजेत,—इति विकल्पेन
 विहितेषूभयेषु मध्ये एकेन ब्रौहिद्रव्येण प्रारब्धे कर्मणि तस्य नाश-
 दोषापहारादिके जाते पश्चाद्यदि ब्रौह्म्योन प्राप्यन्ते, तदा किं
 वैकल्पिकं द्रव्यान्तरं यवरूपमुपादेयमुत ब्रौहिषदृशमिति । तच्च
 मुख्यद्रव्ये सति प्रतिनिधुपादानस्यायुक्तत्वादयवानामुपादाने प्राप्ते
 सिद्धान्तमाह ।

- द्रव्यं वैकल्पिकं किञ्चित् यत्र सङ्कल्पितं भवेत् ।
 तदभावे* सहग्राह्यं न तु वैकल्पिकान्तरम् ॥ १६ ॥

द्रव्यमिति । सदृशमिति । ब्रौहिषदृशं नीवारादि । न तु

* तदलाभे, — इति ग० पुस्तके पाठः ।

- * अतएवेति । यतः सङ्ख्यानुरोधेनापि पतितादयो नोपादेयाः अतएवे-
 त्यर्थः । तत्सर्वमिति षोडशत्विक्सम्पाद्यं सर्वमित्यर्थः ॥ १४ ॥
 * यदा त्वल्पीयांस एवत्विजः सर्वं कर्म कुर्वन्ति, तदा दक्षिणा वरणञ्च
 तेषां सङ्ख्यानुसारेण भवति, उत तावतामेव सर्वा दक्षिणा सर्वाणि च
 वरणानीत्याकाङ्क्षायां निर्णयमाह । कौषीतकिभिरिति । कैश्चित्ति,
 तेषां कस्यापिच्छाखायामित्यर्थः ॥ १५ ॥

यवाः । तेन प्रारब्धप्रयोगस्य द्रव्यस्वाभावे तत्सदृशमुपादेयं न तु
वैकल्पिकमिति । यथारम्भसमापनस्योचितत्वात् । द्रव्यान्तरे चोपचिते
तथा न स्यादिति ॥ १६ ॥

यदा पुनर्मुख्यमलभ्यं मत्वा प्रतिनिधिमुपादातुं प्रस्थितेनान्तरा-
मुख्यं लभ्यं तदा प्रतिनिधेः सङ्कल्पितत्वात् मिथ्यासङ्कल्पदोषपरिहा-
राय मुख्यमनादृत्य प्रतिनिधिरेवोपादेय इति प्राप्ते सिद्धान्तयति ।

मुख्यद्रव्यापचारे तत्प्रतिनिध्यभिसन्धिना* ।

प्रयुञ्जानस्य मुख्यार्थलाभे ग्राह्यः स एव हि ॥ १७ ॥

मुख्यद्रव्येति । अपचरोऽस्त्वाभः । अभिसन्धिः सङ्कल्पः । स
मुख्यार्थः । तदुक्तं जैमिनिना । “मुख्याधिगमे मुख्यभागमो हि
तदभावात् । मी० ६ अ० २ पा० २ सू०” — इति । यथाशक्ति
ग्राह्यार्थं सन्नादयामीत्येवं ग्राह्यार्थविषय एव सङ्कल्पः कर्त्तव्यो-
न तु प्रतिनिधिस्वरूपं कथितव्यम् । तस्मात् मुख्यप्राप्तौ मुख्यमे-
वोपादेयम् ॥ १७ ॥

अथ यदाकदाचित्प्रतिनिधिना नियोजने कृते पश्चान्मुख्यमुप-
लभ्यं तदा कृतमपि नियोजनं साहुष्याय पुनः स्वदिरे कर्त्तव्यमिति
मन्वानस्योत्तरमाह ।

उपाप्ते यस्मिन् कस्मिन् वा मुखेऽपचरिते सति ।

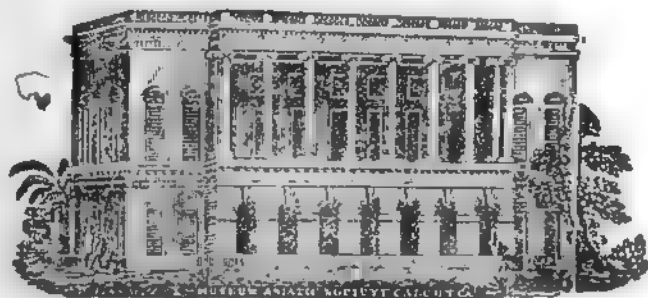
अन्यद्रव्यं सजातीयं विजातीयमथापि वा ॥ १८ ॥

* मुख्यद्रव्यापचारे तु प्रतिनिध्यभिसन्धिना, — इति ग० पुस्तके पाठः ।

BIBLIOTHECA INDICA:

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.
NEW SERIES, No. 928.

त्रिकाण्डमण्डनम् ।

TRIKĀṆḌA-MANḌANAM

BY
BHĀSKARA-MIṢRA, SOMA-YAJI

BEING

AN EXPOSITION OF THE SOMA-YĀGA APHORISMS
OF APASTAMBA.

WITH AN

ANONYMOUS COMMENTARY ENTITLED VIVARAṆA

EDITED BY

MAHĀMAHOPĀDHYAYA CANDRAKĀNTA TĀKKALĀṆKARA.
FASCICULUS II.

CALCUTTA:

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS,

AND PUBLISHED BY THE

ASIATIC SOCIETY, 57, PARK STREET,

1898.

Nyayabindutika, Text	Rs	0	10
Nyaya Kusumāñjali Prakarana (Text Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. 1-3 @ 6/ each
Padma-awati, Fasc. 1 and 2 @ 2'	...	3	6
Perineeta Parvan (Text) Fasc. 1-5 @ 6/ each	...	4	0
Prithivīhāj Rāsa, (Text Part I, Fasc. 1, Part II, Fasc. 1-5 @ 6' each	...	1	14
Ditto (English) P. I & II 1, 2	...	2	4
Prakṛta Lakṣaṇa, Text Fasc. 1	...	0	12
Praema Sūtra, Text Vol. I, Fasc. 1-5, Vol. II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc. 1-5 @ 6/ each	...	1	8
Purāṇa, Institutes of Prāṇa,	...	7	2
*Soma Yāga Samhitā (Text Vols. I Fasc. 5-10, II, 1-6; III, 1-7, IV, 1-6, V, 1-8 @ 6/ each 1, 2,	...	0	12
Sankhya Sūtra Artha (Text) Fasc. 1-4 @ 6/ each	...	12	6
Ditto (English) 1, 2, 3, 4 @ 6/ each	...	1	8
Suśruta Saṁhitā, Fasc. 1-2 @ 12/ each	...	2	4
*Taittiriya Samhitā, Text Fasc. 1-12 @ 6/ each	...	0	12
Tāndya Brāhmana (Text) Fasc. 1-10 @ 6/ each	...	12	12
Tattva Cintana I, (Text Vol. I Fasc. 1-1, Vol. II Fasc. 1-10, Vol. III Fasc. 1-2 Vol. IV Fasc. 1-1 Vol. V Fasc. 1-5 Part IV, Vol. II, Fasc. 1-6 @ 6/ each	...	7	2
Trikaṇḍa-Maṇḍanā (Text) Fasc. 1-12 @ 6/ each	...	12	6
Tulsi Saṁhitā (Text) Fasc. 1-12 @ 6/ each	...	0	12
Upaniṣads (Text) Fasc. 1-12 @ 6/ each	...	1	14
Varaha Purāṇa, (Text) Fasc. 1-14 @ 6/ each	...	1	8
*Vāya Purāṇa, (Text) Vol. I, 1, 2; Vol. II, Fasc. 1-7 @ 6/ each	...	5	4
Viṣṇu Smṛti, (Text) Fasc. 1-2 @ 6/ each	...	4	8
Vivādaratnākara, (Text) Fasc. 1-7 @ 6/ each	...	0	12
Vṛhannāradya Purāṇa, (Text) Fasc. 1-6 @ 6/ each	...	2	10
Vṛhat Svayambhūta Purāṇa, (Text) Fasc. 1-14 @ 6/ each	...	2	4
Ditto (English) 1, 2, 3, 4 @ 6/ each	...	1	14
Pag-Sam Tho Sūh, Fasc. 1-1 @ 6/ each	...	4	0
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 1-5, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5 @ 12/ each	...	11	0
Rtogs brjod sang Akhri Sūh (TH) A S. V. Vol. I, Fasc. 1-5, Vol. II, Fasc. 1-5 @ 12/ each	...	10	0
<i>Arabic and Persian Series.</i>			
*Alam-i-Gharbiyah with Urdu Text Fasc. 1-12 @ 6/ each	...	4	14
Al-Maqaddisi (English) Vol. I, Fasc. 1	...	0	12
Am-i-Akbari, Text Fasc. 1-22 @ 6/ each	...	22	0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5 @ 12/ each	...	26	12
Akhbar-namāh with Urdu Text Fasc. 1-37 @ 6/ each	...	37	0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-12, Vol. II, Fasc. 1-12, Vol. III, Fasc. 1-12 @ 12/ each	...	2	0
Arabic Bihār al-Nayyir, Vol. I, Fasc. 1-12 @ 6/ each	...	0	0
Badr al-Zaman with Urdu Text Fasc. 1-19 @ 6/ each	...	7	2
Chahar Maqālāt-i-Persiyyah, (Text) Fasc. 1-12 @ 6/ each	...	3	0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-12, Vol. II, Fasc. 1-12, Vol. III, Fasc. 1-12 @ 12/ each	...	21	0
Fah al-Bihar, Vol. I, Fasc. 1-12 @ 6/ each	...	11	0
Fah al-Bihar, Vol. II, Fasc. 1-12 @ 6/ each	...	11	0
Fah al-Bihar, Vol. III, Fasc. 1-12 @ 6/ each	...	6	0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-12, Vol. II, Fasc. 1-12, Vol. III, Fasc. 1-12 @ 12/ each	...	3	0
Haft Asmā-i-Husnā, (Text) Fasc. 1-12 @ 6/ each	...	0	12
Haft Asmā-i-Husnā, (Text) Fasc. 1-12 @ 6/ each	...	1	8
Ishtā'at al-Sayyid, (Text) Fasc. 1-12 @ 6/ each	...	1	2
Maṣā'ir al-Muḥimmīn, Vol. I, Fasc. 1-12 @ 6/ each	...	5	4
Index to Vol. I Fasc. I, A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z @ 6/ each	...	13	2
Index to Vol. II, Fasc. I, A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z @ 6/ each	...	13	2

* The other Fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL,

No. 57, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM

THE SOCIETY'S AGENTS, MESSRS. LUZAC & CO.,

46, GREAT RUSSELL STREET, LONDON, W. C., AND MR. OTTO

HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, LEIPZIG, GERMANY

Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—some of the fasciculi being out of stock.

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

Advaita Brahma Siddhi, (Text) Fasc. 1-4 @ /6/ each	...	Rs. 1	8
*Agni Purāṇa, (Text) Fasc. 4-14 @ /6/ each	...	4	2
Aitarēya Aranyaka of the Rg Vēda, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	...	1	14
Aitarēya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5 and Vol. II, Fasc. 1-5 Vol. III, Fasc. 1-5 Vol. IV, Fasc. 1-4 @ /6/	...	7	2
Āṇu Bhāṣyam, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	...	1	14
Aphorisms of Sāṅkhya, (English) Fasc. 1	...	0	12
Aṣṭasāhasikā Prajñāpāramitā, (Text) Fasc. 1-6 @ /6/ each	...	2	4
Ācāryavāidyaka, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	...	1	14
Avadāna Kalpalatā, (Sams. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5 @ 1/ each	...	10	0
*Bhūmati, (Text) Fasc. 4-8 @ /6/ each	...	1	14
Brahma Sūtra, (English) Fasc. 1	...	0	12
Bṛhaddēvatā (Text) Fasc. 1-4 @ /6/ each	...	1	8
Bṛhaddharma Purāṇa, (Text) Fasc. 1-8 @ /6/ each	...	2	4
*Caturvarga Chintāmaṇi (Text) Vols. II, 1-25; III, Part I, Fasc. 1-18 Part II, Fasc. 1-10 @ /6/ each	...	19	11
*Crauta Sūtra of Āpastamba, (Text) Fasc. 3-14 @ /6/ each	...	4	8
Ditto Ācāryayana (Text) Fasc. 1 to 11 @ /6/	...	4	2
*Ditto Lūtyayana, (Text) Fasc. 4-9 @ /6/ each	...	2	4
Ditto Cāṅkhāyana, (Text) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4, Vol. III, Fasc. 1-4 @ /6/ each	...	5	10
Crī Bhāṣyam, (Text) Fasc. 1-3 @ /6/ each	...	1	2
Kōla Madhava, (Text) Fasc. 1-4 @ /6/ each	...	1	8
Kāla Viveka, Fasc. 1 to 8	...	1	2
Kātantra, (Text) Fasc. 1-6 @ /12/ each	...	4	8
Kathā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-11 @ 12/ each	...	10	8
Kūrma Purāṇa, (Text) Fasc. 1-9 @ /6/ each	...	3	6
*Lalita-Vistara, (Text) Fasc. 4-6 @ /6/ each	...	1	2
Ditto (English) Fasc. 1-3 @ 12/ each	...	2	4
Madana Pūrijāta, (Text) Fasc. 1-11 @ /6/ each	...	4	2
Manuṭikā Saṅgraha, (Text) Fasc. 1-3 @ /6/ each	...	1	2
*Mārkaṇḍeya Purāṇa, (Text) Fasc. 4-7 @ /6/ each	...	1	8
Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc. 1-5 @ 12/ each	...	3	12
*Mīmāṃsā Darśana, (Text) Fasc. 7-19 @ /6/ each	...	4	14
Nārada Smṛti, (Text) Fasc. 1-3 @ /6/	...	1	2
Nyāyavārtika, (Text) Fasc. 1-4 @ /6/	...	1	8
*Nirukta, (Text); Vol. III, Fasc. 1-6; Vol. IV, Fasc. 1-8 @ /6/ each	...	5	4
*Nitisāra, or The Elements of Polity, By Kāṇḍuki, (Sams.) Fasc. 3-5 @ /6/ each	...	1	2

Maghāzi of Wāqidi, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	...	Rs. 1	14
Muntakhbat-t-Tawārikh, (Text) Fasc. 1-15 @ /6/ each	...	5	10
Muntakhbat-t-Tawārikh, (English) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 @ /12/ each	...	9	1
Muntakhbat-t-Lubāb, (Text) Fasc. 1-19 @ /6/ each	...	7	2
Ma'āshir-i-'Alamgiri, (Text), Fasc. 1-6 @ /6/ each	...	2	4
Nukhbata-i Fikr, (Text) Fasc. 1	...	0	6
Nizām's Khiradnāmah i-Iskandari, (Text) Fasc. 1 and 2 @ /12/ each	...	1	8
Riyāzu s-Sanā'in, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	...	1	14
*Soyat's Itqan, on the Exegetic Sciences of the Koran, with Supplement, (Text) Fasc. 7-10 @ 1/ each	...	4	0
Tabaqāt-i-Nāṣiri, (Text) Fasc. 1-5 @ /6/ each	...	1	14
Ditto (English), Fasc. 1-14 @ /12/ each	...	10	8
Ditto Index	...	1	0
Tārkh-i-Firūz Shāhi of Ziyāu-d-dīn Barin, Text, Fasc. 1-7 @ 6/ each	...	2	10
Tārkh-i-Firūz Shāhi, of Shams-i-Samaj Af, Text, Fasc. 1-6 @ 6/ each	...	2	4
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1 & 2 @ 18/ each	...	3	0
Was o Ramun, (Text) Fasc. 1-5 @ 6/ each	...	1	14
Zafarnāmah, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-5 @ 6/ each	...	6	0
Zafarnāmah, Vol. I, Fasc. 1	...	0	12

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. ASIATIC RESEARCHES. Vol. VII. Vols. XIII and XVII, and Vols. XIX and XX @ 10/ each
2. PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1866 to 1869 incl. @ 6/ per No., and from 1870 to date @ 8/ per No.
3. JOURNAL of the Asiatic Society for 1843 (12), 1844 (12), 1845 (12), 1846 (5), 1847 (12), 1848 (12), 1849 (7), 1850 (6), 1851 (6), 1852 (8), 1853 (8), 1854 (8), 1855 (8), 1856 (8), 1857 (7), 1858 (8), 1859 (7), 1860 (8), 1861 (8), 1862 (8), 1863 (8), 1864 (8), 1865 (8), 1866 (8), 1867 (7), 1868 (8), 1869 (8), 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (6), 1884 (6), 1885 (8), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), @ 18/ per No. to Members and @ 2/ per No. to Non-Members
- N. B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.
4. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1883
- General Cunningham's Archaeological Survey Report for 1863-64 (Extra No., J. A. S. B., 1864)
- Theobald's Catalogue of Reptiles in the Museum of the Asiatic Society (Extra No., J. A. S. B., 1865)
- Catalogue of Mammals and Birds of Burmah, by E. Blyth (Extra No., J. A. S. B., 1875)
- Introduction to the Maithil Language of North Bihar, by G. A. Grierson, Part II, Chrestomathy and Vocabulary (Extra No., J. A. S. B., 1882)
- Ans-ul-Musharrabin
- Catalogue of Fossil Vertebrata
- Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, by W. A. Bion
- Istilahat-uz-Zufiyah, edited by Dr. A. Sprenger, Dvo.
- Inayah, a Commentary on the Hidāyah, Vols. II and IV, @ 16/ each
- Jawāmlu-l-'ilm ir-riyazi, 168 pages with 17 plates, 4to. Part I
- Khizanatu-l-'ilm
- Mahabharata, Vols. III and IV, @ 20/ each
- Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to. @ 6/ each
- Sharayaool-Islam
- Tibetan Dictionary, by Csoma de Korös
- Ditto Grammar
- Kaṣṁiraqabdhāmya, Part I
- Notices of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-26 @ 1/ each
- Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra

N.B.—All Cheques, Money Orders, &c. must be made payable to the "Treasurer, Asiatic Society," only.

Books are supplied by V. P. P.

26-9-98.

उपात्तेति । अचोपात्तत्वं पशुनियोजनादिकार्याभिनिर्वृत्तिप-
र्यन्तत्वं याज्ञं, न ततः प्राक् । तच्च विशेषस्य वक्ष्यमाणत्वात् । कृते
नियोजने कश्चोऽपि खदिरः निरर्थक एव * । नियोजनार्थं हि
तदुपादानम् । तच्च कृतं गुणानुरोधेन नावर्त्तयितव्यम् † । अतो-
नादर्त्तव्यः खदिरः । तदुक्तम् । “नानर्थकत्वात् । मी० ६ अ० ३ पा०
३ सू०” — इति । यस्मिन् कस्मिन्निति । न्यायप्राप्तप्रतिनिधौ
वाचनिके वा । विजातीयमिति । वाचनिकत्वेन मन्दसदृशमपि ॥
१८॥

उपादाय प्रयुञ्जानो यदि पूर्वमवाप्नुयात् ।

उपात्तत्वाविशेषेऽपि पूर्वं हित्वा परं अयेत् ॥ १९ ॥

उपात्तत्वविशेष उपात्तत्वसामान्येन न तु कार्याभिनिर्वृत्ति-
रूपेण । तेन च वैलक्षण्यम् । पूर्वं खादिरादि । परं कदरादि ।
एवं ब्रीह्यादिष्वपि द्रष्टव्यम् ॥ १९ ॥

यदा तु प्रतिनिधौ उपात्ते तच्चणप्रोक्षणपेक्षणादिसंस्कारकरणो-
त्तरमपि मुख्यकार्योपयोगाच्च प्राक् मुख्यलाभे तु निर्णयमाह ।

उपात्ते तु प्रतिनिधौ मुख्यार्थोत्पद्यते यदि ।

तच्च मुख्यमनादृत्य गौणेनैव समाप्यते ‡ ॥ २० ॥

* अनर्थक एव, — इति ड० पुस्तके पाठः ।

† न गुणानुरोधादावर्त्तयितव्यम्, — इति ड० पुस्तके पाठः ।

‡ समापनम्, — इति ड० पुस्तके पाठः ।

उपाप्नोति । अचोपात्तत्वं संस्कारकर्मावसानावसाथीति श्रेयम् ।
ततः प्राक् च पूर्वनिर्णीतात् । इदञ्च गतत्वादाक्षिप्तमिति केचित् ॥
१० ॥

अथ ब्रौह्मभावे प्रतिनिधित्वेन नौवारैः प्रयोगे प्रारब्धे नौवारा-
णामपहारादिनाऽभावे सति किं प्रतिनिधौ भूतनौवारसदृशमुपादेयं
उत मुख्यद्रव्यं ब्रौह्मरूपान्तसदृशं वेति । तत्र यथैव वैकल्पिके-
कस्मिन् प्रवृत्ते तस्यैव तत्प्रयोगाङ्गत्वान्नदपचारे वैकल्पिकान्तरं मुख्य-
मपि तत्प्रयोगानङ्गत्वान्नोपादीयते । तथैव प्रतिनिधौ प्रवृत्ते तस्यैव
तस्मिन् प्रयोगेऽङ्गत्वात् तदपचारे तत्सदृशमेवोपादेयं न तु मुख्यं
तत्सदृशं वा तस्य प्रयोगानङ्गत्वादिति प्राप्ते सिद्धान्तमाह ।

मुख्याभावे यदा गौणमुपात्तं सद्विनश्यति ।
तत्र मुख्योपमं गौणं ग्राह्यं गौणोपमं न तु ॥ २१ ॥

मुख्याभावेति । प्रतिनिधौ नौवारैः विनष्टे मुख्यलाभे मुख्यमेव
ग्राह्यं, तदलाभे नौवारभिर्ब्रौह्मसदृशमेवेति न तु कदाचिन्नौवा-
रसदृशमित्यर्थः । न हि नौवाराणामङ्गत्वमस्ति । श्रुतिलिङ्गादि-
प्रमाणाभावात् ॥ २१ ॥

यदा पुनरश्वशफपरिमाणाय * शेषकार्यभ्युपार्थाः पुरोडाश-
जातिमात्राभिव्यक्तिसमर्था ब्रौह्मोऽप्येऽपि लभ्यन्ते, तदा तैरेव पुरो-
डाशः कर्त्तव्य उत नौवारैरिति संग्रहः । तत्राश्वशफपरिमाणस्य

* परिमाणस्य, - इति क० पुस्तके पाठः ।

भूयसां शेषकार्याणां चानुपहाय ब्रौह्मशास्त्रमेकं * बाधितव्यम् ।
किञ्च प्रतिनिधुपादाने तस्य नात्यन्तबाधोऽपि । ब्रौह्मपादाने हि
शेषकार्याणामत्यन्तलोपः स्यात् । अतो नौवारा एवोपादेयाः इति
पूर्वपक्षे प्राप्ते सिद्धान्तमाह ।

संस्काराणामयोग्योऽपि मुख्य एव हि दृष्ट्यते ।
न तु संस्कारयोग्योऽन्यो दृष्ट्यते प्रतिरूपकः ॥ २२ ॥
इवत्तमाचपर्याप्तब्रौह्मद्रव्यस्य सम्भवे ।
पुरोडाशमहत्त्वार्थं न नौवारपरिग्रहः ॥ २३ ॥

संस्कारेति द्वाभ्याम् । संस्कारास्तत्क्षणमहत्त्वादयः । अयोग्यत्वज्ञा-
प्यतया । अन्योनौवारकदरादिः ॥ २२ ॥ २३ ॥

यदा तु प्रधानयागाक्षमा ब्रौह्मयोज्यभ्यन्ते, तत्रापि पूर्ववत्प्रति-
निधनुपादानशङ्कां परिहरति ।

मुख्ये कार्यासमर्थे तु लब्धेऽप्येतस्य नादरः ।
प्रतिरूपमुपादाय शक्तन्तेन प्रयुज्यते † ॥ २४ ॥

मुख्येति । एतस्य मुख्यस्य । शक्तं समर्थम् । प्रतिरूपं प्रतिनि-
धिम् । अनादरोऽप्यहणम् ॥ २४ ॥

अथ अथ द्रव्यगुणविरोधस्तत्र कथम् ‡ । तद्वयथा । नैर्घतः

* ब्रौह्मशास्त्रं, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† शक्तमेवोपयुज्यते, - इति ग्रन्थान्तरीयः पाठः ।

‡ अथ अथ गुणद्रव्ययोर्विरोधस्तत्र कथम्, - इति छ० पुस्तके पाठः ।

परिहृत्यै * कृष्णव्रीहीणां मखनिभिर्भक्षानामिति । तत्र संशयः । ये व्रीहयः सन्ति मुख्यस्ते अकृष्णाः । ये च नीवारास्ते कृष्णाः । तत्र किं मुख्यद्रव्यमनादृत्य गुणानुरोधेन नीवारोपादानं उत कृष्णं गुणमनादृत्य मुख्यद्रव्यं व्रीहय इति । तत्र व्रीहीणामुपादाने कृष्णगुणहानिः सर्वथा, नीवाराणामुपादाने तस्यानुग्रहो व्रीहिग्राह्यमपि किञ्चिद्भूतं सम्पादितं भवति । अतः कृष्णानां नीवाराणामुपादाने प्राप्ते आह ।

कृष्णव्रीह्यादिके द्रव्ये शिष्टेऽपचरिते सति ।
ग्राह्योऽकृष्णोऽपि सन् व्रीहिर्नाव्रीहिः कृष्णगुण्यपि ॥ २५ ॥

कृष्णेति । अपचरितं अभावः । अव्रीहिर्नीवारादिः ॥ २५ ॥

अथ मुख्यद्रव्यान्नामे सुसदृशं ग्राह्यमिति प्राक् प्रपञ्चितम् । तत्र सुसदृशलभाभे मन्दसदृशं न ग्राह्यम् । तदन्नाभे तु मन्दसदृशमपि । कश्चित्तु सुसदृशलभाभेऽपि वचनामन्दसदृशमपि गृह्यते यथा पूतिकाः । तत्रोभयोः परिज्ञानार्थमाह ।

कायरूपैस्तथावर्णैः क्षीरैः पुष्पैः फलैरपि ।
गन्धैरसैः सहग्राह्यं पूर्वाभावे † परम्परम् ॥ २६ ॥

कार्यैरिति । यत्र बहुधर्माणां सम्भवस्तत्र सुसदृशलमन्यत्र मन्द-

* परिहृत्यै, - इति ड० पुस्तके पाठः ।

† पूर्वाभावे, - इति ड० पुस्तके पाठः ।

सदृशलम् । अथ वा यत्र पूर्वपूर्वधर्मस्थितिः, तत्र सुसदृशलमन्यत्र मन्दसदृशलम् । अतएवाह । पूर्वैति । पूर्वस्य कार्यादिकस्य । परं उत्तरम् । कार्यैरिति पुरोडाशादिरूपकार्यनिष्पादकसमान्यैरित्यर्थः ॥ २६ ॥

प्रतिनिधौ सुसदृशं ग्राह्यमित्युक्तम् । तत्र रूपादिना ज्ञातव्यम् । तदेव विग्रहयति ।

हविर्व्रीहिमयं कार्यं यदा यवमयं भवेत् ।
तयोरभावे श्यामाकानीवारा वा हविर्भवेत् ॥ २७ ॥

हविरिति । यत्र सामान्येन चरुपुरोडाशचोदना, तत्र व्रीहीन् यवान् वा प्रतीयात् । तदाह कात्यायनः । व्रीहीन् यवान् वा हविषीति । यत्र विशेषतो द्रव्यचोदनाऽस्ति तत्र नेदं शास्त्रम् * । यथा, गावेधुकं चरुं निर्वपेदिति । तथा, व्रीहियवान्नामे सुसदृशं श्यामाकनीवाररूपमेव नान्यत् । अप्रकान्तविषयमिदम् । अतस्तदेव ग्राह्यम् ॥ २७ ॥ तस्याप्यन्नाभे मन्दसदृशमाह ।

वेणुयवा गोरसं वा कन्दं मूलं फलं जलम् ।
सत्यं वा हविरेतेषां यथासम्भवमाहरेत् ॥ २८ ॥

वेणुयवा इति । गोरसं दधिदुग्धादि । अनिषिद्धं कन्दादि हविः । फलं यज्ञियवृक्षीयम् । जलं वृक्षकषायः । सारो वा । सर्वा-न्नाभे वाचनिकं प्रतिनिधिमाह । सत्यमिति । सत्यं सत्यभाषणम् । पूर्वाभावे परम्परमित्यस्यानुवृत्त्यर्थमाह । यथेति ॥ २८ ॥

* यत्र विशेषतो द्रव्यचोदना नास्ति तत्र नेदं शास्त्रम्, - इति क० पुस्तके पाठः ।

ईषदपि सादृशाभावेन प्रतिनिधिसंभवादाह ।

प्रतिनिध्यन्तरं सत्यं विज्ञेयं हविरत्यये ।

प्रधानदेवतोद्देशात् सन्त्यजेत् सत्यमात्मना* ॥ २९ ॥

प्रतिनिध्यन्तरमिति । वचनात् प्रतिनिधित्वमस्य । अतः प्रति-
निध्यन्तरं वक्ष्यमाणं वाचनिकप्रतिनिधित्वं न तु न्यायप्राप्तम् । सत्यस्य
धागसाधनत्वमाह । प्रधानेति । तथाचाग्नयेऽग्नीषोमाभ्यामिदं सत्यं
न ममेति प्रयोगः ॥ २९ ॥

वेणुयवादीनामुपलक्षणार्थत्वमाह ।

अतोऽन्यदपि वा ग्राह्यं सदृशं धान्यमाचकम् ।

न ग्राह्याः सर्वदा माषावरटाणुककोद्रवाः† ॥ ३० ॥

अत इति । अत उक्तेभ्योऽन्यत् । सदृशं मन्दसदृशं । मौद्रं चरुं
निर्वपेदिति श्रुतम् । तत्र सुद्राभावे सुसदृशानां माषाणां प्रति-
निधित्वेन प्राप्ते तदर्थं सुसदृशमपि निषिद्धं न प्रतिनिधेयमि-
त्याह ।

न ग्राह्या इति । सर्वदा सुसदृशास्माभे सुसदृशा अपि माषाः
सुद्राभावे न प्रतिनिधेया इति भावः । अयश्शिया वै माषा अय-
श्शिया वरटा इति तेषामयश्शियलक्षणत्वेन तन्निषेधात् । तथा,
ग्रीष्मभावे अणवः कोद्रवाश्चायश्शियाः न प्रतिनिधेयाः ॥ ३० ॥

* सत्यमात्मनः, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† न ग्राह्यं सर्वदा माषाणुककोदारकोद्रवम्, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

प्रकारान्तरेण सुसदृशलमुपदेशयितुमाह ।

यद्वा ग्रीह्यवाभावे तुषतण्डुलयोगिनीः ।

ओषधीः परिगृह्णीयादणुकोद्रववर्जिताः ॥ ३१ ॥

यदेति । तुषतण्डुलवत्त्वेन साधर्म्यं ग्रीह्यवाभावे ओषधीषु
ज्ञातव्यम् । अणुकोद्रवाणान्तु तत्त्वेऽपि निषिद्धत्वाच्च प्रतिनिधि-
ग्रहणम् ॥ ३१ ॥

अधुना तेत्वेव सुसदृशलं प्रकारान्तरेणाह ।

ग्राम्यानां वा भवेद्ग्राम्यमारण्यानामरख्यजम् ।

यवाभावे तु गोधूमास्ततोवेणुयवादयः ॥ ३२ ॥

ग्राम्याणामिति । उदाहरणार्थमाह । यवाभावेति । यवसमी-
पद्रव्याभावे । सामीप्यवर्णाकृत्यादिषु सामीप्यं बलवदिति न्यायात् ।
तस्मात्, यवाभावे ग्रीह्य एव ग्राह्या इति । गोधूमाभावे
वेणुयवाभावे ओषधयः । ग्राम्याणां प्रतिनिधिः ग्राम्यः । आरण्या-
नामारण्यः । तदभावे तुषतण्डुलयोगिन्य ओषधयः, सामीप्यात् ।
तस्याभावे गोधूमाः । आकृतिसाम्यात् । तदभावे वेणुयवादयः ।
आकृतिसाम्यात् । समीप्यञ्च ग्राम्यत्वे सति चोदनागतधागसाधन-
त्वम् । कृत्तकल्ययोः कृत्तं बलवदिति न्यायाच्च । एवं च, तुष-
तण्डुलयोगित्वग्राह्यमप्यनुगृहीतं भवति । प्रपञ्चितश्चेतदाश्वत्थान-
सूचभावे । गोधूमामासद्विहं चोक्तं सतौ,—

तिससुद्रादृते शैव्यं सस्ये गोधूमकोद्रवाविति ।

आचारखण्डं हौम्यमिति धर्मसूत्रम् । गोधूमानां तु आर-
गणान्तःपातित्वाद्हौम्यत्वमिति । आतातपोऽपि,—

“निष्पावाराजमावाच गोधूमाश्चणकास्तथा ।

वर्जनौघाः प्रयत्नेन प्रियङ्गा वरटा अपि”—इति ॥

यदा तु यवैः प्रकान्ते कर्मणि यवानामपहारे तयोरभावे इति
पूर्वाक्तवचनाच्छ्यामाकादीनां गौणद्रव्यतया प्राप्तौ तत्परिहारार्थमिदं
वचनम् । श्यामाभावे आरण्यायाद्या इत्यत आह । तत इति । तत-
आरण्यापान्याणामित्युक्तं भवति ॥ ३२ ॥

फलं याज्ञिकवृक्षस्य तत्पत्रमथवा * जलम् ।

छन्दोगवृक्षवचनाज्जुहुयाद्भविरत्यये ॥ ३३ ॥

फलजलयोर्होमसाधनत्वमुक्तम् । एतदेव निर्वृत्तिः । छन्दोगेति ।
यज्ञियवृक्ष उदुम्बरादिः, तत्फलम् । जलं तत्कषायः ॥ ३२ ॥

कश्चिदपि सोदृशाभावे वाचनिकं प्रतिनिधिमुदाहरति ।

आग्रयणे न लभ्यन्ते श्यामाकाश्चेत्कदाचन ।

श्यामाकप्रस्तरस्तत्र कार्यो बौधयनाशयात् ॥ ३४ ॥

आग्रयण इति । प्रस्तर इति । प्रकृतेष्टौ श्यामाकवृणैः प्रस्तरः
कार्य इत्यर्थः ॥ ३४ ॥

यदा त्वग्निहोचार्थं पयोन विन्देत, तदाऽपि वाचनिकप्रतिनि-
धिकमेव निर्वहणीयमिति माध्यन्दिनश्रुतिसम्मतङ्गममाह ।

* तत्रत्यमथवा, — इति क० पुस्तके पाठः ।

यद्यग्निहोचहोमार्थं पयोन स्यात् कदाचन ।

तदा ब्रीहियवौ ग्राम्यमौषध्यन्तरमेव वा ॥ ३५ ॥

आरण्यौषधयोवृक्षफलाभ्याप इति क्रमात् ।

होमं कर्तुमुपादेयं पूर्वालाभे परम्परम् ॥ ३६ ॥

तेषामलाभे जुहुयाच्छ्रद्धया सत्यमात्मनः ।

माध्यन्दिनश्रुतौ सर्वं विस्पष्टमिदमौचितम् ॥ ३७ ॥

यदीति । पूर्वापात्तक्रमस्य ब्रीहियवयोः प्रतिनिधित्वेन विवक्षा,
अथ तु पयस इति न पुनरुक्तिः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
एकदेशिमतेनाह ।

मुख्यमेव हविस्तोयं न तु गौणमुपेयते ।

पयसा तुल्यकल्पन्तदिति दामोदरोऽब्रवीत् ॥ ३८ ॥

मुख्यमिति । ब्रीहियवशास्त्वत्तुल्यविकल्प इति भावः ॥ ३८ ॥

मुख्याभावे प्रतिनिधिप्रकारमेकदेशिमतेनाह ।

सायं होमो न लब्धश्चेत् तस्यां रात्रावभोजनम् ।

प्रातर्होमो न लब्धश्चेत्तदहर्भोजनं त्यजेत् ॥ ३९ ॥

तावता होमसिद्धिः स्यात् तत्प्रायश्चित्तमिष्यते ।

छन्दोगानां हि केषाञ्चिद् गृह्ये कथितमौदशम् ॥ ४० ॥

सायमिति । सायंहोमः सायंहोमसाधनम् । एवं प्रातर्होमसाधनं
न लब्धं चेदुपवासस्य तत्कार्यकारिकत्वमित्याह । तावतेति । वैश्वान-

रेष्टिवदस्य प्रायश्चित्तरूपत्वमाह । तदिति । एकदेशित्वमस्योपदि-
शति । कन्दोगानामिति । गृह्ये गृह्यसूत्रे गौणानादरेण । केषा-
श्चिदिति कस्याश्चिच्छायायामित्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४० ॥

यत्राज्यचोदना, तत्र घृतं प्रतीयते । तदुक्तम् । घृतमाज्ये
लिङ्गादिति । तत्र घृताभावे सुषदृशमुपादेयमिति पूर्वव्यायतः
विद्वम् । सुषदृशानि च मतदयेनाह ।

घृताभावे भरद्वाजबोधायनमुनी पृथक् ।
आह तुस्तत्र बोधायनोक्तमादौ वदिष्यते ॥ ४१ ॥

घृताभावे इति । स्पष्टम् ॥ ४१ ॥

तदेवाह ।

घृतार्थं गोघृतं ग्राह्यं तदभावे तु माहिषम् ।
आजं वा तदलाभे तु साक्षात्तैलं ग्रहीष्यते ॥ ४२ ॥
तिलाभावे ग्रहीतव्यं तैलं जर्तिलसम्भवम्* ।
तदभावेऽतसीस्नेहः कौसुमः सर्षपोद्भवः ॥ ४३ ॥

घृतार्थं इति । गोघृतमिति । महीनां पय इति लिङ्गात् ।
तैलमिति साक्षात्तिलस्नेहः । जर्तिला आरण्यतिज्ञाः । अतसी
षवसी† ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

* तैलजं तिलसम्भवम्, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† षवसा, - इति छ० पुस्तके पाठः ।

वृक्षस्नेहोऽथवा ग्राह्यः पूर्वाभावे परः परः ।
तदभावे यवव्रीहिश्यामाकान्यतमोद्भवम् ॥ ४४ ॥
पिष्टमालोद्य तोयेन घृतार्थं योजयेत् सुधीः ।
वृक्षतैलेषु पुन्नागनिर्वैरण्डोद्भवं त्यजेत् ॥ ४५ ॥

वृक्षस्नेहोऽथवा यवव्रीहिश्यामाकान्यतमोद्भवम् । तदभाव इति पूर्वाकाभावे । वृक्ष-
स्नेहस्य यज्नियत्वविशेषणार्थमाह । वृक्ष इति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

अस्मिन्नेवार्थे भरद्वाजमतं दर्शयति ।

भरद्वाजोऽन्यथा प्राह घृतप्रतिनिधिं मुनिः ।
गव्याज्याभावतश्चागमहिष्यादेर्घृतङ्गमात् ॥ ४६ ॥
तदभावे गवादीनां क्रमात् क्षीरं विधीयते ।
तदलाभे दधि ग्राह्यमलाभे तैलमिष्यते ॥ ४७ ॥
यत्राद्यमञ्जनाद्यर्थं न लभ्येत कथञ्चन ।
तत्र क्षीरमनाहत्य साक्षात्तैलं ग्रहीष्यते ॥ ४८ ॥
यत्र मुख्यं दधि क्षीरं तत्रापि तदभावतः ।
अजादेः क्षीरदध्यादि तदभावे तु गोघृतम् ॥ ४९ ॥
मुख्यासन्नोऽथवा ग्राह्यः कार्यकारणसन्ततौ ।
अतएव घृताभावे पूर्वं दधि ततः पयः ॥ ५० ॥

भरद्वाज इति । कश्चित् घृताभावे तैलमेवोपादेयं न दध्यादि
इत्याह । यचेति । आद्यमान्यम् । यथा यूपामञ्जनादौ । एवं दध्याभावे

प्रतिनिधिद्विपादेय इत्याह । यचेति । अधुना प्रकारान्तरेण सुषट्-
शमाह । मुख्यासन्न इति । अथ वा, येन येन प्रकारेण मुख्यासन्न
कार्यकारणसन्ततौ योमुख्यासन्नः, स एव तत्प्रतिनिधिः । निद-
र्शयति । अतएवेति । दध्न एवासन्नत्वादाव्यस्य प्रतिनिधित्वम् ।
पयसोव्यवहितत्वात् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

अधुना साम्नाय्ये प्रतिनिधिश्चिन्त्यते ।

साम्नाय्यश्चेन्न लभ्येत पुरोडाशं प्रकुर्वते ।
पुरोडाशस्य चास्त्राभे तपोपादीयते दृतम् ॥ ५१ ॥

साम्नाय्येति शार्ङ्गपञ्चभिः । साम्नाय्यमिति इन्द्रदेवताकदधिप-
थोरूप * हविषोनामधेयम् । न लभ्येतेति । प्रवृत्तेः प्राक्, ततश्च
नाग्रापहारादौ वा । पुरोडाशमिति । निर्वापपूर्वक ऐन्द्रः पुरो-
डाशः । स चायं प्रतिनिधित्वेन प्रतिजानात्साम्नाय्यधर्मको भवती-
त्युक्तमन्यत्र । तस्याप्यस्त्राभे प्रतिनिधन्तरमाह । दृतमिति । इदञ्च
साम्नाय्यस्यैव प्रतिनिधिः न पुरोडाशस्य । पूर्वस्य प्रागस्यज्ञापनार्थं
तस्याप्यस्त्राभ इति ॥ ५१ ॥

अथ सायन्दोहविनाशे विशेषमाह ।

सायन्दोहो विनष्टश्चेत् प्रातर्दोहं विभज्य तु ।
तच्चैकं भागमातच्य † दधियागे नियोजयेत् ॥ ५२ ॥

* पयोदधिरूप, — इति क० पुस्तके पाठः ।

† भागमातच्य, — इति क० घ० पुस्तकयोः पाठः ।

आतच्चेति । आतश्चनसद्भावे प्रातर्होमशेषेण । अभावे * वक्ष्य-
माणद्रव्यैः ॥ ५२ ॥

षण्णामपाकरणं श्रूयते । तत्र षण्णामभावे एकस्यास्तिसृणां वा
सत्त्वे पूर्वोक्तपुरोडाशादिकं भविष्यतीत्याशङ्कापरिहारायाह ।

गवां साम्नाय्यदोग्ध्रीणां षडादीनामसम्भवे ।
द्विर्दुह्यन्तेऽत्र गास्तिस्त्र एकां षट्कृत्व एव वा ॥ ५३ ॥

गवामिति । त्रित्वसत्त्वे † प्रतिगवं द्विर्दोहनं, एकस्याः ‡ षट्-
कृत्वोदोहनमिति विशेषः ॥ ५३ ॥

आतश्चनापचारे तत्प्रतिनिधीनाह ।

उच्छेषणापचारे तु मेध्यैरोषधितण्डुलैः ।
साम्नाय्यातश्चनं कुर्यादोषधीभिस्तदत्यये ॥ ५४ ॥

उच्छेषणापचारेति ॥ ५४ ॥

अथ शास्त्रामधिकृत्य श्रूयते । बज्रपणामशुष्कायामिति । पुनश्च
श्रूयते । प्रागुदीचीमिति । तत्र संग्रहः । या प्रागुदीची सा पर्णादि-
गुणरहिता या च पर्णादिगुणमती ॥ सा प्रागुदीचीगुणरहिता,

* अस्त्राभे, — इति क० पुस्तके पाठः ।

† त्रित्वसत्त्वे, — इति क० पुस्तके पाठः ।

‡ एकस्यां, — इति घ० पुस्तके पाठः ।

§ बज्रल, — इति घ० पुस्तके पाठः ।

॥ इत्यमेव पाठः सर्वत्र । गुणवती, — इति तु भवितुमुचितम् ।

तदा किम्वलीय इति । तत्र मुख्यसमवेतत्वात्पर्णादिगुणादर इति पूर्वपक्षनिराकारणाय ।

प्रागुदीच्यादिका * शाखा बहुपर्णादियोगिनी ।
नास्ति चेत् तत्र पर्णादिगुणान् हित्वा दिगादरः ॥५५॥

प्रागुदीचीति । स्पष्टम् ॥५५॥

इदानीमिदं विचार्यते । किमवत्तस्योद्धृतस्य द्वावदानमात्रस्य नाग्रे हविरन्तरमुत्पाद्यम्, उत तस्मादेव हविःशेषात्पुनरवेदयमिति । तत्रैकदेशिमतमाह ।

अवदानविनाग्रे तु तस्यैव हविषः क्षतात् ।
मध्यान्पूर्वाह्नतो ग्राह्यं नान्यदित्याश्रयायनः ॥ ५६ ॥

अवदानेति । नान्यदिति हविरन्तरं नोत्पादनौयमिति । सिद्धान्तस्तु पृथगेकदेकशिमतोत्पाटनेनेवोक्तः । स यथा । तत्र चेदं कात्यायनसूत्रम् । अवत्तनाग्रे ऽन्यत्, गुणानुगृहात् । अस्यार्थः । अथावत्तस्य पुरोडाशचर्वादेः सकाशात् पृथक् कृतस्यावदानद्वयमात्रस्य नाग्रे अन्यद्विरुत्पादनौयं यागार्थम् । कुतः । गुणानुगृहात् । एवं कृते मध्यपूर्वाह्नावदानरूपेण गुणेनाङ्गेन साधनभूतेन यागोऽनुगृहीतो भवति । शेषात् पुनरवदाय यागः क्रियते चेत्, तदा तस्य पूर्वाह्णविकलत्वात् विगुण एव यागो भवेत् । कथम् । द्वावदानस्यैव या-

* प्रागुदीच्यागता, - इति क० पुस्तके पाठः ।

गार्थत्वपक्षे तस्य विनष्टत्वादवशिष्टस्यायागार्थत्वात् । समस्तपुरोडाशस्य यागार्थत्वेऽपि द्वावदाननाग्रेण * तस्य विकलत्वात् । न चासौ यागो-विगुण इत्यते । तस्माद्धविरन्तरमेवोत्पाद्यमिति ।

यत्पुनरुच्यते, सकलस्य पुरोडाशस्य हविषमिति तत्र पुरोडाशस्य यौ मध्यपूर्वाह्नावयवौ तदपादानकस्तदवयवभूतमवदानद्वयं यागसाधनन्तनाग्रे मध्यपूर्वाह्नावयविनि सकलरूपे पुरोडाशे योमध्यावयवः पूर्वाह्नावयवस्यापादानभूतः स पूर्वावदानापेक्षयाऽवयवौ तस्मिन्नवदानोद्धरणेन विनष्टेऽपि † मध्योत्तरस्य पूर्वाह्णोत्तरस्य ‡ अवदानद्वयोपलक्षणत्वेन विद्यमानत्वान्तत एव पुनरवेदयम् । ननु कतन्नस्य मध्यपूर्वाह्णं अवदेये न विकलस्येति चेत् । तत्र । शास्त्रार्थत्वात् । मध्यादवयवतीत्येतावदेव श्रूयते । न तु सकलस्य पुरोडाशस्य मध्यादिति । तस्मात् पूर्वशेषादेवावेदयम् ।

तत्र । गुणहानौ तु शेषभावात् ? । हविषो मध्यपूर्वाह्णभागस्य यागं प्रति गुणभूतस्य यागसाधनभूतस्य हानौ नाग्रे सति न पूर्वशेषादवेदयम् । कुतः । शेषभावात् । शेषत्वादेव । तस्यावशिष्टस्य शेषकार्यार्थत्वादित्यर्थः । कतन्नस्य हि पुरोडाशस्य योमध्यदेशस्तदपादानकोयस्तस्योपरितनोऽङ्गुष्ठपर्वमात्रावयवः सोऽव-

* अवदाननाग्रेण, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† तस्मिन्नवदानोद्धरणविनष्टेऽपि, - इति क० पुस्तके पाठः ।

‡ पूर्वाह्णोत्तरस्य, - इति ड० पुस्तके पाठः । समस्त, मध्यान्तरस्य पूर्वाह्णोत्तरस्य, - इति पाठः प्रतिभाति ।

§ इदं सूत्रमिति प्रतिभाति ।

दातव्यः । अन्यस्त्वदेयस्यापादानभूतः । न चासाववदातव्यः ।
 च लिङादिशेषकार्यार्थः । अतोनासौ हविः । यत्तु हविस्तदिन-
 हम् । तदिनाग्रे च हविरन्तरमेवोत्पाद्यम् । यदा च द्युवदानस्यैव
 यागार्थता, ततस्तदिनाग्रे शेषस्य कार्यार्थत्वाभावात् द्रव्यान्तरं या-
 गार्थमुत्पाद्यम् । यदाऽपि समस्तपुरोडाशसाध्योत्पादस्तदाऽपि द्युव-
 दाननाग्रे तस्य विकसत्वादविकसं हविरन्तरमुत्पाद्यम् । तस्मात्
 साधुक्रमवत्तनाग्रेऽन्यदिति । तदुक्तम् ।

संस्काराणां पुरोडाशे द्युवदानं प्रयोजकम् ।

तदिनाशाच्च नष्टासौ नावदेयमतस्ततः ॥

गृहीतौ मध्यपूर्वाद्धौ तौ विनष्टावुभावपि ।

अतः शेषस्य शेषत्वात् प्रधानत्वं न युज्यते इति ॥

अतएवाश्वत्थायनग्रहणं कुर्वन्नेकदेशिमतमिति सूचयति । अन्य-
 हविषोऽसम्भवे तु वक्ष्यते ।

येषां केषां चिदन्येषां हविषामप्यसम्भवे ।

सर्वसाध्यमुपादेयं भरद्वाजमुनेर्मतादिति * ॥ ५६ ॥

अथ श्रूयते । यज्जुह्वां गृह्णाति तत्प्रयाजेभ्योयदुपमुति गृह्णा-
 ति तत्प्रयाजानुयाजेभ्य इति । तत्रैकस्योभयोर्वाऽऽव्यस्य नाग्रे किं
 प्रतिनिधेयमिति वन्देहे आग्न्यस्यास्योराव्यान्तरं याग्यमिति प्राप्ते
 सिद्धान्तयति ।

जुह्वपभृद्गृते नष्टे भ्रौवाज्यस्य सकाशतः ।

आज्यग्रहणमाचष्टे कात्यायनमहामुनिः ॥ ५७ ॥

* इयं मूलकारिकैव प्रमादतयोपन्यस्ता । इति वक्ष्यते इत्यन्वयः ।

जुह्व इति । तथा च कात्यायनः । जुह्वदुष्टे पुनर्ग्रहणं सत्ये
 भुवाद्यादाय ततोयज्ञः प्रभवतीति श्रुतेः ॥ ५७ ॥

अथ प्रशङ्गादाह ।

पशवुपाकृते याते मृते वाऽस्मिन्नकामतः ।

अन्यन्तद्रूपतदर्थतदयस्कमुपावहेत् ॥ ५८ ॥

पशविति । उपाकृते उपाकरणे कृते सति याते पश्वयिते
 मृते वा । अन्यं पश्वन्तरमुपावहेत् आसमेत । तदुक्तं कात्यायनेन ।
 पशुस्येदुपाकृतः पश्वयेत वायवे तमनूद्दिशान्यन्तदर्थं तदयसमासमे-
 तेति । अकामत इति । पश्वानोत्तरं महता प्रयत्नेन अन्वेषितव्यः ।
 ततोऽप्यसाभेऽन्यमासमेतेति भावः । मरणे तु विशेषमाह कात्या-
 यनः । प्राक् प्रयाजेभ्यश्चेन्नियुक्तोन्नियेतान्यमासमेत । पूर्वस्य वर्षा
 दक्षिणाग्नौ जुह्वयात् सोमस्येन्मार्जाक्षीये ईजानाः पितर इत्यादि ॥
 ५८ ॥

पश्वन्तरोपादाने कृते यदि पूर्वोत्पन्नः * स्यात्तदा किं कुर्या-
 दित्यत आह ।

तस्मिन्नुपाकृते पूर्वः पशुः सम्प्राप्यते यदा ।

नाद्रियेत तदा पूर्वमुपासलभः परस्य वा ॥ ५९ ॥

तस्मिन्निति । पूर्वं पशुं नाद्रियेत । परस्योपासलभः । पूर्वस्योपा-

* पूर्वोपासलभः, - इति ड० पुस्तके पाठः ।

सन्तो वायवेऽनुपालस्यो वा । तदुक्तम् । उपालभ्यं तं वायवे तम-
नादरणं वेति ॥५८॥

पशौ पलायिते तस्मिन्* अनुपलभमाने च प्रतिनिधिमाह ।

पशुप्रतिनिधौ ज्ञेयौ गौरश्च परस्परम् ।

पशुयागप्रसिध्यर्थे छागमेधौ परस्परम् ॥ ६० ॥

पशुरिति । अश्वगवयोरन्योन्यं प्रातिनिध्यं सामान्यात् । एवं
छागमेधयोः ॥ ६० ॥

ननु सामान्यं प्रतिनिधायुपोदयमिति । ततश्च† छागाभावे
मेधापेक्षया सामान्यात्कार्याच्छागोपालम्भितश्च इति प्राप्ते आह ।

कूटकर्णस्तथा काणः खण्डोवण्ड‡स्त्वपन्नदन् ।

ओणः सप्तशफश्चेति न स्यात्प्रतिनिधिः पशोः ॥ ६१ ॥

कूट इति दाभ्याम् । कूटकर्णश्चिक्चकर्णः । काण एकाक्षः ।
खण्डोऽपुष्कः । वण्डोभग्नपृष्ठः । अपत् एकेन दाभ्यां त्रिभिर्वा
चरणैर्होमः । अदन् अदन्तः । ओणोऽमुष्कः । सप्तशफः एकेन शफेन
न्यूनः । तथा एकशफाश्चाकारचरणायः । एते मुख्या अपि यथो-
क्तच्छागाभावे नोपादेयाः, किन्तु मेष एवोपादेयः ॥ ६१ ॥

तत्र हेतुमाह ।

* तस्मिन्, - इति नास्ति छ० पुस्तके पाठः ।

† तत्र, - इति क० पुस्तके पाठः ।

‡ भण्ड, - इति क० पुस्तके पाठः । एवं टीकायामपि ।

अभक्ष्यत्वादेकशफो होमकार्येषु न कश्चित् ।

ग्राह्यः प्रतिनिधित्वेन सत्याषाढनिरूपणात् ॥ ६२ ॥

अभक्ष्यत्वादिति । दुष्टत्वादिति भावः । तदाह कात्यायनः ।
शिष्टभक्ष्यप्रतिषिद्धं दुष्टमिति ॥ ६२ ॥

सत्याषाढमतमुक्ता भरद्वाजमतमुपन्यस्यति ।

भरद्वाजस्तु नातीव निषिद्धं द्रव्यमाहरेत् ।

सामान्यचोदितं वाऽपि विशेषे विनिवारितम् ॥ ६३ ॥

भरद्वाज इति । अतीव निषिद्धम्, अद्यज्ञियामाषा इत्यादि ।
अधिकरणमवतारयति । सामान्येति । यथा । अग्नीषोमीयपशुमा-
लभेतेत्यादि सामान्येन श्रुतम् । कापि कुत्रापि विशेषशास्त्रे विनि-
वारितं निषिद्धम् ॥ ६३ ॥

विचारविषयमाह ।

अनिषिद्धविशेषत्वमलम्बश्चेज्जिष्टश्रया ।

तत्र जात्यन्तरं किं तत्सदृशं गृह्यतामुत ॥ ६४ ॥

तज्जातीयो विशेषो वा निषिद्ध इति संशये* ।

अनिषिद्धेति । अनिषिद्धोवाक्येन विशेषो यस्मिन्, तादृशमल-
म्बश्चेदित्यर्थः । संशयमाह । जिष्टश्चेति ॥ ६४ ॥

पूर्वोक्तं सत्याषाढमतं पूर्वपक्षीकृत्योत्तरपक्षमाह ।

* संशयः, - इति क० पुस्तके पाठः ।

वरञ्जात्यन्तरं तच्च निषिद्धोऽपि स्वजातिमान् ॥ ६५ ॥
 अकूटच्छागाभावे स्याच्छागः कूटोऽपि न त्वविः ।
 कूटच्छागाद्यभावे स्यान्मेषादिरिति भाष्यते ॥ ६६ ॥

वरमिति । मेषविषयमाह । कूटेति ॥ ६५ ॥ ६६ ॥

एवमेव न्यायमोषधादिद्रव्येष्ववतारयति ।

तस्माद्द्रव्यान्तराणाञ्च निषिद्धानामशेषतः ।
 धान्यकाष्ठतृणादीनामादानं युज्यते कश्चित् ॥ ६७ ॥

तस्मादिति । धान्यं त्रीक्षादिषु । काष्ठं पलाशेभ्यः । तृणं वर्हिषि ।
 एतन्मतस्यास्तरसादाह । कश्चिदिति ॥ ६७ ॥

पशवदानहानौ पूर्वोक्तन्यायेनान्यपश्चालभप्राप्तौ सिद्धान्तमाह ।

प्राप्तं पश्वदानानां यावतामवलोपनम् ।
 तावत्कृत्वोद्धृतं ग्राह्यमपि सर्वविलोपने ॥ ६८ ॥

प्राप्तमिति । ॥ ६८ ॥

अन्याचार्यसिद्धान्तमाह ।

अन्ये पश्वदानानां निःशेषमवलोपने ।
 तत्राज्यं न ग्रहीतव्यं पशुरेवेति मन्यते ॥ ६९ ॥

अन्ये इति । एकस्य द्रव्योक्त्यादीनां नाग्रे चाज्येनावदेयम् ।
 सर्ववदाननाग्रे पश्वन्तरमेवेति मन्यन्ते ॥ ६९ ॥

हृदयमात्रनाग्रे विशेषमाह ।

हृदयस्य विनाग्रे तु पशुमन्यं प्रयोजयेत् ।
 यदा कातीयस्तृणेषु तत्स्थानेऽपि घृतं भवेत् ॥ ७० ॥

हृदयस्येति । हृदयं पशुरिति वचनात् । कात्यायनमतमुपन्य-
 क्षति । यदेति । तत्स्थाने हृदयस्थानेऽपि । तथाचाह कात्यायनः ।
 सर्वेषां वाऽऽज्यस्य जुहुयादर्घवादमात्रं पशुवचनम् ॥ ७० ॥

वपानाग्रे विशेषमाह ।

पश्चादृत्तिर्वपानाग्रे न त्वज्यं तच्च गृह्यते ।
 भरद्वाजमतादन्ये तत्राप्याददते घृतम् ॥ ७१ ॥

पश्चादृत्तिरिति । भरद्वाजमतेनाह । भरद्वाजेति ॥ ७१ ॥

यच्च यच्च पश्वन्तरालभोविहितोऽस्ति तच्च पूर्वपशोः प्रतिपत्त्यर्थ-
 माह ।

यदा पश्वन्तरालभपक्षोऽच परिगृह्यते ।
 नष्टशेषं पशोर्भागमुत्करे सन्त्यजेत्तदा ॥ ७२ ॥

यदेति ॥ ७२ ॥

उक्तार्थमुपसंहरति ।

येषां केषाञ्चिदन्येषां हविषामप्यसम्भवे ।
 सर्वत्राज्यमुपादेयं भरद्वाजमुनेर्मतात् ॥ ७३ ॥

पशुवाग्बद्धविरत्तराद्यभवेऽपि त्राज्यमुपादेयमित्याह । येषा-
 मिति । स्पष्टम् ॥ ७३ ॥

सोमाभावे तु पूतीकाः पूतिकानामसम्भवे ।
 आदारान् वेदमूलानि गृह्णीयात् फाल्गुनानि वा ॥ ७४ ॥
 तदभावे तु गृह्णीयादौषधीः क्षीरसंयुताः ।
 तथैव वारुणा दूर्वाः कुशान् वा हरितस्तथा ॥ ७५ ॥
 बर्हिः कुशमयं ग्राह्यं न लभ्यन्ते कुशा यदि ।
 शरशैर्यमुतवाञ्चवालमौञ्जार्जुनेक्ष्वः ॥ ७६ ॥
 सुगन्धितेजना दारुदूर्वाक्षीरद्रुमा अपि ।
 कुशाभावे ग्रहीतव्या बर्हिःकार्ये पृथक् पृथक् ॥ ७७ ॥
 यदा सर्व्वतृणेभ्योऽपि ग्राह्यं बर्हिर्यथेप्सितम् ।
 शुक्लशुम्भकृष्णतूलदुर्गन्धतृणवर्जितम् ॥ ७८ ॥

सोमप्रतिनिधीनाह ।

सोमाभावे त्विति दाभ्याम् । यदि सोमं न विन्देत् पूतीकान-
 भिषुणुयादित्यत्र न सोमाभावे पूतीकविधिः । किन्तु प्रतिनिधितया
 ग्राह्येभ्योऽपि द्रव्येषु पूतीकानां नियमः इति षष्ठे सिद्धान्तितम् ।
 एवञ्च पूतीकाभावे न पूतीकसदृशमुपादेयं किन्तु सोमसदृशमेवा-
 दारादिकमिति भावः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥

बर्हिरिति । कुशमयं बर्हिरिति तावन्मुख्यः कल्पः । तदसम्भवे
 शरादयो ग्राह्याः ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

मतान्तरमाह । यदेति । शुक्लशुम्भादिवर्जनं यथा भवति तथा
 सर्व्वतृणेभ्यो बर्हिर्ग्राह्यम् । शुक्लशुम्भादिवर्जितेभ्यः सर्व्वतृणेभ्य इति
 यावत् ॥ ७८ ॥

बौधायनादिभिः प्रोक्तो विधिरत्र मतात् पुनः ।
 सूकलानेकलांश्चापि वर्जयन्त्यपरे बुधाः ॥ ७९ ॥
 कुशाभावे कठाः ग्राह्यः पर्व्वपल्लवदोषधीः ।
 वरुकरत्तारकटकपरिध्याधकवर्जिताः ॥ ८० ॥
 मुख्यान्धेवेति भाषन्ते केचित् काशान् कुशान् शरान् ।
 बल्वजान् पुण्डरीकाणि यवव्रीहितृणान्यपि ॥ ८१ ॥
 पालाशः खादिरो वेधो मुख्यः स्यात्तदलाभतः ।
 वनस्पतीनां सर्व्वेषामिध्नः कार्य्यो विशेषतः ॥ ८२ ॥

बौधायनादिभिरिति । सोऽयं बौधायनादिसम्मतोविधिः । म-
 तात् पुनरिति । मतादिति ल्यब्लोपे पञ्चमौ । पुनरप्रथमे भेदे
 इति कोषात्, मतान्तरमाश्रित्यापरे सूकलानेकलांश्च वर्जयन्ति ।
 सदृशानेकलांश्चापीति पाठान्तरम् ॥ ७९ ॥

मतान्तरमाह । कुशाभावे इति ॥ ८० ॥

मतान्तरमाह । मुख्यानीति । काशकुशादयः सर्व्वे मुख्याः । न
 तु काशादीनां कुशप्रतिनिधित्वमित्यर्थः ॥ ८१ ॥

पालाश इति । रक्षोनामाग्नीन्धनार्थः प्रादेशद्वयपरिमितकाष्ठ-
 रूपः । स च पालाशः खादिरो वेति मुख्यः कल्पः । तदसम्भवे
 प्रतिषिद्धवर्जं सर्व्ववनस्पतीनां कार्य्यः । खादिरपालाशयोर्विकल्पः ॥
 ८२ ॥

तच्चैतान् वर्जयेद्दृष्टान् कोविदारविभीतकौ ।
 कपित्थं करभं राजदृष्टं शाकद्रुमं तथा ॥ ८३ ॥
 नीपं निम्बं करञ्जं च तिलकं शाकालीमपि ।
 स्नेष्मातकमपि त्यक्त्वा ग्राह्योऽन्यः सकलो द्रुमः ॥ ८४ ॥
 पालाशः खादिरो वैल्बो यूपो रौहितकोऽपि वा ।
 द्यौदुम्बरो वा यूपः स्यादित्याहुः कठशाखिनः ॥ ८५ ॥
 यूपेष्वविद्यमानेषु ग्राह्यः कश्चिद्वनस्पतिः ।
 तदभावे तु यं कश्चिद् याज्ञिकं दृष्टमाहरेत् ॥ ८६ ॥
 अग्निहोचद्वन्यच कार्य्या वैकङ्कती शुभा ।
 पालाशी तु कठश्रुत्या तदभावेऽन्यदृष्टजा ॥ ८७ ॥
 आपस्तम्बोक्तदृष्टोक्ता भवेयुः क्रतुषु सुचः ।
 शमीमय्योऽथवा मूर्जदृष्टमय्यः कठश्रुतेः ॥ ८८ ॥

प्रतिविद्धानाह । तचेति दाभ्याम् । एतांस्त्यक्त्वाऽन्यः सकलो द्रुमो-
 याह इति स्पष्टार्थमभिधानम् ॥ ८३ ॥ ८४ ॥

यूपविधिमाह । पालाश इति दाभ्याम् । स्पष्टार्थो श्लोकौ ॥
 ८५ ॥ ८६ ॥

सुचमधिकृत्याह । अग्निहोचेति । अग्निहोचं ह्यते यथा सेव-
 मग्निहोचद्वनी सुक् ॥ ८७ ॥

अग्निहोचदन्यथाह । आपस्तम्बोक्तेति ॥ ८८ ॥

तदलाभे यथालाभमन्ययाग्निकदृष्टजाः ।
 खादिरो मुसलः कार्य्यः पालाशः स्यादुलूखलः ॥ ८९ ॥
 यदोभौ वारणौ कार्य्यौ तदभावेऽन्यदृष्टजौ ।
 रौहीतकान् न्यग्रोधोत्थान् पालाशान् वा कठश्रुतेः ॥ ९० ॥
 कुर्वीत चमसांस्तेषामभावेऽन्यद्रुमोद्भवान् ।
 आश्वत्थं वारणं नो चेदिडापाचमिहान्यजम् ॥ ९१ ॥
 न लभ्यन्ते यदा गावो दक्षिणार्थेन चोदिताः ।
 प्रत्येकं तच्च निष्कः स्यात्तद्वर्द्धं पाद एव वा ॥ ९२ ॥
 द्रव्याणामेकजातीनां बहूनां यच्च चोदना ।
 तच्चावर्द्धं मुख्यलाभेऽपि श्रेष्ठे प्रतिनिधिर्भवेत् ॥ ९३ ॥

सुसलोलूखलयोर्विधिमाह । खादिर इति ॥ ८९ ॥

मतान्तरमाह । यदेति । उभौ सुसलोलूखलौ । चमसप्रकृति-
 माह । रौहीतकानित्यादिना ॥ ९० ॥

कुर्वीतेति । रौहीतकानित्यादिना गतेन सम्बन्धः । आश्वत्थ-
 मिति । इडापाचं तावदाश्वत्थं वारणं वा कार्य्यम् । तदसम्भवे लन्य-
 दृष्टजमित्यर्थः ॥ ९१ ॥

नेति । निष्कादयो गोः प्रत्यावायाः । निष्कस्त्वनेकधा स्मर्यते ।
 तथा चामरः । बाह्ये शते सुवर्णानां हेमुरोभूषणे पले । दीनारे-
 ऽपि च निष्कोऽस्तीति । दीनारो ब्रह्मगुप्तेन व्याख्यातः । यथा ।
 दीनारोरूपकैरष्टाविंशत्या परिकीर्तितः । सुवर्णसप्ततितमो भागो-
 रूपक उच्यते । मनुः । चतुःसौवर्णिको निष्क इति ॥ ९२ ॥

सर्वोऽपि मुख्य एव स्यात् सर्वो गौणोऽयथा भवेत् ।
 इत्येवमेकरूपत्वे न युक्तः कर्तुमाग्रहः ॥ ८४ ॥
 गावो हेमानि वस्त्राणि चोद्यन्ते यव दक्षिणाः ।
 तदभावे ददेन्मन्यास्तत्संख्यानयवौदनान् ॥ ८५ ॥
 तयोरभावे कन्दानि मूलान्याहो फलानि च ।
 नित्यस्य कर्मणः कार्यं सर्वथैव समापनम् ॥ ८६ ॥
 वाजपेयक्रतौ सर्वदक्षिणानामसम्भवे ।
 गावः सप्तदशैकेषां सम्भवेऽपीति सामगाः ॥ ८७ ॥
 यज्ञोपवीतस्याभावे वस्त्रोपव्यानमाचरेत् ।
 तदभावे तु सूत्रेण चिह्नतोपव्ययेत सः ॥ ८८ ॥
 भुञ्जीयातां घृतेनैव स्वामिनाविष्टिमध्यतः ।
 दध्ना क्षीरेण वा कार्यं घृताभावे तु भोजनम् ॥ ८९ ॥

द्रव्याणामित्यादिश्लोकद्वयं स्रज्वर्यम् ॥ ८४ ॥ ८५ ॥

गाव इति । मन्वास्तु, दधिमधुसलिलेषु सक्तवः पृथगेते वि-
 हितास्तस्य मन्वाः — इति गृह्यसूत्रे व्याख्याताः ॥ ८५ ॥

तयोरिति । तयोर्मन्वौदनयोः ॥ ८६ ॥

वाजपेयेति । एकेषामाचार्याणां मते सर्वदक्षिणाऽसम्भवे सप्तदश-
 गावो देयाः । सर्वदक्षिणासम्भवेऽपीति कन्दोगार्गा मतम् ॥ ८७ ॥

यज्ञोपवीतयेति । यज्ञोपवीतं उपदिष्टगुणोपेतं ब्रह्मसूत्रम् ।
 तस्याभावे वस्त्रेण, तस्याप्यभावे चिह्नता सूत्रेणोपव्यानं कुर्यात् ॥ ८८ ॥

भुञ्जीयातामिति । स्वामिनौ दम्पती । स्पष्टमन्यत् ॥ ८९ ॥

मुख्यवृत्त्यर्जितं गौणं द्रव्यं यद्यपि विद्यते ।
 तथापि गौणवृत्त्यात्तं मुख्यं द्रव्यं ग्रहीष्यते ॥ १०० ॥
 मुख्यवृत्त्यर्जितं द्रव्यं यागार्थं चेन्न लभ्यते ।
 स्तोयादन्यैरसन्मार्गैरर्जितेनापि चेज्यते ॥ १०१ ॥
 मन्त्रोक्तानुक्तगुणकं चोदितं चेन्न लभ्यते ।
 मन्त्रानुक्तगुणं हित्वा स्यान्मन्त्रोक्तगुणादरः ॥ १०२ ॥
 विशिष्टावयवद्रव्यं विशिष्टगुणयोगि च ।
 चोदिताङ्गमलब्धं वै तच्च कार्यं गुणादरः ॥ १०३ ॥

मुख्येति । वर्णानुसारेणानुशिष्टा वृत्तिर्मुखा । अनन्तरवर्ण-
 वृत्तिः पूर्वस्य गौणी । वृत्तिर्जीवनोपायः प्रतिपदादिरूपः । आप्त-
 मर्जितम् ॥ १०० ॥

मुख्येति । स्तोयादन्यैरित्यनेन स्तोयार्जितधनेन न यष्टव्यमित्युक्तम् ।
 असन्मार्गा अविक्रेयविक्रयादयः ॥ १०१ ॥

मन्त्रेति । मन्त्रोक्तगुणकं मन्त्रानुक्तगुणकं ब्राह्मणोक्तगुणकमित्ये-
 तत् । यच्च मन्त्रब्राह्मणाभ्यां पृथक् पृथक् गुणा अभिहिताः, तच्च
 तदुभयगुणयुक्तद्रव्यास्त्राभे ब्राह्मणोक्तगुणानुपेक्ष्य मन्त्रोक्तगुणा एवा-
 दरणीया इत्यर्थः ॥ १०२ ॥

विशिष्टेति । यथाङ्गद्रव्यस्यावयवविशेषा गुणविशेषाश्चोपदिष्टा-
 स्तत्रोभयोपसंहारासम्भवे गुणादरः कार्यः ॥ १०३ ॥

स्थूलादिपरिमाणश्च द्रव्यं शुक्लादिरूपवत् ।
 चोदिताङ्गमलब्धं चेत्तत्र रूपादरो भवेत् ॥ १०४ ॥
 दूरासन्नगुणोपेतमङ्गं न प्राप्यते यदि ।
 दूरवर्त्तिगुणं हित्वा स्यादासन्नगुणादरः ॥ १०५ ॥
 नानाधर्मवदङ्गं चेदलब्धं तत्र गृह्यते ।
 स्वभावबलवद्बलवच्छास्त्रचोदितम् ॥ १०६ ॥
 शास्त्रधर्मान् प्रतिनिधौ शक्त्या सर्वान् प्रयोजयेत् ।
 मुख्याभिधायकान्मन्त्राननूहेनैव कीर्त्तयेत् ॥ १०७ ॥
 सर्वप्रतिनिधौ कार्यमनाज्ञातजपादिकम् ।

स्थूलेति । ग्रिह्योः परिमाणरूपयोरुपसंहारासम्भवे परिमाण-
 सुपेक्ष्य रूपमादरणीयम् ॥ १०४ ॥

दूरेति । अङ्गद्रव्यस्य दूरवर्त्तिन आसन्नाश्च गुणा यत्रोपदिष्टा-
 स्तत्रोभयोपसंहारासम्भवे आसन्नगुणादरः कार्यः ॥ १०५ ॥

नानेति । यत्राङ्गे नाना धर्मा उपदिष्टास्तत्र तावद्बलवत्तुतस्या-
 ङ्गस्यासम्भवे यो धर्मः स्वभावतो बलवान् यो वा बलवता शास्त्रेणो-
 पदिष्टस्तद्बलवत्तुतमङ्गं गृहीतव्यम् ॥ १०६ ॥

शास्त्रेति । मुख्ये ये धर्माः शास्त्रेणोपदिष्टास्ते यावच्छक्ति प्रति-
 निधौ प्रयोज्याः । मुख्याभिधायकाश्च मन्त्राः प्रतिनिधावनूहेनैव
 पाद्याः ॥ १०७ ॥

सर्वेति । प्रतिनिधुपादानेऽपि मुख्यस्य लोपात् प्रसक्तं वैगुण्य-

यद्वा प्रतिनिधानेनैवार्थसिद्धिः कठाशयात् ॥ १०८ ॥
 यत्र प्रतिनिधिर्ज्ञातुं नैव शक्यः कथञ्चन ।
 तत्रापि वाक्यसामर्थ्यात्तत्कार्येऽन्यद्विधीयते ॥ १०९ ॥
 आग्रयणे पशौ सोमे चातुर्मास्येष्वसम्भवे ।
 इष्टिं वैश्वानरीं कुर्यात्तत्तत्कार्यप्रसिद्धये ॥ ११० ॥
 प्रायश्चित्तेष्टिकार्येषु कार्या पूर्णाहुतिर्बुधैः ।
 पश्चिष्टेरपि च स्थाने प्राहुः पूर्णाहुतिं परे ॥ १११ ॥
 सचायागूर्यं तत्कर्तुमसमर्थस्य विश्वजित् ।
 यद्वा वैधातवीया स्यात् सहस्रपशुदक्षिणा ॥ ११२ ॥

मनाज्ञातजपादिना श्रमनीयम् । मतान्तरमाह । यदेति । प्रतिनि-
 धिनैव कर्त्तव्यादुगुण्याच्च तदर्थमनाज्ञातजपादिकमित्यर्थः ॥ १०८ ॥

यचेति । न्यायप्राप्तप्रतिनिध्भावेऽसदृशमपि वचनप्राप्तं प्रतिनि-
 धेयमित्यर्थः ॥ १०९ ॥

आग्रयणे इति । आग्रयणादौ यानि यानि कार्याणि न सम्भ-
 वन्ति, तत्तत्प्रसिद्धये वैश्वानरीमिष्टिं कुर्यात् ॥ ११० ॥

प्रायश्चित्तेष्टीति । प्रायश्चित्तेष्टिः तत्स्थाने पूर्णाहुतिर्वा कार्या ।
 पश्चिष्टिस्थानेऽपि पूर्णाहुतिं केषिदिच्छन्ति । परे इति कुर्वन् अन्ये
 नेच्छन्तीत्यपि सूचयति ॥ १११ ॥

सचायेति । सचं कर्तुमागूर्यागूं कृत्वा यदि तत्कर्तुं न शक्नु-
 यात्, तदा विश्वजितं सहस्रपशुदक्षिणां वैधातवीयामिष्टिं वा
 कुर्यात् । आगूर्नाम याज्यादौ पठनीयो मन्त्रविशेषः ॥ ११२ ॥

उदातो मथ्यमानोऽग्निर्न जायेत यदि कश्चित् ।
 लौकिकेऽग्नावजाकर्णविप्रपाण्योरसव्ययोः ॥ ११३ ॥
 दर्भस्तम्बेऽसु वाऽनुज्ञा परयोर्होमयोर्द्वयोः ।
 यद्वैकस्यैव होमस्य काष्ठेऽनुज्ञाप्य वा भुवि ॥ ११४ ॥
 अरण्यारोपितोऽप्यग्निर्मथ्यमानो न चेद्भवेत् ।
 तथापि गतिरेषैव कर्तुं युक्ता मनीषिभिः ॥ ११५ ॥
 अरण्यारोपितस्याग्नेः पक्षान्तरमपीच्छति ।
 बौधायनो न शक्यं चेन्मन्यनं वाऽपि धारणम् ॥ ११६ ॥
 लौकिकं वह्निमादीप्य विहृत्याग्नेस्तु मध्यतः ।
 आरोपितारणीं क्षिप्त्वा जुहुयादग्निहोचकम् ॥ ११७ ॥

उदात इति । यदाऽग्निहोतस्तदा मन्यनेनाग्निं सप्तादयेत् ।
 मथ्यमानोऽपि यद्यग्निर्नोत्पद्यते, तदा लौकिकान्यादौ परयोर्होम-
 योरभ्यनुज्ञा । मतान्तरे त्वेकस्यैव होमस्य ब्राह्मणानुज्ञया काष्ठादौ
 करणम् । द्वितीयस्तु होमः सर्वथाऽग्निमुत्पाद्य तत्रैव करणीयः ।
 असम्ययोर्दक्षिणयोः ॥ ११३ ॥ ११४ ॥

अरण्येति । अरण्यमग्निमारोप्याहिताग्नेः प्रवासो विहितः ।
 प्रवासे चारणिं मथित्वाऽग्निमुत्पाद्य तत्राग्निहोचं कर्त्तव्यम् । यदि तु
 मथ्यमानोऽप्यग्निर्न जायते, तदा पूर्वोक्तैव गतिः ॥ ११५ ॥

अथ मतान्तरमाह अरण्येति द्वाभ्याम् । अरण्यमारोपित-
 त्याग्नेरिति सम्बन्धवच्छेदना षष्ठी । बौधायन इच्छतीति गतेन
 सम्बन्धः । अग्निरारोपितो यस्यां तामरण्यमग्नेर्मध्यतः क्षिप्तेत्यन्वयः ॥
 ११६ ॥ ११७ ॥

मन्यनं धारणं वाऽग्नेर्यावत्कालं न सम्भवेत् ।
 तावत्कालं जुहोत्येवमर्वागौपवसथ्यतः ॥ ११८ ॥
 पश्चादौ यदि निर्मन्थ्यो मथ्यमानो न जायते ।
 तत्कार्यं हेमशकलं भवतं न इति क्षिपेत् ॥ ११९ ॥
 अभिहृत्य व्याहृतिभिरथाग्नावग्निरित्यपि ।
 साविचादि प्रपद्येत भरद्वाजमुनेर्मतात् ॥ १२० ॥
 पत्नी चेद्दिधवा भूत्वा प्रमीयेत कदाचन ।
 तदा श्रीताग्निश्चान्यत्वान्निर्मन्थ्येनैव दद्याते ॥ १२१ ॥
 पुनः परिणयाधाने स्वामिनो यदि सिध्यतः ।
 पत्युः मृतायै श्रीताग्निं दद्यान्निर्मन्थ्यमन्यथा ॥ १२२ ॥

एतादृशप्रकारेण होमस्यावधिमाह । मन्यनमित्यादिना ॥
 ११८ ॥

पश्चादाविति । निर्मन्थ इति मन्यनोत्पन्नस्याग्नेर्नामधेयम् ।
 मथ्यमानः सन् यदि निर्मन्थ्यो न जायते तदा भवतं न इति मन्त्रेण
 तत्कार्यं हेमशकलं क्षिपेत् ॥ ११९ ॥

मतान्तरमाह । अभिहृत्येति ॥ १२० ॥

पत्नीति । प्रमीयते म्रियते । श्रीताग्निश्चान्यत्वादिति । पूर्वमृतस्य
 पत्युर्दाहे तद्विनियोगादिति भावः ॥ १२१ ॥

पुनरिति । पत्यां मृतायां पत्युः पुनः परिणयस्य पुनराधानस्य
 च सम्भावनायां श्रीताग्निना पत्नीं दग्ध्वा पुनः परिणयं पुनराधानं
 च कुर्यात् । तदसम्भावनायान्तु निर्मन्थ्याग्निनैव सा दग्धव्या ॥
 १२२ ॥

तथैवानेकभार्य्यस्य यद्येकाऽपि प्रमोयते ।
 नेच्छेत् पुनर्विवाहं चेन्निर्मन्थ्येनैव तां दहेत् ॥ १२३ ॥
 किन्त्वेतावदिहाप्यस्ति दग्ध्वा निर्मन्थ्यवह्निना ।
 उत्सर्गेष्ट्वा त्यजेदग्नीन् पुनस्तानादधीत च ॥ १२४ ॥
 मृतभार्य्यस्य यागादौ सर्व्व स्त्रीकर्म लुप्यते ।
 नान्येन केनचित् कार्य्यं मृतायाः कर्म किञ्चन ॥ १२५ ॥
 फलीकरोति यः कश्चिदिह दासी पिनष्टि च ।
 संपत्नीयाहुतिस्तत्र सर्व्वयैव च लुप्यते ॥ १२६ ॥
 अस्त्रीकस्य हविःपाको नियतः पूर्व्वपावके ।
 सर्व्वथा नापरे ब्रह्माविति कात्यायनोऽब्रवीत् ॥ १२७ ॥

तथैवेति । अज्यर्थः श्लोकः ॥ १२३ ॥

अथैव विशेषमाह । किन्त्विति । मृतां पत्नीं निर्मन्थ्याग्निना
 दग्ध्वा उत्सर्गेष्टिविधिना अग्नीन् परित्यज्य तानग्नीन् पुनरादधीत
 ॥ १२४ ॥

मृतभार्य्यस्येति । पत्नीकर्मशून्य एव तस्य याग इत्यर्थः । पत्न्याः
 प्रतिनिधिरूपेणापि केनचित्तत्कर्म न कर्त्तव्यमित्याह । नान्येनेति ॥
 १२५ ॥

पत्नीकर्मलोपे फलीकरणादिकमपि न स्यात् तदभावे च
 हविरेव न निर्वहेदित्याशङ्काह । फलीकरोतीति । यः कश्चित्
 शिष्यादिः । अज्यन्यत् ॥ १२६ ॥

विशेषमाह । अस्त्रीकस्येति ॥ १२७ ॥

एवमुत्सर्गतः सर्व्वं पत्नीकर्म विलुप्यते ।
 मृतभार्य्यस्य चैकाकिनोऽग्निहोत्रादि जुह्वतः ॥ १२८ ॥
 पत्नीमन्त्रान् जपेत् स्वामी जीवन्ती चेन्न शक्नुयात् ।
 लोपएवाथवा तेषामिति सूत्रेषु केषु चित् ॥ १२९ ॥

उपसंहरति । एवमिति ॥ १२८ ॥

मृतभार्य्यस्य विधिमुक्तेदानीं जीवन्त्येव पत्नी यद्यशक्ता भवति
 तदा किं कर्त्तव्यमित्याकाङ्क्षायामाह । पत्नीमन्त्रानिति । मता-
 न्तरे तु जीवन्त्यामशक्तायां पत्न्यां पत्नीमन्त्राणां लोप एवेत्यर्थः ॥
 १२९ ॥

एवं केशवसिद्धान्तो मृतभार्य्यस्य भाषितः ।

आचार्यान्तरसिद्धान्ताः पुनराधौ प्रपञ्चिताः ॥ १३० ॥

एवमिति । एवं पूर्व्वोक्तप्रकारोमृतपत्नीकस्य केशवसिद्धान्तानु-
 सारेण भाषितः उक्तः । ननु अपत्नीकस्यान्येऽपि शास्त्रान्तरगोचरा-
 विषयाः सन्तीति न्यूनत्वमाशङ्क्य परिहरति । आचार्येति । भविष्य-
 न्तीति शेषः । खसूत्रसूत्रान्तरेषु । तेषां भिक्षुप्रदेशीयत्वेन नाचो-
 द्भविताः, किन्तु पुनराधिस्यले एव तेषां प्रपञ्चनं भविष्यतीति
 भावः ॥ १३० ॥

अपत्नीकाधिकारोपजिजीविषया इदमाह ।

प्रसूतायामशक्तायामपेतायां च केचन ।

रजस्वलाविधिं प्राहुर्मैथुनाह्वानवर्जितम् ॥ १३१ ॥

प्रसूतायामिति । प्रसूताशब्देन पुत्रजननमित्तकविंशतिदिनात्म-
ककर्मनिधिकाररूपाशौचवती लक्ष्यते* । कन्याजननप्रयुक्तेकमा-
सात्मकत्वं कन्याजनौ । अशक्ता असमर्था रोगादिना । अपेता ।
दूषण गतौ । अप दूरं इता गता । अप दूरप्रसर्पणे इति विश्वः ।
मृतायामिति यावत् । चकारात् प्रोषिता पतिताऽपि संगृह्यते ।
केचन आचार्याः । अत्र कश्चिदिति वक्तव्ये वज्रवादिसंस्मृतिदर्शन-
द्वारा स्वाभिमतलघुकृते व्यञ्जयन् केचनेत्याह ।

आसु रजस्सलाधर्मातिदेशार्थमाह । रजस्सलेति । रजस्सलायां
सत्यां योविधिः कल्पे दृष्टः स एवात्र प्रसूतादिषु प्राहुः । तामपरुष्य
यजेतेत्यादिकः । पत्नीकर्मलोपपत्तो योक्तासादनादिरूपो वा पक्षः ।
उभयरूपोविधिरिति यावत् । श्रूयते चापस्तम्बसूत्रे मैथुनाङ्गान-
संज्ञकं कर्म, तस्यादृष्टार्थत्वमाशङ्क्य रजस्सलाधर्मातिदेशाच्च प्राप्तं
परिहरति । मैथुनेति । मैथुनार्थमाङ्गानं मन्त्रकरणकं शास्त्रेणो-
पदिष्टम् । तद्विहायान्यत् प्रसूतादिषु भवतीत्यर्थः । तस्य दृष्टार्थत्वे
सति पुरुषार्थत्वादिति भावः । ननु न देवताग्निशब्दक्रियाः परार्थ-
त्वादिति प्राक् प्रपञ्चितम् । तत्र मन्त्राणां प्रतिनिधिर्न वेति
सन्देहे निश्चये सामान्यतः प्रतिनिधिः स्यात् । आरम्भनियमः
दोषशाममाप्तौ† ॥ १३१ ॥

* लक्ष्यते, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† अत्र क्रियान् यज्यस्तुटित इति प्रतिभाति ।

होतुर्याज्याऽनुवाक्यासु विस्मृतिर्यदि जायते ।
तदाऽऽग्नेयौभिरैन्द्रीभिः प्राजापत्याभिरेव च ॥ १३२ ॥
यजेद्याज्यानुवाक्याभिर्याह्वतीभिरथापि वा ।
अनुमन्त्रणमन्त्रेषु याजमानेषु विस्मृतौ ॥ १३३ ॥
तदा व्याहृतिभिः कुर्यात् स्वामी तदनुमन्त्रणम् ।
दौक्षावेदनसुब्रह्मण्यादिकार्येष्वग्रेषतः ॥ १३४ ॥
पित्रादीनां सुतादीनां मध्ये यन्नामविस्मृतौ ।
अकृतं यस्य वा नाम निर्दिशेत्तं तमेव वा ॥ १३५ ॥
जातिनक्षत्रगोत्रानुष्ठानान्यतमसंज्ञया ।
तथेष्टौ प्रियपुत्रस्य पित्रादीनां पितृक्रतौ ॥ १३६ ॥
छिन्नं लूनञ्च पिष्टञ्च सान्वाय्यं मृन्मयं तथा ।

होतुरिति । याज्या नाम हविस्त्यागार्था ऋचः । अनुवाक्याश्च
देवताङ्गानार्थाः । तद्विस्मरणे आग्नेयादीनामन्यतमाभिर्ऋग्भिर्या-
हृतिभिर्वा यजेत् । यद्यपि मन्त्रे प्रतिनिधिर्नैत्युक्तं, तथापि वचनात्
कचित्तथालमादरणीयम् । स्पष्टमन्यत् । नामाधिकृत्याह । दौचेति ॥
पित्रादीनामिति । पित्रादीनां पुत्रादीनां वा कस्य चिन्ना-
लोविस्मरणे प्रमादादनिर्देशे वा समस्तस्यैव वाक्यस्य तन्नाममात्रस्य
वा निर्देशः कार्यः ॥ १३२ ॥ १३३ ॥ १३४ ॥ १३५ ॥

नामविस्मरणे निर्देशप्रकारमाह । जातीति ॥ १३६ ॥

क्षिन्नमिति । यथाविध्यनुत्पाद्य लोकषिद्धश्चेद्गृहीयात्तदा

लोकसिद्धं गृहीतञ्चेन्मन्त्रा जप्याः कठाशयात् ॥ १३७ ॥
 छिन्नादि लोकसिद्धं चेदाद्रियत क्रतुं प्रति ।
 तत्तन्मन्त्रजपं ग्राह भरद्वाजः कृताकृतम् ॥ १३८ ॥
 छिन्ने चावहते लूने पिष्टे दग्धे च मृन्मये ।
 खाते च लौकिके प्राप्ते जपोनास्त्येव वाजिनाम् ॥ १३९ ॥
 उक्तानि परिमाणानि वेदेरप्यग्निसद्यनाम् ।
 तदसम्भवतो ज्ञासं कुर्यादर्याविरोधतः ॥ १४० ॥
 अङ्गुलस्य प्रमाणं तु व्याख्यातमनलाहितौ ।
 तस्यासम्भवतस्तिर्यग्यवचितयमङ्गुलम् ॥ १४१ ॥

प्रयोगकाले तत्तन्मन्त्रा जप्याः ॥ १३७ ॥

मतान्तरमाह छिन्नादीति । तथाच भरद्वाजमते तत्तन्मन्त्रान्
 जपेदा न वा जपेत् ॥ १३८ ॥

मतान्तरमाह । छिन्ने इति । तथाच कठानां मन्त्रजपोनियतः,
 भरद्वाजीयानां कृताकृतः, वाजिनान्तु न भवत्येव ॥ १३९ ॥

उक्तानीति । वेदेरग्निष्टहस्य च ग्रास्तोपदिष्टपरिमाणसम्भवे
 चावता परिमाणेन प्रयोजनं निर्वहति तावत्परिमाणं ह्रस्वमपि
 कुर्वीत ॥ १४० ॥

अङ्गुलस्येति । यथोक्तपरिमाणसम्भवे तिर्यक्स्थापितयवचि-
 तयमेवाङ्गुलपरिमाणं भवति ॥ १४१ ॥

वेदिसन्नमनार्थाय रज्जोराकर्षणे यदि ।
 महीतलं न पर्याप्तं तच्चेमं विधिमाचरेत् ॥ १४२ ॥
 ओण्यंसदेशान्तरालमाचीं रज्जुं विधाय तु ।
 तस्य द्वादशकं भागमपरं तत्र निक्षिपेत् ॥ १४३ ॥
 रज्जुस्तयोदशांशेन शङ्कौ न्यस्ता यथा स्पृशेत् ।
 ओण्यंसयोरन्यतरं तावद्दूरे निहन्ति तौ ॥ १४४ ॥
 शङ्कुदक्षिणओण्यंसौ दक्षिणेन ततस्तयोः ।
 शङ्कोर्निक्षिप्य तत्पाशौ तां रज्जुं तदनन्तरम् ॥ १४५ ॥
 ओणिं प्रति समाकृष्य तत आरभ्य चांसतः ।
 दृढकार्ये लिखन्नेव वेदिं दक्षिणतो नमेत् ॥ १४६ ॥
 एवमुत्तरतो नामः पूर्वपश्चिमतोऽपि च ।
 यस्यां दिशि नमेद्वेदिस्तस्यां ओण्यंसतो वहिः ॥ १४७ ॥
 ओणिभ्यां च तथाऽंशाभ्यां द्वौ द्वौ शङ्कू वहिः क्षिपेत् ।
 रज्जुर्दयोर्दयोः शङ्कोः पूर्ववत् न्यस्य नामयेत् ॥ १४८ ॥
 पूर्वपश्चिमयोरज्जुस्तत्तन्मानानुसारिणी ।
 तत्तद्रज्ज्वनुसारेण तत्तच्छङ्कोर्वहिः क्रिया ॥ १४९ ॥

वेदीति । एषा च प्रक्रिया याज्ञिकेभ्योऽवगन्तव्या ॥ १४२ ॥

१४३ ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ १४९ ॥

मुख्यकाले यदाऽवश्यं कर्म कर्तुं न शक्यते ।
 गौणकालेऽपि कर्तव्यं गौणोऽप्यवेदशो भवेत् ॥ १५० ॥
 आ सायमाहुतेः कालात् कालोऽस्ति प्रातराहुतेः ।
 प्रातराहुतिकालात् प्राक् कालः स्यात् सायमाहुतेः ॥ १५१ ॥
 पौर्णमासस्य कालोऽस्ति पुरा दर्शस्य कालतः ।
 पौर्णमासस्य कालात् प्राग्दर्शकालोऽपि विद्यते ॥ १५२ ॥
 वैश्वदेवस्य कालोऽस्ति प्राक् प्रघासविधानतः ।
 प्रघासानां च कालोऽस्या साकमेधीयकालतः ॥ १५३ ॥
 स्यात् साकमेधकालोऽप्या शुनासौरीयकालतः ।
 शुनासौरीयकालोऽप्या वैश्वदेविककालतः ॥ १५४ ॥
 श्यामाकैर्ब्रौहिभिश्चैव यवैरन्योन्यकालतः ।
 प्राग्यष्टुं युज्यतेऽवश्यं न त्वत्राग्रयणात्ययः ॥ १५५ ॥
 दक्षिणायनकाले या पश्चिज्या योत्तरायणे ।

अथेदानीं कालातिपाते विधिमाह । मुख्येति । अवश्यमित्य-
 नेन काम्यानां कालातिपाते लोप एवेति ध्वनितम् ॥ १५० ॥

आ सायमिति । सायमाहुतिकालपर्यन्तमित्यर्थः । तत्पूर्वमिति
 यावत् । एवमुत्तरत्रापि । श्यामाकैरिति । तथा च ब्रौह्मियागकालात्
 पूर्वकालः श्यामाकयागस्य, यवयागकालात् पूर्वकालः ब्रौह्मियागस्य,
 श्यामाकयागकालात् पूर्वकालस्य यवयागस्य गौणकाल इत्यर्थः ॥

१५१ ॥ १५२ ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ १५६ ॥

अन्योन्यकालतः पूर्वं यष्टुं युक्ते उभे अपि ॥ १५६ ॥
 एवमागामिथागीयमुख्यकालादधस्तनः ।
 स्वकालादुत्तरो गौणः कालः पूर्वस्य कर्मणः ॥ १५७ ॥
 यदाऽऽगामिक्रियामुख्यकालस्याप्यन्तरालवत् ।
 गौणकालत्वमिच्छन्ति केचित् प्राक्तनकर्मणि ॥ १५८ ॥
 गौणेष्वेतेषु कालेषु कर्म चोदितमाचरेत् ।
 प्रायश्चित्तप्रकरणे प्रोक्तां निष्कृतिमाचरेत् ॥ १५९ ॥
 प्रायश्चित्तमकृत्वा वा गौणकाले समाचरेत् ।
 नित्येष्टिमग्निहोत्रं च भरद्वाजीयभाष्यतः ॥ १६० ॥
 मुख्यकाले हि मुख्यं चेत् साधनं नैव लभ्यते ।
 तत्कालद्रव्ययोः कस्य मुख्यत्वं गौणताऽपि वा ॥ १६१ ॥

कतिचिदुदाहरणानि प्रदर्शयित्वा नाना सामान्यत आह । एवमिति
 ॥ १५७ ॥

मतान्तरमाह । यदेति । अन्तरालवत् मध्यकालस्येव ॥ १५८ ॥

गौणकालेऽपि प्रायश्चित्तं कृत्वातिपतितं कर्म कर्तव्यमित्याह ।
 गौणेष्विति ॥ १५९ ॥

मतान्तरमाह । प्रायश्चित्तमिति । प्रायश्चित्तमकृत्वा नित्येष्टि-
 मग्निहोत्रं च गौणकाले कुर्यादिति भरद्वाजसूत्रभाष्यकृतां मतम् ॥
 १६० ॥

कालद्रव्ययोः कस्य प्राधान्यमिति पृच्छति । मुख्येति ॥ १६१ ॥

मुख्यकालमुपाश्रित्य गौणमप्यस्तु साधनम् ।
 न मुख्यद्रव्यलोभेन गौणकालप्रतीक्षणम् ॥ १६२ ॥
 एकपक्षगतो यावान् होमसङ्घोऽतिपद्यते ।
 पक्षहोमविधानात्तं हुत्वा तन्तुमतीं यजेत् ॥ १६३ ॥
 स्वकालोत्कर्षतः कश्चिद् गौणकालो निरूपितः ।
 अपकर्षादयान्योऽपि गौणकालो निरूप्यते ॥ १६४ ॥
 आमयाव्यार्त्तिमानापद्गतो वाऽध्वगतोऽपि वा ।
 राष्ट्रभंशे धनाभावे गुरुगेहे वसन्नपि ॥ १६५ ॥
 अन्येष्वेवंप्रकारेषु निमित्तेष्वागतेषु च ।
 समासमग्निहोवाणां यथासम्भवमाचरेत् ॥ १६६ ॥

उत्तरमाह । मुख्येति ॥ १६२ ॥

अथेदानीं पक्षहोममधिकृत्याह । एकेति । अतिपद्यते लुप्यते ।
 अतिपद्यते इति तु समीचीनः पाठः । तं होमसङ्घम् । तन्तुमती
 नाम प्रायश्चित्तेष्टिविशेषः ॥ १६३ ॥

स्वेति । पूर्वं स्वकालोत्कर्षेण स्वकालात् परत इत्येतत्, पूर्वस्य
 कर्षणो गौणकालो निरूपितः, अथेदानीं स्वकालात् पूर्वतोऽपि
 गौणकाखो निरूप्यते ॥ १६४ ॥

तत्र निमित्तान्याह । आमयावीत्यादिना । समासः सङ्क्षेपः ॥
 १६५ ॥ १६६ ॥

निमित्तानामिहैतेषां निर्दिश्यैकं यदुच्यते ।
 तत्सर्वेषु निमित्तेषु जानीयात् प्रतिपादितम् ॥ १६७ ॥
 पक्षहोमानशेषान् वा शेषहोमानथापि वा ।
 समस्य जुहुयात्तत्र प्रयोगोऽयं निरूप्यते ॥ १६८ ॥
 प्रतिपद्यन्त्येत्सायमापद्यन्त्यत्र वा दिने ।
 यावन्त्यौपवसथ्याहात् प्राग्दिनानि भवन्ति हि ॥ १६९ ॥
 तावन्ति परिगृह्णीयाच्चतुर्दशयनानि च ।
 पाचान्तरसहायायां नित्यायां प्राकृतसुचि ॥ १७० ॥
 स्थूलं सुगन्तरं वाऽपि कृत्वा तत्र समुन्नयेत् ।
 एका समित् सकृद्धोमः सकृदेव निमार्जनम् ॥ १७१ ॥
 उपस्थानं सकृत्कार्यं शेषा प्रकृतिरिष्यते ।

निमित्तानामिति । एषां निमित्तानां मध्यादेकं निमित्तं निर्दिश्य यदुच्यते, तत् सर्वेषु निमित्तेषु जानीयात् ॥ १६७ ॥

पक्षेति । तत्रायं वक्ष्यमाणः प्रयोगो निरूप्यते ॥ १६८ ॥

प्रतिपदीति । औपवसथ्याहात् पूर्वदिनात् प्राक् यावन्ति
 दिनानि, तावन्ति चतुर्दशयनानि प्रतिपदि दिनान्तरे वा सायं
 गृह्णीयात् । एकस्यां सुचि तावतामसमावेशमाशङ्क्याह । पाचान्तर-
 सहायायामिति । इति पाचान्तरे सुचं स्थापयित्वा तत्र चतुर्दश-
 यनानि गृह्णीयादित्यर्थः ॥ १६९ ॥ १७० ॥

मतान्तरमाह । स्थूलमिति । समुन्नयेदिति तावन्ति चतुर्दशय-
 नानि इत्यनेन संबध्यते । होमप्रकारमाह । एकेति ॥ १७१ ॥

अमुनेव प्रकारं प्रातर्होमेऽप्यतिदिशति ।

एवमेवोत्तरचाङ्गि प्रातर्होमान् समस्य तु ॥ १७२ ॥

जुहुत्यौपवसथ्याहप्रातर्होमावधीन् सकृत् ।

एवमिति । उत्तरचाङ्गि द्वितीयदिने । प्रातर्होमान् कौटुशान् ?
औपवसथ्याहः पर्वदिनं, तत्कालीनप्रातर्होमपर्यन्तान् समस्य, ता-
वतां चतुर्विधयनानां समासं कृत्वा, सकृदेकेन प्रयत्नेन जुहोति । यन्तु
बोधनीये पर्वहोमपर्यन्तं समासोऽत्र भवतीत्युक्तम् । तस्याग्रे व्यवस्था
भविष्यति ॥ १७२ ॥

ततश्च पञ्चदशोपन्यासार्थमाह ।

समारोपविधानेन समारोपयतेऽनन्तान् ॥ १७३ ॥

ये धार्यन्तेऽथवा धार्यान्धारयत्येव पूर्ववत् ।

समारोपेति । समारोपस्य विधानं विधिस्तेनाग्नीन् समारोप-
यन्ते । बहुवचनोपादानात्केषामित्याकाङ्क्षायामाह । य इति । ये
अग्नयो नित्यं धार्यन्ते । तेषामित्यर्थः । ततश्च नित्याजस्त्राणाङ्ग-
तत्रियादीनां सर्वेष्वग्निषु । अन्यथा गार्हपत्य एवेति भावः ।
पञ्चान्तरमाह । अथ वेति । धार्यान् । गार्हपत्यस्य चयाणां पूर्ववन्नि-
त्यहोमार्थं धारणं यथा प्राप्तं तथैव कृतहोमसमासस्यापि धारणं
भवतीति भावः । बहुवचनस्तु, अन्वाहिताजस्त्राभिप्रायेण । स चायं
द्वादश्याजमेव भवति । एवं चापदनुसारेण कृतहोमसमासस्य समा-
रोपोऽस्त्वमुनेव न्यायेन । नित्यं होमिनोऽपि प्रवासामयाविलनि-

मित्तवशाद्धारणाग्रक्तौ होमप्रयोगमपवृध्य प्रत्यहं समारोपोऽप्युक्तो-
भवति । तथा चाथर्वपरिशिष्टे । अत्यग्रक्तौ काले काले प्रच-
र्यात्मनि समिधि वाऽऽरोपयेदत्यन्ताग्रक्तावपक्ष्यापि प्रचर्यारोपये-
न्नित्यानि नातिपातयेन्नोत्कर्षणावरोपयेदिति ॥ १७३ ॥

पञ्चहोमप्रकारमुक्त्वा शेषहोमप्रकारमाह ।

एवं प्रतिपदोऽन्यत्र यथापदुपपद्यते * ॥ १७४ ॥

तथैवौपवसथ्याहात् प्राग्यत्रापदिनश्चति † ।

तृतीयायां चतुर्थ्यां वा पञ्चम्यां वा परच वा ॥ १७५ ॥

तदादीनां तदन्तानां होमानां स्यात्समस्यता ‡ ।

एवमिति । एवं येन प्रकारेण पञ्चहोम उक्तस्तेनैव प्रकारेण
शेषहोमः कार्य इत्यर्थः । अथञ्च विशेषः । प्रतिपद्वातिरिक्तदिने
द्वितीयादिषु यस्मिन् दिने चापत्प्राप्तिस्तद्दिनमारभ्य पर्वहोमदि-
नात् प्राक्, अथवा यदिने चापन्निवृत्तिस्तद्दिनपर्यन्तं वा भवति ।
सर्वोऽप्ययं समस्य होम एव । आपन्निमित्तकोद्वादिदिनात्प्रकोऽपि
भवतीत्याह । तृतीयायामिति । स्पष्टम् ॥ १७४ ॥ १७५ ॥

अचार्थं कठसम्पत्तिं दर्शयन्माह ।

* जायते, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

† तथैवौपवसथ्यात् प्राक् यत्र द्वापदिनश्चति, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

‡ समासता, - इति क० ख० पुस्तकयोः पाठः ।

आपदेवावर्धिर्होमसमासस्याभ्युपेयते ॥ १७६ ॥
 तस्मात् कदाचिदारभ्य यावतस्तावतोऽपि वा ।
 आपत्कालसमान् होमान् समस्येदेकपक्षगान्* ॥ १७७ ॥
 अतएव द्विरावाय चिरावायाधिकाय वा ।
 समस्य जुहयाहोमानित्येवं पथ्यते कठैः ॥ १७८ ॥
 प्रवासिनोऽग्निहोचस्य पञ्चाहं सप्त वा पुनः ।
 सायं प्रातः पृथग्घोमा एकस्मिन्नहनीति च ॥ १७९ ॥
 एवमेकत्र पक्षे ये होमास्तेषामशेषतः ।
 न्यूनानां वा समासः स्यान्न पश्चान्तरवर्तिभिः ॥ १८० ॥
 सर्वथौपवसथ्याहे सायं होमः पृथग् भवेत् ।
 तथैव यजनीयाहे प्रातर्होमो भवेत् पृथक् ॥ १८१ ॥

आपदिति । अवधिरारम्भसमाप्त्योः । ननु होमसमासस्यापद-
 वधित्वेन दीर्घापदि तावत्कालं होमसमास इत्यत आह । एक-
 पक्षगानिति । तत्स्वरूपमाह । अतएवेति । स्पष्टम् । प्रवासनिमि-
 त्तविशेषेण समासे विशेषमाह । प्रवासिन इति । उपसंहरति ।
 एवमिति । एकपक्षे ये होमास्तेषां मध्ये अशेषतः अशेषाणां न्यूनानां
 वा समासः । न तु पक्षहोमाख्यया पश्चान्तरवर्तिभिर्दिनैः सह
 समासः । तत्र हेतुमाह । सर्वथेति । सर्वथा महापक्षत्वेऽपि । औप-
 वसथ्याहे पर्वदिने सायं होमः पृथक्, न समासेन । तथैवापक्षत्वेऽपि

* संक्षिपेदेकपक्षगान्, इति ग० पुस्तके पाठः ।

यजनीयाहे यागदिने प्रातर्होमः पृथक् भवेत् । तथा च सायं
 समासहोमानां चतुर्दशीसायं होमान्तानां समासः । एवं पर्वप्रात-
 र्होमान्तानां च प्रातर्होमानां समासः । न ततः परम् । औपवसथ्याहे
 पर्वदिने ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥ १७९ ॥ १८० ॥ १८१ ॥

पर्वोपवासशून्यश्चेत् प्राप्तं केनापि हेतुना ।
 तदा तत्सायं होमोऽपि पूर्वैः सह समस्यते ॥ १८२ ॥

यदा दैवान् मानुषाद्वा प्रतिबन्धात्पर्वणि यमनियमाकरणे तु
 पर्वसायं होमोऽपि पूर्वैः सह समस्यो भवति । एकपक्षगतत्वात् ।
 प्रातर्होमस्तु पृथगेव । अन्ये तु पर्वसायंप्रातर्होमावपि पूर्वैः सह
 समस्यौ । समासस्यापत्तिमित्तकत्वात् ॥ १८२ ॥

तावता नापगच्छेच्चेदापत्यश्चान्तरेऽपि च ।
 पुनस्तत्रापि कतर्क्यः समासः पृथगेव हि ॥ १८३ ॥

तावतेति । तत्रापि पश्चान्तरेऽपि ॥ १८३ ॥
 पूर्वोक्तमेवानुवदति ।

न तु पश्चान्तरस्थानां समासश्चोद्यते मिथः ।
 एवमापन्नतः पक्षे पक्षे चैवं समाचरेत् ॥ १८४ ॥
 तृतीयेऽनन्तरे पक्षे समासं न समाचरेत् ।

न त्विति । दीर्घापदि पक्षहोमनियममाह ।

एवमिति । स्पष्टम् ॥ १८४ ॥

ननु निमित्तसत्त्वे किं कार्यमत आह ।

तावता नापगच्छेच्चेदापत्यश्चे तृतीयके ॥ १८५ ॥
 छच्छेणापि विनिर्वर्त्य तच्च होमान्दिने दिने ।
 पश्चान्तरे पुनः कामं पक्षहोमादिमाचरेत्* ॥ १८६ ॥
 कठैः पक्षद्वयन्त्वेव† पक्षहोमो विनियम्यते ।

तावतेति । छच्छेण सङ्कटेन । एवमपि आपदनिवृत्तौ चतुर्थ-
 पक्षे पुनः पक्षहोमः कार्य इत्याह । पश्चान्तरे इति । तच्च कठसम्प-
 तिमाह । पक्षद्वयमात्रं पक्षहोमो भवतीति नियमात् ॥ १८५ ॥ १८६ ॥

अन्याचार्यमतमुल्लासयति ।

आपदेदनुवर्त्तेत दीर्घकालं कदाचन ॥ १८७ ॥
 यावज्जीवमविच्छिन्नान् पक्षहोमान् समाचरेत् ।
 आपदेवावधिस्तच्च न पक्षगणनाऽवधिः ॥ १८८ ॥

आपदिति । स्पष्टम् ॥ १८७ ॥ १८८ ॥

समाप्तहोमे प्रकारान्तरमाह ।

अथापरः समाप्तस्य प्रकारः प्रतिपाद्यते ।
 सायंप्रातस्तनौ होमावभौ सायं समस्य तु ॥ १८९ ॥
 आपन्नोजुहुयात्तच्च समिदेकाऽथवा द्वयम् ।

* पक्षहोमादि माचरेत्, - इति ड० पुस्तके पाठः ।

† पक्षद्वयं यावत्, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

अथेति । सायंप्रातर्होमौ सायं समस्य होतव्यौ । समिच्चैका-
 दे वा भवतः । उभयथा अवणात् ॥ १८९ ॥

तन्त्रे विशेषमाह ।

सायंहोमस्य मुख्यत्वात्तदीयं तन्त्रमिष्यते ॥ १९० ॥
 चतस्र आहुतीः कुर्यात् तच्च द्वे सायमाहुती ।
 द्वे प्रातराहुती सायंहोमे चैका समिद्यदि ॥ १९१ ॥
 समित् कृता द्वितीया चेत् सा भवेत् प्रातराहुतौ ।
 द्विःसायंहोमवन्मृज्याद्द्विःप्रातर्होमवत्सुचम् ॥ १९२ ॥
 भक्षमन्त्रे भवेदूह आग्नेयं सौर्यमित्यपि ।
 उपस्थानं सङ्कत्कार्यं शेषं प्रकृतिवद्भवेत् ॥ १९३ ॥
 केचिद्द्वे आहुती हुत्वा संविश्यैव निमील्य वा ।
 विच्छिद्यैतावता* होमौ कुर्याद्द्वे आहुती ततः ॥ १९४ ॥
 कल्पभाष्ये पुनश्चान्यदापत्कल्पान्तरं स्थितम् ।
 पक्षहोमादिकाः पूर्वमापत्कल्पानिरूपिताः ॥ १९५ ॥
 सायंप्रातःकालभेदसंपाद्याः सर्व एव ते ।
 आपद्गुरुत्वमालोच्य कदाचित्सायमेव ते ॥ १९६ ॥
 उभयेऽपि समस्यन्ते सायंप्रातस्तना अपि ।
 इत्थं समस्तहोमानां† समासान्तरमापदि ॥ १९७ ॥

* विच्छिद्य तावता, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† समस्य होमानां, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

सायन्तनान् समस्यादौ सर्वान् प्रातस्तनानपि ।
पुनस्तानुभयान् सायं समस्येदुक्तमार्गतः ॥ १८८ ॥

सायमिति ।

सायमादिप्रातरन्तमेकं कर्मप्रचक्षते इत्युक्तत्वात् कर्मणः साय-
मुपक्रमत्वेन सायंहोमस्य मुख्यत्वम् । चतस्र इति । यद्येका समित्
क्रियते तदा सा सायंहोमे होतव्या । समिद्वयपक्षे त्रैका सायंहोमे
प्रातर्होमे चैका होतव्या । सुचं च वारदयं सायंहोमवत् वारदयं च
प्रातर्होमवत् स्मृत्यात् ॥ १८० ॥ १८१ ॥ १८२ ॥

विशेषान्तरमाह । भवेति । मतान्तरमाह । केचिदिति ।
आहुतिरिति शेषः । आहुतिद्वयहोमानन्तरं संवेष्टं निमीलनं वा
कृत्वा तावतैवापराहुतिद्वयेन विच्छेदं सम्पाद्यापराहुतिद्वयं होतव्यं
न तु नैरन्तर्येणेति भावः ॥ १८३ ॥ १८४ ॥

मतान्तरमाह । कल्पेति । आपत्कल्पेऽपि समस्यमाना होमाः
सायंप्रातःकालभेदेन सम्पादनीयाः । सायंहोमाः सायं, प्रातर्हो-
माश्च प्रातः सम्पाद्या इत्यर्थः । आपदो गौरवातिरेके तु सायमे-
वोभयहोमाः कर्त्तव्याः । तथापि प्रकारमाह । सायन्तनानिति ॥
१८५ ॥ १८६ ॥ १८७ ॥ १८८ ॥

पञ्चहोमे हि तथैकमुदाहृत्योच्यते मनाक् ।
चतुरुन्नयनान्यस्मिन्नष्टाविंशतिरुन्नयेत् ॥ १८९ ॥
चतुर्धा कृत्वा जुहुयात् षट्पञ्चाशतमाहुतीः ।
प्रक्षेपास्त च चत्वारः प्रतिप्रक्षेपमाहुतीः ॥ २०० ॥

मन्त्रेण * जुहुयादिद्वांश्चतुर्दश चतुर्दश ।
पञ्चहोमसमं शेषं सायं प्रातः समाचरेत्† ॥ २०१ ॥
सर्व‡द्विराचहोमादावभ्यूहमिदमौदशम् ।
कठा अध्येवमेवार्थमङ्गीकुर्वन्ति केचन ॥ २०२ ॥
दीर्घकालापदं मत्वा पञ्चहोमे हुते सति ।
तथान्तराखे यथापत्कदाचिदपगच्छति ॥ २०३ ॥
काले काले पुनर्होमान् जुहुयात् प्राग्धुतानपि ।
कठेष्वेवं विदुः केचिन्नेच्छन्त्यन्ये पुनर्हुतिम् ॥ २०४ ॥
यावन्तोऽत्र समासास्ते सर्वे सायमुपक्रमाः ।
प्रातःकालापवर्गाश्च न तु प्रातरुपक्रमाः ॥ २०५ ॥

तमेव प्रकारमुदाहरणोपन्यासेन विशदयति । पचेति ॥ १८९ ॥
२०० ॥ २०१ ॥

अमुमेव प्रकारमन्यत्रातिदिशति । सर्व्वेति ॥ २०२ ॥

यदा तु दीर्घकालीनामापदमवधार्यापकर्षरीत्या पञ्चहोमाहुताः
परतस्तु पञ्चमथ एवापदपगता, तत्र मतभेदेन व्यवस्थाभेदमाह ।
दीर्घेति ॥ २०३ ॥ २०४ ॥

होमसमाप्त्यौत्सर्गिकीं रीतिमाह । यावन्त इति ॥ २०५ ॥

* तन्त्रेण, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† समासवत्, - इति क० पुस्तके पाठः ।

‡ सर्व्वे, - इति क० पुस्तके पाठः ।

प्रातर्होमादिका यदा समासा इति भाषितम् ।
 कल्पव्याख्यातृभिः कैश्चित् प्रातश्चेदापदागता ॥२०६॥
 तथा पूर्वापराह्लादि* निमित्तेऽथ समस्यति ।
 पूर्वपक्षे तु राचौ चेन्मृतिशङ्काऽग्निहोचिणः ॥ २०७ ॥
 सायं हुत्वा तदैवाथ जुहुयात् प्रातराहुतौः ।
 यदि त्वपरपक्षे स्थान्मृतिशङ्काऽग्निहोचिणः ॥ २०८ ॥
 हुतावशिष्टाः पक्षेऽस्मिन् जुहुयात् सकलाहुतौः ।
 दर्शष्टिच्च तदा कुर्यादिष्टिर्यदि न सम्भवेत् ॥ २०९ ॥
 देवतानां प्रधानानामेकैकस्य पृथक् पृथक् ।
 पुरोनुवाक्यायाज्याभ्यां चतुरात्तदुताहुतौः ॥ २१० ॥

यदि तु प्रातरापदागच्छति तदाऽपि पूर्वमते सायमुपक्रम एव
 होमसमाप्तः प्राप्नोति, तत्र मतान्तरेण प्रातरुपक्रमत्वमाह । प्रात-
 रिति ॥२०६॥

अग्निहोचिणोभरणशङ्कायां विशेषमाह । पूर्वपक्षे इति । पूर्व-
 पक्षे शुक्लपक्षे ॥२०७॥२०८॥

इष्ट्यसम्भवे आह । इष्टिरिति ॥२०९॥

चतुरात्तं चतुरवत्तं इत्तं तदाहुतौः पृथक् पृथक् जुहु-
 यात् ॥२१०॥

* पराह्लादौ, - इति क० पुस्तके पाठः ।

जुहुयादेवमन्यच्च सर्वत्रापदि ह्यते ।
 अथेष्ट्ययनमध्ये स्यात् पत्युर्मरणसंशयः ॥ २११ ॥
 अवशिष्टेष्टिदेवेभ्यस्तत्सङ्ख्यानि घृतानि च ।
 चतुर्गृहीतान्येकच गृहीत्वा चमसे सह ॥ २१२ ॥
 पुरोनुवाक्यायाज्याभिः पूर्ववज्जुहुयात् पृथक् ।
 चातुर्मास्यान्तराले चेत् स्वामिनो मृतिशङ्कनम् ॥ २१३ ॥
 तत्रान्यपर्वपर्यन्तमग्निहोचाण्यशेषतः ।
 तदैव कुरुते दर्शान् पौर्णमासान् बहूनपि ॥ २१४ ॥
 चातुर्मास्यावशिष्टानि पर्वाण्यत्र समापयेत् ।
 पञ्चलाभे पुरोडाशं निर्वपेत् पशुदैवतम् ॥ २१५ ॥
 आमिक्षामथ वा कुर्यात् पूर्णाहुतिमथापि वा ।

अथेति । तत्सङ्ख्यानि देवतासङ्ख्यानि चतुर्गृहीतानि घृतानि
 पुरोनुवाक्यायाज्याभिः पृथग् जुहुयात् ।

चातुर्मास्यागमये यजमानमरणशङ्कायामाह । चातुर्मास्येति ।
 अन्यपर्वपर्यन्तं चातुर्मास्यागौयान्यपर्वपर्यन्तम् ॥२११॥२१२॥
 २१३॥२१४॥

यदि तु तदानीं पशुर्न लभ्यते तदाऽपि प्रतिनिधिना निर्वर्त्त-
 नीयमित्याह । पञ्चलाभे इति । सर्वासम्भवे पूर्णाहुतिः कर्त्तव्या ।
 तावतैव सर्वं निर्वहति ।

आहिताग्निः कदाचित्तु कृष्णपक्षे मृतो यदि ॥ २१६ ॥
 तदा शेषाहुतीः सर्वा जुहोतीत्याश्वलायनः ।
 अन्ये तदैव दर्शेष्टिं कुर्युः कृष्णे मृतस्य तु ॥ २१७ ॥
 शुक्लपक्षे निशि प्रेतस्येच्छन्ति प्रातराहुतिम् ।
 एवं प्रतिनिधिः प्रोक्तस्तत्कार्ये च विधिः पृथक् ॥ २१८ ॥
 अवशिष्टोऽपि यः कश्चित् स्वे स्वे स्थाने वदामि तम् ॥

आश्वलायनसम्यतिमाह । आहिताग्निरिति ।

अत्रैव मतान्तरमाह । अन्ये इति ॥ २१६ ॥ २१७ ॥ २१८ ॥

प्रतिनिधिप्रकरणमुपसंहरति । एवमिति । प्रतिनिधिस्तत्त्वित्वं
 कर्मणि विधिश्लोकः । न्यूनतापरिहारार्थमाह । अवशिष्ट इति ॥ २१८ ॥

इति वादिभट्टमुद्गरकुठार श्रीकुमारस्वामिस्वरिसुत-
 विकाखमखनभास्करमिश्रसोमयाजिकृतापस्तम्बव-
 ध्वनितार्थकारिकासु प्रतिनिधिनिरूपणं * समाप्तम् ॥

* प्रतिनिधिनिरूपणं कार्यनिरूपणं, - इति क० पुस्तके पाठः ।

तृतीयकाण्डम् ।

श्रीगणेशाय नमः ।

ॐ नमो विश्वेश्वराय ।

नो दृष्टं गुरुसन्मुखं श्रुतिमुखं नो दर्शनानां मुखं
 नो वा वादिमुखं न याजकमुखं नो वा क्रियाणां मुखम् ।

स्फुर्जत्क्षेत्रजगतजालमथनव्यापारपारचमं
 विद्वन्मण्डनमण्डनं कथमहो व्याख्यातुमाचक्षते ॥ १ ॥

आहं मन्दमतिः केदमकूपारविलोडनम् ।

तथापि साहसं कुर्वे तत्सन्तः चन्तुमर्हथ ॥ २ ॥

एवं प्रतिनिधौ निरूपिते मुख्यालाम्बे प्रतिनिधिनाऽप्यननुष्ठितासु
 क्रियासु ।

उपघातः क्रियालोप उपेक्षा च प्रमादतः ।

चतुर्विधमिदं प्रोक्तं पुनराधानकारणम् ॥

प्रसिद्धः कर्मणां लोप उपघातोऽन्यथादिना ।

उपेक्षा च प्रवासेन प्रमादोऽग्रेरधारणम् ॥

इति वचनात् क्रियालोपवशात् पुनराधानं प्राप्नोति । तत्प्रसङ्ग-
 सङ्गत्या पुनराधाननिमित्तानि कामिचित् पुनराधेयनिमित्तान्यपि
 वक्तुमारभते ।

कामे निमित्तयोगे वा पुनराधेयमिष्यते ।

निमित्तेषु यथायोगमाधानमथवा भवेत् ॥ १ ॥

काम इति । कामे इति* निमित्तसप्तमीयं विषयमसप्तमी वा । कामनायां सत्याम् । वेत्यथवा । निमित्तस्य यत्सोभावग्नौ इत्यादिकस्य योगे प्राप्नौ सत्याम् । पुनराधेयं तत्सञ्ज्ञकं काम्यं नैमित्तिकञ्च कर्म इष्यते अङ्गीक्रियते । कल्पवृक्षिरिति शेषः ।

कामनायां तावत् । राज्ययशस्कामेति† । अस्यार्थः । राज्य-यशस्कामस्य पुनराधेयं भवति । वरुणो ह्येतद्राज्यकाम आदधे सोमो यशस्काम इति । तथा यशो भवति राज्यं आगच्छति‡ य एवं विद्वानाधत्त इति श्रुतेः ।

नैमित्तिकशब्देन केनचिन्निमित्तेन विनष्टस्य पुनः सन्धानात्मकं प्रायश्चित्तापरपर्यायं कर्मोच्यते । तच्च भिन्ने जुहोतीत्यादिकम् । भेदननिमित्तेन होमस्य विधानात् तस्य नैमित्तिकत्वम् । पुनराधेय-स्यापि यत्सोभावग्नौ इत्यादिना नष्टस्याग्निनिष्ठाधानजन्यसंस्कारा-पूर्वातिशयस्य(१) पुनरग्रेस्तादृशापूर्वोत्पादकत्वेन नैमित्तिकत्वम् । एव-मेव पुनराधानस्यापि । पुनराधेयस्य तु पुनः काम्यत्वमपि । तादृशा-

* इति, - इति नास्ति ख० पुस्तके ।

† इत्यमेव पाठः सर्वत्र ।

‡ गच्छति, - इति ख० पुस्तके पाठः ।

§ नष्टस्याग्निनिष्ठान्, - इति ख० पुस्तके पाठः ।

(१) आधानेन हि अग्निनिष्ठः कश्चित् संस्कारापूर्वातिशयः जन्यते, अग्निनाशेन स विनश्यति, पुनराधेयाख्येन कर्मणा पुनः स संस्कारा-पूर्वातिशय उत्पद्यते ।

पूर्वातिशयनाशभावेऽपि यशस्कामादीन् प्रति विधीयमानत्वात् । पुनराधेयपुनराधाने इति कर्मणोर्नामधेये संख्यवहारार्थः ।

पुनराधानस्य तु केवलं नैमित्तिकत्वमेवाह । निमित्तेष्विति । निमित्तेषु जातेषु वेत्यथवा आधानं पुनराधानं भवेत् । सर्वेष्वपि निमित्तेषु पक्षे पुनराधानमेव स्यादत आह । यथायोगमिति । युज्यते अनेनेति योगः धर्मो युज्यते शास्त्रेणातो योगः शास्त्रमिति यावत् । तमनतिक्रम्येति, यथायोगं यथाशास्त्रमित्यर्थः । तथा च शास्त्रेण यस्मिन्निमित्ते पुनराधेयं पुनराधानं वाऽऽज्ञातमस्ति तच्च तदेव स्यादिति भावः ॥ १ ॥

पूर्वं यथायोगमित्युक्तं, तदेवासन्दिग्धमाह ।

तत्र येषु निमित्तेषु शृङ्गग्राहिकया विधिः ।

तत्रैव पुनराधेयमन्यथाऽऽधानमिष्यते ॥ २ ॥

तत्रेति । तत्र येषु निमित्तेषु शृङ्गग्राहिकान्यायेन विधिः पुनराधेयविधिः प्रोक्त इति शेषः । तत्रैव पुनराधेयं स्यात् । अन्यथा पुनराधेयशब्दाभावे । आधानं पुनराधानमिष्यते अङ्गीक्रियते । याज्ञिकैरिति शेषः । तच्च पुनराधानशब्दे विद्यमानेऽविद्यमाने वा, अतिक्रमे तदाग्नीनां* विनाश इत्यादौ नाशसौकिकादिशब्दैः पुनराधानमेव भवतीति प्रायो वादः† ॥ २ ॥

* अतिक्रामेत्तदाग्नीनां, - इति ख०, घ० पुस्तकयोः पाठः ।

† शृङ्गग्राहकमिव शृङ्गग्राहिकेत्यर्थः, - इत्यधिक पाठः क० पुस्तके ।

मतान्तरमाह ।

अन्यथाप्यपरे * प्राहुः पुनराधिं विकल्पतः ।

अन्ये तृतीयं नियतमग्न्याधेयं † वितन्वते ॥ ३ ॥

अन्यथापीति । अपरे आचार्या अन्यथापि पुनराधेयनिमित्ते-
ष्वपि विकल्पेनेति विकल्पतः सार्वविभक्तिकस्तस्मै । पुनराधिं पुनरा-
धानं प्राहुः । इयोरप्यग्निष्ठसंस्कारोत्पादनसमत्वात् । सर्वत्राधेय-
स्थलेऽपि पुनराधानप्राप्तौ मतभेदेनापवादमाह । अन्ये लिति । अन्ये
आचार्याः नियतं नियमेन, तृतीयं अग्न्याधेयं पुनराधेयमेव, वित-
न्वते विस्तारयन्ति, कुर्वन्तीत्यर्थः । आधानानन्तरं केनचिन्निमित्तेन
पुनराधेयपुनराधानान्यतरस्मिन् ‡ कृते पुनः१ पुनराधानस्याधेयस्य
वा निमित्तसम्पत्तेः पुनराधेयमेव भवतीति तृतीयशब्दार्थः ॥ ३ ॥

तत्र प्रथमं काम्यमेवाह ।

आधाय वत्सरे तस्मिन् वृद्धौ॥ पुनराहितिः ।

प्रजां पशून्स्तथा पुष्टिमिच्छतामन्यदाऽपि च ॥ ४ ॥

आधायेति । आधाय अग्नीमिति शेषः । आधानं कृतेत्यर्थः ।
तस्मिन् वत्सरे वृद्धौ॥ वृद्धेर्वित्तस्य इच्छायां सत्याम् । पुनरा-

* अन्यथाऽप्यपरे, - इति ड० पुस्तके पाठः ।

† नियतमग्न्याधेयम्, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

‡ पुनराधेयपुनराधानान्यतरमे, - इति ड० पुस्तके पाठः ।

१ पुनः, - इति नास्ति क०, ख०, घ० पुस्तकेषु ।

॥ आधानवत्सरे यस्मिन् यदि स्यात्, - इति, आधानवत्सरे यस्मिन्

वृद्धौ॥, - इति च पाठौ ग० पुस्तके ।

हितिः पुनराधेयं भवति । अपि च अन्यदा वत्सरादूर्द्ध्वमपि प्रजां
पुत्रादिभक्तितं पशून् गवादीन् पुष्टिं पुष्टिजनकावादीन् इच्छतां
यदा कदाचिदपि पुनराधेयं भवति ॥ ४ ॥

वृद्धिकामत्वेन* पुनराधेयमुक्तमधुना तदेवावृद्धिनिमित्ते नैमि-
त्तिकमाह ।

आधानवत्सरे जातो यद्याधातुरुपद्रवः ।

अवृद्धिर्नाम सा प्रोक्ता तत्र स्यात् पुनराहितिः ॥ ५ ॥

आधानेति । तत्र स्यादिति † । तत्र अवृद्धौ सत्यां, निमित्त-
सप्तमीयं, पुनराहितिः पुनराधेयं भवतीति शेषः । अवृद्धिश्चण-
माह । आधानेति । आधानस्य वत्सरे वर्षे चेद् यदि आधातुरा-
धानकर्तुर्द्यजमानस्येति यावत् । उपद्रवो गृहदाहतस्करादिजन्यः ।
सा अवृद्धिर्नाम प्रोक्ता उक्ता ॥ ५ ॥

निमित्तान्तरमाह ।

यज्ञभागाङ्गवैधुर्याद्यदाधानस्य ‡ कारणम् ।

आद्ये संवत्सरे तच्चेत्तदैव पुनराहितिः ॥ ६ ॥

यज्ञेति । यज्ञस्य भागः यज्ञियद्रव्यम् । अङ्गस्य पाष्ठादेर्वैधुर्यं
राहित्यं नाश इति यावत् । तस्माद्धेतोर्यदाधानस्य कारणं पुन-

* वृद्धिकामत्वे, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† तत्र तस्यामिति, - इति ड० पुस्तके पाठः ।

‡ यदा स्यादङ्गवैधुर्यादग्राधानस्य, - इति ग० पुस्तके पाठान्तरम् ।

राधानकारणं निमित्तं कैश्चिदुक्तम् । चेद् यदि तस्मिन्निमित्तं आद्ये
वत्सरे प्रथमवर्षे जातं, तत्रैव तस्मिन्नेव निमित्ते पुनराहितः
पुनराधेयमेवेति ॥ ६ ॥

पुनराधेयनिमित्तान्येव वक्तुं प्रतिजानीते ।

तत्रैतानि निमित्तानि सूत्रकारैरशेषतः ।

निरूपितानि वक्ष्यामि पुनराधेयकर्मणि ॥ ७ ॥

तत्रेति । तत्र पुनराधेयकर्मणि सूत्रकारैर्विधायनादिभिरशे-
षतः साकल्येन निरूपितानि प्रोक्तानि निमित्तानि वक्ष्यामि ।
अशेषत इत्यस्य वक्ष्यामीत्यनेनान्वयो वा* ॥ ७ ॥

प्रतिज्ञातमाह ।

यद्वित्तं जीवनायालं कुटुम्बस्यैकवत्सरे † ।

तन्नाशे पुत्रमर्त्यानां ज्ञातीनामवरोधने ॥ ८ ॥

यदित्यादिपञ्चभिः । यदिति । एकवत्सरे एकवत्सरमभिव्याप्य
कुटुम्बस्य वृद्धपिचादेर्जीवनाय ‡ जीवं कर्तुं अलं पर्याप्तं यद्वित्तं धनं
धान्यादि वा । तन्नाशे चौर्यादिना तदपाये पुनराधेयमिष्यते
अङ्गीक्रियते । पुत्राश्च ते मर्त्याश्च पुत्रमर्त्याः पुत्ररूपा मनुष्या-
अपत्यानीति यावत् । पुमान् पुत्रो जायते इत्यत्र पुंशब्दश्रवणात्

* वक्ष्यामीत्यनेनान्वयो वा, - इति क०, ख०, घ० पुस्तकेषु पाठः ।

† क्षुद्रं वाऽस्यैकवत्सरे, - इति म० पुस्तके पाठः ।

‡ पुत्रमानापत्यादेर्जीवनाय, - इति क० पुस्तके पाठः ।

पुत्रशब्दस्यापत्यार्थत्वेन दृष्टत्वात् । तेन त्वपत्यस्यापि सङ्गः । कन्या
त्वविवाहितैव । कर्मपात्रे विशेषश्रवणेनाविवाहितकन्यासङ्ख्याया
कर्त्तव्यत्वेन विहितत्वादिति । पुत्रशब्दस्य सन्ततिवाचकप्रज्ञाशब्दा-
परपर्यायत्वेन पुत्रपौत्रप्रपौत्रहानौ पुनराधेयमित्यभियुक्ताः ।

कथंभूतानां पुत्रमर्त्यानां? ज्ञातीनां शवर्णजातानामित्यर्थः ।
अथवा, ज्ञातीनां कुलजातानां पुत्रव्यतिरिक्तानामपि, अवरोधने
मरणे निमित्ते पुनराधेयमिष्यते इत्युत्तरस्योक्त्येनान्वयः । मर्त्या-
यामिति पाठे मर्त्याशब्देन मृतिः । मरणे इति पाठे तु स्पष्ट-
एवार्थः । अत्र ज्ञातिशब्देन त्रिपुरुषीति विज्ञायते । सा च
स्वपितरमारभ्य वेदितव्या । पुत्रभ्रातृपितृमातृबन्धुपशूनामिति यज्ञ-
तन्त्रोक्तेः । अङ्गसम्बन्धकारणाद् बन्धुरिति दुर्गवृत्तिकारः । अवरो-
धनमुपरोधः स च राजादिकृत इत्यापस्तम्बः । बलवद्भिरपरैर्निगृह्य-
मानत्वं रुध्यमानत्वं तदेवावरोधनमित्युक्तं श्रीरुद्रदत्तभाष्ये । पूर्व-
व्याख्यायां गोवत्सौवर्द्धन्यायेन प्रवृत्तिः* ॥ ८ ॥

अङ्गनाशेऽङ्गनानाशे पुनराधानमिष्यते ।

ज्यानिः सर्वस्वहानिः स्यात् स्पष्टं माध्यन्दिनश्रुतेः ॥ ९ ॥

अङ्गनाशे इति । तथा अङ्गनाशे पाष्ठादिहानौ, अङ्गनानाशे
स्त्रीमरणे निमित्ते पुनराधेयमिष्यते । एता निमित्तसप्तम्यः ।
तथाच प्रतिनिमित्तं नैमित्तिकमावर्त्तते । भाष्ये तु अङ्गनाशब्देन
कनिष्ठपत्नी आधामानतुप्रविष्टपत्नी वाऽन्वारम्भणीयोत्तरमजातपूर्व-

* प्रवृत्तिः, - इति क० पुस्तके पाठः ।

मासस्य ज्येष्ठपक्षौ वा याज्ञेयकम् । ज्येष्ठपक्षा दोषविशेषेणानधि-
कारापत्तावेतदिति स्मृतिचन्द्रिकायाम् । एकवत्सरपर्याप्तद्रव्यहानौ
पुनराधेयमवसमञ्जसं मन्वानस्य कल्पचिन्मतेनाह । आनिरिति ।
आनिग्रब्देन सर्वस्वहानिरुच्यते । इति माध्यन्दिनश्रुतेः सकाशात्
स्पष्टम् ॥८॥

अतोऽल्पद्रव्यनाशे तु पुनराधिर्न तन्मतात् ।

अग्रावपहृतेऽग्न्याधिः सत्याषाढादिदर्शनात् ॥ १० ॥

अत इति । अतः एतस्मादेव कारणात् अल्पद्रव्यनाशे । यस्य यत्
सर्वस्वं ततो न्यूनस्वहानौ तन्मताद्धेतोः न पुनराधेयं भवति । तथाच
श्रुतिः । योऽग्नौनाधाय सर्वज्यानि जीयते स पुनरादधीतेति ।
सर्वस्वशब्दार्थस्तु विश्वजिदधिकरणे श्रेयः । सत्याषाढादिदर्शनात् ।
सत्याषाढः कश्चित् कल्पकारः, स आदिर्यस्य स सत्याषाढादिवर्ष-
धायनमागवाद्यस्तेषां * दर्शनाच्छास्त्रात् ।

(“दीपको धूपकश्चैव तापार्थं यश्च जीयते ।

सर्वं ते लौकिकाः श्रेयास्त्वावन्मात्रापवर्गतः ॥

इदं वचनं यद्यनविषयमिति मित्राः ।)। अग्नौ अपहृते चौर्यादिना
भ्रान्त्या वा नीते सति अग्न्याधेयं पुनराधेयं भवतीति शेषः ॥१०॥

प्रमीते पुनराधानमृत्विग्भ्रातृपुरोहिते ।

बौधायनमुनिः प्राह नेष्टं सूचान्तरेष्विदम् ॥ ११ ॥

* इत्यमेव पाठः सर्वत्र ।

() इति चिह्नान्तर्गतः पाठो नास्ति क०, ख०, घ० पुस्तकेषु ।

बौधायनमुनिः, मृत्विग्भ्रातृपुरोहिते । मृत्विक् च भ्राता च
पुरोहितश्चेति समाहारद्वन्द्वः । तस्मिन् प्रमीते मृते सति पुनरा-
धानं प्राह । इदं मृत्विगादिमरणनिमित्तं पुनराधानं कल्पान्तरेषु
नेष्टं, न भवतीति भावः ॥११॥

आधानाद्यमयावित्वे बहुचाः पुनराहितम् ।

कथयन्ति प्रतिज्ञातश्रुते तामेव वाजिनः ॥ १२ ॥

आधानेति । आधानस्य आदौ आदिमवर्षे, आमयावित्वे
आमयो रोगस्तद्धेतुः सति पुनराधेयं बहुचाः आश्वलायनाचार्याः
कथयन्ति शंसन्ति । अचामयशब्देन चयादिमहारोगो याज्ञः ।
सामान्यरोगस्य तु नित्यत्वेन^(१) नैमित्तिकत्वाभावात् । अतएव यज-
मानस्य महारोगो वा जायते इति यज्ञतन्त्रोक्तिः सङ्गच्छते । उदर-
व्याधिरिति वृत्तौ । अन्ये त्वामयोरोग इत्याहुः । तथाच सूत्रम्* ।
आधानाद्यद्यमयावौति । अत्र यद्यपि प्रथमवर्षे इति सूत्रज्ञता
नोक्तं तथाप्यर्थासम्भय इत्युक्तं वृत्तौ । नैमित्तिकान्तरमपि तैरेवो-
दाह्यतम् । यदि वाऽर्थाव्ययेरस्मिन् । अर्थार्थः । अर्था पुत्रपश्चादयः
यदि व्ययेरन्विपद्येरस्मिन् । प्रपञ्चितं चैतद्विस्तरतो वृत्तिरुद्भिः ।
पुत्रपश्चादिविपत्तिनिमित्तस्य पूर्वमुक्तत्वाज्जोड्युक्तं मूले । तामेव
पुनराहितमेव वाजिनो वाजमनेयिनः, नामैकदेशे नामगृहणमिति

* तत्सूत्रम्, - इति छ० पुस्तके पाठः । एवमुत्तरत्र ।

(१) यः कश्चित् स्वल्परोगः शरीरे सर्वदेव न्यूनाधिकभावेन वर्तते इति
भावः ।

न्यायात् । प्रतिज्ञातभंगे प्रतिज्ञातस्य भंगे नाग्रे सति कथयन्ति ।
तथाच तत्सूत्रम् । पुनराधेयमाधानाप्रतिज्ञातस्येति । अस्यार्थः ।
आधानेन लक्षणेन यस्याप्रतिज्ञातमप्रकाशमुपजायते स आधाना-
प्रतिज्ञात इति भर्तृयज्ञाचार्या व्याचक्षते । यस्याधानसमनन्तरमेव
प्रतिज्ञातमपगतं स आधानाप्रतिज्ञात इति कर्कः ।

अत्रैवं श्रूयते । यस्याधानमनर्थकं स्यात् स पुनरादधीतेति ।
तथा, योऽग्नीनाधाय सर्वज्यानि जीयते स पुनरादधीतेति । सूचा-
र्थस्तु, प्रतीतः प्रसिद्धो ज्ञातः प्रतिज्ञातः । प्रादयोगताद्यर्थे प्रथमयेति
समासः । यो धनवित्ताध्ययनादिमत्तया प्रसिद्धः पुरुषः, स प्रति-
ज्ञात उच्यते । न प्रतिज्ञातः अप्रतिज्ञातः । आधानेन लक्षणेन
निमित्तेन वा अप्रतिज्ञातः आधानाप्रतिज्ञातः । यः प्रागाधाना-
लभप्रतिष्ठोऽपि आधानसमनन्तरं संवत्सरादवाग्रेव वित्तमानादिहा-
नेन साभाभावाद्वा अप्रतिज्ञातोऽप्रसिद्ध इव स्यादप्रतिष्ठ इव
भवेत् स एवमुच्यते । तस्येदं दुष्टान्मुत्सर्गपूर्वकादुष्टान्मुत्पादकं पुन-
राधेयसञ्ज्ञकं कर्म भवति । तथा चाथर्वणे पद्यते । आधानादवृद्धि-
स्येत् संवत्सरादवाग् रोहिण्यामग्निहोत्रमुत्सृज्य पुनर्वस्वोः पुनराद-
धीतेति । शाङ्खायनश्च । काम्यं पुनराधेयमजानानस्येति । अस्यार्थः ।
आधानसंज्ञकस्वग्निषु पुत्रादिप्राप्त्यानि कर्माणि कुर्वन् अपि अग्नि-
होषाद् यः कामाक्ष प्राप्नोति सोऽजानन्नित्युच्यते । तस्य दुष्टाग्नि-
परित्यागेनादुष्टान्मुत्पादकतया काम्यं कामेभ्यो हितं पुनराधेयं
भवतीत्यर्थः । आपस्तम्बः । अग्नीनाधाय तस्मिन् संवत्सरे यो नर्भुयात्
स पुनरादधीत प्रजाकामः पशुकामः पुष्टिकामो जान्या पुत्र-

मर्त्यायाम् । मानवे च । आहितेषु व्यूध्यमानः पूर्वां पौर्णमासीमुपो-
स्याग्रे वैश्वानराय द्वादशकपालं निर्वपेत् पौर्णमास्यां ज्वलतो-
विष्टजेदम्याधेयेन व्याख्यातविकारांस्तु व्याख्यास्याम इति । काठके च ।
वृद्धे पुनराधेयमिति । तेन भर्तृयज्ञकृतव्याख्यानं युक्तमिवाभाति ।

अथवाऽयमर्थः । प्रतिज्ञातशब्दः प्रियवचनः । कुतः ? एतदाऽस्य प्रिय-
तमं* प्रतिज्ञाततमं धाम न यथा प्रियः पुत्रो वा हृदयं वेत्यादौ^(१)
तथा दर्शनात् । हरिस्वामिभिर्माधवाचार्यैश्च तथैव व्याख्यातत्वाच्च ।
अतः प्रतिज्ञातं प्रियं, न प्रतिज्ञातमप्रतिज्ञातमप्रियमित्यर्थः । आधान-
समनन्तरमेव सर्वस्वहानिपुत्रगणप्रतिष्ठाहान्याद्यनिष्टदर्शनेनाधान-
मप्रतिज्ञातमप्रियमनिष्टफलदत्वादवलम्बं यस्य स आधानाप्रतिज्ञात-
स्य आधानाप्रतिज्ञातस्य पुनराधेयं भवतीति । अयमेव सोऽज्वलः
सूचार्थः । पुत्रमर्त्यायामित्यत्र पुत्रशब्दस्यापत्यमात्रवचनः । नारायण-
वृत्तौ पुमांस एव मे पुत्रा जायेरन्नित्यत्रापत्यवाचित्वोक्तेः । जनयद्
वज्रपुत्राणीति लिङ्गात् । पुमान् पुत्रो जायत इति च । पौत्रौ
मातामहस्तेनेति मनुक्तेः । पुत्र्या अपत्यमित्यर्थे तु स्त्रीभ्योऽङिति
पौत्रेय इत्यापत्तेः । न चान्तर्वर्तिनी विभक्तिमाश्रित्य^(२) पुंस्त्ववि-
शिष्टस्यैवापत्यस्य प्रतीतिरिति वाच्यम् । निमित्तगतसङ्ख्यालिङ्गयो-
रविवक्षितत्वेन सिद्धान्तितत्वात्पुत्रशब्दगतं पुंस्त्वमविवक्षितम् ।

* प्रियतमम्, — इति नास्ति क०, ख०, घ० पुस्तकेषु ।

(१) यथा पुत्रः प्रियः हृदयं च प्रियं तथैतत् स्थानं प्रियं न किन्तु
अत्यन्तं प्रियमिति श्रुत्यर्थः ।

(२) पुत्रस्यापत्यमित्यत्र विभक्त्यर्थं पुंस्त्वमाश्रित्येत्यर्थः ।

प्रपञ्चितं चेतदौचित्यमरण इत्यत्र भास्करभट्टैः । तथाच पुत्रशब्द-
स्यापत्यार्थपरतया तन्मन्त्र्येव लिङ्गाविशिष्टपौत्रपौत्र्यादिमत्याऽपि^(१)
निमित्तं भवितुमर्हतीति भावः ॥ १२ ॥

पुनराधाननिमित्तमाह ।

उदातेऽग्नौ विहारात्माह्वयमानेऽप्यजन्मनि ।

लोकाग्न्यादावनिश्चितेऽभ्युदयेऽस्तमयेऽपि वा ॥ १३ ॥

उदातेति । विहारात् प्राक् विहरणात् पूर्वमग्रावुदातेऽनुगते
सति मथ्यमानेऽप्यग्रावजन्मनि न विद्यते जन्म यस्य तस्मिन्नजन्मनि
सति लोकाग्न्यादौ । आदिशब्देनोदपात्रकुशवटुप्राद्व्यणजानां
यज्ञम् । अतिदर्शनात् । अनिश्चितेऽनिधापिते सति अभ्युदयेऽस्तमये
वा निमित्ते जाते ॥ १३ ॥

विशिष्टहेतुनाऽनेन* जातवेदा विनश्यति ।

विहारोत्तरकालं वा नष्टौ पूर्वापरानलौ ॥ १४ ॥

विशिष्टेति । अनेन पूर्वोक्तविशिष्टहेतुना उद्धरणप्राक्काशीनै-
काग्न्यनुगमनिमित्तमन्यनाम्यजननहेतुकलौकिकाग्न्यादिनिधानरा-
चित्यविशिष्टास्तोदयकाशरूपनिमित्तेन जातवेदा अग्निर्विनश्यति
माशं प्राप्नोति । अत्राग्निशब्देनाग्निनिष्ठाधामजन्यसंस्कारापूर्वं लक्ष्यते ।
शक्याग्नेर्देवतात्वेन माशासम्भवादन्वयानुपपत्तेः । पुनराधानं भवतीति

* तेन, - इति ग० पुस्तके, तत्र, - इति क०, ख०, घ० पुस्तकेषु पाठः ।

(१) पुत्रमरणमिव पौत्र्यादिमरणमपीत्यर्थः ।

भावः । अत्राप्यन्तर्गर्भिणीन्यायेन केवलगार्हपत्योपश्रमे उभावग्नौ
इत्यादिनिमित्तसंज्ञावेन पुनराधेयमेव केचिद् व्याजघ्नः ।

विहरणात् प्राक् तादृशविशिष्टहेतुनाऽग्निनाश इत्युक्तम् ।
अधुना विहारोत्तरमपि तादृशेनैव हेतुनाऽग्निनाशो भवतीत्याह ।
विहारेति । वेत्यथवा । विहारोत्तरकालं यथा स्यात् तथा
पूर्वापरौ गार्हपत्याहवनीयौ नष्टावनुगतौ ॥ १४ ॥

श्रेष्ठं पूर्वोदितं सर्वं तत्राप्यग्निर्विनश्यति ।

वैधं काष्ठमनिर्मथ्य प्रागेवाग्न्युदकादिके ॥ १५ ॥

विन्यस्तेष्वग्निनाशः स्यादुदयास्तमये सति ।

श्रेष्ठं मथ्यमानेऽप्यजननादिकं सर्वं पूर्वोदितं यदि स्यात्तत्रापि
तस्मिन्निमित्तेऽपि अग्निद्वयं विनश्यति । अग्निरित्येकवचनं आत्यभिप्रा-
येण । न्यायस्य तुल्यत्वात् । विनाशशब्देन पुनराधेयं भवतीत्याह ।
यस्योभावग्नौ इति विशेषश्रवणात् । अत्र विशिष्टहेतावुद्धरणोत्तर-
काशीनेति विशेषणीयम् । पूर्वोक्तविशिष्टहेतौ मन्यनाम्यजननहेतु-
केति विशेषणस्य कृत्यमाह । वैधमिति । उद्धरणप्रागुत्तरं वाऽग्रा-
वनुगते सति वैधं शास्त्रोदितं काष्ठमरणिरूपमनिर्मथ्यामयित्वा
प्रागेव मन्यनात् पूर्वमेव अग्न्युदकादिके विन्यस्तेष्वपि स्थापितेष्वपि^(१)
उदयास्तमये जाते माशोऽग्निनिष्ठसंस्कारध्वंशो भवति । पुनराधेयं
भवतीति भावः ॥ १५ ॥

(१) अत्रैकवचनवहुवचनान्तयोरन्ययस्मिन्तनीयः । समतु, विन्यस्तेऽप्यग्नि-
नाशः स्यात्, - इति पाठः प्रतिभाति ।

अस्मिन् विषये कर्ममतमाह ।

कालाल्पत्वे त्वनिर्मथ्य लोकाग्न्यादि क्षिपेद्यदि ॥१६॥

उदयास्तमयात् पूर्वं कर्कोऽग्निनाशमिच्छति ।

कालेति । उद्धरणत् पूर्वमुत्तरं वाऽनुगमे कालाल्पत्वे सति, कालाल्पत्वं कालाल्पत्वं स्वल्पकाले सति, अस्तोदयभयान्मन्य-
नारभमकालेव यदि चेत् उदयास्तमयात् पूर्वमेव लौकिकाग्न्यादि
क्षिपेत् खरे स्थापयेत् । अस्मिन्निमित्ते कर्काचार्यः अनाशं ना-
शभावमिच्छति । मन्यनपर्याप्तकाले सति अनिमथ्य कृतेऽपि खरे
ऽग्निस्थापने पुनराधेयमेवेति भावः ॥१६॥

मतान्तरमाह ।

लोकाग्न्यादावसम्भेऽपि पुराऽर्कास्तमयोदयात् ॥१७॥

मन्यनारभमात्रेण नाशो दृष्टैर्निवारितः ।

लोकेति । अर्कस्य सूर्यस्यास्तमयोदयात्पुरा पूर्वं लोकाग्न्यादौ,
आदिग्रह्णेनोदकादिके असम्भे सति अप्राप्ते सति *, स्वल्पकालेऽपि
मन्यनारभमात्रेण केवलेनारभेण दृष्टैः पूर्वाचार्यैर्नाशः संस्कार-
नाशो निवारितः । न भवतीत्यर्थः । तत्रयुक्तं पुनराधेयं पुनराधानं
वा न भवतीति भावः । किन्वनुगमप्राप्त्यस्तमेव । मन्यनारभस्तु
भक्ष्यार्थेन भवतीत्युक्तं नारायणवृत्तौ ॥१७॥

पूर्वमस्तोदयकालीनोभयानुगमस्य निमित्तत्वमुक्तमधुना तज्ज्ञा-
नस्य निमित्तत्वं मतभेदेनाह ।

* अप्राप्ते सति, - इति नास्ति क०, ख०, घ० पुस्तकेषु ।

उभयोद्धानविज्ञानादूर्ध्वमर्कोऽस्तमेति चेत् ॥ १८ ॥

कर्कोऽग्निनाशमाचष्टे पश्चाज्ज्ञाते न दुष्यति * ।

उभवेति । उभयस्यार्थादग्नेः उद्धानमनुगमस्तस्य ज्ञानाज्ज्ञाना-
नन्तरं अर्कोऽस्तं चेत् एति उदयं प्राप्नोति तदा कर्काचार्योऽग्नि-
नाशमाचष्टे कथयति । पश्चात् अस्तोदयानन्तरं ज्ञाते अनुगमज्ञानं
चेन्न दुष्यति दोषयुक्तो न भवति । अर्थादग्नेः । पुनराधेयं तदा
न भवतीति भावः ॥१८॥

उभयानुगमेऽपि पुनराधेयं नेति मतान्तरेणाह ।

एकयोनित्वपक्षे तु सर्वाग्न्यनुगमो यदि† ॥ १९ ॥

उदयास्तमये चैव नाशमेके न त्रूभयोः ।

एकेति । एके आचार्या एकयोनित्वपक्षे, एका योनिररणिर्वेषां
ते एकयोनयस्तेषां भावस्तत्त्वं तस्य पक्षे, सर्वाग्न्यनुगमः सर्वेषां अया-
णामग्नीनामनुगमो यदि चेत्, तु पुनरुदयास्तमये च रवेर्जाति
सत्येव नाशं वदन्ति । नियोगार्थ एवशब्दः । तु पुनरुभयोर्गार्हपत्या-
हवनीययोरनुगमे न भवतीत्यर्थः ॥१९॥

तस्मिन्नेव पक्षे सर्वाग्न्यनुगमेऽपि कश्चिद्विशेषमाह ।

अत्रश्चेदुभयोद्धानेऽभ्युदयास्तमयात् पुरा ॥ २० ॥

परोऽग्निरेको जातश्चेत्तावताऽपि न नश्यति ।

तदनुत्पादमात्रेण स्यादग्न्याधिर्न पूर्वयोः ॥२१॥

* पश्चाज्ज्ञातेऽपि नेच्छति, - इति म०, घ० पुस्तकयोः पाठः ।

† यदा, - इति म० पुस्तके पाठः ।

अज्ञ इति । उभयोद्धाने उभयानुगमे चेद्यदि अज्ञस्तद्विषयक-
ज्ञानाभाववानित्यर्थः । उदयास्तमयात् पुरा पूर्वं मन्यनेन सौकि-
कामिस्थापनादिना वा परोऽग्निः पाश्चात्योऽग्निर्गार्हपत्य इति यावत् ।
एकः केवलश्चेद्यदि जातः पश्चादाहवनीयाद्यनुगमज्ञाने जातेऽपि
तावता तन्माचनिमित्तेन न नश्यति नष्टो न भवति ।

तत्रैवं प्रपञ्चः । यस्योभावग्नौ इत्यादिना उभयानुगमो निमि-
त्तम् । ततोभयत्वस्योद्देश्यविशेषणस्यापि विवक्षितत्वेन सिद्धान्तित-
त्वाच्चेकानुगमे पुनराधानमित्येकः पक्षः । अन्तर्गर्भिणीन्यायेन केवलं
गार्हपत्यैकान्यनुगमे पुनराधेयमिति द्वितीयः । कर्ममते त्वभया-
नुगमज्ञानं निमित्तम् । तेनोभयानुगमस्यास्तोदयात् प्राक् ज्ञाने
पुनराधेयम् । तदुत्तरं ज्ञाने तु न भवति, किन्त्वनुगमप्रायश्चि-
त्तमेव । केचित्तूभयानुगमस्य भिन्नयोनिपरत्वे निमित्तत्वमभिन्न-
योनित्वपक्षे तु सर्वान्यनुगमज्ञानस्य निमित्तत्वमाहुः । अत्रापि
यमदूरात् परापक्षेदित्यादि बोध्यम् ॥ २० ॥

तदिति । तस्य गार्हपत्याग्नेरनुत्पत्तिमात्रेण, अनुत्पत्तिरेव
अनुत्पत्तिमात्रं, तेनान्याधिः पुनराधेयं भवति पूर्वयोराहवनीयद-
क्षिणान्योरनुत्पत्त्या नेत्यर्थः ।

अस्तोदयात् पूर्वमकृतोद्धारणस्य गार्हपत्यस्यानुगमे सत्यन्तर्गर्भि-
णीन्यायेनोभयानुगमाशङ्क्य कृत्वाचिन्तेयम् ॥ २१ ॥

केचित्त्वविहृतावस्थे परेऽग्रावनुगच्छति ।

नाधानं मन्वते तत्र नोभयानुगमो हि सः ॥ २२ ॥

केचिदिति । अविहृतावस्थे, अकृतविहरणा अवस्था दशा यस्य,
विहरणात्प्रागिति यावत् । परेऽग्नौ पाश्चात्येऽग्नौ गार्हपत्येऽनुगते
सति, केचित् केचन, तु अर्थः, केचिदपीत्यर्थः । तत्र तस्मिन्निमित्ते
आधानं पूर्वोक्तं पुनराधेयं न मन्वते । अत्राधानशब्दोऽन्युत्पादकत्वेन
पुनराधेये उपपद्यते । हि यस्मात् सः उभयानुगमो न, नैवेत्यर्थः ॥
॥ २२ ॥

यस्योभावग्नौ अनुगतावभिनिस्तोचेदभ्युदियाद्वा पुनराधेयं तस्य
प्रायश्चित्तिरित्यनेनास्तोदयकालीनोभयानुगमननिमित्ते नैमित्तिक-
त्वेनाद्यातस्य पुनराधेयस्येक्यङ्गभूतान्यन्वाधानोत्तरकालीन-तादृशो-
भयानुगमननिमित्तेऽपि सति निमित्ते नैमित्तिकमिति न्यायेन
कर्त्तव्यत्वेन प्राप्तस्य निवृत्तिं बोधयन् निमित्ताभावमाचष्टे ।

अन्वाहितोभयध्वंसेऽप्यग्निनाशो न विद्यते ।

अन्वाहितविधिः कार्यो हव्यवाहदये पृथक् ॥ २३ ॥

अन्विति । अनु अन्वाधानेनाहितः संस्कृतः अन्वाहितोऽर्था-
दग्निः । तस्योभयं गार्हपत्याहवनीयरूपं, तस्य ध्वंसोऽभावः, स च साऽ-
दिरनन्तः^(१) । तस्मिन् सति । यदा, अन्वाहितात् अन्वाधानानन्तरं
उभयध्वंसे सति । अन्वाहितशब्दोऽत्रान्वाधानवचनः अनुपूर्वकस्या-

(१) स च ध्वंसश्च । घटादिध्वंसोहि सुदूरपातादिना जायते इत्यसौ
सादिः । ध्वंसस्तु कदाचिदपि न नश्यति । तन्नाशे घटाद्युन्मज्जना-
पत्तेः । अतोऽसावनन्तस्येत्यर्थः ।

धानशब्दस्येवाहितपदस्यान्वाधानवाचकत्वेन विवक्षितत्वात् । अन्वाधानान्तरमुभयानुगमेऽपि अग्निनाशोऽग्निनिष्ठाधानजन्यसंस्कारापूर्वनाशो न विद्यते न भवति । तत्रयुक्तं पुनराधेयं न भवतीत्यर्थः । अत्रोद्देश्यविशेषणस्योभयशब्दस्य विवक्षितत्वेन सिद्धान्तितत्वाच्चैकतरानुगमो निमित्तमत उभयपदोपादानम् । अपिनाऽस्तोदयकासीनत्वं प्रोच्यते ।

तर्हि तत्र किं स्यादत आह । अन्वाहितेति । अन्वाहितस्याग्नेरनुगमे यो विधिः कल्पकदुक्तः, यदाऽन्वाहितादन्वाधानोत्तरमनुगमे यो विधिर्हव्यवाहदये हव्यवाहयोरन्योर्द्वयं गार्हपत्याहवनीयरूपं तस्मिन्, पृथगितरानुगमेऽपि प्रत्येकं भवति । अत्रोभयशब्दस्याविवक्षितत्वज्ञापनाय पृथक्पदोपादानम् । अन्यथोभयानुगमे एवान्वाहितविधिना भवितव्यमिति गार्हपत्याहवनीयदक्षिणाम्यन्यतरानुगमेऽपि अन्वाहितविधिर्भवति । एष एवान्वाधानोत्तरं प्राक् कर्मापवर्गाद् यदा कदाचिदन्यतरानुगमे द्रष्टव्यः । अन्वाधानञ्च प्रकृतिविकृतिसाधारणमेव ।

नन्वाग्निहोचहोमाङ्गभूतास्त्रिष्टिषु क्रियमाणास्त्रिम्यन्वाधानोत्तरकासीनाम्यनुगमे चैतदेव प्रायश्चित्तमन्यदेति सन्देहे, अविशेषादेतदेवेति प्राप्ते, नेति ब्रूमः ।

“अग्निहोचाङ्गभूतेष्टिमध्येऽम्यनुगमो यदि ।

गृहीतानुगमो न स्यादाधानेष्टिवदच तु ॥

साधारणं न चेद्वाग्नैर्येन स्यात् पौर्णमासवत् ।

न शुद्धरणमिच्छार्थं किन्तु होमार्थमेव तत् ॥

तस्माद्यथाऽतिथेर्होमकासीनस्य भुजिक्रिया ।

नाग्निहोचाङ्गमेवं न गृहीतानुगमस्त्विति ॥

किन्त्वनादिष्टमात्रेण पुनरुद्धरणं भवेत्” ।

इति वचनात् अनादिष्टमनुगतप्रायश्चित्तम् । अन्वाहितविधेस्तु कल्पभेदेन नानात्वान्मूले नोक्त इति सङ्क्षेपः ॥ २३ ॥

कचिदनुगमभ्रान्त्या कृते मन्यने पूर्वाग्निदर्शने च जाते तत्र किं स्यादिति अनुगमप्रसङ्गाच्चैमित्तिकान्तरमाह ।

नाशभ्रान्त्या मथित्वाऽग्निं पूर्वाग्निं यदि पश्यति ।

मथिताग्निं समारोप्य पूर्वाग्नौ वर्त्तयेत् क्रियाः ॥ २४ ॥

नाशेति । नाशोऽनुगमस्तद्भ्रान्त्याऽनुगत इति बुद्ध्याऽग्निं मथित्वा तद्द्वारेणोपसन्निगोचरं कृत्वा पूर्वाग्निं खरस्थिताग्निं यदि पश्यति । तदेव मथिताग्निमरणिस्थाग्निं समारोप्य पात्रान्तरे खरे वा कृत्वा समारोपविधिनाऽरण्योः समारोप्यं * कृत्वा क्रिया होमादिरूपा पूर्वाग्नौ खरस्थाग्नौ वर्त्तयेत् कुर्यादित्यर्थः । कालप्राप्तक्रियानुवादोऽयम् । अनुगतभ्रान्त्या मथितस्याग्नेस्त्यागः सर्वप्रायश्चित्तं चेत्युक्तं देवमन्ये । समारोपस्य तु नानात्वान्मूले नोक्तः । अस्मैव भ्रान्त्योद्धृतस्य पूर्वाग्नेरुपरि निधाने कृते अग्नयेऽग्निमतेऽष्टाकपासः पुरोडाशो भवति पूर्णाहुतिं वा जुहुयात् । कात्यायनेन तु उपस्थानमपि आस्तातम् । एवमाहवनीयदक्षिणाम्यन्यतराम्यनुगमभ्रान्त्या गार्हपत्यादुद्धरणे कृते

* समारोपम्, - इति क०, ख० पुस्तकयोः पाठः ।

पश्चात् पूर्वज्ञाने प्रायश्चित्तं कृत्वा भ्रान्त्योद्धृतस्य गार्हपत्यमध्ये पश्चात्प्रक्षेपः कार्यः । अथ सङ्क्षेपदोषदुष्टोऽयमग्निरित्येवं बुद्धिं स्यात् तदा इदं प्रायश्चित्तं कुर्यात् । तं* भ्रान्त्योद्धृतमाहवनीयस्य पश्चात् पुर-
स्तादा स्थापयित्वा उभयत्राग्निद्वये होमं कुर्यात् । तत्रैवं कर्तव्यता ।
स्वातवतीं प्रणालसदृशीं पूर्वां समिधमाधाय एकमेव चतुर्गृहीतं
तस्यां समिधि होतव्यं, यथा कृतं द्रव्यमुभयोरग्नयोः प्राप्नोति । एव-
मुभयत्र होमः कृतो भवति । एवमेव भ्रान्त्योद्धृतस्याहवनीयदक्षि-
णाम्नोरुपरि निधाने कृते पूर्वोक्तमिष्टिरूपमुपस्थानरूपं वा प्राय-
श्चित्तं बोध्यमिति सङ्क्षेपः ॥ २४ ॥

प्रागस्तोदयादग्न्यनुगमे लोकाम्यादीनामनिक्षेपे च सति पुन-
राधेयस्य विकल्पमाह ।

उदातोदयनिष्प्रोकाद्† यावदग्निविनाशनम् ।

अग्न्याधिपुनराधेये‡ स्यातां तत्र विकल्पतः ॥ २५ ॥

उदातेति । उदातोऽनुगमः, उदयश्च निष्प्रोक्तश्चेति समाहार-
द्वयः । उदातादुदातमारभ्य उदयनिष्प्रोकाद्यावदुदयास्तपर्यन्तमि-
त्यर्थः । अग्निविनाशनम्, लौकिकाम्यादिक्षेपराहित्येन पूर्वमुक्तम् ।

* तं, — इति नास्ति क० ख० घ० पुस्तकेषु ।

† निष्प्रोकाद्, — इति ग० पुस्तके पाठः । एवं परञ्च ।

‡ अग्न्याधिपुनराधाने, — इति ग० पुस्तके पाठः ।

तत्र तस्मिन्निमित्ते सति । अग्न्याधिपुनराधेये । पुनराधानपुनरा-
धये विकल्पतो विकल्पेन स्यातां भवतः । तदुक्तं यज्ञपार्श्वे,—

“उदयास्तमयात्पूर्वं गार्हपत्यो गतो यदि ।

भक्षणाऽरणिमात्पृश्नं तूष्णं कुर्यान्तु मन्थनम् ॥

मथ्यमानो न जायेत लौकिकाम्यादिकं क्षिपेत् ।

ततो विहरणं कृत्वा होमं कुर्याद्यथाविधि ॥

यद्यग्न्यादावनिक्षिप्ते उदयास्तमयो भवेत् ।

खरस्थानं यदा शून्यं तदा स्यात् पुनराहितिः” ॥ इति ।

पुनराहितिपदस्योभयवाचकत्वादिति ॥ २५ ॥

निमित्तान्तरमाह ।

मन्त्रं विना समारूढोऽरण्योरात्मनि वा यदि ।

तत्र ज्वलनशान्तौ* स्यादसमारूढशान्तिवत् ॥ २६ ॥

मन्त्रेति । अरण्योः, वेत्यथवा, मन्त्रं समारोपमन्त्रं विना भ्रान्त्या
मन्त्रान्तरेण† समारूढः कृत इति शेषः । ततो ज्वलनशान्तौ
खरस्थान्युपशमे तत्र तस्मिन्निमित्ते सति असमारूढशान्तिवत्
असमारोपितस्य शान्तिसूया तुल्यं स्यात् । अनुगमप्रायश्चित्तं मथ-
नपूर्वकं भवतीति भावः । ‡ समारोपित इति बुद्ध्या मथनानुगम-
प्रायश्चित्ते चेन्न करोति तदा तृतीयहोमकालात्प्राक् ज्ञाते मन्थ-
नादि कार्यम् । तदूर्ध्वज्ञाने तु पुनराधानमिति ॥ २६ ॥

* शान्तिः, — इति ग० पुस्तके पाठः ।

† मन्त्रान्तरेण वा, — इति ड० पुस्तके पाठः ।

‡ अथमंशः ख० घ० पुस्तकयोस्तुटितः ।

एवमवरोहणमन्त्रं विनाऽप्येतदेव नैमित्तिकं भवतीत्याह ।

आरूढोऽपि यथाशास्त्रमवरूढो न शास्त्रतः ।

तृतीये होमकाले वा सम्प्राप्ते पुनराहितिः ॥ २७ ॥

आरूढेति । यथाशास्त्रं, शास्त्रमतिक्रम्येति यथाशास्त्रं मन्त्रः* । तेन आरूढः समारोपितोऽपि, यदीति पूर्वोक्तमाह्वयम् । शास्त्रतो-
मन्त्रेण नावरूढः, प्रत्यवरोहणमन्त्रं विना भ्रान्त्याऽन्यमन्त्रेण वाऽव-
रूढोऽपि नावरूढस्तदा तृतीयहोमकालात्प्रागवरोहणमन्त्रपूर्वकं
मन्त्रं कार्यम् । तृतीयात् परन्तु पुनराहितिः स्यात् । इदन्तु शा-
स्त्रान्तरविषयम् । कस्यांश्चिदवरोहणस्यानाधानात् ।

यदा हेतुपरतया व्याख्येयम् । तद्यथा । आरूढेति । यथा-
शास्त्रं शास्त्रोक्तविधिना शास्त्रोक्तक्रियेति यावत् । आरूढोऽपि
शास्त्रतः शास्त्रेण सार्वविभक्तिकस्तस्मै । नावरूढोऽरणिमात्मानं वा
प्राप्तः । अनेनेदं कर्म कर्त्तव्यमिति नियमविधन्यथाभावात् । विध-
मानेऽग्नौ यथोक्तः समारोपोधारणं वा कार्यम् । उपशान्तौ तु
भस्मस्पर्शादि प्रायश्चित्तहोमानां कार्यम् । अथ मन्त्रे क्रियमाणे
चेदग्निर्न जायेत तत्र किं स्यादत आह । तृतीयेति । अस्मान्ध-
तुगमोत्तरं मन्त्रमानेऽप्यजन्मनोऽप्यहोमकार्यम् । असमारूढशान्ति-
वदित्युक्तात् तृतीये होमकाले सम्प्राप्ते पुनराहितिः पुनराधानं
भवतीति । वा शब्दोऽवधारणे । तदुक्तम् ।

* शास्त्रमात्रः, - इति ड० पुस्तके पाठः ।

“अग्रावनुगते यस्तु होमकालद्वयं त्रजेत् ।

अभयोर्विप्रवासे वा पुनराधानमर्हति” ॥ २७ ॥

प्रागस्तोदयादमध्यनुगमे लौकिकाम्यादिषु होमं संपाद्य मन्त्रं
कार्यमित्युक्तमधुना तदवधिकथनपूर्वकं पुनराधानमिति तन्माह ।

यदा तु लौकिकाम्यादि निधाय हवनं तदा ।

हुतेऽपि लौकिकाम्यादौ मन्त्रमानोऽप्यनन्तरम् ॥ २८ ॥

द्वितीयादा तृतीयादा होमकालात्परा यदि ।

अग्निर्न जायते तत्र पुनराधानमाचरेत् ॥ २९ ॥

यदेति दाभ्याम् । यदा यस्मिन् काले लौकिकाम्यादि निधाय
तदा तस्मिन् काले तस्मिन्नेवाग्नौ हवनं कार्यमिति शेषः । न
तत्परभाविमथिताग्नौ ।

तु पुनरर्थः । लौकिकाम्यादौ हुतेऽपि अनन्तरं होमानन्तरं
मन्त्रमानोऽपि अग्निः द्वितीयादा तृतीयादा होमकालात् पुरा
यदि न जायते तत्र पुनराधानमाचरेत् । होमस्तु लौकिकाग्नौ
एक एव । द्वितीयहोमकालात्प्राक् अजने पुनराधानमिति
रामाचारः । शाङ्गयनसूत्रे अप्रवक्ष्यन्तात्मन्यरण्योः समिधि नाग्निं
समारोहयत इति । होमस्तु समारोपमन्त्रमानविषयो नानुगतम-
न्त्रमानविषयइत्युक्तं तृतीये ॥ २८ ॥ २९ ॥

लौकिकाग्निनिधानात्प्रागुत्तरं वा भस्मस्पर्शदिविशिष्टाम्युत्पत्ति-
रेव पुनराधाननिवर्त्तिनेत्याह ।

जातोऽपि वा विना भस्मस्पर्शं जातजपं विना ।
प्रायश्चित्तं विना काष्ठं मन्यने चोदितं विना ॥ ३० ॥
लौकिकः स्यादतो लुप्तादारभ्यावर्त्तयेत् पुनः ।

जातेति । भस्मस्पर्शं विना यस्मिन् गोमयपिण्डे दाहणि वाऽन्यु-
पग्रमस्तद्भस्मनाऽरण्योः स्पर्शमन्तरेण मन्यनात् प्रथम-द्वितीय-तृतीय-
होमकालात्प्राक् जातोऽपि लौकिकः स्यादित्युत्तरस्थेन लौकिक-
पदेनाश्वयः प्रत्येकं बोध्यः । यत्रान्युपग्रमस्तद्भस्मनाऽरण्यो संस्पृशेदिति
वचनात् ।

एवं, जातजपं विना जातोऽपि लौकिकः स्यात् । इदञ्च
जातजपभावरूपं पुनराधाननिमित्तं यस्यां शाखायां जातेऽग्नौ
जातजपोविहितोऽस्ति तच्छाखापरम् । एवं जातोऽपि प्रायश्चित्तं
विना लौकिकः स्यात् । अत्र प्रायश्चित्तशब्देनानुगतप्रायश्चित्तमे-
वोच्यते । तथाच प्रमादादिना प्रायश्चित्ताकरणेन लौकिको भवति ।

अत्र केचित् । भस्मस्पर्शरूपस्यैवादिष्टप्रायश्चित्तस्य कृतत्वादन्यद-
नुगतप्रायश्चित्तं न भवति तेनानुगतप्रायश्चित्ताभावेऽपि लौकिकत्वं
नेत्याहुः । परे तु भस्मस्पर्शस्याग्निहोत्रप्रकरणपठितत्वेन तत्परत्वा-
त्तत्रैव भस्मस्पर्शो नान्यत्र । तद्व्यतिरिक्तान्यनुगमे भस्मस्पर्शो न भवति
किन्वनुगतप्रायश्चित्तमेवेति कर्काः । तदुक्तं रेणुकाचार्यैः ।

“विहारकालादन्यत्र यदा गम्योऽनुगच्छति ।

मयिला गम्यमुद्धृत्यानादिष्टं तत्र ह्रयते” ॥ इति ।

मन्यने चोदितं काष्ठं विना प्रमादादिना प्रमन्यान्तरेण भ्रान्त्या

वा लौकिकारणीभ्यां जातोऽपि लौकिकः स्यात् । एवमचोदित-
पाकादिकमपि पुनराधानप्रयोजकम् ।

“अचोदितेन पाकेन कृतेनोद्धरणेन च ।

लौकिकोऽग्निः स विज्ञेयः पुनराधानमर्हति” ॥

इति बौधायनीयात् । अतो यस्मादग्निविनाशो जात इति हेतो-
र्लुप्तात् लुप्तपदार्थाद्भस्मस्पर्शादिरूपादारभ्य यस्य पदार्थस्य भस्म-
स्पर्शादेर्लोपो जातस्तमारभ्य पुनरावर्त्तयेत् । यदि स्पर्शो विहितो-
जातजपस्त्वकृतस्तदा जातजपमारभ्यावृत्तिः, स्पर्शस्य कृतत्वात् । एव-
मूच्यम् ॥ ३० ॥

अकृतस्पर्शादिपदार्थानां कालावधिमाह ।

यदि नावर्त्तयेद्ब्रह्मै तादृश्येव जुहोति च ॥ ३१ ॥

ह्रयमानेऽपि लुप्येत होमकालाष्टकात्परम् ।

यदीति । प्रमादादालस्यादा यदि नावर्त्तयेत् पुनरावृत्तिं न
कुर्यात्तादृश्येव स्पर्शादिरहिते एव चेत् जुहोति, तदा अष्टमहो-
मकालमभिव्याप्य लौकिको न भवति । इत ऊर्ध्वं होमकालाष्ट-
कात्परं ह्रयमानेऽपि सति लुप्यते* । अग्निनिष्ठः संस्कार इति शेषः ।
लौकिको भवतीति भावः ।

इदमत्राकृतम् । अष्टमहोमपर्यन्तं तथाविधेऽग्नौ कृतानां
कर्मणां फलजनकत्वमव्याहतं तदुत्तरं तु नैष्कल्यमिति होमाधि-
करणस्य लौकिकत्वात् । तेन लुप्तपदार्थस्य विस्मृत्या स्मरणोत्तरं
चतुर्षु दिवसेषु मध्ये करणं इत ऊर्ध्वं पुनराधानमेव ॥ ३१ ॥

* लुप्यते, - इति ख० घ० पुस्तकयोः पाठः ।

भस्मस्पर्शं पुनराधाननिमित्तमित्यतां मताम्तरकचनेनाह ।

भस्मस्पर्शं विनाऽप्येके लौकिकत्वं न मन्वते ॥ ३२ ॥

होमाष्टकाऽधिके लुप्ते धृतोऽप्यग्निर्विनश्यति ।

ततोऽल्पहोमलोपेऽपि यद्युदायेद्दिनश्यति ॥ ३३ ॥

आधानपुनराधाने विकल्पेनाप्युच्यते ।

अस्तेति । एके आचार्याभस्मस्पर्शं विनाऽपि लौकिकत्वं न मन्वते । अर्थादग्नेः । क्रियालोपनिमित्ते पुनराधेयं भवतीत्याह । होमेति चाहुर्न । धृतोऽपि ज्वलमानोऽप्यग्निर्होमानामष्टकं तस्मादधिके होमे लुप्ते सति विनश्यति नष्टसंस्कारो भवति । ततो-होमाष्टकादल्पहोमलोपेऽपि यदि उदायेदनुगमप्राप्नुयात् तर्हि विनश्यति । द्वित्रिचतुर्होमलोपेऽपि नष्टो भवति । विद्यमाने तु होमाष्टकपर्यन्तं नाग्नेः, तदुत्तरं नाग्नेऽग्निरिति भावः ।

अथास्मिन् निमित्ते आधानपुनराधाने । आधानशब्देन पुनराधेयमुच्यते तत्राप्यग्न्युत्पादकत्वेनाधानपदस्य भाग्यवहारात् । विकल्पेन उच्यते । आधेयं पुनराधानं वा भवतीति भावः ॥

३२॥३३॥

अथ लौगाक्षिमताह ।

लुप्ते होमद्वये प्राह लौगाक्षिरनिलाहितिम् ॥ ३४ ॥

ज्वलत्वाग्निषु कर्तव्या तन्तुमन्त्येव केवला ।

लौगाक्षिराजामा अपिर्होमद्वये लुप्ते सति पुनराधितिं पुन-

राधानं प्राह । तथा चैतन्मतेनाग्निष्वसत्सु होमद्वयलोपे पुनराधानमेव भवति । तथाचोक्तं श्रुत्या ।

“होमद्वयात्यये दर्शपूर्णमासात्यये तथा ।

पुनरेवाग्निमादध्यादिति भार्गवशासनमिति” ॥

विद्यमानेष्वग्निषु तु पुनराधानं नेत्याह । ज्वलत्त्विति । अग्निषु ज्वलत्सु विद्यमानेषु केवला एकहविष्का तन्तुमन्त्येव तन्तुमतीष्टिरेव कर्तव्या । होमाष्टकलोपे ततोऽधिकलोपेऽपि पुनराधानं नेति * पूर्वस्माद्भेदः । यदा केवलां तन्तुमतीष्टिं कृत्वाऽऽपन्नितृप्तौ अतिक्रान्त होमान् कृत्वा होमाः कार्या इति केवलशब्दार्थः ॥ ३४ ॥

इदमापद्विषयकमित्याह ।

आपद्यग्निषु दीप्यत्सु मासाहं चेन्न ह्रयते ॥ ३५ ॥

सर्वहोमानतिक्रान्तान् पक्षान्ते पक्षहोमवत् ।

समस्य जुहुयात्पश्चादिष्टिस्तन्तुमती भवेत् ॥ ३६ ॥

न तत्र पुनराधेयमिति कौषीतकी श्रुतिः ।

आपदीति । आपदि रात्रभंशादिविपत्तौ अग्निषु दीप्यत्सु विद्यमानेषु सत्सु मासाहं पक्षपर्यन्तं न ह्रयते होमो न क्रियते चेत्, अतिक्रान्तान् सर्वहोमान् दिनसंख्यात† सायं प्रातर्होमान् पक्षहोमवत् समस्य समासं कृत्वा जुहुयात् । पश्चादनन्तरं तन्तुमतीसंज्ञका इष्टिः प्रायश्चित्तं भवेत् । तत्र पुनराधानं पुनराधेयं

* विकल्पेन नेति, - इति ख० पुस्तके पाठः ।

† दिनसंख्यातः, - इति क० पुस्तके पाठः ।

वा विकल्पेनोक्तं न भवेदिति कौषीतिकी श्रुतिर्वाङ्मनम् । पञ्च-
होमवदित्युपलक्षणम् । तेन पञ्चन्यूनहोमलोपेऽपि तावद्दिनसङ्ख्यात-
होमान् कृत्वा तन्तुमतीष्टिः ।

अपत्तिकान्तहोमकरणमिति कौशाचित्ताद्वेदः । खकाला-
दुत्तरोगौण इत्युक्तेर्गौणोऽप्यनेदुशो भवेदित्युक्तेश्च होमकरणं युक्तम् ॥
२५॥२६॥

आपदि पञ्चादूर्ध्वमपि होमलोपे नाग्निनाश इति मतान्तरेणाह
वड्भिः ।

वत्सरं वत्सराद्धं वा होमलोपे मतान्तरात् ॥ ३७ ॥
आपत्काले न नश्यन्ति दीप्यन्ते चेदुताशनाः ।

वत्सरं वत्सरपर्यन्तमित्यर्थः । कालाध्वनोरत्यन्तसंयोगे इति
द्वितीया । वेत्यथवा । वत्सराद्धं वर्षस्याद्धं षण्मासपर्यन्तम् । आपत्काले
दुर्भिक्षादिना महापदि होमलोपे सति ऊताशनाश्चेद्दीप्यन्ते अनु-
गताः कदाचिदपि न भविष्यन्ति, तर्हि न नश्यन्ति पुनराधानं
नेत्यर्थः । वज्रवचनमन्तरागर्भिणीन्यायेन बोध्यम् । नित्यधारित्व-
पञ्चाभिप्रायेण वा । यद्यनुगमनं समारोपो वा तदा पुनराधान-
मिति पूर्वोक्तं ज्ञेयम् । समाहृदाग्रेरप्येकाहाद्यग्निहोचानारभ्य तन्तु-
मतीं कृत्वा प्रतिहोमं मनस्वतीं च प्रायश्चित्तमित्युक्तं प्रायश्चित्त-
प्रदीपे ॥ २७ ॥

वत्सराद्धान्तरमापन्नित्तौ अतिक्रान्तहोमान् कृत्वा पञ्चद्वि-
धेष्टिः कार्येत्याह ।

पञ्च कार्याः पुरोडाशा होमे लुप्तेऽर्द्धवत्सरम् ।

पथिकत् प्रथमोज्ञेयः पावकः शुचिरेव च ॥ ३८ ॥

व्रतपतिस्तन्तुमांश्चाग्नेर्देवतायाः गुणाः क्रमात् ।

सप्त कुर्यात् पुरोडाशान् होमे लुप्ते तु वत्सरम् ॥ ३९ ॥

पवमानः पावकश्च शुचिः पथिकदित्यपि ।

वैश्वानरो व्रतपतिस्तन्तुमानिति सप्तभिः ॥ ४० ॥

विशेषितोऽग्निरेव स्याद्देवताऽच यथाक्रमम् ।

पञ्चेति । अर्द्धवत्सरं, वत्सरस्यार्द्धमित्यर्द्धवत्सरं, होमे लुप्ते सति ।
एकवचनं सामान्याभिप्रायेण । पञ्च पुरोडाशाः कार्याः । तानाह ।
प्रथमः पथिकत् ज्ञेयः, द्वितीयः पावकः, तृतीयः शुचिरेव चेत्यपरः,
चतुर्थी व्रतपतिः, पञ्चमस्तन्तुमान् । एते पथिकदादयोऽग्नेर्देवतायाः
क्रमात् गुणा विशेषणानि भवन्ति । तथाचाग्निः पथिकदेकोऽग्निः
पावको, ऽग्निः शुचिः, रग्निर्व्रतपतिः, रग्निस्तन्तुमान् क्रमेण देवता
भवन्ति । द्रव्यदेवताग्रहणादयागोविधीयते । स चैकतन्त्रेण पृथक्
तन्त्रेण वा भवति । वत्सरं होमे लुप्ते सति तु सप्तसङ्ख्याकान्
पुरोडाशान् कुर्यात् । सप्तद्विधैकैवेष्टिः । पवमानेष्ट्यादिसप्त वा
प्रायश्चित्तेष्टीः कुर्यात् । अत्र यथाक्रमं क्रममनतिक्रम्य सप्तभिर्विशे-
षितो विभिष्टोऽग्निरेव देवता स्यात् । तत्र पवमान एकोगुणः,
पावको द्वितीय इत्यादयः सप्त गुणाः, तद्विभिष्टः । अग्निः पवमान-
एकः अग्निः पावको द्वितीयोऽग्निः शुचिस्तृतीयोऽग्निः पथिकश्चतु-
र्थोऽग्निर्वैश्वानरः पञ्चमोऽग्निर्व्रतपतिः षष्ठोऽग्निस्तन्तुमान् सप्तम इति

देवता भवन्ति । अत्र पञ्चादूर्ध्वमपि होमलोपे नाधानमिति
कौपीतकमताद्भेदः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ४० ॥

घोरापदिषयमाह ।

एकारम्भपराङ्मान्तविच्छेदेष्वविशेषतः ॥ ४१ ॥

मनस्वतीं व्रतयुतां नाधानमनस्वे सति ।

एकेति । अर्थाद्दोमानामेकारम्भपराङ्मान्तविच्छेदेषु एकहोम-
लोपमारभ्य परार्द्धसंख्यान्तहोमलोपेषु । अत्र परार्द्धपदमनेकवाच-
कत्वे भाक्तम् । यावज्जीवनिमित्तस्य तत्कालमध्यपातित्वाच्छ्रद्धार्था-
नुपपत्तेः (१) । दृष्ट्वैतत् सदृशसंवत्सरं सचमुपासीरन्नित्यत्र । अनले
सति, खरे विद्यमाने अरण्योर्वा समारोपिते, आधानं पुनराधानं
नेति । अत्र यत्र यत्राधानपदं तत् मुख्यार्थान्वयानुपपत्तेः पुनरा-
धानं लक्षयति । किन्तु अविशेषतः व्रतयुतां व्रातपत्येष्टिषड्विंशतिं
मनस्वतीं तत्पञ्चिकामाहुतिं जुहुयादिति शेषः । तेन एकहोम-
लोपे यावज्जीवहोमलोपे च नाधानं व्रातपत्येष्टिमनस्वतीहोम-
रूपं प्राचक्षितं घोरापदिनिवृत्तौ कार्यमित्युक्तं भवति ॥ ४१ ॥

इयमापत्सु घोरासु मिलितासूपयोक्ष्यते ॥ ४२ ॥

दादशाहुतिविच्छेदे * कुर्वन्त्यन्ये मनस्वतीम् ।

* दादशाहुतिविच्छेदे, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

(१) यावज्जीवं खल्वग्निहोत्रादिकं कर्तव्यतया बोध्यते । जीवनकालस्य
श्रुतायुर्वैपुल्य इत्युक्तकक्षयः । एवञ्च परार्द्धसंख्यकहोम एव जीवन-
काले न सम्भवति कुतश्चलोप सम्भवः । एवञ्चानागत्या परार्द्धपद-
मनेकबोधकमिति भावः ।

* मनोज्योतिर्जुषतामाज्यं मे विच्छिन्नं यज्ञं समिमं
दधातु । या इष्टा उषसो या अनिष्टास्ताः सन्तनोमि
मनसा घृतेन स्वाहा । इति ।

इयमिति । इयं व्रतयुता मनस्वती घोरासु दुर्घटासु आपत्सु
मिलितासु एककाणं प्राप्तासु उपयोक्तव्या, नान्यथा । पथोपलब्धे-
ऽष्टधा होमद्रव्याद्यभावे शरीरापाटवे च प्रसक्तौ । मत्तान्तरमाह ।
अन्ये आचार्या दादशाहुतिविच्छेदे मनस्वतीं कुर्वन्ति । तदूर्ध्व-
माधानमेव भवति । इदं खल्पापदिषयमिति मिश्राः । मनस्वती
मन्त्रपाठमाह । मनोज्योतिरिति ॥ ४२ ॥

निमित्तान्तरमाह ।

नाशदाहावरण्योश्चेदग्निं यत्नेन पालयेत् ॥ ४३ ॥

अन्यारण्योर्यावदेव नारोप्य मथितः पुनः ।

उदाने पुनराधानं हन्द्ोगपरिशिष्टतः ॥ ४४ ॥

नाशेति । अरण्योश्चेन्नाशदाहौ स्तः । नाश उपघातः । दाहः
प्रविद्धः । तदा तावत्कालपर्यन्तं अग्निं यत्नेन पालयेत् । यावदेव
अन्यारण्योरारोप्य पुनर्न मथितः । तत्पूर्वमुदाते † अनुगते सति
पुनराधानं हन्द्ोगपरिशिष्टतः भवतीति शेषः ॥ ४३ ॥

अधिकरणप्रसङ्गादाह ।

* अत्र मनस्वतीपाठाभ्यावृणः । तद्वग्या । इत्यधिकं ग० पुस्तके । उ०
पुस्तके मनोज्योतिः, - इत्येतावन्मात्रं वर्तते । पुस्तकान्तरेषु नास्वयं मन्त्रः ।
† इत्यमेव पाठः सर्वत्र ।

आत्मारोपे शरीरस्य नाशे नश्यति पावकः ।
 शवदेहे विनष्टेऽपि दक्षिणः पाणिरस्ति चेत् ॥ ४५ ॥
 लोकाग्रौ स्थापयित्वाऽस्य पाणिं पुत्रोऽपेक्ष्यजुः ।
 उपावरोह जातेति तूष्णीमग्निं नयेत्ततः ॥ ४६ ॥
 द्वादशोपात्तेनाज्येन तूष्णीकं जुहुयात् सुचा ।
 हस्तस्यातः प्रपद्येत प्रेतेऽमात्या इतिक्रियाः ॥ ४७ ॥
 सकले कुणपे लब्धेऽप्येष एव विधिर्भवेत् ।
 अग्नावरण्योरारूढे प्रमीयेत पतिर्यदि ॥ ४८ ॥
 प्रेतं स्पृष्ट्वा मथित्वाऽग्निं जप्त्वा चोपावरोहणम् ।
 घृतञ्च द्वादशोपात्तं तूष्णीं हुत्वा शवक्रियाम् ॥ ४९ ॥

उपावरोह जातवेद इमं प्रेतं स्वर्गाय लोकाय नय
 प्रजानन् । आयुः प्रजाः रयिमस्मासु धेहि प्रेताहु-
 तीत्यास्य जुषस्व स्वाहा । इत्युपावरोहणमन्त्रपाठः ।

आत्मेति । आत्मारोपे शरीरस्य नाशे सति पावकः नश्यति ।
 नारणीनाशे । अत्र शरीरनाशब्देन शवलाभ उच्यते । स च
 व्याघ्रादिभक्षणेन जलप्रवाहादिना वा भवति । तत्र व्याघ्रादिना,
 शवदेहे शवरूपं देहं * तस्मिन् विनष्टेऽपि चेत् दक्षिणः पाणिरस्ति,
 तदा न नाशः । तत्र किं स्यादत आह । लोकेति । अस्य शवस्य
 पाणिं लोकाग्रौ स्थापयित्वा पुत्रः पुत्रादिर्नोपावरोहजातेति यजु-
 र्जपेत् । ततस्तूष्णीमग्निं नयेत् । यस्यां शाखायां अग्निं प्रति नयने

* इत्यमेव पाठः सर्वत्र ।

मन्त्रान्नानं तस्मा भुदित्यभिप्रायपरं तूष्णीं पदम् । ततः पिबभूमौ
 तस्मिन्नेवाग्रौ द्वादशोपात्तेन द्वादशवारं गृहीतेनाज्येन सुचा तूष्णीकं
 जुहुयात् । प्राक्तनमन्त्रनिषेधार्थं तूष्णीकं पदम् । अतः परं अमात्या
 यष्टुपुरुषाः पुत्रादयः प्रेते इतिक्रियाः पात्रविन्यासादयः, ताः
 सर्वाः हस्तस्य कुर्युः । यदि सकले कुणपे शवे लब्धे* तत्रापि एषएव
 विधिर्भवेत् नाग्निनाशः । हस्तस्य शवस्य चालाभे तु अस्यां प्रेता-
 धानपूर्वकोदाहः । तेषामप्यलाभे तत्पूर्वकः पर्णशरदाहः । आत्म-
 समारोपणविषयमेतत् । प्रसङ्गादरणिममारोपविषयमाह । अग्ना-
 विति । अरण्योरग्नावारूढे यदि पतिर्घ्नियेत, प्रेतं स्पृष्ट्वा उपावरोहणं
 यजुर्जप्याऽग्निं मथित्वा तस्मिन्नाग्रौ द्वादशोपात्तं घृतं तूष्णीं हुत्वा शव-
 क्रियाः कुर्युरिति शेषः । उहप्रज्ञप्त्यर्थं मन्त्रपाठमाह । उपावरो-
 हेति ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

विच्छिन्नाग्न्यादिविषयमाह ।

विच्छिन्नवह्निमुत्सृष्टपावकं विधुरानलम् ।

आहिताग्निं मृतं दग्धुं चेताग्न्युत्पत्तिसिद्धये ॥ ५० ॥

भरद्वाजादयः प्राहुः प्रेताधानविधिं पृथक् ।

विच्छिन्नवह्निं विच्छिन्नाग्निं उत्सृष्टपावकं उत्सृष्टाग्निं विधुरा-
 नलं विधुराग्निम् । एतादृशं मृतमाहिताग्निं दग्धुं चेताग्न्युत्प-

* इत्यमेव पाठः सर्वत्र । यदि सकलः कुणपः शवो लब्धः,— इति तु
 भवितुमुचितम् ।

† प्रेता,— इति ४० पुस्तके पाठः । एवं भरद्वाज ।

निसिद्धये प्रेताधानविधिं पृथक् स्तनम् प्रेताधानमेव भरद्वाजादयः

प्राञ्जः ॥५०॥

तमेवाह ।

प्राचीनावीतिवानुद्धृत्यावोक्ष्यायतनान्यथ ॥५१॥

प्रेतं स्वाम्यालये क्षिप्त्वा पश्चिमाग्न्यालयेऽरणी ।

सन्निधायानलं मन्येद्यस्येति यजुषा ततः ॥५२॥

यस्याग्नयो जुहुतोमांसकामाः सङ्कल्पयन्ते यज-
मानमांसम् । जानन्तु ते हविषे सादिताय स्वर्गं
लोकमिमं प्रेतं नयन्तु । इति मन्त्रः ।

अर्थात् पुत्रादिः प्रेताधानविधिं करिष्ये इति कङ्कल्य प्राची-
नावीतिवान् भूत्वा अथ आयतनानि उद्धृत्यावोक्ष्य यजमानस्थाने
प्रेतं स्थाप्य, पश्चिमाग्न्यालये गार्हपत्यागारे अरणी सन्निधाय यस्येति
यजुषाऽनलं मन्येत् मन्यन्मन्त्रस्यैकविधत्वात्* पाठमाह । यस्येति ।
॥५१॥५२॥

प्रणीय पावकं तूष्णीं द्वादशोपात्तसर्पिषा ।

तूष्णीं हुत्वा ततः कुर्युः प्रेतेऽमात्या इतिक्रियाम् ॥५३॥

ततः पावकं प्रणीय आहवनीयस्थाने निधाय तूष्णीं द्वादश-
वारं गृहीतेनाग्रेण तूष्णीमेवाहवनीये जुला ततोऽमात्याः पुत्रा-
दयः प्रेते इतिक्रिया कुर्युः ॥५३॥

* इत्यमेव पाठः सर्वत्र । मम तु, मन्त्रमन्त्रस्थानेकविधत्वात्, - इति
पाठः प्रतिभाति ।

अथारण्योरप्यभावे विधिमाह ।

नष्टेष्वग्निष्वथारण्योर्नाशे स्वामी म्रियेत चेत् ।

आहरेदरणिद्वन्द्वमाधानोक्तविधानतः ॥५४॥

तद्वदेवाभिमन्त्र्याथ तन्मन्त्राभ्यां विनिष्टपेत्* ।

निर्मग्न्ये पावके यद्वौपासनार्थं† तदस्ति चेत् ॥५५॥

ततोऽग्निशून्यप्रेतोक्तमन्यनादि प्रपद्यते ।

यत्तु यस्याग्नयोजुहुत्यादिमन्त्रकमीरितम् ॥५६॥

नष्टेऽस्ति । अग्निषु नष्टेषु अरण्योर्नाशे च सति यदि स्वामी-
म्रियेत, तदा पुत्रादिराधानोक्तविधानेन यथोक्तचरणमरणिद्वन्द्व-
माहरेत् । तद्वदेव वक्ष्यमाणनूतनारणिस्वीकारविधिवदेव । तन्म-
न्त्राभ्यां वक्ष्यमाणनूतनारणिस्वीकारविधुक्ताभ्यां निर्मग्न्ये लौकि-
कारणिमन्यनोत्पत्ते पावके लौकिकेऽग्नौ विनिष्टपेत् प्रतपेत् ।
तदरणीद्वयं औपासनार्थं औपासने इत्यर्थः । प्रतपेत् । चेत्तदस्ति ।
सर्वाधानिमस्तु निर्मग्न्याग्नौ । ततस्तथोररण्योरग्निशून्यप्रेतोक्तमन्यना-
दि, अग्निशून्यानि यानि आहिताग्निप्रेतानि विच्छिन्नोत्सृष्टविधु-
राहिताग्निप्रेतानीत्यर्थः । तेषु उक्तं मन्यनादि इरितं पूर्वीकं
यत्तत्सर्वं प्रपद्यते प्राप्नोति । मन्यनं विग्निगृष्टि । यस्येति । यस्या-
ग्नयो जुहुत्यादिमन्त्रो यस्मिन् तथाभूतं, स्वार्येकम् । प्रसङ्गादिदं
विधिद्वयं भरद्वाजप्रोक्तमेव मूलकतोक्तम् ॥५४॥५५॥५६॥

* विनिष्टपेत्, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

† पासनार्थं, - इति क० ख० घ० ङ० पुस्तकेषु पाठः ।

अथानेकपुनराधाननिमित्तानुगतधर्मवक्रान्तर्भूतोपेचारूपनिमित्तं
वक्तुमारभते ।

भार्यायां प्रोषितयाच्चेदुदेत्यर्कोऽस्तमेति वा ।

तच्च स्यात्पुनराधेयमन्ये प्राहुरिहान्यथा ॥ ५७ ॥

भार्यायामित्यादिना । सा चोपेचा च प्रवासादि इति पूर्वो-
क्तलक्षणा । आदिपदात् पत्नीसौमामतिक्रमणादि । भार्यायां पत्न्यां
प्रोषितायां, प्रकर्षेणोषिता प्रोषिता तस्यां, महत्सौमामतीत्यान-
तीत्यवाऽन्यत्राग्निशालातोगतायामर्कसेदुदेति वाऽस्तमेति चेत्, तच्च
तस्मिन्निमित्ते पुनराधेयं भवति । अन्ये आचार्या इह एतादृक्स्थले
अन्यथा प्राहुः । * अत्र सौमामन्देन गृहसौमा युक्ता । तदुक्तं वृन्दो-
गपरिशिष्टे ।

“विहारकाले यदि कार्यलोभात्-

पत्नी तु सौमामतीत्य गच्छेत् ।

निःसंशयोऽग्निः खलु नाशमेति

गृहस्य सौमाऽच विवर्चितोऽर्यः” ॥ *

एकभार्यकविषयमिदमिति वदन्ति । तदुक्तं यज्ञपार्ष्णादौ ।

“पत्न्याः प्रवासविषये पुनराधिददाहता ।

वाक्यैर्मनीषिभिः प्रोक्तैरेकभार्यस्य सेव्यते” इति ।

तच्च प्रवासोनाम ।

यदि सौमामतिक्रम्य रात्रौ तत्रैव वक्ष्यति ।

* * प्रतच्छिद्धान्तर्गतः पाठः स० पुस्तकातिरिक्तपुस्तकेषु नास्ति ।

अगृहस्य प्रयाणं यत् प्रवास उच्यते बुधेः” ।

अत्र सौमामन्देन गृहसामसीमोच्यते । तेनाग्निगृहं विश्वाय
स्वयामेऽन्ययामे वा रात्रौ वासः प्रवासः । रात्रिपदमुदयास्तमय-
कासोपलक्षकम् । मूलैकवाक्यतानुरोधात् ।

“यत्तु नारायणेनोक्तम् ग्रामात्त्राग्निसमन्वितात् ।

सौमामतीत्य चेद्रात्रौ वासः प्रवासं स्यात्तम् ॥

एकाकिनी यदा पत्नी कदाचिद् ग्राममाव्रजेत् ।

होमकालेऽभिसम्प्राप्ता न सा दोषेण युज्यते ॥

अथ तत्रैव निवसेत् ग्रामं दत्त्वा प्रमादतः ।

लौकिकाग्निः स विज्ञेयः इत्येषा नैगमी श्रुतिः” । इति

वचनाद् ग्रामान्तरे रात्रौ वासः प्रवासः । तेन स्वयामे पत्न्याः
रात्रौ वासे न दोषः । अत्रापि रात्रिपदमुदयास्तमयोपलक्षकम् ।
अन्यथा सायंहोमानन्तरं गमने उदयात् प्राक् परावृत्तौ पुनरा-
धानप्रसङ्गः स्यात् । रात्रिवाससङ्गावात् । अपिच रात्र्यर्वासयोर-
विशेषात् । यदेवमिन्द्रादिग्रन्थे ।

“ग्रामान्तरे नगर्यां वा पत्न्यां वाऽन्यत्र वा कश्चित् ।

सौमामतीत्य चेद्रात्रौ वासः प्रवासं स्यात्तमिति” ॥

तत् पूर्वोक्तप्रवासलक्षणवाक्यैकवाक्यतया व्याख्येयम् । तादृशस्यै-
वार्थस्योपलक्ष्येण लक्षणात्तरमिति । ननु

“प्रवसेद्भूतसम्यग्यै न तीर्थेषु कदाचन ।

इति कूर्मपुराणोक्तं तथा बौधायनेन च” इति ॥

बौधायनीयादुनार्जनस्य प्रवासप्रयोजकत्वात्पत्न्यास्तु तदभावात्

कथं तत्प्रसक्तिः । अथ एवाधनाः स्युता इति स्युतेत्येति चेन्न ।
अस्ति चास्या अपि धनवन्ता । सम्भाव्यते च तदतान्वनसमृद्धिर्लौके ।
स्त्रीधनानि वदिति स्युतेः । किञ्च भवति हि पितृमातृभ्रातृपुत्र-
द्वर्गनेन धनोपसम्भिः ।

“इत्थं स्मरदुहितृभ्यामनन्तफलदम्भवेत्” ।

इति दानखण्डे दशोक्तेः । दीयते च दूरादानताभ्यः स्मरप्रभृ-
तिभ्यो वासःप्रभृतिः । यत्तद्धना इत्युक्तं, तदस्मात्तत्परतया व्याख्ये-
यम् । अतएव न कुर्युरग्न्युपस्थानमिति वक्ष्यते । एवञ्चोपस्थिते
यजमानवत्पत्न्या अपि प्रवासे यदि करोति तदाऽनेन भार्यायां प्रोषि-
तायामिति वाक्येन च निषिध्यते । अतो वज्रभार्यस्यैकभार्यस्य वा
पत्न्याः प्रवासे पुनराधेयमेवेति मूलकाराः । इदमेकभार्यकविषयं
न तु वज्रभार्यकविषयमित्यन्ये । तच्च स्यात् पुनराधानमिति कुच-
चित्पाठः । युक्त एवायम् ॥५६॥

अनेकपत्नीकस्यैकपत्नीकस्य वा नियतपत्नीप्रवासे स्त्रीकस्य पुन-
राधेयस्य मतान्तरेण पत्नीनियममाह ।

ज्येष्ठा चेदग्निसंयुक्ता गच्छन्त्यन्या यथारुचि ।

यजमानेन सहिता यदा ता एव केवलाः ॥ ५८ ॥

ज्येष्ठेति । ज्येष्ठा पत्नी अग्निसंयुक्ता चेत्, संयुक्तशब्दः सामीप्यव-
चनः । सुख्यार्थासम्भवात् । अन्याः कनिष्ठाः यथारुचि, क्रिया-
विशेषणमिदम् । यथेच्छं, उदयास्तमयकालपर्यन्तमपि गच्छन्ति ।
दोषाभावज्ञापनार्थं कट् । गच्छन्त्यन्या इति स्त्रीकतोऽपि कचित्पाठः ।

वज्रभार्यस्य ज्येष्ठा चेत् प्रवसेत् पुनराहितिरिति ।

वाक्यान्तरात् । कीदृशोऽन्याः । यजमानेन भर्ता सहिताः ।
यदा, केवला यजमानरहितास्तथा एव यवीयस्य एव यथाकामं
गच्छन्तु । तेन ज्येष्ठासन्निधाने भर्तुः सन्निधाने सत्यप्यसति वा
इतरासां प्रवासोनिमित्तं न भवतीति भावः । अत्र ज्येष्ठाप्रवास एव
पुनराधाननिमित्तमिति पूर्वस्माद्भेदः ॥५८॥

कदाचित् कनिष्ठासहकृतप्रवासयष्टुः कतिचिन्निधमान् प्रसङ्गा-
दाहः ।

प्रोषितः स्यादधः शायी ऋतुपायी त्वमैयुनम् ।

वदन् बौधायनस्त्वेवमेका चेदग्निसन्निधौ ॥ ५९ ॥

इतरासां यथाकामं प्रवासमनुमन्यते ।

इत्युक्तं भवभाष्येऽपि तातश्चोक्तेषूपैरितम् ॥ ६० ॥

प्रोषित इति । प्रोषितः पत्नीसहितकृतप्रवासः अधः शायी
स्यात् । अधःशब्देनाग्निस्थानाचीचलमुच्यते । खट्वावुदासार्थं, न त्वास्त-
रणनिवेधार्यम् । ऋतुपायी स्यात् । ऋतौ पीयतेऽसौ ऋतुपायी
ऋतुजायोपयायी स्यात् । तु यस्मादमैयुनम् । मैयुननिवेधः प्रोक्त
इति शेषः । यदा, ऋतुगमनं अमैयुनं प्रोक्तमिति । उक्तं ऋतुगम-
नस्यामैयुनत्वन्दानधर्मेषु भीष्मयुधिष्ठिरसंवादे । अधुना ज्येष्ठाया-
अपि प्रवासे बौधायनमतेन दोषाभावमाह । वदन्निति । बौधा-
यनस्तु, एका कनिष्ठा ज्येष्ठा वा अग्निसन्निधौ चेद्विद्यते, एवं वदन्

इतराणां अन्याणां यथाकामं यथावधि प्रवासं अनुमन्यते । अतएव
ज्येष्ठाप्रवासेऽपि न पुनराधानमिति देवग्रन्थे सङ्गृह्यवचनम् ।

“ज्येष्ठा चेद्वज्रभार्यस्य स्मृतिचारेण गच्छति ।

पुनराधानमप्येके इच्छन्ति न तु सूरयः” ॥

इति सङ्गृह्यते । ज्येष्ठाप्रवासेऽपि दोषाभावस्य प्राशस्त्यं सूरि-
पदादिज्ञायते । न तु गौतमः,—इति मिश्रग्रन्थधृतवैकल्पिकपाठस-
माश्रयणे ज्येष्ठाप्रवासे पुनराधानं स्थाप्येति विकल्पः । तथाच वज्र-
भार्यस्यान्यतरपत्नीसन्निधाने पुनराधानमेति पूर्वस्माद्भेदः । एतदेव
वज्रवादिषमाख्या द्रढयति । इत्युक्तमिति । भवभाव्यसञ्ज्ञके ग्रन्थेऽपि
इति अनेनैव प्रकारेण उक्तम् । तथा तातस्त्रोकेऽपि कारिकास्यपि
ईरितं उक्तमिति ॥ ५८ ॥ ६० ॥

अधुनैकभार्यस्यानेकभार्यस्य वा स्वामिनोऽग्निमन्निधाने सर्वथैव
पुनराधानं नेत्यपरमतेनाह ।

एकस्यामप्यतिष्ठन्त्यामग्निहोचसमीपतः ।

पतिस्तिष्ठति चेदग्निनाशोनेत्यपरे विदुः ॥ ६१ ॥

एकस्यामिति । एकस्यामपि ज्येष्ठकनिष्ठान्यतरपत्न्यामपि अग्नि-
होचसमीपतः समीपे इत्यर्थः । अतिष्ठन्त्यामविद्यमानायां सत्यां,
पतिः स्वामी चेत्तिष्ठति विद्यते । अग्निहोचसमीपत इत्यनुषङ्गते ।
चेत्, नाशोऽग्निनिष्ठसंस्कारनाशोनेत्यपरे आचार्याविदुरिति । * तत्र

* इतिचिन्तान्तर्गतः पाठो ड० पुस्तके भयः ।

रुद्रदत्तरामाण्डारभाष्यपर्यालोचनयाऽनेकभार्यस्यैकभार्यस्य वा प्रवा-
सो भवति । तत्रैव पूर्वं पूर्वपक्षीकृत्य पत्न्यास्तुल्यस्वामित्वं वा-
धित्वाऽङ्गत्वमापाद्य तत्समर्थनाय पुंस्त्वविशिष्टचोदनाऽभिधानपूर्-
व्विका कृष्यान्तरोक्तिः प्रदर्शिता । तदर्थमेव दाशरथिभौष्पादिमह-
त्तमानामाचारं दर्शयित्वा जैमिनिस्मृताच्चोपसंहृतम् । तस्मात् सि-
द्धमभावेऽपि पत्न्या न कर्मणो निवृत्तिरिति । एवमेव मीमांसक-
शिरोमणिनीलण्डादिभिरपि कर्मजन्यफलेष्वावत्पत्न्यास्तुल्याधिका-
रोऽन्यथापाचाग्र्यग्रीह्यवपश्चादिवदङ्गत्वमुक्तम् * । सर्वासामसन्नि-
धानेऽपि न पुनराधानमिति बौधायनमतात् पूर्वमतादपि च भेदः ॥
६१ ॥

एवं स्वामिपत्न्योरन्यतरसन्निधाने मतभेदेर्दोषाभावमुक्त्वाऽधुनो-
भयासन्निधाने मतभेदेनाह ।

सन्ध्यावदन्यदाऽप्यग्नीन् हित्वा चेदम्यती गतौ ।

ग्रामान्तं वाऽथ सीमान्तं तत्रैकेऽग्निशमं विदुः ॥ ६२ ॥

अन्ये ग्रामान्तवसनात् † न त्वतिक्रममावतः ।

सीमि त्वतिक्रमादेव केवलान्नाशमब्रुवन् ॥ ६३ ॥

यदोभावप्यतिक्रम्य सीमां प्रत्यागतौ पुनः ।

उदयास्तमयात्पूर्वं न नाशोऽचेति केचन ॥ ६४ ॥

* अत्र, आह्वययूखे, — इत्यधिकः पाठः ख० घ० पुस्तकयोः ।

† मतभेदानाह, — इति छ० पुस्तके पाठः ।

‡ ग्रामान्तरं गत्वा, — इति ग० पुस्तके पाठः ।

सन्ध्यावदित्यादिभिः । दम्पतौ पत्नीस्वामिनावुभौ अन्यदा
यस्मिन् कस्मिन् कालेऽग्नौ हित्वा चेद्गतौ गमनं कुरुतः ग्रामस्य
स्वावसथग्रामस्थानं यावत्पर्यन्तं जनानां वसतिः तत्पर्यन्त-
मित्यर्थः । वेत्यथ वा । ग्रामसीमान्तं स्वावसथग्रामसीमापर्यन्तं,
तत्र तस्मिन्निमित्ते सन्ध्यावत् अग्निशमं नाशं विदुः । यथाऽस्तो-
दयकाले उभयोरसन्निधानेन नाशः प्रसिद्धोऽस्ति, तदुभौ यदा
कदाचित् जनवसतेरुर्ध्वं सीमोर्ध्वं वा गतौ चेत्, पुनराधानमिति
सन्ध्यावदित्युक्तम् । अत्र सीमाशब्देनाग्निसंश्रितग्रामसीमेति नारा-
यणवृत्तौ । अन्यगारसीमेत्याशार्कः । ग्रामसीमाग्न्यगारसीमेति
शतन्द्यौभाष्ये* । अत्र कैमुतिकन्यायेन तत्सिद्धौ पुनर्यज्ञं
तस्यापि निमित्ततां प्रतिपादयितुम् । अन्ये आचार्या ग्रामान्ते
वसनात् पुनराधानं न पुनरतिक्रममात्रेण सीम्नि तु केवलाद्वासर-
हितादतिक्रमादेव नाशमब्रुवन् । अत्र ग्रामान्तवाससीमातिक्रमणे
निमित्ते इति पूर्वस्माद्भेदः । सीमातिक्रमणेऽपि दोषाभावमाचष्टे ।
यदेति । यस्मिन् काले उभावपि स्वामिनौ सीमामतिक्रम्यापि
पुनः उदयास्तमयात् पूर्वं स्वग्रामं प्रत्यागतौ अत्रास्मिन्निमित्ते
नाशोनेति केचनाञ्जरिति शेषः । अयमेव पूर्वमतादिशेषः ॥ ६९ ॥
६९ ॥ ४४ ॥

उदयास्तमयोत्तरमपि अपरावृत्तौ स्वमतेन दोषाभावमाह ।

* शतन्द्यामाष्ये. — इति क० पुस्तके पाठः । शतभाष्ये — इति ख०
पुस्तके पाठः । 'शत' शब्दात् परं रक्षितं किञ्चित् स्थानं घ० पुस्तके ।

छन्दोगपरिशिष्टोक्तहोमकालात्यये ऽनलः* ।

सीमातिक्रमणान्नश्येन्नोदयास्तमयादपि† ॥ ६५ ॥

छन्दोगेति । उभयोरित्यध्याहारः, सीमातिक्रमणोत्तरं, छन्दो-
गपरिशिष्टं कर्मप्रदीपस्तदुक्तोद्योनावघटिकात्मकोहोमकालस्तदत्यये
सति अग्नौ अग्निर्नश्येत्, उदयास्तमयहेतुना नेति । तदुक्तं देवधा-
निकैः सङ्ग्रहवचनैः ।

“विहायाग्निं सभार्ययेत् सीमासुलङ्घ्य गच्छति ।

होमकालात्यये तस्य पुनराधानमिष्यते इति ॥

यजमानस्य पत्नी च उभौ प्रवसितौ यदा ।

आ होमाच्चनिवर्त्तते पुनराधानमर्हति” ॥

यदोभावप्यतिक्रम्येति मूलवत् पूर्वाद्धिं पठित्वा ।

“होमकालमतिक्रम्य तदा नश्यन्ति वज्रयः” — इति च ॥

“पत्नी सीमामतिक्रान्ता यजमानोऽगृहे यदि ।

आ होमाद्यदि नागच्छेत् पुनराधानमर्हति ॥

एकाकिनी यदा पत्नी कदाचिद्ग्राममाव्रजेत् ।

होमकालेऽभिसम्प्राप्ता न सा दोषेण युज्यते ॥

अथ तत्रैव निवसेद्ग्रामज्जला प्रमादतः ।

लौकिकोऽग्निः स विज्ञेय इत्येषा नैगमी श्रुतिः” — इति ॥

तस्मात् नवनाडिकोत्तरं सीमातिक्रमणेनोभया

सन्निधाने पुनराधानमिति निर्गलितोर्थः ॥ ६५ ॥

* पुनः, — इति क० ख० घ० ङ० पुस्तकेषु पाठः ।

† सीमातिक्रान्तयोर्नश्येन्नोदयास्तमयादिति, — इति ग० पुस्तके पाठः ।

सीमातिक्रमसङ्गत्या नष्टतिक्रमणेऽप्याह ।

विनाऽग्निभिर्यदा पत्नी नदीमम्बुधिगामिनीम् ।

अतिक्रामेत्तदाऽग्नीनां विनाशः स्यादिति श्रुतिः ॥ ६६ ॥

विनेति । पत्नी आधानसङ्गता अग्निभिर्विनाऽम्बुधिगामिनीं
समुद्रगामिनीं स्नेहैव नास्तीति न तु गङ्गादिसहायेन, सर्वेषां जल-
प्रवाहानां तादृशत्वात् । नदीं, नदीसङ्गणं त्वये वक्ष्यते, अतिक्रा-
मेदुत्तीर्थं गच्छेत्, तदाऽग्नीनां विनाश इति श्रुतिः वेदश्रवणमित्यर्थः ॥

६६ ॥

इदानीमसमुद्रगामिनीविषयमाह ।

पत्न्यन्तरेऽथवा पत्यौ हुताशनसमीपगे ।

अन्या पत्नी यथाकाममतिक्रामेन्नदीमपि ॥ ६७ ॥

न कुर्युरग्न्युपस्थानं प्रवसन्त्योऽपि योषितः ।

प्रोषिता न जपं कुर्युरग्न्येव सधर्मकम् ॥ ६८ ॥

आगतोपस्थितिश्चापि स्त्रीणां नेच्छन्ति सूरयः ।

पत्न्यन्तरेति । पत्न्यन्तरे ज्येष्ठाकनिष्ठयोर्न्यतरस्मिन्, अथवा पत्यौ
हुताशनोऽग्निस्तस्य समीपगे सति पत्नी यथाकामं यथेच्छं नदीमपि
अतिक्रामेन्न दीप इति यावत् । एतेन पतिपत्न्यन्तरसन्निधाने
समुद्रगाऽतिक्रमेण पुनराधानमितरस्यास्ततिक्रमेणोभयोश्चोरसन्नि-
धाने पुनराधानं सन्निधाने नेति भावः । अत्र पत्नीयहणात् सीमा-

* The other Fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

LIST OF BOOKS FOR SALE

AT THE LIBRARY OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL,

No. 57, PARK STREET, CALCUTTA.

AND OBTAINABLE FROM

THE SOCIETY'S AGENTS, MESSRS. LUZAC & CO.,

46, GREAT RUSSELL STREET, LONDON, W.C., AND MR. OTTO

HARRASSOWI, BOOKSELLER, LEIPZIG, GERMANY.

Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied - some

of the Fasciculi being out of stock

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

Advaita Brahma Siddhi, (Text) Fasc. 1-4 @ 6 each	...	Rs	6
Advaitachintā Kanasthā, Fasc. 1	...	0	6
*Agni Parāna, (Text) Fasc. 4-14 @ 6 each	...	4	2
Atareya Brahmana, Vol. I, Fasc. 1-5 and Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III Fasc. 1-5, Vol. IV, Fasc. 1-5 @ 6	...	7	8
Anu Bhāsya, (Text) Fasc. 1-5 @ 6 each	...	1	14
Aphorisms of Śaṅkhya, (English) Fasc. 1	...	0	1
Aṣṭasahasikā Prajñāpāramitā, (Text) Fasc. 1-6 @ 6 each	...	6	4
Aṣṭavaiśya, (Text) Fasc. 1-5 @ 6 each	...	1	14
Avadhāna Kāvalatā, (Sams. and Tibetan) Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5 @ 1/ each	...	10	6
*Bhūmā, (Text) Fasc. 4-8 @ 1/6 each	...	1	11
Bhāṭṭa Dipikā Vol. I, Fasc. 1-4	...	1	8
Bṛhaddvānta (Text) Fasc. 1-4 @ 6 each	...	1	8
Bṛhaddharma Purāṇa, (Text) Fasc. 1-4 @ 6 each	...	2	4
Bodhicaryavatara of Candidevi, Fasc. 1-2	...	0	12
Catupadāni, Fasc. 1	...	0	6
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc. 1-3 @ 2/ each	...	6	0
Catupadha Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1	...	3	0
Catasahasika Prajñāpāramitā, (Text) Fasc. 1-5 @ 1/6 each	...	1	11
*Caturvarga Chintāmaṇi (Text) Vols. II, 1-25; III, Part I, Fasc. 1-16, Part II, Fasc. 1-10 @ 1/6 each	...	19	14
Chokavartika, (English) Fasc. 1-4	...	3	0
*Crauta Sūtra of Āpastamba, (Text) Fasc. 4-17 @ 1/6 each	...	5	4
Ditto Cīṅkhāyana, (Text) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4; Vol. III, Fasc. 1-4 @ 1/6 each	...	5	10
Śrī Bhāṣya, (Text) Fasc. 1-3 @ 1/6 each	...	1	1
Dan Kriyā Kaumudī, Fasc. 1-2	...	0	12
Gadādhara Paṇḍita Kāśī, Vol. I, Fasc. 1-6	...	2	4
Kala Mādhava, (Text) Fasc. 1-4 @ 1/6 each	...	1	8
Kāla Viveka, Fasc. 1-5	...	1	14
Kātantra, (Text) Fasc. 1-6 @ 1/12 each	...	4	8
Kāthā Sarit Sāgara, (English) Fasc. 1-14 @ 1/12 each	...	10	8
Karma Purāṇa, (Text) Fasc. 1-9 @ 1/6 each	...	8	6
Lalita-Vistara, (English) Fasc. 1-3 @ 1/12 each	...	2	4
Madhuk Pārijāta, (Text) Fasc. 1-11 @ 1/6 each	...	4	2
Mahā-bhāṣya-pradīpodyōta, (Text) Fasc. 1-9 & Vol. II, Fasc. 1-9 @ 1/6 each	...	6	12
Maṇḍikā Sāgaraha, (Text) Fasc. 1-3 @ 1/6 each	...	1	2
Mukandēya Purāṇa, (English) Fasc. 1-7 @ 1/12 each	...	5	4
*Mīmāṃsa Darśana, (Text) Fasc. 7-19 @ 1/6 each	...	4	14
Nyayavārtika, (Text) Fasc. 1-5 @ 1/6	...	1	14
*Nirukta, (Text) Vol. III, Fasc. 1-6; Vol. IV, Fasc. 1-5 @ 1/6 each	...	5	4
Nityacurapaddhati Fasc. 1-7 (Text) @ 1/6	...	2	10
Nityacurapradīp Fasc. 1-2	...	0	12
Nyayabandhita, (Text)	...	0	10
Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa (Text) Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II, Fasc. 1-3 @ 1/6 each	...	3	9

Muntakhaba-t-Tawārīkh, (Text) Fasc. 1-15 @ 1/6 each	...	Rs	5	11
Muntakhaba-t-Tawārīkh, (English) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-6 and 3 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/2 each	...	12	0	
Muntakhaba-l-Lubāb, (Text) Fasc. 1-19 @ 1/6 each	...	7	2	
Ma'sair-i-Ālamgiri, (Text) Fasc. 1-6 @ 1/6 each	...	3	4	
Nukhtat-ul-Fikr, (Text) Fasc. 1	...	0	6	
Nizām's Khiradnamah-i-Iskandari, (Text) Fasc. 1-2 @ 1/2 each	...	1	8	
Riyāzu-s-Salatīn, (Text) Fasc. 1-5 @ 1/6 each	...	1	14	
Ditto Ditto (English) Fasc. 1-3	...	2	4	
Tabaqāt-i-Nasiri, (Text) Fasc. 1-5 @ 1/6 each	...	1	14	
Ditto (English) Fasc. 1-11 @ 1/12 each	...	10	8	
Ditto Index	...	1	1	
Tārīkh-i-Firuz Shāhī of Ziyā-ud-dīn Barma, (Text) Fasc. 1-7 @ 1/6 each	...	2	10	
Tārīkh-i-Firuzshahi, of Shams-i-Sirāj A.D., (Text) Fasc. 1-6 @ 1/6 each	...	2	4	
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8 each	...	3	0	
Was o Roman, (Text) Fasc. 1-5 @ 1/6 each	...	1	14	
Zafarnamah, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ 1/6 each	...	6	7	
Tuzuk-i-Jahangir, Eng., Fasc. 1	...	1	12	

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. ASIATIC RESEARCHES. Vols. XIX and XX @ 10/ each ... 50
2. PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1865 to 1869 (incl.) @ 1/6 per No.; and from 1870 to date @ 1/8 per No.
3. JOURNAL of the Asiatic Society for 1843 (12), 1844 (12), 1845 (12), 1846 (5), 1847 (12), 1848 (12), 1849 (7), 1850 (6), 1851 (6), 1852 (8), 1853 (8), 1854 (7), 1855 (7), 1856 (7), 1857 (8), 1858 (8), 1859 (8), 1860 (8), 1861 (7), 1862 (6), 1863 (5), 1864 (6), 1865 (6), 1866 (8), 1867 (7), 1868 (7), 1869 (10), 1870 (11), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (11), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7) & 1901 (7), 1902 (9), @ 1/8 per No. to Members and @ 2/ per No. to Non-Members.
- N.B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.
4. CEMENTARY Review of the Researches of the Society from 1784-1883 ... 3
- A sketch of the Turki language as spoken in Eastern Turkistan, by R. B. Shaw (Extra No., J.A.S.B., 1878) ... 4
- Thorelli's Catalogue of Reptiles in the Museum of the Asiatic Society (Extra No., J.A.S.B., 1868) ... 2
- Catalogue of Mammals and Birds of Burmah, by E. Blyth (Extra No. J.A.S.B., 1875) ... 4
- Introduction to the Maithili Language of North Bihar, by G. A. Grierson, Part II, Chrestomathy and Vocabulary (Extra No. J.A.S.B., 1882) ... 4
- Amur-ul-Mas'atatin ... 1
- Catalogue of Fossil Vertebrata ... 1
- Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, by W. A. Smith ... 8
- Inayan, a Commentary on the Itanah, Vols. II and IV, @ 1/6 each ... 3
- Jawābul-Filāhiyyah, 168 pages with 17 plates, 4to. Part I ... 0
- Khizanatu'l-Ilm ... 1
- Mahabharata, Vols. III and IV, @ 20/ each ... 40
- Moore and Hewson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I, III, with 5 coloured Plates, 4to. @ 6/ each ... 18
- Sharaya-ul-Islam ... 4
- Tibetan Dictionary, by Osoma de Kūrs ... 10
- Ditto Grammar ... 8
- Kaṣṣirānabāṣita, Parts I and II @ 1/8/ ... 3
- A descriptive catalogue of the paintings, statues, &c., in the rooms of the Asiatic Society of Bengal by C. R. Wilson ... 1
- Memor on maps illustrating the Ancient Geography of Kashmir by M. A. Stein, Ph.D., J.I. Extra No. 2 of 1899 ... 4

Notices of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1-29 @ 1/ each ... 29

Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. E. L. Mitra ... 5

N.B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer, Asiatic Society," only.

Books are supplied by V.-P.P.

8-11-03.

तिमक्रमे नद्यतिक्रमणे प्रवासे वा यजमानेन हते न दोष इति । तथा ।

“रजोदोषे समुत्पन्ने सूतके मृतकेऽपि वा ।

प्रवसन्नग्निमान्विप्रः पुनराधानमर्हति ॥

बह्वीनामपि चैकस्यामुदक्याद्यान्तु न व्रजेत् ।

एकादशे चतुर्थेऽङ्गि गन्तुमिच्छेन्निमित्ततः ॥

चर्यां युक्ता तु घोरोभात् प्रवसेत् पर्वसन्धिषु ।

करोति पुनराधानं प्रायश्चित्तमृणादृते ॥

माग्निकार्यस्य वेलायां प्रवसेन्न च पर्वणि ।

न विना च निमित्तेन क्रीडाद्यर्थन्तु न व्रजेत् ॥

प्रवसेद्भूतसन्त्ये न तीर्थाय कदाचन ।

इति कूर्मपुराणोक्तं तथा बौधायनेन च ॥

सहाग्निर्वा सपत्नीको गच्छेत्तीर्थानि मानवः ।

पुराणवचनात्साग्नेः प्रवासोऽस्तीति केचन” ॥

इत्यादिवचनेरेतद्व्यतिरिक्तस्थले बोध्यम् । पूर्वाक्तमतभेदैर्ज्येष्ठायाः कनिष्ठाया वा प्रवासोपस्थितौ तुल्य एवाधिकारः स्यादिति स्वयमेव साधिते तुल्यधिकारे यजमानवत् प्रवासोपस्थानादिकं स्यादत-
आह । नेति । प्रवसन्त्योऽपि योषितोऽग्न्युपस्थानं न कुर्युः । प्रोषि-
ताः सन्त्यः जपन्त्यागोपस्थानरूपं न कुर्युः । तर्हि कर्मजन्यफलभो-
क्तृत्वं न स्यादत आह । सधर्मकं समानधर्मकं फलं अग्नयेव ।
भृङ्गपादिकान्याद्येन प्रवासोपस्थानमेव न स्यादत आह । आग-
तेति । आगतस्य प्रवासादागतस्य या यजमानस्योपस्थितिरुपस्थानं
साऽपि स्त्रीणां सूरयोनेच्छन्ति । न भवतीति भावः ॥ १७ ॥ १८ ॥

सीमातिक्रमप्रसङ्गादाह ।

पत्नी सीमामतिक्रामेद्दिना भर्त्ताऽग्निभिः सह ॥ ६६ ॥
तच्च नाशोऽपरे त्वाहुर्भयाद्याने न दुष्यति ।
किन्तु साग्निर्विना भर्त्ता गत्वा संस्कृतसर्पिषा ॥ ७० ॥
हावयेच्चतुरात्तेन प्राप्ते देशे मनस्वतीम् ।
सायंप्रातस्तनौ हामावेवं स्याद्गमनेऽन्वहम् ॥ ७१ ॥

पत्नीति । पत्नी भर्त्ता विनाऽग्निभिः सहाग्निं गृहीत्वैत्यर्थः ।
सीमामतिक्रामेत्, तच्च नाशः । अपरे तु भयाद्याने विद्वराहादिना
गमने न दुष्यतीत्याहुः । तथाच यष्टिः प्रवसितेऽप्रवसिते वा अ-
कस्मात् परचक्रादिप्राप्तौ अग्नीन् गृहीत्वा सीमातिक्रमणादिके
पत्न्या विहिते न दोष इति भावः । तदुक्तं देवयाज्ञिकैः सङ्ग्रह-
वाक्यम् ।

“एकाकिनी यदा पत्नी वज्रिमादाय गच्छति ।
तच्च नाशोऽपरे त्वाहुर्भयाद्याने न दुष्यतीति ॥
न रुच्येकाकिनी पत्नी प्रयायादग्निभिः सह ।
राष्ट्रभंशादिगमने उचितं चानमीदृशमिति च ।
अन्यथा हि प्रवसन्त्यां वज्रयोस्तौकिकाः खलु” ।

पत्न्याः साग्निप्रवासे यावत्प्रवासं प्रात्यहिकं प्रतिहोमं प्रायश्चि-
त्तमाह । किन्त्विति । किन्तु परन्तु एवं यजमाने प्रोषिते
चेदेकाकिनी पत्नी सामादहिरग्नीन् नयेत्, स्वयं वा वहिर्गत्वा
होमकाले नागच्छेत्, तदा पुनराधानम् । एवं पत्न्यां प्रोषितायां

यदि यजमानादुक्तापराधद्वयं भवति । एवं वज्रपत्नीकस्यापि
कस्याच्चित् प्रोषितायां पत्यन्तरं विद्यमानमपि अपराधद्वये पुन-
राधानमिति अर्थादवगम्यते । ग्रन्थान्तरेऽप्युक्तमस्ति । भर्त्ता विना
साग्निः पत्नी गत्वा अग्निभिः सह गमनं कृत्वा देशे तद्दिनप्राप्तदेशे
संस्कृतसर्पिषा संस्कृताज्येन । किं भूतेन ? चतुरात्तेन चतुर्गृहीतेन,
मनस्वतीं तत्सञ्ज्ञकामाहुतिं हावयेद्ध्वर्युदारा जुहुयात् । णिज-
न्तोऽयम् । तदुक्तम् ।

“राष्ट्रभंशादिगमने प्राप्ते देशे मनस्वतीम् ।

जुहुयाच्चतुरात्तेन सार्त्तऽग्नौ सर्वसंज्ञितम्” ॥

इति याज्ञिकग्रन्थे । आज्यसंस्कारस्य नानात्वान्नोक्त इति ।
ततः सायंप्रातस्तनौ सायंप्रातर्भवौ होमौ ऋत्विजा कार्यौ न
स्वयम् ।

“न वै कन्या न युवतौ नाप्यविद्यो न वालिशः ।

होता स्यादग्निहोत्रस्य नार्त्तानासंस्कृतस्तथेति” ॥

सरणात् । अन्वहङ्गमने प्रत्यहमेवं स्यात्, मनस्वतीहोमं कुर्या-
दिति भावः । सायंप्रातस्तनावित्यत्र तुटः प्रागनादेशः ॥ ६८ ॥ ७० ॥
७१ ॥

साग्निप्रवासवद्वास्तोष्पतीयहोमा अपि भवन्तीत्याह ।

वास्तोष्पतीयहोमाद्या भवन्त्यत्राप्यशेषतः ।

आपद्यपि च कष्टायां विना पत्न्या *नरान्तरैः ॥ ७२ ॥

* पत्नी, - इति ख० घ० पुस्तकयोः पाठः । पत्नी, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

सीमाऽतिक्रमणेऽग्नीनां न कथञ्चिदनुग्रहः ।

अत्रापि घट्टारमृते पत्न्याः साग्निप्रवासेऽपि अग्नेषतोऽविशेषेण वास्तोष्यतीयहोमाद्याः पदार्थाभवन्ति । भयाद्यद्वेऽपि किञ्चिद्विशेषमाह । आपदौति । कष्टायामपि महत्यामिति यावत् । आपदि, पत्न्या नरान्तरेः अलिङ्गभिर्विना अग्नीनां सीमातिक्रमणे कथञ्चित् केनापि प्रकारेणानुग्रहोदोषाभाव इति यावत्, न भवति । अतएव यद्युः प्रवासोपस्थितौ,

“निक्षिप्याग्निं खदारेषु परिकल्प्यर्त्विजं तथा ।

प्रवसेत्कार्यवान् विप्रो न मृषैव चिरं वसेदिति” ॥

वाक्योक्ता अलिकल्पना कृतार्था भवति ॥७२॥

साग्निप्रवासप्रसङ्गादाह ।

प्रत्यक्षेण नयन्नग्निमुच्छसेच्चेद्विनश्यति ॥ ७३ ॥

यदि वाऽनुच्छसन् गत्वा निधायोच्छस्य तं पुनः ।

हरेदनुच्छसन्नेव नश्येत्तिर्हरणेऽनलः ॥ ७४ ॥

प्रत्यचेति । अग्निं प्रत्यक्षेण समारोपादृते शिक्षादिना नयन् यजमानस्तत्पुरुषोवा चेद्यदि उच्छसेच्छासन्त्यजेत्, तर्हि विनश्यति संस्कार इति शेषः । स्वयामविषयमेतत् ।

“यामासीमान्तरं गच्छेत् प्रत्यक्षोद्व्यवाहनः ।

शिक्षेन्नोदाहयेदग्नीन् पुनराधानमर्हतीति” ॥

स्मरणात् ।

“अनोविना समाकूट ऊर्ध्वं शम्यापरासनात् ।

हतोऽग्निर्लौकिकोऽग्नेयः श्रुतौ सर्वत्र दर्शनात्” इति च ॥

“कुरुचेचादितीर्थानां गमने देशविश्वे ।

समारोपं विनैवाग्नीषोदहेयुर्विपश्चितः ॥

आरोप्याग्नीनरथोस्तानुद्वस्येत्सहाग्निभिः”—इति च ।

यदि वा अथवाऽनुच्छसन् आसोच्छासमकुर्वन् गत्वा स्वस्थान-
रमिति शेषः । निधाय प्राप्तदेशे स्थापयित्वोच्छस्य पुनस्तमग्निमनु-
च्छसन्नेव हरेष्येत् । तदूर्ध्वं पुनः स्वस्थान्तरनयने लौकिकत्वमाह ।
नश्येदिति । एवं स्थाप्यस्थाय नयनेऽपि चिर्हरणे चिवारहरणे
अनलोऽग्निर्नश्येदिति ॥७३॥७४॥

सीमान्तरादतिदूरं साग्निप्रवासे विशेषमाह ।

शकटेनातिदूरं वा हरेद्देशं यथारुचि ।

स्वाङ्गेनैवाथवा शम्यापरासात् प्राङ्गयेच्छसन् ॥ ७५ ॥

कर्मार्थहरणेऽग्नीनां नानुच्छासादि बोधते ।

शकटेति । यथारुचि यथेच्छन्देशं अतिदूरं वा देशं शकटेनानसा
आहरेष्येत् स्वाङ्गेन शिक्षादिना । तथाच दूरप्रवासे समारोप्या-
ग्नीष्येत्, प्रत्यचनयनपक्षे शकटेन नाङ्गेनेति । शिक्षादिना स्वाङ्गेन
नयनेऽभिहितस्थानुच्छासस्थापवादमाह । अथ वा शम्यापरासात्प्र-
क्षेपात् प्राक् देशं ससन् स्वाङ्गेनैव नयेत् । शम्यापरासकक्षणे तु ।

“वाचिशदङ्गुला शम्या जवात् क्षिप्ता परापतेत् ।

यावद्देशमसौ देशः शम्याप्रास उदीर्यते” इति ॥

शम्यापरासादूर्ध्वन्तु आसगतिर्निश्च्यते । चोदनागतहरणे नैव

दोष इत्याह । कर्मार्थमिति । कर्मणे इति कर्मार्थम् । ग्रामिच-
धिष्ण्यादिषु अग्नीनां हरणे ग्रन्थापरासादूर्ध्वमपि नयने अनुच्छा-
सादिकं, न उच्छासोऽनुच्छासस्तदादिकं शकटादि न चोद्यते
नोच्यते । स्वाग्नेनोच्छ्रसताऽपि हरणं भवतीति भावः । तदुक्तं
हन्दोगपरिशिष्टे ।

“कात्यायनमतात् केचिच्छ्रसन्तोऽप्यतिदूरतः ।

प्रत्यक्षेण नयन्यग्नीन् शकटेन विनाऽपि तु”-इति ॥

“स्नग्दृष्ट्य प्रयाणं यत्तत्प्रत्यग्निमन्वितम् ।

क्षिष्टसेतत्प्रत्यर्थं मनसा सह गच्छति ॥

अनस्यारोपयेद्ग्नौ स्तत्पात्राण्यपि तत्र वै” ।

एतेनाहिताग्नेरनस्यारोहणं प्रत्युक्तं भवति । गोयानत्वात्तस्य ।
रयस्य तु न निवध इति ।

“स्वाग्नेन वा नयेदग्निं कात्यायनमतादपि ।

नयेदा ब्राह्मणस्वन्योजवेन सह गच्छति” ।

अत्र जवपदोपादानादनुच्छ्रसन्नेवाहरेत् । नानुच्छासादि चोद्यते
इति तु कर्मार्थाहरणविषयमिति दिक् ॥ ७५ ॥

प्रत्यक्षस्याकूटस्य वाऽग्नेर्नयनेऽन्वारम्भोभवतीत्याह ।

नदीसन्तरणेऽग्नीनां सौमातिक्रमणे तथा ॥ ७६ ॥

सर्वचाद्यन्तसीम्नोर्वा स्वामिस्पृष्टाः स्यरग्रयः ।

नदीति । अग्नीनामनोगतानामरणिगतानां वा नदीसन्तरणे
समुद्रगाऽसमुद्रगासाधारणनदीपदवाच्यजससङ्गोत्तरणे, तस्मिन् काले

इति यावत् । अग्रयः स्वामिस्पृष्टाः स्युः, स्वामित्वस्योभयनिष्ठत्वादु-
भाभ्यामपि अनोऽन्वारम्भः कार्यः । समारोपणपक्षे त्वरणोः । अन्यत-
रेणेति दीपिका । पत्न्यास्त्वङ्गत्वेन स्वामिन एवेत्यन्ये । तथैव सौमा-
तिक्रमणे स्वाग्न्यन्वारम्भिताः स्युः । अथ वा आद्यन्तसीम्नोरध्युषित-
यामाधिष्ठातव्ययामसीम्नोः स्वामिस्पृष्टाः स्युः ॥ ७६ ॥

अत्राग्निपदेन प्रत्यक्षनयनएव प्राप्नोत्यत आह ।

प्रत्यक्षमरणि * द्वारमन्यथाऽग्निविनाशनम् ॥ ७७ ॥

प्रत्यक्षमिति । प्रत्यक्षं साक्षात्त्वेन प्रसिद्धं, अरणिद्वारं अरणिरूपं
द्वारम् । शकपार्थिवादिना समासः । यतोऽस्ति, ततः ते अपि
स्वामिस्पृष्टे स्याताम् । अन्यथा यदि स्वामिस्पृष्टे न स्तस्तदाऽग्निवि-
नाशनम् । पुनराधानमिति यावत् ॥ ७७ ॥

आत्मारोपणपक्षे किं स्यादत आह ।

आत्मारोपणपक्षे तु नान्वारम्भणमिष्यते ।

न काप्यारम्भणं केचिन्नौगाख्याद्यनिबन्धनात् † ॥ ७८ ॥

आत्मारोपणपक्षे तु, आत्मनि पाणिद्वारा समारोपणपक्षे
अन्वारम्भणं नेष्यते । अर्थलोपादिति भावः । केचिदाचार्या नौगा-

* प्रत्यक्षं वाऽरणि, - इति म० पुस्तके पाठः ।

† किञ्चिन्नौगाख्याद्यनिबन्धनात्, - इति क० ख० घ० ङ० पुस्तकेषु पाठः ।

परन्त्वसमीचीनः टीकाविशद्वयः ।

विप्रभृतीनां निवन्धनं वचनं, तस्मात्^(१) कापि कुचापि अन्वारम्भं
नेष्यन् इति शेषः ॥ ७८ ॥

प्रसङ्गाच्चदीपवर्णमाह ।

कूलदयान्तरालन्तु नदीशब्देन नोच्यते ।
किन्तु तद्देशवर्त्येव जलसङ्घेनदी भवेत् ॥ ७९ ॥
अष्टौ धनुःसहस्राणि न प्रस्रवति यज्जलम् ।
नदीशब्दाभिधेयत्वं तस्येच्छन्ति न सूरयः ॥ ८० ॥
एकेन नामधेयेन शतयोजनगामि यत् ।
उदकन्तन्नदीशब्दवाच्यमित्यपरे जगुः ॥ ८१ ॥

कूलेति । नदीशब्देन कूलदयान्तरालं मध्योच्यते किन्तु
तद्देशवर्त्येव कूलदयान्तरालवर्ती जलसङ्घे नदीपदवाच्योभवेत् ।
जलसङ्घं विप्रभृति । अष्टाविति । अष्टौ अष्टसङ्ख्याकानि धनुषां
सहस्राणि, तत्परिमितदेशपर्यन्तमिति यावत् । यज्जलं न प्रस्रवति
न वहति, तस्य जलस्य नदीपदवाच्यत्वं नोच्छन्ति । अपरे सूरयो-

* इत्यमेव पाठः सर्वत्र । अन्वारम्भं नोच्छन्तीति शेषः, - इति तु भवि-
तुमुचितम् ।

† संस्रवति, - इति न० पुस्तके पाठः ।

(१) लौगाक्षिप्रभृतीनां वचनात् गान्धारम्भं, तेषां तन्निषेकवाक्यादिति
भावः । तथाच लौगाक्ष्याद्यनिवन्धनादिति मूले लौगाक्ष्याद्यानां निव-
न्धनादित्याद्यपदं न त्यादिपदम् । तथात्वे ह्यनिवन्धनादवचनादिति
आख्यातुमुचितं स्यात् । तदेव तु समीचीनमिति प्रतिभाति ।

ऽभियुक्ता यत् जलमेकेन नामधेयेन यमुनादिनाम्ना शतयोजनगामि
चतुःशतक्रोशगामि, तदुदकं नदीशब्दवाच्यमिति जगुः । क्रोशक-
चणन्तु मत्स्यपुराणे ।

“क्रोशोधनुःसहस्रे हे गव्यूतिर्दिगुणा ततः ।

दिगुणं योजनन्तस्मात् प्रोक्तं सङ्ख्याविशारदैः” ।

धनुर्धचणं तत्रैव । चतुर्हस्तोधनुर्दण्ड इति ॥ ७८ ॥ ८० ॥ ८१ ॥

प्रजार्थिनः कामार्थिनो वा दारान्तरसङ्ग्रहणेच्छोर्विषयमाह^(१) ।

कर्त्तव्यं पुनराधानं पुनः परिणये सति ।

अग्न्याधेयमुशन्तीह केचिदुद्वाहकर्मणि ॥ ८२ ॥

लौगाक्ष्याद्यनिवद्धत्वादुभयन्नेति केचन ।

तचौपासनिनी पत्नी परा पूर्वाऽग्निहोचिणी ॥ ८३ ॥

कर्त्तव्यमिति । पुनः परिणये विवाहे कृते सति तदुत्तरं पुन-
राधानं कर्त्तव्यम् । केचिदाचार्या इहोद्वाहकर्मणि जीवत्पत्नीकस्य
पुनर्विवाहोत्तरमग्न्याधेयमपूर्वाधानमुशन्ति वदन्ति । यद्वा, अग्न्याधेयं
पुनराधेयम् । केचनाचार्या लौगाक्ष्यादिभिरनिवद्धत्वादनुकृत्वादुभयं
पूर्वाक्तं नेति ब्रुवन्ति । यदोभयमपि लौगाक्ष्यादिमतेन नानुष्ठेयते,
तदा परा पत्नी द्वितीया औपासनिनी विवाहाग्निसंयोगात् ।
पूर्वा प्रथमा अग्निहोचिणी । तथैव* सहाग्नीनामाधानात् ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

अथ सपत्नीकस्य पुनः परिणये मतान्तरेण विशेषमाह ।

* तथैव, - इति क० छ० पुस्तकयोः पाठः ।

(१) विशेषमाह, - इति भवितुमुचितम् ।

पुनः परिणयेऽग्नीनामुत्पत्तावीदृशोविधिः ।

पुनः इति । पुनः परिणये स्वस्य पुनर्विवाहे कृते द्वितीयाया-
अपि आधानसंस्कारसंस्कार्यताऽर्हत्वात्, अग्नीनां चेताग्नीनामुत्पत्ता-
वीदृशोवक्ष्यमाणोविधिः प्रयोगविधिः कर्त्तव्य इति शेषः ॥

तत्रादौ पुनः परिणये हेतुमाह ।

आहिताग्निः प्रजाहीनां योषाऽपत्यां मृतप्रजाम् ॥८४॥

दशमे द्वादशे पञ्चदशे संवत्सरे स्त्रियम् ।

त्यक्त्वाऽन्यामुदहेत् कन्यां सद्यस्त्वप्रियभाषिणीम् ॥८५॥

आहितेति । आहिताग्निरग्नय आहितायेनासावाहिताग्निः ।
वाऽऽहिताग्न्यादिषु परमिति सूचात् पूर्वनिपातः । प्रजाहीनां केव-
लवन्ध्यां योषाऽपत्यां कन्याप्रसूं मृतप्रजां मृतापत्यां स्त्रियमनुक-
मेण दशमे द्वादशे पञ्चदशे संवत्सरेऽप्रियभाषिणीं तु सद्यस्त्वक्त्वाऽन्यां
कन्यामुदहेत् पुनर्विवाहं कुर्यादित्यर्थः । कन्यापदमचतयोनिपाणि-
गृहणार्थम् । स्मर्यते विंशतिप्रसूतायाः पुनर्विवाहः ।

“यदा विंशतिधाऽपत्यं प्रसूयेताङ्गनाजनः ।

पुनर्विवाहं तस्यास्तु कुर्यात् सकुलशान्तये” इति ।

दशमवर्षादियहणं परीचार्यम् । न हि विज्ञायतेऽकस्माद-
न्येति * ॥८४॥८५॥

विधिमाह ।

* न हि बन्धा विज्ञायतेऽकस्मादन्येति, - इति ख० घ० पुस्तकयोः
पाठः । न हि बन्धा विज्ञायते कस्मादन्येति, - इति क० पुस्तके ।

आरोप्याग्नीनरण्योः स्वानुदवस्थेत्सहाग्निभिः* ।

उदासनेष्टिङ्कत्वाऽथ समारोप्य हविर्भुजम् ॥ ८६ ॥

कृत्वा ब्रह्मौदनाग्निञ्च तथौपासनपावकम् ।

ब्रह्मौदनादिकं सिद्धं कृत्वाऽग्न्याधिं विधानतः ॥ ८७ ॥

पवित्रेष्टिं तन्तुमतीं चैधातव्यां क्रमाद्यजेत् ।

ऐन्द्राग्नेनैव पशुना यष्टव्यं केवलेन वा ॥ ८८ ॥

अरण्योः स्वान् पूर्वभार्यया सहाहितानग्नीनारोप्य समारोप्या-
ग्निभिरन्यधिकरणीभूतारणीभ्यां सहोदवस्थेत् । अत्रोत्पूर्वकोवसति-
र्देशान्तरसूचकः । तत्र विहरणादिकं कृत्वा उदासनेष्टिं कुर्यात् ।
ततोहविर्भुजमग्निं समारोप्य । तथा, पूर्ववदौपासनपावकमौपास-
नाग्निमेकदेशेन साकल्येन वा ब्रह्मौदनाग्निङ्कत्वा तस्मिन् ब्रह्मौद-
नादिकं सिद्धङ्कत्वा, विधानतः पूर्वाक्तेन विधानेन । सार्वविभक्तिक-
स्तम् । अग्न्याधिं आधानं कुर्यात् । तदुत्तरं क्रमादनुक्रमेण पवि-
त्रेष्टिं तन्तुमतीं चैधातव्येष्टिं यजेत् कुर्यादित्यर्थः । वेत्यथवा ।
इष्टिचयस्थाने ऐन्द्राग्नेन पशुना केवलेनैव एकेनैव यष्टव्यम् ॥८६॥
८७॥८८॥

मतभेदेनाह ।

अथवा पुनराधानमेवाचेष्टं न चेतरत् ।

शिष्यगां गुरुगां गर्भहन्त्रीं † त्यक्तैतदाचरेत् ॥ ८९ ॥

* सदाग्निभिः, - इति ख० पुस्तके पाठः ।

† गर्भहन्त्री, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

धर्मप्रजासमृद्धेषु दारेषु यदि कामतः ।
अन्यान् समुद्देहदारांस्तदा पूर्वोदितं विधिम् ॥ ६० ॥
अनुष्ठाय मृगारेष्ट्या यजेतात्मविशुद्धये ।

अथवाऽत्र पुनः परिणये पुनराधानमेवेष्ट्येतरत् । पवित्रेणा-
दिकं न भवतीति भावः । एवमेवाप्रियभाषिणीवच्छ्रियगामिनीं
गुरुगामिनीं गर्भहन्त्रीं सद्यस्त्यक्त्वा एतत् पूर्वोक्तमाचरेत् । यदि
दारेषु धर्मप्रजासमृद्धेषु पातिप्रत्यधर्मेण प्रजाभिः समृद्धेषु सत्सु
कामतः कामार्थमेव अन्यान् दारान् समुद्देहत् पुनर्विवाहं कुर्यात्,
तदा पूर्वोदितं विधिं अनुष्ठायतात्मविशुद्धये स्वपावित्र्यार्थं मृगा-
रेष्ट्या यजेत सक्तः । एकविंशतिवारमावृत्येति बौधायनसूत्रे ॥ ८६ ॥
८० ॥

पचान्तरमाह ।

नादध्याद्वा मृगारेष्टिं पूर्वपत्न्या सहाचरेत् * ॥ ६१ ॥

नादध्यादिति । वा नादध्यात् पूर्वोक्तविधिनाऽधानं न कुर्यात् ।
आत्मविशुद्धये पूर्वपत्न्या सह मृगारेष्टिमाचमाचरेत् ॥ ६१ ॥

यदा कनिष्ठया सहाधानं न कृतं, तत्पत्रे विशेषमाह ।

नित्याग्निहोत्रं प्रेतायै न स्त्रियै दातुमर्हति ।
नाप्यादधीत पूर्वाग्निहोत्रं समाचरेत् ॥ ६२ ॥

* समाचरेत्, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

नित्याग्निहोत्रं, नित्यमग्निहोत्रं क्रियते यस्मिन् तन्नित्याग्निहोत्र-
मग्निमिति यावत् । पूर्वप्रेतायै कनिष्ठस्त्रियै दातुं नार्हति । इमे
प्रेताग्रय इति इदिलेखेन नापि आदधीत पुनराधानमपि न
कुर्यात् । किन्तु पूर्वाग्निषु अग्निहोत्रं समाचरेत् कुर्यात् । अग्नि-
होत्रपदं प्रकृतिविकृत्युपलक्षकम् । अविशेषात् ॥ ६२ ॥

यथा प्रेताऽग्नीन्नाहति तथा जीवन्मपि कनिष्ठाऽऽधानासहकृता
सती कर्मजन्यफलभाक् नेत्याह ।

ज्येष्ठायां विद्यमानायां कनिष्ठायै स्वयोषिते ॥
काम्यं नित्याग्निहोत्रं वा न कथञ्चित् प्रयच्छति ॥ ६३ ॥

ज्येष्ठेति । ज्येष्ठायां ज्येष्ठपत्न्यां विद्यमानायां सत्यां कनिष्ठायै
स्वयोषिते, काम्यं कर्म नित्याग्निहोत्रमुभयजन्यमदृष्टमिति यावत् ।
कथञ्चित् किमपि न प्रयच्छति । नादृष्टभाग्भवतीति भावः ॥
६३ ॥

मतभेदेनाह ।

स्त्रीमाचमविशेषेण दग्ध्वाऽन्ये वैदिकाग्निभिः ।
विवाह्यादधते यदाऽऽधानमेवास्ति चेद्बधूः ॥ ६४ ॥

अन्ये आचार्याः स्त्रीमाचं अविशेषेण ज्येष्ठत्वादिविशेषमन्तरा
वैदिकाग्निभिर्दग्ध्वा विवाह्य पुनर्विवाहकृत्वाऽऽदधते । यदा बधूर्व-
धन्तरमस्ति तदाऽऽधानमेव । अग्नीनां प्रेतायै दत्तत्वात् ॥ ६४ ॥

यदि न स्थादिवाहस्तदा किमित्याह ।

एकाकी वाऽऽदधीताग्नीन् विवाहश्चेन्न सिध्यति ।
नित्येष्ट्याग्रयणान्यग्निहोत्रं कर्मास्य नेतरत् ॥ ६५ ॥

एकाकीति । चेद्वयदि विवाहो न सिध्यति न भवेत्, तर्हि
एकाकी वाऽग्नीनादधीत । एतेन कुशपत्न्यादिकल्पनां विनैव विधु-
राग्निहोत्रं सिद्धम् । तत्र किङ्किमित्याह । अस्य विधुराग्निहोत्रिणः
तेष्वग्निषु नित्येष्ट्याग्रयणानि । नित्येष्टौ दर्शपूर्णमासौ । यद्यप्येत-
द्योर्जीवननिमित्तेन नैमित्तिकत्वं प्रतिभाति, तथापि साधितं नित्यत्वं
सिद्धान्ते । यदा, नैमित्तिकमपि नित्यमेव । यतोऽस्याकरणे प्रत्य-
वायजमकलमुत्पत्त्यमानदुरितप्रतिबन्धकलघ्नास्तीति दिक् । दृष्टिग-
हणात्पश्चादिकं न भवति । नित्योपादानात्कास्तेष्वनधिकारः ।
आग्रयणं अग्रस्थान्नस्यायनं प्राप्तिरिति बह्वृचब्राह्मणभाष्यम् । अतस्त-
दण्वशं कर्त्तव्यमन्यथा जीवनविरोधात् । स्मर्यन्ते च तद्दिनाऽन्नाग्ने
बहवोदोषाः ।

“अग्निहोत्रं तु नवैः सस्यैः देवानय ऊताग्ने ।

प्राणानेवात्तुमिच्छन्ति येऽग्नन्ति काममोहिताः” इति ।

तद्वच सस्यग्रहणात्सर्वेषां यागसाधनार्थत्वप्राप्तौ, ब्रौह्मीन् यवान्
वा हवींषि, ब्रौहिभिर्यजेत यवैर्वा यजेतेति सूत्राभ्यामुभयोरेव
यागसाधनत्वावगमादुभाभ्यामनुष्ठाने तत्तत्सहभावजनितसंस्थानाम-
नुगृहे यैश्चैवार्चिकसंस्थानुगृहार्थं श्यामाकवेणवानामपि सङ्ग्रहः ।
न त्वाग्रयणात्पूर्वं नूतनगुल्मसतादीनां तत्तत्कालौनानामभक्ष्याणामि-
त्यभियुक्ताः । संस्थानामेवेत्यन्ये । ब्रौह्मियवानामित्यपरे । अग्नौ ऊयते

यत्, तदग्निहोत्रं पयः* तद्यच्च साधनत्वेन विद्यते, तदग्निहोत्रं
कर्मनामधेयम् । तत्सञ्ज्ञं कर्म भवतीति इतरत् चातुर्मास्यादिकं
न ॥ ६५ ॥

मतान्तरमाह ।

एकाक्याधानपक्षस्तु† कर्मदीपे निराकृतः ।

जुहन्त्यन्ये मृतस्त्रीकाः कुशपत्नीसमन्विताः ॥ ६६ ॥

जुहोति न मृतस्त्रीक एकाकी पूर्ववह्निषु ।

भरद्वाजमतश्चैतत् कर्मदीपे निरूपितम् ॥ ६७ ॥

एकाकीति । एकाक्याधानपक्ष एकाकिनोविधुरस्याधानपक्षः
पूर्वोक्तः कर्मदीपे कन्दोगपरिशिष्टे निराकृतः कात्यायनेनेति भावः ।
कर्मण्युभयसाकाङ्क्षात्पदार्थानाम् । कुशपत्नीविधानमाह । अन्ये
आचार्याः मृतस्त्रीकाः कुशपत्नीसमन्विताः सन्तः जुहन्ति । ब्रह्म-
ब्राह्मणाभावयोरिव औतादिकर्मश्राद्धयोः । अत्रैव भरद्वाजमतमाह ।
मृतस्त्रीक एकाकी पूर्ववह्निषु न जुहोति । एतद्भरद्वाजमतं
कर्मदीपे निरूपितम् । तेनैतन्मते पूर्वपदग्रहणात् पूर्वं एवाग्रयो-
नाधानम् ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

मृतपत्नीकस्य विवाहोत्तरं पुनराधानमेव स्वमतेनाह ।

आहिताग्निर्मृतस्त्रीक आदधानोऽन्यथा सह ।

कृतारम्भादिधर्मोऽपि कृतसोममखोऽपि वा ॥ ६८ ॥

* अग्निहोत्रं पयः, - इत्येतावन्मात्रपाठः ख० घ० ड० पुस्तकेषु ।

† एकस्याधानपक्षस्तु, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

अकृतारम्भसोमेज्यां भार्यामेवानुमन्यते* ।

नास्ति माहेन्द्रसाम्राज्यं सन्ति सारस्वतादयः ॥ ६६ ॥

आहिताग्निरिति । मृतस्त्रीको मृतपूर्वपत्नीक आहिताग्निरन्य-
या परिणीतया सह आदधान अपूर्वाधानं कुर्वणः कृता अनु-
ष्ठिता आरम्भधर्माः सारस्वतहोमाद्यायेन तथाभूतः, कृतः सम्पादितः
सोममखोयेनैवभूतोपि सन् । अकृते आरम्भसोमेज्ये यथा एवभू-
ताम् । पूर्वमस्या अविद्यमानत्वात् । भार्या पत्नीमेवानुवर्तते अनु-
ष्ठयीकरोति । अपूर्वाधानमेव भवतीति भावः । अतः माहेन्द्रसा-
म्राज्यं नास्ति न भवति । कृतसोमवतो यजमानस्यैव तत्राधिकारात् ।
यजमानत्वञ्च व्यास्यवृत्ति । उक्तञ्चेतत् धौमे वसानावग्निमाद-
धीयातामित्यत्र ।

“कर्तृरूपस्य चैकोऽपि तदधिष्ठानभेदतः ।

युक्तद्विवचनं यददग्नीषोमौ हि दैवते” इति ॥

अतएवोक्तं तुल्य एवाधिकार इति । सारस्वतादयः शाखावि-
शेषेणाभिहितास्तत्सञ्ज्ञका होमास्तेऽपि भवन्ति अपूर्वत्वादेतस्याः ॥
६८॥६९॥

मतान्तरमाह ।

केचित्पत्युः प्रधानत्वान्नाद्रियन्ते तु योषितम् ।

तेनेष्टौ स्यान्महेन्द्रेज्या न स्युः सारस्वतादयः ॥ १०० ॥

आहिताग्नेर्मृतस्त्रीकस्याधानं सव्यसिष्यतः ।

सव्यासं वारयन्त्यन्ये यावज्जीवाग्निहोषिणः ॥ १०१ ॥

* भार्यामेवानुवर्तते, - इति टीकासम्मतः पाठः ।

केचिदिति । केचिदाचार्याः पत्युः पुरुषस्य प्रधानत्वात् साक्षा-
दङ्गत्वाद् योषितं पत्नीं पुरुषाङ्गत्वादप्रधानत्वाच्चान्द्रियन्ते आदरं
न कुर्वन्ति । पुनराधानमेव कुर्वन्तीति भावः* । तदुक्तं रामाण्ड-
रभाष्ये । यज्ञपात्राणीव पत्नी न यज्ञाङ्गमिति । किन्तु यज्ञङ्गम् ।
अतः पत्न्यधिकारेऽपि† न निवर्तते भार्यम्‡ । स्त्रीणां पति-
प्रयुक्ताधिकारोपजीवनात् । तथाच चत्रिचायाः अग्नीषोमीये नाधि-
कारदर्शनमप्रधानत्वाच्च । यदा चाङ्गेन विधुरतां नीयादिति यज-
मानस्याङ्गं पत्नीति दर्शनात् । अतएवेयमभियुक्तोक्तिः सङ्गच्छते ।
यदा हि पत्युः पत्न्याश्च आहवनीयादिकामनयाऽऽधानेऽधिकारः
भिद्वस्तदा कृतविद्यैव कर्मनिर्वाहे तस्या अकृतविद्यापरिकल्पन-
परिजिहीर्षया सहाधिकार उपपद्यते । तस्या आहवनीयाद्यकाम-
नायान्तु न सहाधिकारः भर्त्सधिकारे केवलमाज्यावेचनादौ कर्तृत्व-
मात्रं तस्याः । अध्वर्यादेरिव सोमादौ । एवमाहवनीयादिषाधेषु
दर्शपूर्णमासादिष्वपि पत्न्याः फलकामनायां सहाधिकारः । तदभावे
तु पत्युरेवाधिकारः । पत्न्यास्तु केवलमाज्यावेचनादौ कर्तृत्वमात्रं
नाधिकार इति । अतएवावोचत् ।

“रजोदोषे समुत्पन्ने नित्यं नैमित्तिकं कार्यम्”—इति ।

काम्यमपीष्यते कैश्चित् । तेन कारणेनेष्टौ प्रकृतौ महेन्द्रेज्या

* आदरं न कुर्वन्तीति भावः, - इति क० पुस्तके पाठः ।

† पत्न्यधिकारेऽपि, - इति ख० घ० पुस्तकयोः पाठः ।

‡ साव्यं, - इति क० पुस्तके पाठः । साम्राज्यं, - इति तु प्रतिभाति ।

स्यात् सद्ग्राह्यं भवति । सारस्वतादयो होमाः प्रारम्भकालीया न
स्तुः कृतप्रारम्भसोमेज्यावत्वाद् यजमानस्य । पत्न्यास्तु यजमानपदान-
भिधेयत्वात् ।

आश्रमादाश्रमान्तरं गच्छेदिति क्रमप्राप्तस्याऽनुवादमाह । मृत-
पत्नीकस्याहिताग्नेः सद्ग्राह्यतः सद्ग्राह्यं कर्तुमिच्छतः पुहवस्याधानं
नेत्यनुषङ्गः । भरद्वाजेनैकाकिन आधानस्य निराकृतत्वात् । मतान्-
तरमाह । अन्ये यावज्जीवाग्निहोत्रिणः सद्ग्राह्यं वारयन्ति निषेध-
यन्ति । यतोहि यावज्जीवमग्निहोत्रसम्बन्धस्य विवक्षितत्वात् । आगूः
कृत्वा न क्रियते स पाप्मा भवतीत्यर्थश्रवणाच्च * ॥ १०१ ॥

कर्मसोपे नैमित्तिकमाह ।

हुतेषु पक्षहोमेषु पक्षययमनन्तरम् ।

कर्त्तव्यं पुनराधेयं मथ्यमानो हुताशनः ॥ १०२ ॥

दृष्टमाचोऽनुगच्छेत्तच्च तस्य विनाशनम् ।

शतशोऽनुगमे चान्यैः पुनर्निर्मथ्य जप्यते† ॥ १०३ ॥

नष्टे मथितमाचे वा समारोपयजुर्जपेत् ।

पुनर्निर्मथ्य जप्तव्यं यजुस्तूपावरोहणम् ॥ १०४ ॥

पक्षाणाम्नायं पक्षत्रयं, सन्ततं पक्षहोमेषु हुतेषु सत्तु अनन्तरं
चतुर्थपक्षेऽपि पक्षहोमे कृते सत्यनन्तरशब्दार्थः‡ । पुनराधेयं कर्त्त-

* अर्घवादाश्रवणाच्च, — इति भवितुमुचितम् ।

† शतशोऽनुगमेर्वाक्यैः पुनर्निर्मथ्य जायते, — इति ग० पुस्तके पाठः ।

‡ सतीत्यनन्तरशब्दार्थ इति भवितुमुचितम् ।

व्यम् । षडापक्षिरूपितनिमित्ततावच्छेदकावच्छिन्नकारणताकार्यस्य
पक्षहोमस्य तस्मिन्नुत्तिरेव पक्षहोमप्रयोजिकेत्यन्ये । तेन, आप-
देवावधिस्तत्र न पक्षगणनावधिरिति सङ्गच्छते । एकप्रयोजकत्व-
प्रसङ्गादाह । मथ्यमानो मथ्यतेऽसौ मथ्यमानः । मथ्यमानसमाना-
धिकरणकालोद्धताशनोऽग्निः दृष्टमाचः सन् अरणिस्थ एव यन्त्र-
विमोके कृतेऽकृते वा चेदनुगच्छेत्, तच्च तस्मिन्निमित्ते तस्याग्ने-
र्विनाशनम् अग्निनिष्ठसंस्कारमाशः, पुनराधेयमिति यावत् ।
मतान्तरमाह । अन्यैराचार्यैः शतशोऽनुगमेऽपि अरणिस्थस्याग्नेरेव-
प्रकृतत्वात् पुनर्निर्मथ्य जप्यते । यस्यां शाखायामग्निजननोत्तरमु-
पावरोहणजपोऽभिहितोऽस्ति तज्जपः कार्य इत्यर्थः । पचान्तरमाह ।
वेत्यथवा, मथितमाचे, खरस्थापनात् पूर्वमेवेति माचशब्दार्थः ।
नष्टे सति, समारोपयजुर्जपेत् । समारोपणमन्त्रजपं यचाग्निरूप-
शान्तस्तत्स्थानमभिमृश्य जपेदित्यर्थः । पुनर्निर्मथ्य उपावरोहणं
तत्सप्तकं यजुर्मन्त्रं जप्तव्यं जपेदित्यर्थः । विध्यर्थे तव्यत् । तथाच
पुनराधेयं नेत्यर्थः ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥

उपघाते नैमित्तिकमाह ।

जलेन हेतुना बहिरुपशान्तो यदा भवेत् ।

कर्त्तव्यं पुनराधेयं * यज्ञपार्श्वे निरूपितम् ॥ १०५ ॥

तदैव† पुनराधेयमग्नावनुगते सति ।

असमाधाय चेत् स्वामी सीमामुलङ्घ्य गच्छति ॥ १०६ ॥

* पुनराधानं, — इति ग० पुस्तके पाठः ।

† तदैव, — इति क० ख० पुस्तकयोः पाठः ।

जलेनेति । जलेन हेतुना जलरूपकारणेन वह्निर्यदोपशान्तः
सामर्थ्येणैकदेशेन वा, तदा यज्ञपार्श्वीकं पुनराधानं कर्त्तव्यम् । एत-
त्सर्वसम्मतम् । पुनराधेयनिमित्तमाह । अग्नाविति । अग्नौ अनुगते
सति चेद्यदि असमाधाय मन्यनेन अग्न्युत्पादनपूर्वकमुपसमा-
धानमकृत्वा स्वामौ यष्टा पत्नी वा, उभयोरपि स्वामित्वात्मान्येन,
स्त्रीमामुलङ्घ्य अग्रे किञ्चिदपि गच्छति । तदैव पुनराधेयं, भव-
तीति शेषः ॥ १०५ ॥ १०६ ॥

उपघाते नैमित्तिकमाह ।

सूकररासभकाकशृगालैः

कुक्कुरकुक्कुटमर्कटशूद्रैः * ।

अन्यजपातकिभिः कुणपैर्वा

सूतिकयाऽपि रजस्वल्या वा ॥ १०७ ॥

रेतोमूत्रपुरीषैर्वा पूयाश्रुश्लेष्मशोणितैः ।

दूषास्थिमांसमज्जाभिरन्यैर्वाऽपि जुगुप्सितैः ॥ १०८ ॥

आरोपितारणीस्पर्शे कृतेऽग्नेः † स्पर्शनेऽपि वा ।

आत्मारुढेषु मज्जेद्वा वदेद्वा पतितादिभिः ॥ १०९ ॥

अथ वा योषितं गच्छेदन्तौ काममोहितः ।

वदन्त्येषु निमित्तेषु केचिदग्निविनाशनम् ॥ ११० ॥

* कुक्कुटमर्कटशूद्रैः, - इति द्वितीयचरणपाठः क० ख० पुस्तकयोः ।

टीकासम्मतोऽप्यर्थः पाठः ।

† कृतेऽग्नेः, - इति क० ख० पुस्तकयोः पाठः ।

सूकरेति । सूकरोदिविधोऽपि वराहः । रासभकाकौ प्रसिद्धौ ।
शृगालः क्रोष्टा । कुक्कुटस्तान्मूत्रचूडः । मर्कटोऽनेकजातीयो वानरः ।
उपलक्षणया आऽपि मूत्रचूडते । असूकरेत्यपि पाठः । शूद्रः सक्कूद्रो-
ऽसक्कूद्रः तत्सदृशांश्च समानन्यायात् । अन्यजः सप्तविधः ।

“रजकश्चर्मकश्चैव सटोवुरुड एव च” ।

कैवर्त्तमेदभिलास्य सप्तैते अन्यजाः स्मृताः” ॥

पातकिन उपपातकित्यतिरिक्ताः । सर्वेषामपि अतद्विनाभावि-
त्वात् । कुणपं श्वम् । सूतिकया दशराचादर्वाक् । तदुत्तरं
सूतिकाऽव्यवहारात् । रजःस्वल्या पुष्पवत्याऽऽचतुर्थाहः । तदुत्त-
रमतद्व्यवहारात् । रेतसा पुंसः स्त्रियो वा, रेतःसामान्यात् । मूत्र-
पुरीषमण्युभयोः, सामान्यात् । पूयः मलविशेषः चतादिजन्यः ।
अश्रु आर्त्यनार्त्तिभेदाद्विविधमपि । श्लेष्मा नासिकामलः कफश्च ।
इदं ज्ञात्वा उपलक्षणम् । अतएव, मुखविप्रुषपातभयाद्भ्रमने
नलिकादिकं धार्यम् । शोणितं प्रसिद्धम् । एतज्जीवमात्रम् ।
अस्थि जीवजातस्य, होमातिरिक्तम् । मांसमपि तथैव । मज्जा
धातुविशेषः शुभ्रं घनं जलम् । जीवमात्रस्येतत् । एतैः सूकरादि-
भिरास्थि अन्यैः उक्तेभ्योव्यतिरिक्तैर्जुगुप्सितैर्निन्दैर्वसाधर्मकर्णमलादि-
भिरारोपितारणीस्पर्शे समारुढारण्यस्पर्शे । वेत्यथवा, अग्निरसमारो-
पितखरस्थाग्नेः स्पर्शने कृते । तथा, आत्मारोपितेषु मज्जेद्वा-
दिषु मज्जमं कुर्यात् । तच्च शशिरस्कम् । अशिरस्कन्तु कार्यमेव,
स्नानस्थाधिकारिविशेषणत्वात् । पतितादिभिः, आदिपदादन्य-

* सटोवुरुड एव च, - इति ग्रन्थान्तरद्वयः पाठः ।

आदिभिश्च, शान्तिधात् । तथा, काममोहितः सन् चतुर्थतिरि-
क्तकाले योचितं स्वस्तीमपि गच्छेत् * एषु पूर्वोक्तेषु निमित्तेषु सत्सु
केचिदाचार्या अग्निविनाशनमिच्छन्ति । अग्रे पञ्चान्तरस्य वक्ष्यमाण-
त्वात् केचिदित्युक्तम् । तत्रात्मारोपणपक्षे मज्जनादिकं निमित्तम् ।
असमाकृटारणिसमाकृटपक्षे तु जुगुप्सितान्तानि निमित्तानि ।
तत्रार्तवर्जैर्युगल्य, चतुष्पातान्तु यो भार्यामित्यादिधर्मसंहिताभिस्तो-
दितत्वाच्च दोषः ॥१०७॥१०८॥१०९॥११०॥

तत्र विशेषमाह ।

तत्पारणीगते वज्रौ नष्टे† स्यात् पुनराहितिः ।
इतरेषु निमित्तेषु त्वग्न्याधेयं प्रचक्षते ॥ १११ ॥

तत्रेति । तत्र तेषु निमित्तेषु अरण्यगते वज्रौ अर्थात् समा-
रोपितारण्योर्जातेषु सत्सु अग्नौ नष्टे पुनराहितिः पुनराधानम् ।
यदा, नष्टे इति वज्रविशेषणम् । इतरेषु प्रत्यक्षात्मारोपितेष्वग्निषु,
निमित्तेषु जातेषु अग्न्याधेयं पुनराधेयं प्रचक्षते ॥१११॥

पञ्चान्तरमाह ।

यदा सर्वोपघातेषु पुनस्त्वेति समिन्धनम् ।
द्रव्यस्याग्न्युपघाते च‡ द्रव्यशुद्धिसमिन्धने ॥ ११२ ॥

* स्वस्तीमभिगच्छेत्, - इति घ० पुस्तके पाठः ।

† दुष्टे, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

‡ द्रव्यस्याग्न्युपघाते, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

यदेति । सर्वोपघातेषु पूर्वोक्तेषु, पुनस्त्वेति मन्त्रेण समिन्धनं
समिदाधानम् । सम्यद्द्रव्याग्नेः पुनः समिन्धनेपेण प्रदीप्ततरकरण-
मित्यापस्तम्बीयात् ।

प्रसङ्गादाह ।

द्रव्यस्त्वेति । द्रव्यस्याग्न्युपघाते, द्रव्यस्यस्वरूपाद्यादिस्योऽग्निसदुप-
घाते, यथोक्ता द्रव्यशुद्धिः पाचशुद्धिः समिन्धनं पूर्वोक्तं भवति ।
यथा तप्तस्वरूपाचे आदिस्पृष्टे सति अन्नादिना पाचशुद्धिः तद्-
वृत्त्यग्न्यवयवस्पर्शाः समिन्धनञ्च ॥११२॥

अरण्यसमारोपप्रसङ्गादाह उपघात प्रसङ्गादाह ।

आरोपितारणी चोभे एका वा यदि नश्यति ।
तत्राग्न्याधेयमिच्छन्ति पुनराधानमेव वा ॥ ११३ ॥

आरोपितेति । आरोपितारणी कृतसमारोपारणी उभे द्वे वा
अथ वा एका यदि चेन्नश्यति । तस्मिन् निमित्ते पुनराधेयं पुन-
राधानमेव वा भवति । इच्छाविकल्पोऽयम् ॥११३॥

बौधायनमतेनाह ।

एकारण्यां धिनष्टायामस्ति चेदितराऽरणिः ।
तां छित्वा मन्धनं प्रोक्तं भाष्ये बौधायनीयके ॥ ११४ ॥

एकेति । एकारण्यां एकस्यामधरोत्तरधोरन्यतरस्यामरण्यां वि-
नष्टायां सत्यामितराऽन्यतराऽरणिरस्ति चेत् । तामदुष्टामेकारणिमेव
छित्वा भागद्वयं कल्पयित्वा मन्धनं कार्यं यथोक्तम् । इति बौधाय-

नीयके, बौधायनेन प्रोक्तं बौधायनीयं तदेव बौधायनीकं, स्वार्थं कप् । एवम्भूते भाष्ये भाष्यन्ते वेदार्थाद्येन तद्भाष्यं सूत्रं, तस्मिन् प्रोक्तम् ॥११४॥

एतस्य बहुवादिसम्मत्या प्राशस्त्यमाह ।

एतदङ्गीकरोतीह भवनागोऽपि बह्वचः ।

नष्टायाः प्रतिपत्तिः स्यादुभयारणिनाशवत् ॥११५॥

बह्वचः भवनागोऽपि इहास्मिन् एतत् पूर्वोक्तं बौधायनीकं अङ्गीकरोति । नष्टाया अन्यतरारण्याः प्रतिपत्तिः उभयारणिनाशे-
वक्ष्यमाणा या प्रतिपत्तिः तद्वत् कार्येतिशेषः । भवतश्च इति
मन्वेण नष्टामेकामपु निमज्जयेदित्यर्थः ॥११५॥

प्रसङ्गादप्रकृतमप्याह ।

अरणी मन्यनाशक्ते जन्तुभिर्मन्यनेन वा ।

स्याताञ्चेदरणी तूभे ग्राह्ये शास्त्रोक्तलक्षणे ॥११६॥

अरणी इति । अरणी उभे अपि मन्यनाशक्ते जन्तुभिः कौटै-
र्मन्यनेन वा हेतुना लक्षवशान्मन्यनाशमे स्याताञ्चेत्, तदा तु पुनः
शास्त्रोक्तलक्षणे त्वले नूतने ग्राह्ये । अत्र हेत्वर्थकहतौथोपान्तकौटपदो-
पादानान् मन्यनेऽशक्तौ हेतुभूतकठिनत्वमन्यमत्त्वसुधिरवत्त्वादीनाम-
प्युपलक्षणया सामान्यप्रत्यासत्त्या सङ्ग्रहः । यथा काकेभ्योदधिरक्ष्यता-
मित्यादिषु ॥११६॥

तद्विधिमाह ।

शोभूतेऽनुष्ठिते दर्शे तस्मिन् जीर्णारणिद्वयम् ।

शकलीकृत्य पाश्चात्ये वज्रौ निःक्षिप्य दीपयेत् ॥११७॥

ते उभे अरणी तत्र दीप्तेऽग्नौ धारयन् जपेत् ।

उद्बुध्यस्वाग्रद्वयेतदयन्ते योनिरित्यपि ॥११८॥

ततो दक्षिणहस्तेन नूतनामुत्तरारणिम् ।

गृहीत्वा सव्यहस्तेन गृहीत्वा चाधरारणिम्* ॥११९॥

शोभूत इति । प्रातरनुष्ठीयमानदर्शयागात्पूर्वदिनेऽमायां प्रा-
तरग्निहोत्रं कृत्वा अश्वत्याद्वयवाहेत्यादिमन्त्राभ्यामाहरणं पूर्ववद्य-
थोक्तायामविस्तारयोनिरारण्योरिति शोभूतपदेन व्यज्यते । अत्र
दर्शयहणात्पौर्णमास्यां न भवति । दर्शपूर्णमासयोरेककर्मत्वादाह ।
तस्मिन् प्रारम्भे दर्शे अनुष्ठिते सति यागे जीर्णारणिद्वयं मन्य-
नाशकं पूर्वारणिद्वयं शकलीकृत्य खण्डशः कृत्वा, अभूततद्भावे चिः,
पाश्चात्ये वज्रौ गार्हपत्ये निःक्षिप्य दीपयेत् ॥

ततस्तदनन्तरं दक्षिणहस्तेन नूतनामुत्तरारणिं गृहीत्वा, परि-
शेषादामेनाधरारणिमित्यध्याहारः । ते नूतने उभे अरणी
तस्मिन्निति तत्र दीप्तेऽग्नौ धारयन् सन् जपेत् ॥

किं जपेदित्याह । उद्बुध्येति । उद्बुध्यस्वाग्र इति प्रकारेण
एतद्वयजुः, अयन्ते योनिरित्यपि यजुः, जपेदित्यन्वयः ॥११७॥
११८॥११९॥

सर्वेषामेकरूपत्वात्मन्त्रस्वरूपमाह ।

* एतदङ्गं ग० पुस्तकातिरिक्तपुस्तकेषु नास्ति । नापि टीकासम्मतम् ।
परन्तु सङ्गतत्वात् ग० पुस्तकानुसारेण निवेष्टितम् ।

उद्बुध्यस्वाग्ने प्रविशस्व योनिमन्यां देवयज्ञां वोढवे
जातवेदः । अरण्योररणीमनुसङ्गमस्व जीर्णान्तनुम-
जीर्ण्या निर्णुदस्वेति प्रथमोमन्त्रः ।

उद्बुध्यस्वाग्ने इत्यादि निर्णुदस्वेत्यन्तोमन्त्रः ।

ततः किं कुर्यादित्याह ।

मन्थनस्यावृता सम्यङ्मथित्वाऽग्निं विहृत्य च ।
विलाप्योत्पूय दर्भाभ्यां सुच्याऽऽदाय चतुर्थतम् ॥ १२० ॥
जुहोत्याहवनीयाग्नौ मनस्वत्या घृतान्तया ।
इष्टिं तन्तुमतीं कुर्याच्छरावं दक्षिणां ददेत् ॥ १२१ ॥

मन्थनस्वेति । मन्त्रजपानन्तरं मन्थनस्यावृता इतः प्रथममि-
त्यादि मन्थनं कृत्वा ततः सम्यक् मन्थनावृताऽग्निं मथित्वा प्रक-
टीकृत्य, विहृत्य विहरणं कृत्वा, विलाप्याज्यस्याख्यामाज्यनिर्वापं
कृत्वा, दर्भाभ्यामुत्पूय, सुचि जुह्वां चतुर्वारं घृतं चतुर्थतं आदाय,
घृतान्तया घृत इति शब्दान्तया मनस्वत्या कृत्वा आहवनीये अग्नौ
जुहोति । शाखान्तरे अन्यथा श्रवणात् घृतान्तयेत्युक्तम् । ततस्तन्तु-
मतीं तत्संज्ञकामिष्टिं कुर्यात् । शरावं दक्षिणां दद्यात् । अन्वा-
हार्थेण समुच्चित्य दद्यात् । शाखान्तरे तु केवलं शरावं दद्यात् ।
तत्संज्ञन्तु,

वृत्तं प्रादेशमाचन्तु शरावं निगमोदितम्,—इति ।

तन्तु धान्यपूर्णं दद्यादित्येके ॥ १२० ॥ १२१ ॥

इत्यनारोपितारण्योः क्षये ग्राह्ये नवे पुनः ।

तदलाभे यदोदायेत् तदा स्यात् पुनराहितिः ॥ १२२ ॥

इति अमुना प्रकारेण अनारोपितारण्योः क्षये ग्राह्ये अपहार-
गृहदाहादिजन्ये जन्वादिमथनाक्षमे वा, पुनः नवे नूतने ग्राह्ये
स्वीकार्यम् । यदि नूतने न लभ्येते, तदा किमित्यत आह ।
तदिति । तदलाभे नूतनारण्योरलाभे यदा उदायेदनुगच्छेत्, तदा
पुनराधानं स्यान्नतु पूर्वोक्तोविधिः । अरण्योरपहारादौ यावदग्नि-
रक्षणं तावच्च पुनराधानम्, मध्यएव नूतनारण्यस्वीकारे नाधानम्,
अहते च तस्मिन्नग्न्युपशमे आधानमिति ॥ १२२ ॥

प्रसङ्गादरण्योनाशनिमित्तान्याह ।

शूद्रोदकान्त्यकाकश्चपतितामेधरासभैः ।

अनारूढारणिस्पर्शे ते विहायान्ययोर्ग्रहः ॥ १२३ ॥

शूद्रेति । शूद्राश्चरमवर्णाः प्रतिलोमजाश्च । उदक्या रजस्वला ।
अन्त्या अन्यजाः पूर्वोक्ताः । काकश्चानौ प्रसिद्धौ । पतिताः पातित्य-
प्रसङ्गकर्मकारिणः । अमेधं मूत्रादि । रासभश्चक्रीवान् । एतैरना-
रूढारणिस्पर्शे ते विहायान्ययोररण्योर्वयोक्तयोर्ग्रहः स्वीकारः
पूर्वोक्तः कार्य इति ॥ १२३ ॥

नष्टारणिप्रतिपत्तिमाह ।

भवतन्नः समेत्यप्सु मज्जयेद् दूषितारणी ।

एकाऽरण्येव दुष्टा चेत्तामेवाप्सु निमज्जयेत् ॥ १२४ ॥

भवतं न इति । भवतं नः समनसेति मन्त्रेण अप्सु दूषिता-

रणी युगपन्मज्जयेत् । सिंहावलोकनन्यायेन पूर्वोक्तमेवानुवदति ।
एकारण्येव दुष्टा दोषयुक्ता चेत्, तामेव दुष्टामेव अपि निमज्जयेत्,
न तु साहाय्यादुभे ॥१२४॥

अचान्यारणिताभात् प्रागुदाते* पुनराहितिः ।
काष्ठशुद्ध्या विशोधये वा त्यजेद्दोषेऽतिसन्तते ॥ १२५ ॥
अल्पदोषे शुद्धिरेव त्यजेद्दोषेऽपि नारणी† ।

* तचान्यारणिताभात् प्रागुदाने, - इति ग० पुस्तके पाठः ।

† एतस्मात् परं ग० पुस्तके योऽधिकः पाठोऽस्ति, स इह प्रदर्शयते, -

उदाने पुनराधानं कर्मोपपरिनिष्ठतः । आत्मारोपे प्रदीरस्य नाशे
नश्यति पावकः । श्रवदेहे विनष्टेऽपि इच्छितः पाणिरस्ति चेत् ।
लोकाभौ स्थापयित्वाऽस्य पाणिं पुत्रो जपेदयजुः । उपावरोह जातेति
तूष्णीमग्निं नमेस्ततः । द्वादशोपात्तेनाग्नयेन तूष्णीकं जुहुयात् शुचा । इत्त
स्यातः प्रपद्येत प्रेते माताऽऽतिक्रियाम् । सकले कुण्डे जले एव एव
विधिर्भवेत् । असावरण्योराहणे प्रमोयेत पतिर्यदि । प्रेतं स्पृष्ट्वा मधि-
त्वाऽग्निं जप्त्वा उपावरोहणम् । एतं च द्वादशोपात्तं तूष्णीं ऊत्वा श्रव-
क्रियाम् । उपावरोह जातवेद इमं स्वर्गाय लोकाय नय प्रजानन् ।
आयुः प्रजा इविमस्मासु धेहि प्रेताऽऽतीत्यास्य शुषस स्वाहा ।
इत्युपावरोहमन्त्रपाठभेदः । विच्छिन्नवह्निमुत्प्लव्यपावकं विधुरानलम् ।
आहिताग्निं मृतं इग्धुं प्रेताऽऽन्यत्पत्तिस्तिद्धये । मरद्वाजादयः प्राजः
प्रेताधानविधिं पृथक् । प्राचीनावीतवानुद्धृत्यावोक्ष्यायतनान्यथ । प्रेतं
स्नान्नालये क्षिप्त्वा मञ्जीयात् स्नाकयेऽरणी । सन्निधायानलं मज्जेद्
यस्येति वसुमाऽनलः । यस्याग्रयो जुह्वतो मांसकामाः सङ्कल्पयन्ते
यजमानमांसम् । जायन्तु ते इविवस्तद्विताय स्वर्गं लोकमिमं प्रेतं

अचास्मिन् निमित्ते सति क्षिप्रं नूतनारणिस्वीकार उचितः ।
यदि विलम्बयेत्, तदा अन्यारण्येर्लाभात् स्वीकारात् प्राक् पूर्वं
उदाते अग्नौ पुनराहितिः । तदुक्तम्,

नष्टायामरणौ चावदग्निरिति वेष्यमि ।

तावद्धोमादिकं कृत्वा तन्नाशे पुनराहरेत् ॥

इति देवयाग्निकग्रन्थे । स्वस्त्वचानुरोधेनैव पचान्तरमाह ।
काष्ठशुद्धेति । पूर्वपचनिरासार्थं वा शब्दः । वेत्यथवा, काष्ठ-
शुद्ध्या विशोधये, न पुनराधानम् । काष्ठशुद्धिः स्वत्यन्तरादौ
प्रसिद्धा तच्छणादिः । इयच्च शुद्धिः सङ्गदोषविषया । अतिसन्तते
दोषे त्यजेदेव । सर्वं वाक्यं सावधारणमिति न्यायात् । अल्प-
दोषे तु शुद्धिरेव । सङ्गदोषे अरणी न त्यजेत्, मूले सन्तत-
ग्रहणात् ॥१२५॥

क्रियालोपस्वरूपान्तरमाह ।

प्रागादित्योदयाद्योमं सङ्कल्प्य न जुहोति चेत् ॥ १२६ ॥
अग्न्याधिः पुनराधिर्वा नोभयं स्वामिसन्निधौ ।

नयन्तु । इति मध्यममन्त्रः । प्रणीय पावकं तूष्णीं द्वादशोपात्तसर्पिणा ।
तूष्णीं ऊत्वा ततः कुर्यात् प्रेते माताऽऽतिक्रियाम् । नष्टेऽग्निसंस्था-
रण्योर्नाशे स्वामी म्रियेत चेत् । आहरेदरणीदन्वमाधानोक्तविधा-
नतः । तदयथा । तद्देवाभिमन्त्र्याशु तन्मन्त्राभ्यां विनिक्षिपेत् । निर्म-
न्थ्ये पावके यद्दोषासनार्थं तदस्ति चेत् । ततोऽग्निशून्यप्रेतोक्तमग्न्यादि
प्रपद्यते । यत्तु यस्याग्रयो जुह्वेत्वादिमन्त्रकमोरितम् ।

अयमंशः पुस्तकान्तरेषु पूर्वमेव गतः ।

आदित्योदयात् प्राक् होमं सङ्कल्प्य चेत्, न, जुहोति । तदा-
ऽऽधानमाधेयं वा भवति । स्वामिनो यजमानस्यासन्निधौ तु नो-
भयम् । अनुदितहोमपरिग्रहं कृत्वा यदि निमित्तं विना उदिते
जुहोति तदा पुनराधानं न तु सति निमित्ते । देवान् मानुषादा-
ऽपराधादनुदितहोमिनोऽपि गौणकाले होमान्नानात् । स्वाम्यसन्निधौ
तु वचनात् भवति । यदा । निमित्तसङ्गावपरतथा न व्याख्येयम् ।
अनुदिते होमपरिग्रहिणा उदयात् पूर्वमकृते होमे पुनराधानमेव ।
गौणकालकथनं तु यजमानासन्निधाने । स्वाम्यसन्निधाविति पाठे
तु, यजमानासन्निधाने न गौणकालविधानम् । किन्तु स्वामि-
सन्निधाने गौणकाल इत्यर्थः समायाति ॥ १२६ ॥

क्रियालोपस्यैव स्वरूपान्तरमाह ।

अमृतं मृतमाकर्ण्य कृतं यस्यौर्ध्वदेहिकम् ॥ १२७ ॥

प्रायश्चित्तमसौ स्मार्त्तं कृत्वाऽग्नीनादधीत च ।

यष्टरि प्रवक्षितरि अमृतं यष्टारं मृतमाकर्ण्य पुत्रादिना यस्य
यष्टरौर्ध्वदेहिकं पर्णशरविधिना कृतम् । पश्चात् क्रियता कालेना-
मतेन यष्टा किं कार्यमत आह ।

प्रायश्चित्तेति । असौ स्मार्त्तं प्रायश्चित्तं कृत्वा अग्नीन् पुनरा-
दधीत च ॥ १२७ ॥

बौधायनोक्तं निमित्तान्तरमाह ।

नाशापहारावग्नीनां यदाऽऽरुढारणेर्यदा ॥ १२८ ॥

तदात्मारोपमार्गेण* लोकाग्नाववरोहणम् ।

कुर्यान्न पुनराधानमिति बौधायनोऽब्रवीत् ॥ १२९ ॥

अत्यन्तसङ्कटे कापि पक्षोऽयमुपयोऽध्यते ।

तत्रैतेषु निमित्तेषु नष्टानां पुनराहितिः ॥ १३० ॥

स्थितानुत्सृज्य चान्येषु पुनराधानमिष्यते ।

तत्रोत्सर्गनिमित्तेषु यदाऽग्नीनां विनाशनम् ॥ १३१ ॥

नष्टेषूत्सर्गहेतुष्वधायोत्सृज्याहितिस्तदा ।

अग्नीनां यदा आरुढारणेः समारोपितारणेरित्यत्रैकत्वमविव-
क्षितम् । नाशापहारौ यदा स्थातां, तदा आत्मारोपणप्रकारेण लो-
काग्नौ अवरोहणं कुर्यात् न पुनराधानमिति बौधायनोऽब्रवीत् ।
अयं पक्षः अत्यन्तसङ्कटे महापदि कदाचित् उपयोगाय भवति
न सर्वदा । उपसंहरति । तत्रेति । तत्र सर्वनिमित्तेषु मध्ये एतेषु
पूर्वांशेषु निमित्तेषु सत्सु नष्टानां पुनराहितिः । अन्येषु उत्सर्गपूर्वक-
पुनराधाननिमित्तेषु जातेषु, स्थितान् खरे विद्यमानान् अग्नीनुत्-
सृज्य पुनराधानमिष्यते । तत्रोत्तरार्द्धस्थितमुत्सर्गनिमित्तेष्विति
पदमन्येष्टित्यनेन विशेषणीयम् । तत्रेति । तत्रापि उत्सर्गहेतुषु
उत्सर्गपूर्वकपुनराधेयनिमित्तेषु केषु चिज्जातेषु, नष्टेषु सत्सु अग्नि-
वृत्ति शेषः । तदा अधायोत्सृज्य पुनराधेयम् । यथा, पुनराधेय-
माधानाप्रतिज्ञातस्य राज्यशस्त्रात्मस्येत्युपक्रम्य चिरात्तावरमग्नीनुत्-
सृज्येति उत्सर्ग आम्नातः । तत्राग्नयः स्थिताश्चेत्तदा स्थिताभामेवाग्नी-

* तदात्मारोपमार्गेण, - इति सटीकपुस्तकेषु पाठः ।

नामुत्सर्गपूर्वकमाधेयम् । यदा तु केनचिन्निमित्तेनाग्निनाशे जाते
अनुत्सर्गविशिष्टाधेये आधाने वा प्रसक्ते आधानाप्रतिज्ञात इत्या-
दिना उत्सर्गविशिष्टाधेये च प्रसक्ते तदा महानग्नीनाधेयेनाधानेन
वा सम्पाद्योत्सृज्य पुनराधेयमिति भावः ॥ १२८ ॥ १२९ ॥ १३० ॥
१३१ ॥

तथा येषु निमित्तेषु सर्वैर्नाशोऽभिधीयते ॥ १३२ ॥

नष्ट एव भवेत्तत्र येषु नाशो विगीयते ।

तत्र किन्तु* भवेत्तावद्विकल्पो न हि सम्भवेत् ॥ १३३ ॥

पूर्वोक्तेषु येषु निमित्तेषु सर्वैर्नाशः अभिधीयते, तत्र तस्मिन्
निमित्ते नष्ट एव भवेत् । पक्षान्तरश्रवणाभावात् । येषु निमित्तेषु
नाशो विगीयते परैर्निन्दितो भवति तत्र किन्तु भवेदिति प्रश्नः ।

तत्र पक्षान्तरे सत्यपि तदाश्रयणं न कार्यमित्याह तावदादौ ।
विकल्पो न हि सम्भवेत् । यथा

ज्येष्ठा चेत् ब्रह्मभार्यस्य ह्यतिचारेण गच्छति ।

पुनराधानमत्रैक इच्छन्ति न तु सूरयः ।

इत्यादावभिहितस्याग्निनाशस्य, न तु सूरय इत्यनेनापवादः
कृतः । तत्र किमनुष्ठेयमिति विग्रहे विकल्पेन इच्छावशाद् भवि-
तव्यमिति । तच्चेष्टाविकल्पो न भवति । तस्याष्टदोषदूषितत्वेना-
मुपादेयतया व्यवस्थाविकल्पं युक्तं वक्तुम् ॥ १३२ ॥ १३३ ॥

* सर्वत्रैव पाठः । किन्तु, - इति तु प्रतिभाति ।

† इत्यमेव सर्वत्र पाठः । व्यवस्थितविकल्पो युक्तो वक्तुम्, - इति तु
भवितुमुचितम् ।

स यथा ।

विनाशस्याविधेयत्वादत एवं* विवेचनम् ।

आदराद्रक्ष्यमाणस्य सर्वेष्टैरेव नाशनम् ॥ १३४ ॥

न विगीतैरुपेक्षायां विगीतैरपि नाशनम् ।

विनाशस्येति । विनाशस्याविधेयत्वाद्विधेयभिसत्त्वादत एवं वि-
वेचनं विवेकः कार्यः । आदरात्परमभक्त्या रक्ष्यमाणस्य पुंसः सर्वेष्टैः
सर्वसम्पत्तैरेव पुनराधाननिमित्तेर्नाशनमग्नीनामिति शेषः । विगीतैः
सापवादकैर्निमित्तैर्न । उपेक्षायान्तु विगीतैरपि सापवादकैरपि
निमित्तैर्नश्यति । यथाकालक्रियं सावधानस्य परमश्रद्धावतः पुंसः
सर्वसम्पत्तैरेव पुनराधाननिमित्तैः पुनराधानं, उपेक्षावतोऽश्रद्धाव-
तस्य येन केनापि निमित्तेन पुनराधानमिति भावः ॥ १३४ ॥

अथ यदहरेवेनं श्रद्धोपगमेदित्युदिना श्रद्धावत्तस्याधिकारिवि-
शेषणत्वादसमञ्जसममुं व्यवस्थां मन्वान आह ।

यद्वा† ऽग्निरक्षणे मार्गो यादृशोऽङ्गीकृतः पुरा ॥ १३५ ॥

तदत्यये विनाशः स्यान्नान्यैः पाक्षिकहेतुभिः ।

यदेति । यदाशब्दः पूर्वपक्षनिरासार्थः । अग्निरक्षणे मार्गः प्रकारः
यादृशः पुराऽङ्गीकृतः, तदत्यये पूर्वाङ्गीकृतपक्षमात्रे विनाशः स्यात् ।
अन्यैः पाक्षिकहेतुभिर्वैकल्पिकपक्षेन स्यात् । यथा नदीसौमाति-

* एव, - इति क० ख० घ० पुस्तकेषु पाठः ।

† यदा, - इति पाठः ग० घ० पुस्तकयोः ।

क्रमणे अग्निसंहरणार्थमग्न्यन्वारम्भे स्वीकृते कदाचित् लौगा-
क्ष्यादिमतेनाकृते पुनराधानमेव । यदा तु आदित एव लौगाक्ष्य-
प्रकारेणानुष्ठानेऽन्वारम्भणाभावेऽपि न चतिरिति ॥ १३५ ॥

अथैतस्यापि रूपमित्यादिष्वदर्शनादपरितुष्यमाणद्वयवस्था-
न्तरमाह ।

यदाऽग्न्यर्जनशक्तस्य पाक्षिकैरपि नश्यति ॥ १३६ ॥
निमित्तैर्न दरिद्रस्य पाक्षिकैरग्निनाशनम् ।

यदेति । यदेति पूर्वपक्षापवादार्थं वचनम् । अर्जनशक्तस्य द्रव्यार्ज-
नशमर्थस्य पाक्षिकैरपि निमित्तैर्नश्यति । सर्वेषां निमित्तमात्रेणापि
नश्यतीति भावः । दरिद्रस्य पाक्षिकैरग्निनाशनं नेति भावः ॥

१३६ ॥

अथैतदपि प्रभुसंमितशब्दोपसंगृहीतानां कर्मणां दरिद्रादरिद्र-
साधारण्यात् यत्किञ्चिद्दोषदूषितत्वेनाग्नीनां तेष्वनुष्ठितकर्मणामफल-
प्रदत्वेन फलशून्यता भग्नचिदुर्वले पुंसि काणव्यवहाराच्चापेक्षं मन्वान-
माह ।

यदाऽग्नीन् जनयेद्देव निमित्तैः सर्वसम्मतैः ॥ १३७ ॥
पाक्षिकैर्जनने श्रेयो नैनस्तेष्वेव जुह्वतः ।

यदेति । यदेति पूर्ववत् । सर्वेषामाचार्याणां समतैर्निमित्तैर्निर्-

* इत्यमेव पाठः सर्वत्र । यदा तु आदित एव लौगाक्ष्यप्रकारेणा-
नुष्ठानं, तदा, - इति तु भवितुमुचितम् ।

पवादकैरिति यावत् । अग्नीन् जनयेद्देव पुनराधानं कुर्यादेव ।
पाक्षिकैर्निमित्तैर्जनने सति श्रेयः अधिकतमफलदातारोऽग्नयोभवेयुः ।
अथ तेष्वेव जुह्वतो यष्टुरेनो दोषो न । पाक्षिकनिमित्तेन नैमि-
त्तिकेऽनुष्ठिते फलोधिक्यमिति भावः ॥ १३७ ॥

ननु पाक्षिकानुष्ठानकथनं व्यर्थमित्यत आह ।

अनेकाचार्यसिद्धान्ताः सौकर्याय निरूपिताः ॥ १३८ ॥
देशकालवयोऽवस्थाशक्तिभेदाद्यवस्थिताः ।

अनेकावहवोये आचार्याः कल्पकृतलोषां सिद्धान्ताः, न तु पूर्व-
पक्षाः । तेषामनुष्ठानानहंत्वात् सिद्धान्तग्रहणम् । सौकर्याय सुखेन
स्वकर्माचरणाय निरूपिता उक्ताः । ननु तर्हि स्वेच्छाविकल्पाः स्युः,
इत्यत आह देशेति । देशकालवयोऽवस्थाशक्तिभेदात् व्यवस्थिताः
व्यवस्थां प्राप्ताः । तथा च नैतेषां खलीकपोतन्यायेन प्रवृत्तिः । किं
तु अधिकारिणमालोच्येवेति । यथा एकाकिनौ पत्नी अग्निभिः
सह न यायादित्येकाचार्यसिद्धान्तः । देशोपसवे तु तादृशं यान-
मदुष्टमित्यपराचार्यसिद्धान्तः । अत्र देशकृता व्यवस्था । कालपरत्वेन
व्यवस्था, कालात्पत्वे निर्मथ्यत्वादिष्विव बोधा ॥ १३८ ॥

पुनरुपसंहरति ।

पुनराधिप्रसङ्गेन किञ्चिदत्र निरूपितम् ॥ १४० ॥
प्रायश्चित्तान्तरं वक्ष्ये स्वस्थाने बहुविस्तरम् ॥ १४१ ॥

पुनरिति । पुनराधिः पुनराधानं, तत्प्रसङ्गेन प्रसङ्गसङ्गत्या

अस्मिन् पुनराधानमिमित्तनिर्णयाधिकारे किञ्चिन्प्रायश्चित्तं समि-
न्धनादिरूपं निरूपितम् । एतेनान्यप्रायश्चित्ताकथनाद्व्युत्पन्नं नाशङ्क-
नीयम् । स्वस्थाने प्रायश्चित्तनिर्णयाधिकारे बहुविस्तरोविस्तारोयस्य
एवम्भूतं प्रायश्चित्तान्तरं प्रणीतास्कन्दनादि वक्ष्ये वेदिष्यामि ॥

इति श्रीवादिभट्टमुक्तरकुठार श्रीकुमारस्वामिस्वरिसुत-
त्रिकाण्डमण्डनभास्करमिश्रसोमयाजिकृतापस्तम्ब-
सूत्रध्वनितार्थकारिकासु पुनराधेयनिमित्त-
निर्णयोनाम तृतीयकाण्डम् ॥

इतीत्यादि पूर्ववद्वाक्येयम् ॥

इति त्रिकाण्डमण्डनविवरणे पुनराधेयनिर्णयं नाम
तृतीयं काण्डम् ॥

प्रकीर्णककाण्डम् ।

—०००—

मौम्यहृत्किरिजाजानिं गिरिजामातरं परम् ।

यत्प्रासादाद्रजोञ्जलचक्षुर्विभ्रैः पलायते ॥

अथोक्तानामेव सर्वधर्माणां प्रायशः आवसथ्येऽग्नौ सम्भवात्कि-
ञ्चिदवशिष्टं केवलावसथ्यविषयकमेव वक्तुमुपक्रमते ।

सकृत् करणमिच्छन्ति पाकयज्ञेषु केचन ।

आवृत्तिं केचिदिच्छन्ति तच्चावृत्तिस्तु सम्मता ॥ १ ॥

सकृदिति । पाकयज्ञेषु पाकसंख्यासु केचन सकृत् करणमि-
च्छन्ति । केचिदावृत्तिमिच्छन्ति । स्वमतमाह । तत्रोभयपक्षमध्ये
आवृत्तिः सम्मता ॥ १ ॥

तत्र हेतुमाह ।

यस्मात् विधिविशेषेण फलमप्यतिरिच्यते ।

अष्टकानान्तु नावृत्तिः संस्कारः स हि निश्चितम् ॥ २ ॥

यस्मादिति । यस्मात् कारणादिविधिविशेषेण, विध्यते अनेनेति
विधिः क्षिप्तादिस्तद्विशेषेण विशेषानुष्ठानेन फलमप्यतिरिच्यते
अधिकं भवति । यथा, आधानं प्रकृत्य शाखान्तरेऽभिहितं, षट्
दक्षिणा प्रतिविभज्य ददाति द्वादश चतुर्विंशतिर्वा भूयसीत्य
यथाश्रद्धमित्यादिषु दक्षिणादिविकल्पे विधिविशेषस्य चतुर्विंशति-
गोदानपक्षस्य दानेऽतिरिक्तं फलं, तथेहापीति भावः । एककर्मणि
गुणविशेषे फलविशेष इति कात्यायनाचार्योक्तोः । प्रकृतेऽपि सकृत्-

पचात् विधिविशेषरूपेऽसहदनुष्ठाने कृते फलातिशय इति न
दृष्टान्तदार्ढ्यान्तयोर्वैयधिकरणम् । पाकसंस्थास्तु चतुर्विधाऽऽतादि-
भेदात् । तदुक्तं पारस्कराचार्यैः । चत्वारः पाकयज्ञाऽऽतोऽऽतः
प्रकृतः प्राशित इति । एतल्लक्षणानि च विस्तरभौत्या नोच्यन्त इति
सङ्क्षेपः ।

अष्टकानामप्यावृत्तौ प्राप्तायामाह ।

अष्टकानामिति । अष्टकानान्तु एतत्संज्ञकानां कर्मणां
मावृत्तिः ।

हेतुमाह ।

हि यस्मात् कारणात् स अष्टकारूपकर्मविशेषोनिश्चितं सर्व-
सम्मतं संस्कारः । आत्मसंस्कार इत्यर्थः । एकदा संस्कृतः पुरुषः
सर्वोपयोगाय भवतीत्युक्तत्वात् । यथोपनयनादेः * आत्मसंस्काराणाम् ।
पार्वणादीनां तु नित्यलश्रवणादावृत्तिः ॥२॥

सहत्करणेऽपि अधिकारिणमाह ।

अन्वष्टकं भवेत्कर्म यदि माता न जीवति ।

जीवत्पितृकविप्रस्य पिण्डयज्ञोभवेन्न वा ॥ ३ ॥

यदीति । यदि माता न जीवति तदैव भवतीत्यर्थः ।

प्रसङ्गादाह ।

जीवत्पितृकस्य तु पिण्डयज्ञो भवेन्न वा भवेत् । उभयस्या-
प्यास्मात्तत्वात् । तथाहि सूत्रम् । होमान्तमनारम्भोवेति ॥२॥

इत्यमेव पाठः सर्वत्र । उपनयनादीनां, - इति तु भवितुमुचितम् ।

एवमाभ्युदयिकेऽपि विकल्पः स्यादत आह ।

पितृस्तु जीवतोः कुर्यात् पुनः पाणिग्रहं तदा ।

पितुर्नान्दीमुखं श्राद्धं न तु स्वस्य मनोषिभिः ॥ ४ ॥

पित्रोरिति । पित्रोर्जीवतोः पाणिग्रहं यदा कुर्यात् तदा स्वस्य
पितुर्नान्दीमुखं नान्दीमुखदेवताकं पुनः श्राद्धं कुर्यान्न तु स्वस्य ।
इति मनोषिभिः प्रोक्तमिति शेषः ।

नान्दीश्राद्धं पिता कुर्यादाद्ये पाणिग्रहे बुधः ।

अत ऊर्ध्वं प्रकुर्वीत स्वयमेव तु नान्दिकमिति वचनात् ।

पाणिग्रहपदमात्मसंस्कारोपलक्षणम् । जीवत्पितुः सुतसंस्कारेषु
तत्तद्वर्गपरित्यागेनोचितत्वाभिधानात् । जीवद्वर्गत्रयस्य तु लोपस्यै-
वाभिहितत्वाच्च । अत्र वज्र वक्तव्यमस्ति, विस्तरभियोपरम्यते ॥४॥

शाखान्तरविषयमाह ।

नोद्धरेदावसथ्याग्निमेकाग्नित्वाद्नाहितः ।

वैश्वदेवादिकं कर्म तस्मात्तत्स्थे हविर्भुजि ॥ ५ ॥

उद्धृतो भूरिपाकार्थं यदि किञ्चित् तनूनपात् ।

पूर्वेण योजयित्वा तु वैश्वदेवो विधीयते ॥ ६ ॥

अनाहितः सामिकः एकाग्नित्वादावसथ्याग्निं पाकार्थं नोद्धरेत् ।
यत एक एवास्यास्ति । आहिताग्निस्तु पाकार्थं उद्धरणं कुर्या-
देव । यदि नोद्धरेत्तदा लौकिकाग्निसिद्धपाकेनैव तत्स्थे हविर्भुजि
स्वरस्याग्नौ, वैश्वदेवादिकं कर्म कार्यम् । आदिपदादग्नौकरणादिक-

मपि । यदि चोद्धरेत्तदा भूरिपाकार्यं यदि किञ्चिदेकदेशेन तनून-
पादुद्धृतस्तदोद्धृतैकदेशश्चरणाग्निना योजयित्वा वैश्वदेवः कार्य-
रति ॥५॥६॥

स्नानानुगमे स्थापनप्रकारमाह ।

प्रमादादग्निनाशश्चेन् मन्यनादरणेस्ततः ।

पञ्चभूसंस्कृतिं कृत्वा स्थापयेदग्निमेधितम् ॥ ७ ॥

प्रमादेति । प्रमादादग्निनाशश्चेत्, ततोऽरणेर्मन्यनादेधितं सप्त-
भूमिं पञ्चभूसंस्कृतिं परिसमूहनादिकां कृत्वा खरे स्थापयेत् । नाच
प्रायश्चित्तमिति ॥७॥

प्रमादान्नित्याकरणे विशेषमाह ।

कालातिक्रमणे कृत्वा प्रायश्चित्तं विधानतः ।

ततो होमोदिकं कर्म कुर्यान्नित्यं विचक्षणः ॥ ८ ॥

कालेति । कालातिक्रमणे मुख्यकालातिक्रमणे विधानतः यथा-
विध्युक्तं प्रायश्चित्तं कृत्वा होमादिकं नित्यं कर्म गौणकालेऽपि
कुर्यात् । तदुत्तरं प्रायश्चित्तमात्रं न कर्म । वैश्वदेवस्य तु रात्रेः
प्रथमयामपर्यन्तं गौण एव ।

दिवोदितानि कर्माणि प्रमादादकृतानि चेत् ।

रात्रेः प्रहरपर्यन्तं कर्तव्यान्वेव सर्वथा ।

ब्रह्मयज्ञश्च सौरश्च वर्जयित्वाविशेषत इत्युक्तेः ॥८॥

एवञ्च सति सायं होमात् प्रागेव भवति, न तदनन्तरमित्याह ।

अकृते वैश्वदेवे चेदस्तमेति गभस्तिमान् ।

वैश्वदेवं ततः कृत्वा सायं होमं समाचरेत् ॥ ९ ॥

अकृतेति । सुष्ठुवार्थम् ॥९॥

एवमेव सर्वत्र साधारणन्यायमाह ।

कालातीतेषु कार्येषु प्राप्तवत्स्वपरेषु च ।

कालातीतानि कृत्वैव विदध्यादुत्तराणि तु ॥१०॥

कालातीतेष्विति । कालातीतं कर्म कृत्वोत्तरं कार्यम् । न तु
मुख्यकाललोभेन कालातीतात् प्रागनुष्ठानम् । तच्च प्रायश्चित्त-
मकृत्वा कृत्वा वा कार्यमित्यन्यत्र विस्तरः ॥१०॥

प्रायश्चित्तं कृत्वैव कार्यमित्येवं पक्षोऽप्याह, अत आह ।

पश्चादिः पिण्डयज्ञश्च प्रमादादकृतं यदि ।

प्रायश्चित्तं ततोऽहुत्वा कर्तव्यं तद्दिनान्तरे ॥ ११ ॥

पश्चादिरिति । पश्चादिः स्थालीपाकः, पिण्डयज्ञश्च, यदि प्रमा-
दादकृतः, तदा प्रायश्चित्तं ततोऽहुत्वा तत्पश्चादिकर्म दिनान्तरे कर्त-
व्यम् । आगामिपश्चादिकर्मणः प्राक् । प्रायश्चित्तस्य तु नानात्वा-
लोक्तम् । तत्र गौणकाले पथिकत्पूर्वकं भवतीति केचित्, परे तु
गौणातिक्रमे दार्शपौर्णमासिकोभयपश्चादिकर्मलोपे तत्स्थाने पथि-
कदित्यन्यत्र विस्तरः । पिण्डयज्ञस्य गौणकालोनास्तीति भाष्यकृतः ।
तत्लोपे वैश्वानरस्युरेव भवति । रामाण्डारभाष्ये तु स्वकालादुत्तरो-
गौण इति वचनादागामिदर्शानुष्ठानं प्रायश्चित्तपूर्वकं पिण्डयज्ञस्ये-
त्युक्तम् ॥११॥

सर्वथैव नित्यकर्मलोपो न कार्य इत्याशयेनाह ।

सुप्ते कर्मणि सर्वत्र प्रायश्चित्तं विनिर्दिशेत् ।
प्रायश्चित्ते हुते पश्चान् नित्यं कर्म विधीयते ॥ १२ ॥

सुप्तेति । स्पष्टार्थम् ॥ १२ ॥

श्रौतारणिवत् स्मार्तरिणोः आदीनां सर्गं त्यागः पूर्ववद्भवतो-
त्यनुवदति ।

अश्रुद्रपतितोदक्याकाकवानररासभैः ।
स्पृष्टा मूत्रपुरीषेण नाशमेत्यरणिः स्फुटम् ॥ १३ ॥

अश्रुद्रेति । व्याख्यातपूर्वम् ॥ १३ ॥

अरणीनामोत्तरं मूतनारणिस्त्रीकारोऽविशेषेण विधेयः । अन्यथा
अन्युपगमे पुनराधानं प्रसज्येत । अत आह ।

नष्टायामरणौ यावदग्निस्तिष्ठति वेश्मनि ।
तावद्धोमादि तत्र स्यात्तन्नाशे पुनराहरेत् ॥ १४ ॥

नष्टायामिति । जीर्णारणिप्रतिपत्तिस्तु पूर्वोक्ता ॥ १४ ॥

जीवत्पत्नीकस्य द्वितीयविवाहादौ वैवाहिकहोमाधिकरणा-
ग्निमाह ।

भार्यायां विद्यमानायां द्वितीयामुदहेद् यदि ।
तदा वैवाहिकं कर्म कुर्यादावसथेऽग्निमान् ॥ १५ ॥

भार्यायामिति ॥ १५ ॥

अपूर्वाधानप्रथममन्यनेऽरणिस्वरूपमाह ।

उत्ताना प्राक्शिरा वेदिर्यथा वेदिस्तथाऽरणिः ।
अध्वर्युः प्राङ्मुखोमन्येत् प्रत्यक् सुचरणा हि सा ॥ १६ ॥

उत्तानेति । यथा वेदिस्तथारणिरिति वक्तव्यत्वे प्रथमं वेदि-
स्वरूपमाह ।

उत्ताना प्राक्शिरा वेदिः । तदरणिस्वरूपं ध्येयम् । अध्वर्युः
प्राङ्मुखोमन्येत् । हि यस्मात् सा ऽरणिः प्रत्यक् सुचरणा अस्ति ॥
१६ ॥

प्राङ्मुखेनैव मन्यनं कार्यमिति निरुक्त्यन्तरास्थाह ।

प्राङ्मुखोविततो यज्ञः प्राङ्मुखेनैव हूयते ।
प्राक् प्रणीतादिपात्राणि पश्चादग्निस्तु मथ्यते ॥ १७ ॥
हव्यवाङ्वरुणं दृष्ट्वा भीतः प्रत्यगुदुद्रवत् ।
तमिच्छेत् पुनराधातुं तस्मात् प्रत्यङ् मथीत वै ॥ १८ ॥
अनुलोमा भवेद्योनेः पार्श्वभेदेन भिद्यते ।
अनुलोमेन मथितः सर्वान् कामान् प्रयच्छति ॥ १९ ॥

प्राङ्मुख इति । यज्ञः प्राङ्मुखः विततः । तथाविधेनैव हूयते ।
प्रणीतादिपात्राणि प्राक् प्राक्संस्थानि । तस्मादग्निः पश्चान् मथ्यते ।
तथा च सति मन्यनमपि प्राङ्मुखेनैव भवतीत्यभिप्रायः । हव्यवाङ्
प्रत्यक् वरुणं दृष्ट्वा भीतः सन् उदुद्रवत् पलायते, तं पलायमान-
मग्निं पुनराधातुं निःशुलीकर्तुं इच्छेत् । तस्मात् प्रत्यङ् पश्चात्

स्थित्वा मथीत । वै इति निश्चयेन । अग्निवहणयोर्मध्ये जवनिका-
रूपोऽध्वर्युर्भवतीति भावः ।

किञ्च । यः प्राङ्मुखो मन्येत योनेरनुलोमा भवति । पार्श्वभेदेन
भिद्यतेऽरणिरिति शेषः । अनुलोममन्यने फलमाह ।

अनुलोमेनेति । स्पष्टम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

योनिस्वरूपमाह ।

मूलादष्टाङ्गुलान् त्यक्त्वा अग्राच्च द्वादशाङ्गुलम् ।

मूलेति ।

अग्निविच्छेदे प्रायश्चित्तमाह ।

अग्निहोत्र्युपविध्याग्नीन् ब्राह्मणः कामकारितः ॥ २० ॥

चान्द्रायणं चरेन्मासं वीरहत्यासमं हि तत्* ।

अग्निहोत्रीति । आहिताग्निर्ब्राह्मणः कामकारितो न तु
निमित्तेन । अग्नीनुपविध्य विच्छिन्नान् कृत्वा, मासे अतीते चान्द्रा-
यणधरेत् । हेतुः । हि यस्मात्तद्वीरहत्यासमं प्रोक्तम् । एतेनेच्छया-
ऽग्नित्यागे यावन्तोमासा अतीतास्तावन्ति चान्द्रायणानि कुर्यादित्युक्तं
भवति । ततश्च सायं प्रातश्च दिवसगणनया यावत्तीराज्जतीः परि-
सङ्ख्याय तावत्पर्याप्तं धान्यं धनमन्यदा दृतादि द्विजातिभ्यो दद्यात् ।
अत्र द्विजातिपदेन ब्राह्मणा एवोच्यन्ते । दैवर्णिकग्रहणे वाक्य-
भेदापत्तेः । शेषं यावन्त्यद्वान्यतीतानीत्युक्तं कृच्छ्रं प्रायश्चित्तमपि
आचरेत् ॥ २० ॥

* अत्र क्रियानपि ग्रन्थस्फुटित इति टीकापर्यालोचनया सम्भाव्यते ।

अतिगात्रा धनं जाया शङ्खं यस्य चतुष्टयमित्याद्युक्तस्यार्थ-
शौचस्य प्राशस्त्यमाह ।

सर्वेषामपि शौचानामर्थशौचं परं स्मृतम् ॥ २१ ॥

सर्वेषामिति । स्पष्टार्थम् ॥ २१ ॥

यष्टरि प्रवसिते गृहे अतिगादिना होतव्यमित्याह ।

अग्निहोत्रं हुतं स्वामी प्रोषितो मन्यते यदा ॥

अपोऽग्नीयादिति कठैर्होमः स्पष्टमनूदितः ॥ २२ ॥

अग्निहोत्रमिति । प्रोषितोयष्टा अग्निहोत्रकाले सायंप्रातः अग्नि-
होत्रं हुतं यदा मन्यते, तदा ऽपोऽग्नीयात्, न तु तदानीमेव ।
कुतः । सर्वथैव नाव्युदकवर्जनमात्रातमस्ति । तस्मिन्निहोमः श्रुताव-
भिहिता । एषा वै नौ स्वर्गस्येति । कठैः कठशास्त्रिभिर्होमः
स्पष्टमनूदितः प्रोक्तः ॥ २२ ॥

पचहोमे कृते गृहे सता प्रवसता वा द्रव्यत्यागः कार्य एवेत्याह ।

सर्वेषु पक्षहोमेषु द्रव्यत्यागोऽस्ति सर्वदा ॥

कर्मान्यदस्तु वा मा भू जपोवा स्यान्न सोऽस्ति वा ॥ २३ ॥

सर्वेध्विति । सर्वेषु पक्षहोमेषु सर्वदा द्रव्यत्यागं कुर्यात् अन्यत्
कर्म मन्त्रग्रहणादि अस्तु वा मा भूजपः उपस्थानादिः स्यात् ।
सोऽपि वा नास्ति ॥ २३ ॥

हेतुमाह ।

त्यागाभावाद्भुतं न स्यात् समक्षमपि केवलम् ।

अतोहोमानुवादेन त्यागोऽस्त्येवेति कल्प्यते ॥ २४ ॥

त्यागेति । केवलं त्यागहीनं प्रक्षिप्तमपि ऊतं न स्यात् ।
अतो होमानुवादेन कठाद्युक्तेन सर्वदा त्यागोऽस्येवेति कल्प्यते ।
असन्निधौ पत्न्यधिकारिणी ।

असन्निधौ तु पत्नी स्यादुद्देश्यत्यागकरिका ।

इत्युक्तेः । प्रमवादिषु अर्धरूपि ॥ २४ ॥

आक्यात्वस्य अधिकारितावच्छेदकत्वमित्याह ।

पुण्यान्यन्यानि कुर्वीत* अद्धानो जितेन्द्रियः ।
न त्वल्पदक्षिणैर्यज्ञैर्यजेतेह कथञ्चन ॥ २५ ॥

पुण्यानीति । अद्धानः यज्ञादिषु अद्धानपि जितेन्द्रियः
शुद्धात्मा अन्यानि पुण्यानि तीर्थसेवनादिरूपाणि कुरुते कुर्यात् ।
लिङ्गं लट् । कुर्वीतेति वा पाठः । परन्तु इह अल्पदक्षिणैर्यज्ञैः
कदाचिदपि न यजेत ॥ २५ ॥

हेतुमाह ।

इन्द्रियाणि यशः कीर्त्तिमायुः स्वर्गं प्रजां पश्यन् ।
हन्यल्पदक्षिणो यज्ञो तस्मान्नाल्पधनोयजेत् ॥ २६ ॥

इन्द्रियाणीति । इन्द्रियाणि यशः स्वर्गं आयुः कीर्त्तिं प्रजां
पश्यन् अल्पदक्षिणोऽयथोक्तदक्षिणो यज्ञोहन्ति । तस्मादाक्यात्वाधि-
कारीति । दानाद्विजयं यशः । त्यागाद्विजयं कीर्त्तिः ।

अर्थहीनोदहेद्राष्ट्रं मन्त्रहीनस्तथर्त्विजम् ।

आत्मानं दक्षिणाहीनोनास्ति यज्ञममोरिपुरिति ॥

* कुरुते,—इति टीकासम्मतः पाठः ।

मात्ये दोषस्मरणाच्च । इदञ्च काम्ययज्ञविषयम् ।

यस्य नित्यानि कुम्भानि तथैवागन्तुकानि च ।

विपद्यपि न स स्वर्गं गच्छेत्तु पतितो हि स इति ॥

तस्मात् कन्दैः फलेर्मूलैर्मधुनाऽऽन्वरसेन वा ।

नित्यं नित्यानि कुर्वीत न तु नित्यानि लोपयेदिति च ।

बौधायनवचोभ्यां विज्ञायते । श्रूयते च । यदि ब्रौह्म विन्देरन्
केन जुहुयादित्यादि । ब्राह्मणस्य प्रतिग्रहादिना राजन्यस्य जया-
दिनेत्याद्युपायेनार्जितधनेनाक्यात्वमपि काम्यपरमेव ।

अश्वोयाज्ञोगजोयाज्ञोयाज्ञा चोभयतोमुखी ।

कुरुचेचे प्रगृह्यापि यजेतावश्यकैर्मखैः ॥

इत्यादिस्मरणात् । नित्येषु यथाशक्तिन्यायस्य काम्येषु सर्वाङ्गो-
पसंहारन्यायस्य च षष्ठाध्याये जागरूकत्वाच्चेति दिक् ॥ २६ ॥

धनाद्यर्जनमन्तरा प्रवासो न कार्य इत्याह ।

सर्वाणि तीर्थानि वसन्ति वेद्यां

सर्वे च देवायजतेऽग्निहोत्रे ।

उल्लङ्घ्य तानेकनिषेवणार्थं

व्यर्थं प्रयाणं दुरितञ्च यातुः ॥ २७ ॥

सर्वेति । यतः सर्वाणि तीर्थानि वेद्यां वसन्ति, सर्वे च देवा-
विष्णादयोऽग्निहोत्रे यजते इत्यन्ते । कान्दसं साधुत्वम् । तथाच
आग्नावैष्णवपुरोडाशस्ताविका श्रुतिः । अग्निर्देवानामवमोविष्णुः
परम इत्यादिः । अतस्तान् तीर्थानि देवांश्च उल्लङ्घ्य एकनिषेवणार्थं

एकस्य तीर्थस्य देवस्य वा निषेवणार्थं प्रयाणं प्रवासोऽर्थम् ।
तत्तीर्थफलभाक् न भवतीत्यर्थः । न केवलं व्यर्थमपि तु यातु-
र्दुरितश्चेति ॥२३॥

एतादृशमतिविशिष्टमग्निसेवनमिति ध्वनयितुमेतदुक्तम् ।

ब्रह्मव्याकरणं कृत्वा हुत्वा वै पावके हविः ।

शालग्रामशिलां स्पृष्ट्वा शूद्रोऽगच्छत्यधोगतिम् ॥ २८ ॥

ब्रह्मेति । ब्रह्मवेदः, व्याकरणसुच्चारणकृत्वा । तथा, पावके
हविर्जला । शालग्रामशिलां स्पृष्ट्वा । शूद्रोऽधोगतिं गच्छति ।
तस्मादेतत्त्रये द्विजातिरेवाधिकारीति भावः ॥२८॥

इमे पञ्च आदौ प्रथमारभे ये पञ्चाविष्टतास्ते सर्वदा यावज्जीवं
स्वस्वकाले अनुष्ठेयाः । तानेवाह ।

रूपं कालोऽनुनिर्वापो देवता अपणं तथा ।

आदौ ये विष्टताः पश्चास्त इमे सर्वदा स्मृताः ॥ २९ ॥

रूपमिति । एतेषामुदाहरणानि देवतात्रिकादिभिर्भाष्यादिषु
लिखितानि । तान्येवोच्यन्ते । रूपम्, दाक्षायणदर्शपूर्णमासस्वरू-
पादि । काल उदितानुदितादिः । अनुनिर्वापः, वैमृधादित्ये-
षादिः । देवता, इन्द्रमहेन्द्रादिः । अपणं, गार्हपत्ये आहवनीये
वा । अत्र सर्वत्रादिपदेनातिसदृशमेवोपादेयम् । अन्यथा कालशब्देन
सद्यस्कालपञ्चाहिकैकाहिकादिनचत्रादीनामपि निधमः प्रपद्येत ।
एवं, रूपमित्यनेन सुसदृशं तत्कार्यकारि ग्राह्यम् । तच्च पूर्वाक्तम् ।
केचिद्रूपोदाहरणं द्यावापृथिवीयस्यैककपालमाज्यमित्याहुः । तच्चि-

न्यम् । कालादिसम्पत्तौ कृतप्रायश्चित्तेष्टेस्तदभावे पूर्णाहुत्यसम्भवा-
पातात् । न चेष्टापत्तिः । व्यवस्थाशास्त्रमसमञ्जसं स्यात् । किञ्च,
तत्रापि गव्यत्वादिकमपि परिगृहीतं सुदुस्वजं स्यात् । समिद्-
द्रव्यादिष्वपि पणमयत्वादीनां पूर्वपरिग्रहापत्तेश्च । तथाच सर्वमश-
क्यारम्भणीयञ्च स्यात् । देवतायाः पुनर्विधानाच्च । न्यायस्य त्वगति-
कगतिकत्वात् सर्वेभ्य इत्यत्रैव दध्ना तण्डुलैरुत्तैर्वत्यादिपारस्कारग-
ह्योक्तहोमद्रव्येषु गोभिलोक्तेषु च परिगृहीतलाभेऽपि कादाचित्कत्वं
व्याहन्येत । न च सिद्धमिष्टम् ।

सायंहोमेषु यद्द्रव्यं प्रातर्होमेषु तद्वेदिति ।

यज्ञपार्श्वीयमण्डनादिष्टतवचनानर्थक्यापाताच्चेति दिक् । अन्येतु
रूपमित्यनेन किरारूपम्, अग्निष्ट इत्यङ्गिरभिष्टमिति सकृत्
त्रिवृत्यादि । कालरूपम्, उदितानुदितहोमिनोरपि अपूर्व-
क्षणरूपम् । मन्त्ररूपम्, प्रत्यष्टमित्यादि । देशरूपम्, प्राक्संख्य-
मुदकसंख्यादि । द्रव्यरूपम्, आज्यपुरोडाशादि । बर्हीरूपं, कुश-
काशादि । समिद्रूपम्, पलाशोदुम्बरादि । एवमन्यत्सर्वमाचमने
प्राङ्मुखोदङ्मुखत्वादिकं वदन्ति । ते परास्ताः । कालादीनां
पृथगुपदेशवैयर्थ्यात् । अशक्यानुष्ठानप्रसङ्गाच्च ।

पूर्वेव धोनिः पूर्वाहृत् पुनराधानकर्मणि ।

इत्यादि वचनवैयर्थ्याच्चेति सङ्क्षेपः ॥

इति त्रिकाण्डमण्डनविवरणे प्रकीर्णकनिरूपणम् ॥

नो दृष्टं न च वा श्रुतं न कथितं केचित् कदाचित् कचि-
 ज्ञो भूतं न भविष्यतीत्युपहृतेनान्यत् परम्भावुकम् ।
 अत्रामौ मदनानलस्य विधुराः श्रीकण्ठवेकुण्डकाः
 सूर्याचन्द्रमसौ दधौचिविटपाभोजाश्च ते साक्षिणः ॥